

กระทรวงการพัฒนาศักยภาพและมั่นคงของมนุษย์

รายงานผลการศึกษาระบบฐานข้อมูล
ด้านการป้องกันและปราบปราม
การดักมุษย์ในประเทศไทย

โดย ดร. สายสุรี จุติกุล และคณะ

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

**รายงานผลการศึกษาระบบฐานข้อมูล
ด้านการป้องกันและปราบปราม
การค้ามนุษย์ในประเทศไทย**

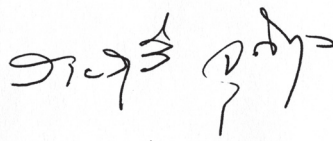
โดย อาจารย์สายสุรี จุติกุล

คำนำ

ด้วยศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์แห่งชาติ ได้รับความเห็นชอบจากท่านปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (นายวิเชียร ชวลิต) ได้ริเริ่มให้มีโครงการวิจัยรายงานผลการศึกษาระบบฐานข้อมูล ด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ในประเทศไทยขึ้น ซึ่งผู้เกี่ยวข้องต่างเห็นพ้องต้องกันว่าเรื่องข้อมูลสารสนเทศ เป็นเรื่องสำคัญเพราะต้องใช้ในการวางนโยบาย แผน และยุทธศาสตร์ ติดตามความก้าวหน้า ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 และเป็นความต้องการของหน่วยงานในประเทศ ต่างประเทศ และสหประชาชาติ

คณะวิจัยและเจ้าหน้าที่กระทรวงฯ ประกอบด้วย นางสุจารี สวงโท นางสาวสุนีย์ ศรีสง่าตระกูลเลิศ และนางสาวจามิกร ปิ่นสุข ได้ปรึกษาหารือกันแล้ว เห็นว่าถ้าดำเนินการวิจัยโดยวิธีการปรึกษา คือ ศึกษาวิเคราะห์ สังเคราะห์ รวมมีข้อเสนอแนะแล้วนำไปให้หน่วยงานปฏิบัติ นำไปดำเนินการ ไม่น่าจะเป็นวิธีที่เหมาะสม จึงใช้วิธีที่เรียกว่า Participatory action research คือเมื่อได้ข้อวิเคราะห์และข้อคิดเห็นในแต่ละเรื่อง ก็นำไปปรึกษาหารือกับผู้บริหารและผู้ปฏิบัติเป็นระยะๆ เพื่อให้ทราบว่าเรื่องนั้นๆ มีความเป็นไปได้ ในการนำไปใช้ทั้งในหน่วยงานของตน และในการประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆ นอกจากนั้นคณะวิจัยได้กำหนดโจทย์สื่อสาระข้อมูลสารสนเทศที่ต้องการ และได้ปรึกษาหารือกับผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยี การจัดระบบข้อมูลสารสนเทศ (IT) เพื่อให้แน่ใจว่าสามารถจัดเก็บ บันทึก รวบรวม และวิเคราะห์ ข้อมูลสารสนเทศได้อย่างแท้จริง และถาวรยั่งยืน

คณะวิจัยขอขอบคุณทุกท่านที่ช่วยเหลือในโครงการฯ นี้ (รายนามปรากฏในภาคผนวก) และใคร่ขอขอบคุณและขออวยนามท่านที่ได้กรุณาเป็นผู้นำของฝ่ายต่างๆ ณ ที่นี้ คือ นางสาวนีย์ โขมพัตร ผู้อำนวยการสำนักป้องกันและแก้ไขการค้าหญิงและเด็ก กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ด้านข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับผู้เสียหาย พลตำรวจเอกชัชวาลย์ สุขสมจิตร์ ที่ปรึกษา (สบ. 10) และนายประวิทย์ ร้อยแก้ว อัยการผู้เชี่ยวชาญ ด้านการดำเนินคดี รศ.ดร.สุเจตน์ จันทพงษ์ อธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร ด้านจัดระบบข้อมูลสารสนเทศ (IT) และขอขอบคุณท่านปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (นายวิเชียร ชวลิต) ที่ให้การสนับสนุนมาโดยตลอด

สายสุรี จุติกุล

ผู้อำนวยการโครงการวิจัย

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทที่ 1 ความนำ วัตถุประสงค์ วิธีการวิจัย	1
1. ความเป็นมาโดยย่อของการต่อต้านการค้ามนุษย์ และการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง	1
2. ความสำคัญของการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์	4
3. ความสำคัญของข้อมูลสารสนเทศด้านการค้ามนุษย์	4
4. วัตถุประสงค์ของโครงการศึกษาวิจัยระบบฐานข้อมูลสารสนเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์	5
5. วิธีและขั้นตอนการดำเนินงานศึกษาวิจัย	5
6. หน่วยงานที่เก็บ รวบรวมและใช้ข้อมูล	8
บทที่ 2 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดี	10
ส่วนที่ 1 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	11
<u>ตอนที่ 1:</u> ตำรวจภูธรภาค 1-9 (ภ.1-9) / ศูนย์ปฏิบัติการตำรวจชายแดน จังหวัดภาคใต้ (ศชต.)/กองบัญชาการตำรวจนครบาล (น.)	13
<u>ตอนที่ 2:</u> สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง (สตม.)	16
<u>ตอนที่ 3:</u> กองบังคับการตำรวจน้ำ (บก.รน.)	18
<u>ตอนที่ 4:</u> กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ (บก.ปคม.)	19
<u>ตอนที่ 5:</u> ศูนย์พิทักษ์เด็ก สตรี ครอบครัว และป้องกันปราบปรามการค้ามนุษย์ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ศพดส.ตร.)	21
<u>ตอนที่ 6:</u> ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง (ศทก.)	22
ส่วนที่ 2 กรมสอบสวนคดีพิเศษ กระทรวงยุติธรรม	24
ส่วนที่ 3 สำนักงานอัยการสูงสุด (อส.)	26
ส่วนที่ 4 สำนักงานศาลยุติธรรม	29

	หน้า
บทที่ 3 หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์	31
ส่วนที่ 1 กระทรวงแรงงาน (รง)	32
ส่วนที่ 2 กระทรวงการต่างประเทศ (กต)	37
ส่วนที่ 3 กระทรวงมหาดไทย (มท)	40
ส่วนที่ 4 สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (สป.พม.)	42
บทที่ 4 หน่วยงานภาครัฐด้านการคุ้มครองช่วยเหลือและด้านสังคม	46
1. บ้านพักเด็กและครอบครัว	47
2. หน่วยงานหลักในการคุ้มครองช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ 9 แห่ง	47
3. สำนักป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าหญิงและเด็ก (สปป.)	50
บทที่ 5 ภาคเอกชน	52
1. ศูนย์อภิบาลผู้เดินทางทะเล	53
2. ศูนย์พัฒนาการศึกษาเพื่อลูกหญิงและชุมชน อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย	54
3. มูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทยจังหวัดระนอง	55
4. หน่วยประสานงานเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์ ภาคเหนือตอนบนประเทศไทย (Anti-Trafficking Coordination Unit Northern Thailand: TRAFCORD)	56
5. มูลนิธิโซเอ (ZOE)	56
บทที่ 6 สรุปลงและข้อเสนอแนะ	58
1. วัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย	58
2. วิธีการศึกษาวิจัย	58
3. สรุปภาพปัญหาโดยรวม (เกี่ยวกับการเก็บ การประมวล และการใช้ข้อมูล สารสนเทศ)	59
ก. สรุปปัญหาเกี่ยวกับวิธีการเก็บข้อมูล	59
ข. สรุปปัญหาเกี่ยวกับการประสานและเชื่อมโยงข้อมูล	60

	หน้า
ค. สรุปปัญหาเกี่ยวกับการใช้ข้อมูล	60
ง. สรุปปัญหาเกี่ยวกับสาระของข้อมูลสารสนเทศ	60
จ. สรุปปัญหาเกี่ยวกับกลไกร่วมเพื่อวิวัฒนาการเก็บ รวบรวม และใช้ข้อมูล	60
4. สรุปข้อเสนอแนะด้านการกำหนดข้อมูลสารสนเทศที่ต้องการ	61
ก. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพื้นฐานเพื่อประกอบการพิจารณาในการกำหนด เก็บ รวบรวม และใช้ข้อมูล	62
ข. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสาระข้อมูลสารสนเทศหลักที่ต้องการเก็บ และใช้	62
4.1 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหัวข้อของข้อมูลสารสนเทศด้านการดำเนินคดี	63
4.2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหัวข้อของข้อมูลสารสนเทศด้านการคุ้มครอง ผู้เสียหาย และด้านสังคม	64
4.3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหัวข้อของข้อมูลสารสนเทศด้านการป้องกัน และด้านอื่นๆที่เกี่ยวข้องโดยตรงและโดยอ้อมกับข้อ 4.1 และ 4.2	66
4.4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหัวข้อของข้อมูลสารสนเทศด้านการฝึกอบรม บุคลากรเพื่อการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์	67
5. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดตั้งศูนย์รวมข้อมูลสารสนเทศในเส้นทางการเก็บ และการประมวลข้อมูล	68
เส้นทางการจัดตั้งศูนย์รวมข้อมูลสารสนเทศ และแม่ข่ายหรือเครื่องบริการเว็บ (web server)	69
5.1 เส้นทางการสายข้อมูลสารสนเทศสายที่ 1: การดำเนินคดี	70
5.1.1 จุดศูนย์รวมข้อมูลสารสนเทศที่ 1: ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กลาง (ศทก.) สำนักเทคโนโลยีและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจ แห่งชาติ (สทส.ตร.)	70
5.1.2 จุดศูนย์รวมข้อมูลสารสนเทศที่ 2: กองบังคับการปราบปรามการ กระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ำมนุษย์ (บก.ปคม.) สำนักงาน ตำรวจแห่งชาติ	70
5.1.3 จุดศูนย์รวมข้อมูลที่ 3: ศูนย์ต่อต้านการค้ำมนุษย์ สำนักงาน ต่างประเทศ สำนักงานอัยการสูงสุด (อส.)	70

	หน้า
5.2 เส้นทางสายข้อมูลสารสนเทศสายที่ 2: การคุ้มครองผู้เสียหาย และด้าน สังคม	71
5.2.1 จุดศูนย์รวมข้อมูลสารสนเทศด้านการคุ้มครองผู้เสียหาย และ ด้านสังคม: สำนักป้องกันการค้าหญิงและเด็ก (สปป.)	71
5.3 เส้นทางสายข้อมูลสารสนเทศสายที่ 3: ข้อมูลสารสนเทศในภาพรวม	71
5.3.1 จุดศูนย์รวมข้อมูลสารสนเทศในภาพรวม: ศูนย์ปฏิบัติการป้องกัน และปราบปรามการค้ามนุษย์แห่งชาติ (ศปคม.)	
5.4 ความสำคัญของการประสานข้อมูลสารสนเทศระหว่างจุดศูนย์รวมข้อมูล ทั้ง 5 จุด และระหว่างแม่ข่ายทั้ง 2 แห่ง	72
6. ข้อเสนอแนะด้านการกำหนดหน่วยงานเพื่อเก็บ รวบรวมข้อมูลสารสนเทศ	72
6.1 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหัวข้อของข้อมูลสารสนเทศด้านการดำเนินคดี จำแนกตามหน่วยงาน	72
6.2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหัวข้อของข้อมูลสารสนเทศด้านการคุ้มครอง ผู้เสียหาย และด้านสังคม	74
6.3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหัวข้อของข้อมูลสารสนเทศด้านการป้องกันและ ด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องโดยตรงและโดยอ้อมกับข้อ 6.1 และ 6.2	77
6.4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหัวข้อของข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับการฝึกอบรม บุคลากรเพื่อการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์	79
7. ข้อเสนอแนะด้านการจัดทำระบบฐานข้อมูลสารสนเทศในการป้องกันและ ปราบปรามการค้ามนุษย์: การดำเนินงานเป็นรายละเอียด	81
7.1 การดำเนินงานด้านด้านการจัดเก็บ จัดส่ง และประสานข้อมูลสารสนเทศ ให้เป็นระบบ	81
7.2 การดำเนินงานด้านการกำหนดและจัดหาอุปกรณ์เครื่องมือ (hardware) และโปรแกรม (software)	81
7.3 การดำเนินงานด้านการจัดให้มีบุคลากร และจัดหลักสูตร รวมทั้งคู่มือ การฝึกอบรม	82
7.4 การดำเนินงานด้านการทดลองและทดสอบการใช้ระบบข้อมูลสารสนเทศ	82
7.5 การดำเนินงานด้านกลไกในการวางแผน การปฏิบัติงาน และการติดตามผล	82
7.6 การดำเนินงานด้านด้านการศึกษาวิจัย	83

สารบัญแผนภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1: โครงสร้างสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลสารสนเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์)	11
แผนภาพที่ 2: โครงสร้างกรมสอบสวนคดีพิเศษ (เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลสารสนเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์)	24
แผนภาพที่ 3: โครงสร้างสำนักงานอัยการสูงสุด (เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลสารสนเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์)	26
แผนภาพที่ 4: โครงสร้างสำนักงานศาลยุติธรรม (เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลสารสนเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์)	29
แผนภาพที่ 5: โครงสร้างกระทรวงแรงงาน (เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลสารสนเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์)	32
แผนภาพที่ 6: โครงสร้างกระทรวงการต่างประเทศ (เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลสารสนเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์)	37
แผนภาพที่ 7: โครงสร้างกระทรวงมหาดไทย (เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลสารสนเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์)	40
แผนภาพที่ 8: โครงสร้างสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลสารสนเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์)	42
แผนภาพที่ 9: โครงสร้างกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ (เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลสารสนเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์)	46
แผนภาพที่ 10: การจัดระบบฐานข้อมูลสารสนเทศฯ	61
แผนภาพที่ 11: การจัดตั้งศูนย์รวมข้อมูลในเส้นทางเก็บและประมวลข้อมูล	69

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1: ข้อมูลสารสนเทศด้านการดำเนินคดี จำแนกตามหน่วยงาน	72
ตารางที่ 2: ข้อมูลสารสนเทศด้านการคุ้มครองผู้เสียหาย และด้านสังคม จำแนกตามหน่วยงาน	74
ตารางที่ 3: ข้อมูลสารสนเทศด้านอื่นที่เกี่ยวข้องโดยตรง และโดยอ้อมกับ ข้อ 6.1 และ 6.2 จำแนกตามหน่วยงาน	77
ตารางที่ 4: ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับการฝึกอบรมบุคลากรเพื่อการป้องกันและปราบ ปรามการค้ามนุษย์	79

สารบัญภาคผนวก

		หน้า
ภาคผนวก ก. 01	หัวข้อในสมุดคัมคดีอาญา (สมุดเล่มปกสีแดง)	85
ภาคผนวก ก. 02	ตัวอย่างหน้าจอรระบบติดตามผลคดี ระบบสารสนเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	86
ภาคผนวก ก. 03	ตัวอย่างแบบรายงานสถิติคดีอาญา 5 กลุ่ม	92
ภาคผนวก ก. 04	แบบรายงานสถิติฐานข้อมูลค้ำมนุษย์	93
ภาคผนวก ก. 05	แบบรายงานคดีความผิดฐานค้ำมนุษย์เบื้องต้น (แบบ พตส.ตร. 01)	94
ภาคผนวก ก. 06	แบบรายงานคดีความผิดฐานค้ำมนุษย์เพิ่มเติม แบบ พตส.ตร. 02)	95
ภาคผนวก ข. 01	สารบบส่งตัวผู้ต้องหาและสารบบฟ้องความอาญา	96
ภาคผนวก ข. 02	แบบรายงานการดำเนินคดีอาญาเกี่ยวกับหญิงและเด็ก ตามประมวลกฎหมายอาญา พระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ.2540 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้า ค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และกฎหมายอื่นๆ	97
ภาคผนวก ค. 01	ตัวอย่างแบบสมุดทะเบียนคุมเลขคดีของศาล	98
ภาคผนวก ง. 01	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการขออนุญาตให้ คนต่างด้าวบางจำพวกอยู่ในราชอาณาจักรเป็นกรณี พิเศษ สำหรับผู้เสียหายจากการกระทำผิดฐานค้ำมนุษย์	99
ภาคผนวก จ. 01	แบบสอบถามเท็จจริงสำหรับผู้รับบริการบ้านพักเด็กและ ครอบครัว สำหรับกรณีค้ำมนุษย์	101
ภาคผนวก จ. 02	แบบฟอร์มเนื้อหาสำหรับจัดทำระบบข้อมูล ด้านการ ป้องกัน และปราบปรามการค้ามนุษย์ ของ กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ	104

		หน้า
ภาคผนวก ฉ. 01	ตัวอย่างแบบฟอร์มต่างๆ ของมูลนิธิโซเอ	121
ภาคผนวก ช. 01	รายชื่อผู้แทนหน่วยงานที่ให้สัมภาษณ์	127
ภาคผนวก ช. 02	กำหนดการสัมภาษณ์ในพื้นที่ 7 จังหวัด	143
ภาคผนวก ช. 03	กำหนดการประชุมหารือกลุ่มย่อยและประชุมเฉพาะทาง	153
ภาคผนวก ช. 04	คำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการศึกษาและจัดทำระบบ ฐานข้อมูลในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ ของไทย	156
ภาคผนวก ช. 01	ภาพถ่ายการประชุม/สัมภาษณ์ ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงานที่ เกี่ยวข้องกับข้อมูลสารสนเทศในการป้องกันและ ปราบปรามการค้ามนุษย์	161

กิตติกรรมประกาศ

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในฐานะหน่วยงานหลักตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 ตระหนักว่า นอกจากการดำเนินงานตามนโยบายต่าง ๆ เพื่อป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์แล้ว ยังมีสิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่ง นั่นก็คือ การมีและการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศ เพราะไม่ว่าพวกเรา “หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง” จะมีความพยายามดำเนินงานมากน้อยเพียงใด แต่หากการเก็บข้อมูลสารสนเทศทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพยังไม่เป็นระบบ มีความคลาดเคลื่อน ขาดความน่าเชื่อถือ และไม่สามารถเรียกใช้งานได้อย่างทันท่วงที ก็จะส่งผลกระทบต่อการทำงานและภาพลักษณ์ของประเทศ

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จึงได้ดำเนินโครงการจัดทำระบบฐานข้อมูลในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของไทยขึ้น บัดนี้ การดำเนินโครงการได้สำเร็จลุล่วงด้วยความกรุณาจาก ดร. สายสุรี จุติกุล ในฐานะหัวหน้าโครงการ และนางสุจารี สวงโท ผู้ช่วยคณะวิจัย รวมถึงนางสาวสุนีย์ ศรีสง่าตระกูลเลิศ และนางสาวจามิกร ปีนสุข จากสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ โดยได้เดินทางไปยังหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคในหลายพื้นที่ด้วยตนเอง เพื่อเก็บข้อมูลและสัมภาษณ์ผู้บริหารจนถึงเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศด้านการค้ามนุษย์ ด้วยความวิริยะ อุตสาหะ และให้ความใส่ใจทุกสาระและทุกขั้นตอน นอกจากนี้ยังได้ให้คำแนะนำปรึกษา ให้ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะที่นำไปสู่การจัดทำระบบฐานข้อมูลในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์อย่างยั่งยืนต่อไปด้วย นอกจากนี้ คณะฯ ชุดนี้ได้ใช้วิธีเชิญชวนทุกท่านที่เกี่ยวข้องทั้งจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ในการปรึกษาหารือ ให้ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะในการจัดทำเอกสารฉบับนี้หลายครั้งและอย่างต่อเนื่อง ในกระบวนการปรึกษาหารือยังได้มีการตกลงร่วมกันที่จะดำเนินการตามข้อเสนอแนะ และตามขั้นตอนที่ปรากฏในบทที่ 6

ในการนี้ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ใคร่ขอขอบคุณพระคุณทุกท่าน และทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

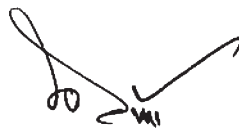
1. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ กองบังคับการตำรวจน้ำ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง โดยเฉพาะ พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์ ที่ปรึกษา (สบ๑๐) พลตำรวจตรี สุรพล ทวนทอง พันตำรวจเอก ปัญญา ปีนสุข พันตำรวจเอก มนตรี สีทอง และร้อยตำรวจเอก ชัยชนะ สุริยวงศ์
2. สำนักงานอัยการสูงสุด โดยเฉพาะรองอัยการสูงสุด (นายตระกูล วินิจนัยภาค) อธิบดีอัยการต่างประเทศ (นายวันชัย รุจนวงศ์) นายประวิทย์ ร้อยแก้ว และสำนักงานต่างประเทศ
3. กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ โดยเฉพาะรองอธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ (นายวิทัศน์ เตชะบุญ) ผู้อำนวยการสำนักป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าหญิงและเด็ก (นางสาวนีย์ โชมพัตร) ผู้อำนวยการส่วน หน่วยงานหลักในการคุ้มครองช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ๙ แห่ง บ้านพักเด็กและครอบครัว
4. กรมสอบสวนคดีพิเศษ โดยเฉพาะพันตำรวจโท ไพศิษฐ์ สังคหะพงศ์ และพันตำรวจโท คมวิชัย พัฒนรัฐ

5. ผู้ว่าราชการจังหวัด รองผู้ว่าราชการจังหวัด พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ตลอดจนทีมสหวิชาชีพในจังหวัดต่าง ๆ ซึ่งรับทราบว่า คณะฯ เดินทางไป ณ ที่ใด ก็ได้รับการต้อนรับและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

กระทรวงฯ ขอขอบคุณผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานของสำนักงานศาลยุติธรรม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงแรงงาน กรมการกงสุล กรมองค์การระหว่างประเทศ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ สมาคมการประมงแห่งประเทศไทย องค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) หน่วยงานภาครัฐและองค์กรเอกชนในจังหวัดขอนแก่น เชียงราย เชียงใหม่ ระนอง สงขลา สุราษฎร์ธานี ตลอดจนองค์การระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐาน (IOM) และโครงการความร่วมมือสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการค้ามนุษย์ (UNIAP) ที่ให้การสนับสนุนงบประมาณส่วนหนึ่ง

กระทรวงฯ หวังว่าทุกหน่วยงานที่มีส่วนช่วยในการจัดทำเอกสารวิจัยฯ ฉบับนี้ จะให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานต่อไปอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้บังเกิดผลชัดเจนและสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในนโยบาย ยุทธศาสตร์ และมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ (พ.ศ. 2554-2559)

ขอขอบคุณทุกท่านที่ไม่สามารถเอ่ยนามได้หมด ณ ที่นี้ ที่กรุณาให้เวลาเพื่อสัมภาษณ์ ให้เอกสาร และข้อสนเทศเกี่ยวกับการต่อต้านการค้ามนุษย์ และให้ความร่วมมืออย่างดี และขอขอบพระคุณ ดร. สายสุรี จุติกุล และคณะฯ อีกครั้ง ที่ช่วยให้มีการจัดทำระบบฐานข้อมูลการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ที่เป็นรูปธรรม และมีการบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ เพื่อส่งเสริมสิทธิมนุษยชนในประเทศไทย และสนับสนุนนโยบายสำคัญของรัฐบาลในการป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการค้ามนุษย์

(นายวิเชียร ชวลิต)

ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

บทที่ 1

ความนำ วัตถุประสงค์ และวิธีการวิจัย

1. ความเป็นมาโดยย่อของการต่อต้านการค้ามนุษย์ และการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

1.1 ประมาณปี พ.ศ. 2527 เกิดไฟไหม้ห้องโสเภณีแห่งหนึ่งในจังหวัดภูเก็ต ซึ่งปรากฏว่ามีเด็กสาว 5 คนถูกล่ามโซ่ และตายในเพลิงไหม้ครั้งนั้น เหตุการณ์จึงปรากฏต่อสาธารณชนว่า มีเด็กถูกบังคับห่มแห้ว กักขังให้ค้าประเวณี รวมทั้งมีข่าวดราม่า และข้อมูลเกี่ยวกับ “การตกเขียว” เด็กสาว ๆ จากภาคเหนือเข้าสู่ธุรกิจบริการทางเพศบ่อยครั้งขึ้น

ด้วยเหตุการณ์ดังกล่าว สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายกับภาคเอกชนต่างๆ จึงร่วมกันรณรงค์ และแก้ไขพระราชบัญญัติปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2503 เพื่อมุ่งเน้นปราบปรามการค้าประเวณีเด็ก

1.2 ในช่วงปีพ.ศ.2534-2535 Countess Albina du Boisrouvray จาก Association Francois Xavier Bagnoud (AFXB) จากประเทศสวิสเซอร์แลนด์ และฝรั่งเศส ได้ติดต่อรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ในสมัย ฯพณฯ อานันท์ ปันยารชุน เป็นนายกรัฐมนตรี เพื่อขอให้ช่วยเหลือเด็กและหญิงชาวพม่าที่ถูกบังคับให้ค้าประเวณีในช่องโสเภณีจังหวัดระนอง จึงได้มีการสั่งการให้กองปราบปราม กรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทยเข้าช่วยเหลือ ได้เด็กและหญิงชาวพม่าจำนวน 150 คน จึงส่งตัวเพื่อให้ความคุ้มครองช่วยเหลือที่บ้านเกร็ดตระการ ของกรมประชาสงเคราะห์ในขณะนั้น

ทางราชการได้ให้ความช่วยเหลือและการคุ้มครองอย่างรอบด้านและบูรณาการ และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน คือ WHO, UNICEF และภาคเอกชน อาทิ ศูนย์ชีวิตใหม่ (เชียงใหม่) ภาคราชการ เช่น กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงสวัสดิการสังคมของประเทศพม่า สถานทูตพม่า ประจำประเทศไทย นักข่าวจากประเทศฝรั่งเศส องค์กร AFXB ฯลฯ การดำเนินการร่วมกันในขณะนั้น เป็นต้นแบบการช่วยเหลือผู้เสียหายแบบสหวิชาชีพอย่างครบวงจรที่ส่งผลให้ผู้เสียหายสามารถกลับประเทศ ภูมิลาเนาได้อย่างปลอดภัย และมีการดำเนินการให้เข้าสู่สังคมปกติได้ อย่างไรก็ตาม ในขณะนั้น ยังไม่มีการเก็บข้อมูลใดๆ อย่างเป็นระบบ มีเพียงแต่การถ่ายภาพผู้เสียหายพร้อมชื่อและชื่อสกุล ภูมิลาเนา ฯลฯ เพื่อนำไปพิสูจน์สัญชาติในประเทศต้นทาง

1.3 ในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2532-2536 เป็นปีช่วงต้นๆ ของการเริ่มดำเนินงานต่างๆ ในสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ (กสส.) สำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งในที่สุดได้จัดตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาธุรกิจบริการทางเพศ รวมทั้งจัดเตรียมทำนโยบายและแผนการดำเนินงานระดับชาติ แต่ยังไม่มีการเก็บข้อมูลที่ชัดเจน

1.4 ระหว่างปี พ.ศ. 2537-2542 มีเหตุการณ์หลักๆ คือ คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบนโยบายและยุทธศาสตร์ด้านการป้องกันและปราบปรามธุรกิจทางเพศ (พ.ศ. 2539-2543) และการปรับปรุงพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 พระราชบัญญัติมาตรการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ. 2540 (ซึ่งปรับปรุงจากพระราชบัญญัติการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ. 2471)

นอกจากนี้ คณะอนุกรรมการประสานงานเรื่องการแก้ไขปัญหาค้ามนุษย์ในธุรกิจบริการทางเพศ ได้ ย้ายจากที่ กสส. มาตั้งที่สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ (สยช.) สำนัก นายกรัฐมนตรี ในปี พ.ศ. 2540 โดยดำเนินการต่อเนื่องด้านป้องกัน “การตกเขียว” รวมทั้งการลดการล่อลวง เด็กเร่ร่อน เด็กไร้บ้าน และเด็กขอทานมิให้เข้าสู่การถูกค้ามนุษย์ ขณะนั้น มีข้อมูลเป็นส่วนย่อยจากการวิจัย เฉพาะทาง และเฉพาะกลุ่มเพื่อใช้ประโยชน์บางส่วนในการจัดทำแผนฯ

1.5 ช่วงต่อมาในปี พ.ศ. 2542 ได้มีการลงนามในข้อตกลง (Memorandum of Understanding: MOU) ระหว่างหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง และได้ปรับปรุงเป็นฉบับที่สองที่ลงนามร่วมกันอีกครั้ง ณ สำนักงาน ตำรวจแห่งชาติในปี พ.ศ. 2546 เนื่องมาจากมีการเปลี่ยนแปลงระบบบริหารราชการแผ่นดิน นอกจากนี้ ยังได้ มีการลงนามอีก 2 ฉบับ คือ ระหว่างองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องด้วยตนเอง และระหว่างหน่วยราชการกับองค์กร เอกชนที่เกี่ยวข้อง

จากนั้น ได้มีการลงนามในบันทึกข้อตกลงร่วมกันระหว่างหน่วยราชการในระดับจังหวัด ซึ่งเป็น การลงนามร่วมกันในภูมิภาคต่างๆ รวม 7 ฉบับ และได้เริ่มการทำงานในรูปแบบสหวิชาชีพ โดยเน้นการมีส่วนร่วม ของทุกภาคส่วนในท้องถิ่น

1.6 การลงนามบันทึกความเข้าใจ (MOU) ระดับทวิภาคีระหว่างประเทศ เริ่มในปี พ.ศ. 2546 กับ ประเทศกัมพูชา จากนั้น ได้มีการลงนามกับประเทศเพื่อนบ้านอื่นๆ อาทิ ลาว เมียนมาร์ เวียดนาม เป็นต้น ข้อความในข้อตกลงบางฉบับ กล่าวถึงการแลกเปลี่ยนข้อมูล แต่ในความเป็นจริง แต่ละประเทศยังไม่มี การจัด ให้มีข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์อย่างจริงจัง และเป็นระบบ

1.7 การลงนามบันทึกความเข้าใจ (MOU) ระดับพหุภาคีระหว่าง 6 ประเทศ คือ กัมพูชา จีน พม่า ลาว เวียดนาม และไทย ในปี พ.ศ. 2547 (Coordinated Mekong Ministerial Initiative against Trafficking: COMMIT) โดยมีประเทศไทยเป็นผู้ริเริ่มโครงการนี้ อย่างไรก็ตาม ในทำนองเดียวกันกับระดับ ทวิภาคี คือ ยังไม่มีการจัดทำข้อมูลสารสนเทศให้ชัดเจนอย่างเป็นระบบ แม้ว่าจะมีการกล่าวถึงความเป็นไปได้ ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านการค้ามนุษย์

1.8 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 มีผลบังคับใช้ เมื่อวันที่ 5 มิถุนายน พ.ศ. 2551 เป็นการปรับปรุงจากพระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้า มนุษย์และเด็ก พ.ศ. 2540 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ (ไม่ใช่เพียงผู้หญิงและ เด็ก) และลงโทษผู้กระทำความผิดจากการค้ามนุษย์โดยถือเป็นคดีอาญา รวมทั้งกำหนดฐานความผิดที่หลากหลาย มากขึ้น และมีความเชื่อมโยงกับกฎหมายอีกหลายฉบับ เช่น พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 พระราชบัญญัติการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 พระราชบัญญัติ คุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เป็นต้น พระราชบัญญัติป้องกันและ ปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 มีความเป็นมาต่อเนื่องกับบันทึกความเข้าใจ (MOU) ทุกฉบับ และ สอดคล้องกับพิธีสารเพื่อป้องกัน ปราบปราม และลงโทษการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรีและเด็ก (Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons Especially Women and Children) ภายใต้ อนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร (United Nations Convention against Transnational Organized Crime)

นอกจากนี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับระบบฐานข้อมูลนั้น ตามมาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 ได้กำหนดให้มีการรวบรวม ศึกษา วิเคราะห์ข้อมูล รวมทั้งจัด ให้มีข้อมูลสารสนเทศ และการเชื่อมโยงระบบฐานข้อมูลด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ด้วย

1.9 คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม 2553 เห็นชอบนโยบาย ยุทธศาสตร์ และมาตรการ ในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2554-2559 เพื่อให้หน่วยงานและภาคส่วนต่างๆ ได้ตระหนัก ถึงภัยและปัญหาของการค้ามนุษย์ ตลอดจนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานต่อต้านการค้ามนุษย์ในประเด็นต่างๆ 5 ด้าน คือ การป้องกัน การดำเนินคดี การคุ้มครองช่วยเหลือผู้เสียหาย การพัฒนากลไกเชิงนโยบายและการ ขับเคลื่อน และการพัฒนาและการบริหารข้อมูล

1.10 การดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านการค้ามนุษย์ ได้ประสบความสำเร็จระดับหนึ่ง ในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา อาทิ การลดปริมาณของเด็กไทยที่ถูกล่อลวงหรือถูกบังคับให้ค้าประเวณี การลดปริมาณ เด็กที่ถูกล่อลวงหรือบังคับให้ทำงานประเภทต่างๆ ที่ไม่เหมาะสมกับเด็ก การจัดการให้มีการคุ้มครอง ช่วยเหลือเหยื่อหรือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ การฝึกอบรมบุคลากรที่เกี่ยวข้อง การจัดทำมีพันธสัญญา ระหว่างหน่วยงานภายในประเทศ และระหว่างประเทศในรูปแบบของทวิภาคี และพหุภาคี การมีทีมสหวิชาชีพ การปรับปรุงกฎหมายให้เป็นสากล การขยายความร่วมมือ และการประสานงานระดับชาติ ระดับจังหวัด และ ท้องถิ่น รวมทั้งการมีส่วนร่วมระหว่างภาคราชการ ภาคเอกชน และภาคธุรกิจเอกชน

1.11 อย่างไรก็ตาม ยังมีปัญหาและอุปสรรคที่ยังต้องปรับปรุงแก้ไขเป็นจำนวนมาก อาทิ แรงงานต่าง ด้าวที่อาจตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์มีปริมาณเพิ่มขึ้นและหลากหลายประเภทมากขึ้น โดยเฉพาะแรงงาน ต่างด้าวที่เข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย การยังไม่สามารถบังคับใช้กฎหมายได้อย่างเต็มที่ครบถ้วน เจ้าหน้าที่ของรัฐ บางกระทรวง บางหน่วยยังไม่ให้ความสำคัญในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ แม้ว่าการต่อต้าน การค้ามนุษย์ได้กำหนดให้เป็นวาระแห่งชาติแล้ว การขาดความร่วมมือและการประสานงานอีกหลายจุดทั้ง ภายในประเทศ และระหว่างประเทศ การค้ามนุษย์ข้ามชาติสลับซับซ้อนมากขึ้น ทั้งในส่วนแรงงานต่างด้าวเข้า มาในประเทศไทย และแรงงานไทยออกสู่ต่างประเทศ การไม่สามารถผลักดันให้ประเทศต้นทาง หรือพื้นที่ ต้นทางดำเนินการด้านป้องกันอย่างมีประสิทธิภาพ การขาดความร่วมมือและความเข้าใจของผู้เสียหายเกี่ยวกับการ ให้ความคุ้มครอง การให้ความร่วมมือในการเป็นพยาน และกระบวนการดำเนินคดี เป็นต้น

1.12 ในการดำเนินงานในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมา ได้มีความพยายามที่จะจัดทำโปรแกรมบันทึก ข้อมูลเหยื่อการค้ามนุษย์รายบุคคลในปี 2545 โดยคณะอนุกรรมการเพื่อศึกษาและจัดทำระบบการจัดเก็บ ข้อมูลเรื่องการค้าหญิงและเด็ก คณะอนุกรรมการฯ ได้จัดทำแบบสำรวจผู้เสียหาย มีทั้งหมด 15 หน้า ครอบคลุมประวัติของผู้เสียหาย รายละเอียดเกี่ยวกับครอบครัว เส้นทางการตกเป็นผู้เสียหาย ฯลฯ อย่างไรก็ตาม แบบสำรวจนี้ ยังไม่มีการนำไปปฏิบัติ

จากนั้น ในปี 2548 ได้มีความพยายามอีกครั้งหนึ่งในการออกแบบและพัฒนาโปรแกรม ฐานข้อมูลเพื่อติดตามคดีด้านการค้ามนุษย์ หรือ ระบบ Back bone โดยมูลนิธิพัฒนาการคุ้มครองเด็ก (FACE) โดยเอกสารฉบับนี้นำเสนอหัวข้อของข้อมูลที่ควรเก็บ แต่ในขณะเดียวกันมิได้ระบุวิธีการเก็บข้อมูลดังกล่าวและ รายละเอียดอื่นๆ ของแต่ละหน่วยงานให้ชัดเจน ได้มีการออกแบบ webpage แต่หน่วยงานก็ยังมีได้นำไป ปฏิบัติ

เมื่อปี 2552 คณะอนุกรรมการศึกษาและจัดทำระบบฐานข้อมูลในการป้องกันและปราบปราม การค้ามนุษย์ของไทย ได้พยายามจัดทำรายละเอียดการบันทึกและรวบรวมข้อมูลของผู้เสียหาย ได้มีการ ออกแบบฟอร์มเนื้อหาของข้อมูลที่ต้องการ แต่เนื่องจากมีการเปลี่ยนบุคลากรและมีข้อคิดเห็นเพิ่มเติมจาก กระทรวงยุติธรรม ขอให้ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับข้อมูลที่หน่วยงานหลักได้จัดเก็บข้อมูลสารสนเทศอยู่แล้วบ้าง และเพื่อดำเนินการวิเคราะห์สาระของข้อมูลเพิ่มเติมตามความต้องการของหน่วยงานภายในประเทศและใน ต่างประเทศ เพื่อประกอบการพิจารณา ศปค.แห่งชาติ จึงได้จัดให้มีโครงการศึกษาฯ ขึ้นในปี 2555 เพื่อให้

การจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศครบถ้วนและเป็นระบบ วัตถุประสงค์ของโครงการนี้ ปรากฏในข้อ 4 ของบทที่ 1 เป็นไปตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ ปคม.

2. ความสำคัญของการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์

2.1 การค้ามนุษย์เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน ด้วยการล่อลวง บังคับ ชูเชื้อ เอาคนลงเป็นทาส เพื่อการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากบุคคล (ตามมาตรา 4 และ มาตรา 6 ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551) ทั้งนี้ ประเทศไทยมีพันธกรณีทางกฎหมาย การบังคับใช้กฎหมาย และดำเนินการป้องกันและคุ้มครองผู้เสียหาย เพื่อให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ตามหลักสิทธิมนุษยชนในอนุสัญญาต่างๆ ที่ประเทศไทยได้ลงนามและภาคยานุวัติไว้

2.2 ประเทศไทยประสงค์จะดูแลประชาชนไทย และผู้มาอาศัยในประเทศไทยทุกคนให้ได้รับการป้องกันและคุ้มครองด้านสิทธิมนุษยชนอย่างจริงจัง รวมทั้งปรารถนาให้มีผลกระทบด้านลบต่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยให้น้อยที่สุด รัฐบาลไทยถือเป็นเรื่องเร่งด่วน และเป็นวาระแห่งชาติที่ต้องดำเนินการป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหาด้านการค้ามนุษย์อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ปัญหาลดลงตามลำดับเพื่อความปลอดภัยและผาสุกของปวงชน

2.3 ประเทศไทยคำนึงถึงความยุติธรรมในสังคม และมีความประสงค์จะนำผู้กระทำผิดมาลงโทษตามกฎหมาย กฎ และระเบียบที่มีอยู่ในประเทศไทย และให้มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

3. ความสำคัญของข้อมูลสารสนเทศด้านการค้ามนุษย์

3.1 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 มาตรา 16 ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ (ปคม.) มีหน้าที่เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีในการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ รวมทั้งการกำหนดยุทธศาสตร์ และมาตรการ รวมทั้งมาตรา 40 กำหนดให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับสถานการณ์ จำนวนคดี การดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และแนวทางการดำเนินงานในอนาคตเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์เสนอต่อคณะรัฐมนตรี ในการรายงานดังกล่าว มีความจำเป็นต้องมีข้อมูลสารสนเทศที่ถูกต้อง ครบถ้วน ครอบคลุม และทันต่อเหตุการณ์

3.2 อีกทั้ง พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 มาตรา 26 ได้กำหนดให้สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์) ต้องจัดให้มีข้อมูลสารสนเทศและการเชื่อมโยงฐานข้อมูลด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์

3.3 ประเทศไทยเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก อนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี ซึ่งต้องรายงานเป็นประจำและต่อเนื่อง ต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนของสหประชาชาติทั้งสองชุดเกี่ยวกับการค้าเด็ก และการค้าหญิง นอกจากนี้ อนุสัญญาแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ฉบับที่ 29 ว่าด้วยการใช้แรงงานบังคับ ค.ศ.1930 และ ฉบับที่ 182 ว่าด้วยการห้ามและการดำเนินการโดยทันทีเพื่อขจัดรูปแบบที่เลวร้ายที่สุดของการใช้แรงงานเด็ก และองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) มีกลุ่มการประเมิน Independent External Evaluation Unit (IEE) ซึ่งจะแสดงผลงานด้านนี้ของแต่ละประเทศให้ทั่วโลกได้รับทราบ จึงมีความ

จำเป็นต้องมีข้อมูลสารสนเทศให้เป็นปัจจุบัน ทันต่อเหตุการณ์ และสม่ำเสมอ เพื่อรายงานความก้าวหน้าเกี่ยวกับการดำเนินงานของประเทศไทย

3.4 สำนักงานองค์การสหประชาชาติว่าด้วยยาเสพติดและอาชญากรรม (United Nations on Drug and Crime: UNODC) ให้ความสำคัญในการประเมินผลการปฏิบัติของประเทศต่างๆ ตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ (United Nations Convention against Transnational Organized Crime) ซึ่งมีพิธีสารเกี่ยวกับการค้ามนุษย์โดยตรง ข้อมูลสารสนเทศจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งจากภาครัฐและเอกชนเป็นส่วนสำคัญในการประเมินผลการดำเนินงานเป็นอย่างยิ่ง

3.5 สหรัฐอเมริกาได้ออกกฎหมาย Trafficking Victims Protection Act of 2000 กำหนดให้กระทรวงการต่างประเทศสหรัฐฯ จัดทำรายงานสถานการณ์การค้ามนุษย์ (Trafficking in Persons Report: TIP Report) เป็นประจำทุกปี เพื่อเสนอต่อรัฐสภาตามกฎหมายดังกล่าว โดยจัดประเทศต่างๆ ไว้ ๔ ระดับ (Tiers) คือ Tier 1 คือประเทศที่ป้องกันและบังคับใช้กฎหมายต่อการค้ามนุษย์ และคุ้มครองเหยื่อการค้ามนุษย์โดยสอดคล้อง (fully comply) กับมาตรฐานขั้นต่ำตามกฎหมาย TVPA ของสหรัฐฯ Tier 2 คือ ประเทศที่ดำเนินการโดยไม่สอดคล้องกับมาตรฐานขั้นต่ำตามกฎหมายสหรัฐฯ แต่มีความพยายามปรับปรุงแก้ไข (making significant efforts) และ Tier 2 Watch List คล้ายกับ Tier 2 แต่มีจำนวนเหยื่อเพิ่มขึ้นหรือไม่มีหลักฐานชัดเจนในการเพิ่มความพยายามในการต่อต้านการค้ามนุษย์ และ Tier 3 คือ ประเทศที่บังคับใช้กฎหมายการค้ามนุษย์ไม่สอดคล้องกับมาตรฐานและไม่มี ความพยายามแก้ไข (not fully comply and not making significant efforts) ซึ่งสหรัฐฯ อาจพิจารณาระงับการให้ความช่วยเหลือที่มีใช้ความช่วยเหลือเพื่อมนุษยธรรมและการค้า (non-humanitarian, non-trade-related foreign assistance) อาทิ ความร่วมมือทางทหาร ความร่วมมือด้านการศึกษา และความร่วมมือเพื่อการพัฒนา เป็นต้น ทั้งนี้ สถานเอกอัครราชทูตสหรัฐฯ ประจำประเทศไทย จะขอรายงานและข้อมูลสารสนเทศจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อส่งกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐฯ ในการจัดทำรายงานดังกล่าวเป็นประจำทุกปี เป็นการจัดทำตามคำร้องขอ

4. วัตถุประสงค์ของโครงการศึกษาวิจัยระบบฐานข้อมูลสารสนเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์

4.1 เพื่อศึกษาและวิเคราะห์วิธีการเก็บ และใช้ข้อมูลสารสนเทศ และเนื้อหาสาระของข้อมูลสารสนเทศในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของส่วนราชการและเอกชนที่เกี่ยวข้องที่มีอยู่ในปัจจุบัน

4.2 เพื่อป่งชี้สาระข้อมูลที่ต้องการเก็บและนำไปใช้ตามความต้องการของหน่วยงานต่างๆ

4.3 เพื่อศึกษาและเสนอแนะรูปแบบการจัดระบบฐานข้อมูลของหน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการประมวลผลข้อมูลสารสนเทศของประเทศ

5. วิธีและขั้นตอนการดำเนินงาน

ก. วิธีการศึกษาวิจัย

5.1 การศึกษาวิจัยนี้ใช้วิธีวิจัยปฏิบัติการด้วยการมีส่วนร่วม (participatory action research) หมายความว่า ผู้ที่ให้สัมภาษณ์ หรือให้ข้อคิด หรือข้อมูลจากหน่วยงานต่างๆ มีส่วนร่วมในการปรึกษาหารือ เพื่อให้ได้ข้อเสนอแนะที่สามารถนำไปดำเนินการได้ (มิใช่ผู้ศึกษาวิจัยดำเนินการวิจัยพร้อมข้อเสนอแนะเสร็จสิ้นแล้วนำไปมอบให้ผู้เกี่ยวข้องไปปฏิบัติ)

5.2 ด้วยลักษณะการดำเนินงานข้างต้น ผู้ถูกสัมภาษณ์ และหน่วยงานต่างๆ อาจได้รับการสัมภาษณ์มากกว่าหนึ่งครั้ง

5.3 จัดให้มีทีมวิจัยเป็นคณะทำงานโดยร่วมทำงานด้วยกันทุกขั้นตอน

5.4 ใช้วิธีการศึกษาจากทั้งเอกสาร สื่อต่างๆ และจากการสัมภาษณ์โดยตรง

5.5 เอกสารบางฉบับจะแนบท้ายในภาคผนวก

5.6 การศึกษาวิจัยฉบับนี้จะมีการดำเนินงานที่ต้องดำเนินการต่อไปทันทีเพื่อให้ครบวงจรตามปรากฏในข้อเสนอแนะ (บทที่ 6)

ข. ขั้นตอนการดำเนินงานศึกษาวิจัย

5.7 จัดทำบัญชีรายชื่อหน่วยงาน/ส่วนงาน ภาครัฐราชการ และองค์กรเอกชนในระดับประเทศ และในระดับพื้นที่ปฏิบัติงาน

5.8 ศึกษาอำนาจ หน้าที่ และภารกิจของ 5.7 ในส่วนที่เกี่ยวกับการเก็บ รวบรวมและการใช้ข้อมูลสารสนเทศจากกฎหมาย กฎ ระเบียบ และเอกสารคำสั่งที่เกี่ยวข้อง

5.9 กำหนด (1) กลุ่มเป้าหมายเพื่อสัมภาษณ์ (2) พื้นที่ (3) สาระการสัมภาษณ์

5.9.1 **กลุ่มเป้าหมาย** ทั้งในระดับพื้นที่และส่วนกลาง รวมทั้งสิ้นประมาณ 260 คน (ภาคผนวก ข)

กลุ่มเป้าหมายในระดับพื้นที่ คือ

- ผู้บังคับบัญชาและพนักงานสอบสวนในสถานีตำรวจ ทั้งในระดับจังหวัดและระดับภาค เช่น ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธร ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ฯลฯ รวมทั้งพนักงานสอบสวนของสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง (สตม.) ในส่วนภูมิภาค

- พนักงานอัยการ อัยการจังหวัด อธิบดีอัยการภาค

- หัวหน้าสำนักงานศาลยุติธรรมจังหวัด

- พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดและเจ้าหน้าที่ ผู้อำนวยการสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพและเจ้าหน้าที่ ผู้ปกครองสถานแรกรับและเจ้าหน้าที่ หัวหน้าบ้านพักเด็กและครอบครัวและเจ้าหน้าที่

- องค์กรเอกชนในพื้นที่ภูมิภาคต่างๆ ที่ดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์

กลุ่มเป้าหมายในส่วนกลาง คือ

- ผู้บังคับบัญชาและเจ้าหน้าที่ของศูนย์พิทักษ์ เด็ก สตรี ครอบครัว และการป้องกันปราบปรามการค้ามนุษย์ (ศพดส.ตร.) ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง (ศทก.) สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง (สตม.) กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ (บก.ปคม.) และกองบังคับการตำรวจน้ำ (รน.)

- พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ กรมสอบสวนคดีพิเศษ (DSI)

- อัยการของสำนักงานต่างประเทศ สำนักงานอัยการสูงสุด (อส.) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับศูนย์ต่อต้านการค้ามนุษย์ สำนักแผนงานและงบประมาณ

- สำนักงานศาลยุติธรรม
- ผู้อำนวยการสำนักป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าหญิงและเด็ก (สปป.) กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ และผู้อำนวยการส่วนที่เกี่ยวข้อง และศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์แห่งชาติ (ศปคม.แห่งชาติ) สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
- องค์กรเอกชนและภาคเอกชนที่ดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์

5.9.2 **พื้นที่** คือ ส่วนกลางที่เป็นสำนักงานใหญ่ หรือแห่งชาติ และส่วนต่างจังหวัด คือ จังหวัด เชียงราย เชียงใหม่ ขอนแก่น สงขลา ระนอง สุราษฎร์ธานี และนนทบุรี

5.9.3 **สาระการสัมภาษณ์** ครอบคลุมด้าน (1) ลักษณะข้อมูลสารสนเทศที่เก็บ รวบรวม และใช้ (2) วิธีการเก็บและบันทึกข้อมูลสารสนเทศ (3) เส้นทางการเดิน และวิธีนำส่งของข้อมูลสารสนเทศ (4) การขอตัวอย่างวิธีการบันทึกข้อมูล (5) การใช้ข้อมูลสารสนเทศในการปฏิบัติงาน (6) การประสานการเก็บ การรวบรวม และการใช้ข้อมูลสารสนเทศกับหน่วยงานอื่น (7) การได้รับข้อมูลย้อนกลับ และ (8) ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ

5.10 การกำหนดข้อมูลสารสนเทศพื้นฐานที่ต้องการใช้ จากเอกสารสื่อต่างๆ และการสัมภาษณ์ และการจัดหมวดหมู่ รวมทั้งประเภทของข้อมูลสารสนเทศ การนำหารือกับผู้เก็บ ผู้รวบรวม และผู้ใช้ข้อมูลสารสนเทศดังกล่าว

5.11 การจัดทำแผนภาพ (schematic presentation) ของเส้นทางการเดินของข้อมูลสารสนเทศ และเสนอแนะการกำหนดจุดศูนย์รวมของข้อมูลสารสนเทศ เพื่อสามารถประมวลผล และวิเคราะห์ผลอย่างเป็นระบบได้

5.12 การระดมความคิดเห็น และแลกเปลี่ยนความคิดโดยการประชุมกลุ่มเฉพาะทาง (thematic forum) เป็นระยะๆ กล่าวคือ (1) กลุ่มเฉพาะทางด้านการดำเนินคดี (2) กลุ่มเฉพาะทางด้านการคุ้มครองผู้เสียหาย และด้านสังคม (ภาคราชการ) (3) กลุ่มเฉพาะทางด้านภาคเอกชน และ (4) กลุ่มเฉพาะทางด้านการจัดระบบสารสนเทศ และเทคโนโลยี

5.13 การปรึกษาหารือของคณะวิจัยทุกสัปดาห์เพื่อสรุปผลที่ได้ในระยะเวลาหนึ่ง ดำเนินการวิเคราะห์ข้อสนเทศที่ได้รับ จัดทำข้อเสนอแนะเป็นระยะๆ และวางแผนงานอย่างต่อเนื่อง

5.14 การจัดประชุมคณะอนุกรรมการศึกษาและจัดทำระบบฐานข้อมูลในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ (แต่งตั้งโดยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์: ปคม.) เพื่อรายงานความก้าวหน้า และขอข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

5.15 การจัดทำรายงานผลการศึกษาวิจัยเบื้องต้น และนำเสนอที่ประชุมที่เกี่ยวข้องชุดต่างๆ เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม

5.16 การนำเสนอข้อสรุป และข้อเสนอแนะให้หน่วยงานหลักได้พิจารณาปรับปรุงแก้ไข และให้ข้อคิดเห็น

5.17 การจัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์ภาคภาษาไทย

5.18 การจัดแปลเอกสารเป็นภาษาอังกฤษ พร้อมงานบรรณาธิการกิจ (editing)

5.19 นำเสนอรายงานทั้งสองฉบับ (5.17 และ 5.18) ต่อกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เพื่อนำเรียนคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ (ปคม.) เพื่อให้ความเห็นชอบและดำเนินการต่อไป

6. หน่วยงานที่เก็บ รวบรวม และใช้ข้อมูลสารสนเทศ

6.1 หน่วยงานภาครัฐ

6.1.1 หน่วยงานเกี่ยวกับการดำเนินคดี

6.1.1.1 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้แก่ **ระดับตร.** ศูนย์พิทักษ์เด็ก สตรี ครอบครัว และการป้องกันปราบปรามการค้ำมนุษย์ (ศพดส.ตร.) **ระดับกองบัญชาการ** คือ สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (สทส.) กองบัญชาการตำรวจภูธร/นครบาล (ภ./บข.น.) และศูนย์ปฏิบัติการตำรวจชายแดนภาคใต้ (ศชต.) กองบัญชาการสอบสวนกลาง (บข.ก) สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง (สตม.) สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ (สยศ.) **ระดับกองบังคับการ** คือ กองแผนงานอาชญากรรม ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง (ศทก.) กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัด /กองบังคับการตำรวจนครบาล (บก.ภ จังหวัด/บก.น 1-9) กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ำมนุษย์ (บก.ปคม.) กองบังคับการสืบสวนสอบสวน (บก.สส. สตม.) และ **ระดับกองกำกับการ** คือ กลุ่มงานสอบสวน กองกำกับการตำรวจภูธร /กองกำกับการตำรวจนครบาล (สภ. /สน.)

6.1.1.2 กรมสอบสวนคดีพิเศษ (DSI) ได้แก่ ศูนย์ต่อต้านการค้ำมนุษย์

6.1.1.3 สำนักงานอัยการสูงสุด (อส.) ได้แก่ สำนักงานต่างประเทศ (ศูนย์ต่อต้านการค้ำมนุษย์) สำนักงานวิชาการ สำนักงานคดีอาญา สำนักงานคดีอาญากรุงเทพใต้ สำนักงานคดีอาญาธนบุรี สำนักงานอัยการภาค และ สำนักงานอัยการจังหวัด

6.1.1.4 สำนักงานศาลยุติธรรม ได้แก่ สำนักแผนงานและงบประมาณ

6.1.1.5 สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ปปง.)

6.1.2 หน่วยงานเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้เสียหายและด้านสังคม

6.1.2.1 บ้านพักเด็กและครอบครัว 77 แห่ง

6.1.2.2 สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ 8 แห่ง และสถานแรกรับ 1 แห่ง รวมเป็น 9 แห่ง ได้แก่ สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพบ้านเกร็ดตระการ จ.นนทบุรี สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพบ้านนารี สวัสดิ์ จ.นครราชสีมา สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพบ้านสองแคว จ.พิษณุโลก สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพภาคใต้ (บ้านศรีสุราษฎร์) จ.สุราษฎร์ธานี และสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ (ชาย) 4 แห่ง จังหวัดปทุมธานี จังหวัดสงขลา จังหวัดเชียงราย จังหวัดระนอง สถานแรกรับเด็กชายปากเกร็ด (บ้านภูมิเวท)

6.1.2.3 กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ได้แก่ สำนักป้องกันและแก้ไขปัญหากการค้าหญิงและเด็ก

6.1.2.4 สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด (สำนักงานเลขานุการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์)

6.1.3 หน่วยงานอื่นๆ ที่มีข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีและการคุ้มครองผู้เสียหาย

6.1.3.1 กระทรวงแรงงาน ได้แก่ กรมการจัดหางาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

6.1.2.1 กระทรวงการต่างประเทศ ได้แก่ กรมการกงสุล สถานเอกอัครราชทูต สถาน

กงสุลใหญ่

6.2 หน่วยงานภาคเอกชน

6.2.1 ศูนย์อภิบาลผู้เดินทางทะเล จังหวัดสงขลา

6.2.2 ศูนย์พัฒนาการศึกษาเพื่อลูกหญิงและชุมชนอำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย

6.2.3 มูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทย จังหวัดระนอง

6.2.4 หน่วยประสานงานเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์ ภาคเหนือตอนบน ประเทศไทย

(Anti-Trafficking Coordination Unit, Northern Thailand: TRAFCORD) จังหวัดเชียงใหม่

6.2.5 มูลนิธิโซเอ (ZOE) จังหวัดเชียงใหม่

6.3 หน่วยงานต่างประเทศ

6.3.1 องค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labor Organization: ILO)

6.3.2 คณะกรรมการสิทธิเด็กแห่งสหประชาชาติ (UN Committee on the Rights of the Child: CRC)

6.3.3 คณะกรรมการว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี (UN Committee on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women: CEDAW)

6.3.4 สำนักงานองค์การสหประชาชาติว่าด้วยยาเสพติดและอาชญากรรม (United Nations on Drug and Crime: UNODC)

6.3.5 องค์การระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐาน (International Organization for Migration)

6.3.5 กระทรวงการต่างประเทศ ประเทศสหรัฐอเมริกา

6.3.6 องค์การนานาชาติ และภาคเอกชนนานาชาติอื่นๆ

บทที่ 2 หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวกับการดำเนินคดี

หน่วยงานปราบปราม และบังคับใช้กฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการบันทึกข้อมูลสารสนเทศ ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ตอนที่ 1: ตำรวจภูธรภาค 1-9 (ภ.1-9) /ศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศชต.)/

กองบัญชาการตำรวจนครบาล (น.)

ตอนที่ 2: สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง (สตม.)

ตอนที่ 3: กองบังคับการตำรวจน้ำ (บก.รน.)

ตอนที่ 4: กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค (บก.ปคม.)

ตอนที่ 5: ศูนย์พิทักษ์เด็ก สตรี ครอบครัว และป้องกันปราบปรามการค้ามนุษย์ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ศพดส.ตร.)

ตอนที่ 6: ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง (ศทก.)

ส่วนที่ 2 กรมสอบสวนคดีพิเศษ กระทรวงยุติธรรม

ส่วนที่ 3 สำนักงานอัยการสูงสุด (อส.)

ส่วนที่ 4 สำนักงานศาลยุติธรรม

คำย่อและคำเต็มอธิบายแผนภาพที่ 1

ตร.	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ศพดส.ตร.	ศูนย์พิทักษ์เด็ก สตรี ครอบครัว และป้องกันปราบปรามการค้ามนุษย์ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

สทส.	สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
ศทก.	ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง

ภ.1-9	ตำรวจภูธรภาค 1-9
ศชต.	ศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้
ภ.จว.	ตำรวจภูธรจังหวัด
สภ.	สถานีตำรวจภูธร

บช.น.	กองบัญชาการตำรวจนครบาล
บก.น.1-9	กองบังคับการตำรวจนครบาล1-9
สน.	สถานีตำรวจนครบาล

บช.ก.	กองบัญชาการสอบสวนกลาง
บก.รน.	กองบังคับการตำรวจน้ำ
บก.ปคม.	กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์
กก.1-6 บก.ปคม.	กองกำกับการ 1-6 กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์

สทม.	สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง
บก.สส.	กองบังคับการสืบสวนสอบสวน
ตม.จังหวัด	ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัด
ด่าน ตม.	ด่านตรวจคนเข้าเมือง

ตอนที่ 1
ตำรวจภูธรภาค (ภ.)
ศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศชต.)
กองบัญชาการตำรวจนครบาล (น.)

1.1 ระดับพื้นที่: สถานีตำรวจภูธร (สภ.) และสถานีตำรวจนครบาล (สน.)

สถานีตำรวจภูธร (สภ.) ทั่วประเทศ และสถานีตำรวจนครบาล (สน.) เป็นสถานที่ต้นทางหรือจุดเริ่มต้นของข้อมูลด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ เมื่อเหตุเกิดตามมาตรา 4 และ 6 แห่งพ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ พ.ศ. 2551 จะมีการบันทึกข้อมูล ดังนี้

1.1.1 **พนักงานสอบสวน** พิจารณารับคดีและบันทึกข้อมูลคดีลงในสมุดสารบบการดำเนินคดีอาญาประจำสถานีตำรวจ (สมุดเล่มปกสีแดง) ซึ่งภายหลังจะต้องติดตาม และบันทึกความคืบหน้าแต่ละขั้นตอนของคดี (ภาคผนวก ก. 01) และดำเนินการต่าง ๆ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พร้อมทำสำนวนการสอบสวน แล้วส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมด้วยความเห็นไปยังพนักงานอัยการในพื้นที่รับผิดชอบ

อนึ่ง พนักงานสอบสวนแต่ละนายจะมีสมุดคุมคดีอาญา ประจำตัวพนักงานสอบสวน (บันทึกข้อมูลการรับคดีของแต่ละนาย) ต่างหากอีกด้วย ซึ่งเป็นข้อมูลเดียวกันกับข้อมูลที่ลงในสมุดสารบบการดำเนินคดีอาญาประจำสถานีตำรวจ

1.1.2 **เจ้าหน้าที่คดีประจำสถานีตำรวจ** บันทึกข้อมูลคดีจากการรับคดีเบื้องต้นของพนักงานสอบสวน ลงในระบบสารสนเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (Police Information System: POLIS) ทุกวัน (ภาคผนวก ก. 02) ซึ่งจำแนกประเภทคดีตามความผิดเป็น 5 ประเภท คือ (1) คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ (2) คดีประทุษร้ายต่อชีวิต ร่างกาย และเพศ (3) คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน (4) คดีที่น่าสนใจ (5) คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย

เจ้าหน้าที่คดีประจำสถานีตำรวจจะใช้ดุลยพินิจในการบันทึกประเภทคดีว่าคดีใดเป็นคดีค้ำมนุษย์ เนื่องจากยังไม่มีข้อกำหนดประเภทคดีค้ำมนุษย์ที่ชัดเจนจากส่วนกลาง (ภาคผนวก ก. 03)

1.2 ระดับจังหวัด

1.2.1 **ตำรวจภูธรจังหวัด (ภ.จว.) และกองบังคับการตำรวจนครบาล 1-9 (บก.น.1-9)** เป็นหน่วยตรวจสอบการบันทึกข้อมูลคดีระบบสารสนเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (POLIS) และรับรายงานข้อมูลสถิติคดี บันทึกรายงานการจับ และบันทึกสรุปจำนวน จากสถานีตำรวจท้องที่ที่รับผิดชอบทุกเดือน เพื่อรวบรวมและส่งต่อรายงานที่ได้รับทั้งหมด ให้หน่วยงานระดับกองบัญชาการ (ตำรวจภูธรภาค 1-9 , ศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้ และกองบัญชาการตำรวจนครบาล) นอกจากนี้หน่วยงาน ระดับจังหวัด (ภ.จว.) / กองบังคับการตำรวจนครบาล 1-9 (บก.น.1-9) จะจับกุมหรือร่วมปฏิบัติการกับสถานีตำรวจท้องที่ได้ ถ้าจับกุมผู้ต้องหาได้ จะดำเนินการส่งผู้ต้องหาให้พนักงานสอบสวนท้องที่ที่เกิดเหตุรับไปสอบสวนดำเนินคดีต่อไป

1.3 ระดับภาค

1.3.1 ตำรวจภูธร (ภ.1-9) / ศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศชต.) / กองบัญชาการตำรวจนครบาล (บข.น.) เป็นหน่วยตรวจสอบการบันทึกข้อมูลคดี ระบบสารสนเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (POLIS) ที่ได้รับจากระดับจังหวัด และรับรายงานข้อมูลสถิติคดี บันทึกรายงานการจับกุม และบันทึกสรุปจำนวน จากตำรวจภูธรจังหวัด (ภ.จว.)/กองบังคับการตำรวจนครบาล 1-9 (บก.น.1-9) เพื่อรวบรวมจำนวนการรายงานที่ได้รับทั้งหมดส่งให้ ศูนย์พิทักษ์เด็ก สตรี ครอบครัว และป้องกันปราบปรามการค้ามนุษย์ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ศพตส.ตร.) ซึ่งมีรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือที่ปรึกษาที่ได้รับมอบหมายจากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ (ผบ.ตร.) ให้เป็นผู้อำนวยความสะดวกศูนย์พิทักษ์ เด็ก สตรี ครอบครัว และป้องกันปราบปรามการค้ามนุษย์ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ผอ.ศพตส.ตร.) และกองบังคับการปราบปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ (บก.ปคม.) ตามคำสั่งของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่องการจัดทำระบบฐานข้อมูลในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของประเทศไทย มีรายละเอียดแบบรายงานปรากฏตามภาคผนวก ก. 04

1.4 สรุปปัญหา

การบันทึกข้อมูลด้านการค้ามนุษย์ประสบปัญหา สรุปได้ คือ

1.4.1 ระบบสารสนเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (POLIS)

1.4.1.1 เนื่องจากระบบสารสนเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (POLIS) เริ่มใช้มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 และในขณะนั้น กรมตำรวจอยู่ภายใต้กระทรวงมหาดไทย ดังนั้น เมื่อมีการตรากฎหมายใหม่ (พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551) จึงยังไม่มีข้อกำหนดให้ชัดเจนว่า คดีค้ามนุษย์ควรอยู่ในอาชญากรรมประเภทใดใน 5 ประเภท ดังได้กล่าวมาแล้ว

1.4.1.2 ด้วยเหตุผลดังกล่าว เจ้าหน้าที่คดีประจำสถานีตำรวจแต่ละคน จึงใช้ดุลยพินิจบันทึกคดีค้ามนุษย์ลงในประเภทคดีเอง ซึ่งไม่ได้เป็นแนวทางเดียวกัน เป็นผลให้การรวบรวมจำนวนคดีมีความคลาดเคลื่อน

1.4.1.3 การบันทึกคดีว่าเป็นคดีค้ามนุษย์หรือไม่นั้น เมื่อลงบันทึกไปแล้ว อาจมีการเปลี่ยนแปลงภายหลัง เจ้าหน้าที่ฯ จะไม่สามารถเปลี่ยนแปลงข้อมูลได้เมื่อส่งเข้าระบบสารสนเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (POLIS) ไปแล้ว

1.4.1.4 จำนวนคดีที่บันทึกไว้ในระบบสารสนเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (POLIS) เป็นการบันทึก “การรับคดี” เท่านั้น

1.4.1.5 ในกรณีที่มีฐานความผิดอื่นๆ ร่วมกับคดีความผิดฐานค้ามนุษย์ เจ้าหน้าที่ฯ ไม่สามารถบันทึกข้อมูลฐานความผิดอื่นๆ ร่วมด้วยได้ในระบบที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน

1.4.1.6 ระบบการบันทึกข้อมูลปัจจุบันยังไม่สามารถบ่งชี้ผู้เสียหายที่ถูกกระทำซ้ำ (revictimization) และผู้ต้องหาที่กระทำความผิดซ้ำ

1.4.1.7 หลายๆ ครั้งที่ตัวเครื่องที่ใช้กับระบบ POLIS ในสถานีตำรวจต่างๆ ไม่ทำงาน (break down) เจ้าหน้าที่ฯ จะต้องทดงานประจำวันไว้จนกว่าเครื่องจะทำงาน ในกรณีเช่นนี้ ก็จะทำให้ข้อมูลเกี่ยวกับช่วงเวลาการรับคดีคลาดเคลื่อนไปบ้าง

1.4.2 การบันทึกข้อมูลในสารบบการดำเนินคดีอาญาประจำสถานีตำรวจ (สมุดเล่มปกสีแดง)

1.4.2.1 แม้ว่าในสารบบฯ ดังกล่าวมีรายละเอียด เช่น หมายเลขรับคดี วันและเวลารับคดี ผู้เสียหาย ข้อหาของผู้ต้องหา ฯลฯ รวมทั้งการติดตามเพื่อบันทึกจนคดีแล้วเสร็จก็ตาม การบันทึกเหล่านี้ใช้ระบบบันทึกด้วยลายมือเขียนลงในเอกสาร (manual) และต้องเฝ้าคอยติดตามเองเป็นกรณีๆ ไป

1.4.2.2 เมื่อมีการร้องขอจากหน่วยเหนือ หรือจากหน่วยงานที่ร้องขอ เจ้าหน้าที่ต้องกลับมาค้นเรื่องเองจากสารบบฯ ทุกครั้งไป เป็นการเสียเวลาค่อนข้างมาก เป็นการทำงานซ้ำ และเกิดข้อผิดพลาดได้ง่าย

1.4.2.3 ส่วนงานสอบสวนที่ส่งอัยการจะถูกรวบรวมไว้ร่วมกับคดีอาญาอื่นๆ การสรุปจำนวนส่งหน่วยบังคับบัญชา (ระดับจังหวัด ภาค และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ) ทั้งในรูปสถิติและเนื้อหาสาระ จะกระทำในรูปเอกสาร และเมื่อมีการร้องขอ เจ้าหน้าที่ฯ ก็จะต้องมาค้นเอกสารดังกล่าวเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ต้องการ

1.4.2.4 ในสารบบที่บันทึก ไม่มีรายละเอียดของผู้เสียหาย เช่น เพศ อายุ ภูมิลำเนา ฯลฯ หรือเมื่อเป็นผู้ถูกกระทำซ้ำ (revictimization) ก็ไม่สามารถตรวจสอบได้

1.5 ข้อเสนอแนะ

1.5.1 ในส่วนระบบสารสนเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ: ระบบ POLIS (โปรดดูตอนที่ 6)

1.5.2 ในส่วนสมุดสารบบการดำเนินคดีอาญาประจำสถานีตำรวจ (สมุดเล่มปกสีแดง)

1.5.2.1 เนื่องจากจะมีการปรับปรุงระบบสารสนเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ: POLIS เป็นระบบสารสนเทศข้อมูลอาชญากรรม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (Criminal Record Information Management Enterprise System: CRIMES) พนักงานสอบสวนอาจต้องปรับเปลี่ยนวิธีบันทึกข้อมูลตามที่จะได้กำหนดใหม่

1.5.2.2 การติดตามคดีจนถึงที่สุดเพื่อบันทึกในสมุดสารบบฯ อาจต้องมีการประสานงานที่รวดเร็ว และสะดวกยิ่งขึ้นกับพนักงานอัยการ หรือสำนักงานอัยการสูงสุด เพื่อให้ข้อมูลในสารบบฯ ครบถ้วน

1.5.2.3 อาจต้องจัดการฝึกอบรมเพิ่มเติมแก่เจ้าหน้าที่คดีประจำสถานีตำรวจด้านการบันทึกข้อมูล และจัดทำคู่มือการบันทึกข้อมูลเพื่อเพิ่มความชัดเจน และประสิทธิภาพในการบันทึกข้อมูล

1.5.2.4 อาจต้องมีการสร้างวิธีการบันทึกที่บ่งชี้ผู้เสียหายที่ถูกกระทำซ้ำ และผู้ต้องหาที่กระทำ ความผิดซ้ำ

ตอนที่ 2

สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง (สตม.)

สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเป็นหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง กฎหมายว่าด้วยการทะเบียนคนต่างด้าว กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ และกฎหมายอื่นอันเกี่ยวกับความผิดทางอาญาที่ราชอาณาจักร

2.1 ระดับจังหวัด

2.1.1 **ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัด** (ตม.จังหวัด) จำนวน 49 แห่ง และ**ด่านตรวจคนเข้าเมือง** (ด้านตม.) จำนวน 4 แห่ง เมื่อจับกุมผู้กระทำความผิดจะมีทางเลือกในการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง คือ (1) ส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดี ณ สถานีตำรวจท้องที่เกิดเหตุ (สภ./สน.) หรือ (2) กองบังคับการสืบสวนสอบสวน สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง (บก.สส.สตม.) ดำเนินการเอง

2.1.2 มีการรวบรวมสถิติรายเดือนและรายปีเกี่ยวกับการผลักดันส่งกลับคนเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายออกนอกราชอาณาจักรโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ได้รับมอบหมาย

2.1.3 ภารกิจสำคัญที่ต้องดำเนินการ คือ การคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ก่อนผลักดันส่งกลับคนต่างด้าวออกนอกราชอาณาจักร ในกรณีที่เป็นผู้หญิงและเด็กจะดำเนินการคัดแยกทุกคน โดยถือเป็นกลุ่มเสี่ยง ส่วนผู้ชายจะดำเนินการคัดแยกโดยสุ่มตัวอย่างทุกๆ ลิบคนในบางพื้นที่ หรือคัดแยกทุกคน และรายงานผลการพบผู้เสียหายจากการคัดแยกไปที่กองบังคับการสืบสวนสอบสวน สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง (บก.สส.สตม.)

หากพบผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ จะบันทึกเป็นข้อมูลเชิงสถิติรายงานกองบังคับการสืบสวนสอบสวน สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง (บก.สส.สตม.) เพื่อรวบรวมและรายงานผู้บัญชาการสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง (ผบช.สตม.) พร้อมส่งคดีให้พนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการต่อไป

2.2 ส่วนกลาง

2.2.1 กองบังคับการสืบสวนสอบสวน สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง (บก.สส.สตม.) เป็นหน่วยงานเดียวในสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองที่มีอำนาจทั้งสืบสวน และสอบสวนคดีความผิดฐานค้ามนุษย์ และมีการบันทึกข้อมูลเช่นเดียวกับสถานีตำรวจท้องที่เกิดเหตุ คือ บันทึกคดีลงในสมุดสารบบการดำเนินคดีอาญาประจำหน่วยงาน (สมุดเล่มปกสีแดง) การบันทึกคดีลงในระบบสารสนเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (POLIS) พร้อมทั้งจัดทำสำนวนส่งพนักงานอัยการ และรายงานสถิติการจับกุมและดำเนินคดีค้ามนุษย์ต่อผู้บัญชาการสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง (ผบช.สตม.) ผู้อำนวยการศูนย์พิทักษ์เด็ก สตรี ครอบครัว และป้องกันปราบปรามการค้ามนุษย์ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ผอ.ศพตส.ตร) และกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ (บก.ปคม.)

2.2.2 บันทึกและรวบรวมสถิติการผลักดันส่งกลับคนเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายออกนอกราชอาณาจักรไทยทั่วประเทศ โดยได้รับสถิติข้อมูลจาก ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดและด่านตรวจคนเข้าเมือง เป็นรายเดือนและรายปี ส่งให้สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ตามที่ร้องขอ

2.3 สรุปปัญหา

2.3.1 ปัญหาที่พบเป็นปัญหาเดียวกันที่ปรากฏในข้อ 1.4.1 และ 1.4.2

2.3.2 ระบบข้อมูลปัจจุบันไม่สามารถป้องกันผู้เสียหายที่ถูกกระทำซ้ำ (revictimization) ดังปรากฏในข้อ 1.4.2.4

2.4 ข้อเสนอแนะ

2.4.1 โปรดดู ตอนที่ 1 ข้อ 1.5.1 และ 1.5.2

2.4.2 ควรมีการพิมพ์ลายนิ้วมือผู้กระทำผิดที่เป็นคนต่างด้าวลงในระบบของสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง (สตม.) เพื่อสามารถป้องกันผู้กระทำผิดซ้ำในฐานความผิดค้ำมนุษย์

ตอนที่ 3 กองบังคับการตำรวจน้ำ (บก.รน.)

3.1 สถานีตำรวจน้ำ (ส.รน.)

สถานีตำรวจน้ำ (ส.รน.) จำนวน 39 สถานี จะตรวจพื้นที่ในความรับผิดชอบ 24 ไมล์ทะเล โดยมีการตรวจเรือเพื่อตรวจค้นสิ่งผิดกฎหมายทางทะเล ตรวจใบอนุญาตใช้เรือ เครื่องมือบนเรือ คนทำงานบนเรือ โดยได้รับมอบอำนาจจากกรมเจ้าท่าให้บังคับใช้กฎหมายการเดินเรือในน่านน้ำไทย และรับผิดชอบกฎหมายคนเข้าเมือง กฎหมายสรรพสามิต และกฎหมายศุลกากร

3.1.1 เมื่อพบการกระทำผิด และผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ จะส่งเรื่องและผู้เสียหายให้สถานีตำรวจภูธรในท้องที่ใกล้เคียง เพื่อให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดี โดยบันทึกสถิติการช่วยเหลือและจับกุมคดีค้ามนุษย์ และรายงานกองบังคับการตำรวจน้ำ (บก.รน.) ทุกครั้ง ส่วนพนักงานสอบสวนจะดำเนินการบันทึกข้อมูลตามที่ปรากฏในตอน 1 ข้อ 1.1

3.2 ส่วนกลาง

กองบังคับการตำรวจน้ำ (บก.รน.) ปฏิบัติงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและกฎหมายอื่นที่ได้รับมอบหมาย ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม รักษาผลประโยชน์ทางทะเล ค้นหาและช่วยเหลือเรือ อากาศยาน และผู้ประสบภัยทางน้ำ ตลอดจนรวบรวมข้อมูล เช่น เรือ อุปรกรณ์ คนบนเรือ สำหรับหาพิกัดเรือและให้ความช่วยเหลือ

3.2.1 มีหน้าที่รวบรวมสถิติจากสถานีตำรวจน้ำในการช่วยเหลือผู้ที่คาดว่าจะเป็นผู้เสียหาย และจับกุมผู้กระทำผิดคดีค้ามนุษย์ แล้วรายงานต่อศูนย์พิทักษ์เด็ก สตรี ครอบครัว และป้องกันปราบปรามการค้ามนุษย์ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ศพดส.ตร) และกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ (บก.ปคม.)

3.3 สรุปปัญหา

3.3.1 ไม่มีฐานข้อมูลสำหรับหาพิกัดเรือ ข้อมูลเรือพร้อมอุปกรณ์ และคนบนเรือเพื่อการช่วยเหลือ การตรวจจับที่แม่นยำ และรวดเร็วทันเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องที่เกี่ยวกับการค้ามนุษย์

3.3.2 เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในเรือตรวจการณ์ขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องการค้ามนุษย์ และการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ เมื่อช่วยเหลือลูกเรือ อาจไม่สามารถจับกุมเครือข่ายในขบวนการค้ามนุษย์ หรือมีอาจช่วยเหลือผู้ที่คาดว่าจะเป็นเหยื่อหรือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

3.3.3 ไม่มีการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ทางทะเล

3.4 ข้อเสนอแนะ

3.4.1 ควรมีการอบรมเบื้องต้นแก่เจ้าหน้าที่ประจำสถานีตำรวจน้ำ (ส.รน.) ให้มีความรู้ความเข้าใจและทักษะในการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เพื่อช่วยเหลือผู้เสียหายเบื้องต้น และจับกุมผู้กระทำผิด

3.4.2 ควรมีการจัดเก็บข้อมูลเบื้องต้น เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ทางทะเลได้

3.4.3 พิจารณาเพิ่มศักยภาพให้หน่วยงานนี้ ในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ทางทะเล

ตอนที่ 4

กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค (บก.ปคม.)

กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค (บก.ปคม.) ปฏิบัติงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับความผิดทางอาญาที่พระราชอาณาจักร หรือตามที่ได้รับมอบหมาย ปฏิบัติงานทะเบียนตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด รวมทั้งการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม และการกระทำความผิดที่เป็นภัยกับความมั่นคงของประเทศ

4.1 การดำเนินงานของกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค (บก.ปคม.)

4.1.1 การเริ่มต้นคดีคุ้มครองผู้บริโภคเป็นไปเช่นเดียวกับสถานีตำรวจภูธร/สถานีตำรวจนครบาล (สภ./สน.) และกองบังคับการสืบสวนสอบสวน สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง (บก.ตท.ตม.) มีอำนาจในการสืบสวน และสอบสวนดำเนินคดีทั่วประเทศ รวมทั้งมีการบันทึกการจับ บันทึกการรับคดีลงสมุดสารบบการดำเนินคดีอาญา ประจำหน่วยงาน และติดตามความก้าวหน้า การบันทึกลงระบบสารสนเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (POLIS) รวมทั้งการทำสำนวนสอบสวนส่งพนักงานอัยการ

4.1.2 รวบรวมสถิติคดีคุ้มครองผู้บริโภค การจับ และบันทึกสรุปจำนวนคดีจากตำรวจภูธรภาค 1-9 (ภ.1-9) ศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศชต.) กองบัญชาการตำรวจนครบาล (บช.น.) และสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง (ตม.) เพื่อประมวลสรุปเสนอเป็นสถิติการคุ้มครองผู้บริโภค จำนวนผู้ต้องหา จำแนกตามเพศและสัญชาติ จำนวนผู้เสียหายจากการคุ้มครองผู้บริโภค จำแนกตามเพศและสัญชาติ และรูปแบบการคุ้มครองผู้บริโภคที่พระราชอาณาจักร และมีการรายงานประจำปี

4.1.3 นำเสนอข้อมูลต่อศูนย์พิทักษ์เด็ก สตรี ครอบครัว และป้องกันปราบปรามการคุ้มครองผู้บริโภค สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ศพตส.ตร.) และส่งสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (สป.พม.) ตามที่ร้องขอและเป็นรายปี

4.2 สรุปปัญหา

4.2.1 มีการรวบรวมข้อมูลสารสนเทศเป็นครั้งคราวตามคำร้องขอ ทำให้กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค (บก.ปคม.) ต้องมีคำสั่งการจาก ศูนย์พิทักษ์เด็ก สตรี ครอบครัว และป้องกันปราบปรามการคุ้มครองผู้บริโภค สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ศพตส.ตร.) (ภาคผนวก ก. 05) ไปยังสถานีตำรวจทั่วประเทศเป็นครั้งคราวเพื่อขอข้อมูล ทำให้เจ้าหน้าที่ฯ ใช้เวลาในการทำงานมาก และต้องใช้เวลาค้นหาข้อมูลจากเอกสาร (manually)

4.2.2 พบปัญหา ตามที่ปรากฏในข้อ 1.4.1, 1.4.2 และ 1.4.2.4

4.2.3 ขาด “โจทย์” ด้านสาระข้อมูลที่ต้องการเก็บจากหน่วยงานภายในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อให้สามารถจัดเก็บข้อมูลได้ตามประสงค์ของผู้ใช้ข้อมูลสารสนเทศ

4.2.4 การจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลยังไม่ได้ทำให้เป็น “ระบบ” ที่ชัดเจน แนนอน สม่าเสมอ เชิงรุกครอบคลุม ทั้งถึงและครบถ้วน อย่างไรก็ตาม ได้มีการริเริ่มตั้งแต่ตุลาคม 2555 ที่กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค (บก.ปคม.) พยายามจัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนมากขึ้น

4.2.5 เมื่อมีการเปลี่ยนนโยบายใหม่ จะมีการเปลี่ยนวิธีการเก็บข้อมูล ซึ่งทำให้ข้อมูลไม่เป็น “ระบบ” และขาดความยั่งยืน

4.3 ข้อเสนอแนะ

4.3.1 โปรดดู ตอนที่ 1 ข้อ 1.5.1 และ 1.5.2

4.3.2 เนื่องจากหน่วยงานนี้ เป็นศูนย์รวมด้านการดำเนินคดีเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ จึงเห็นควรให้ บก.ปคม. ทำหน้าที่เป็นจุดศูนย์รวมข้อมูลและเป็นแม่ข่ายหรือเครื่องบริการเว็บ (server) ระบบฐานข้อมูล การป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ด้านการดำเนินคดี อันมีภารกิจในการประมวลข้อมูลสารสนเทศ ที่ต้องการ สำหรับใช้หรือตามความต้องการของหน่วยงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยประสานใกล้ชิดกับศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง (ศทก.) และรายงานข้อมูลสารสนเทศต่อหน่วยเหนือและรัฐบาลเป็นระยะๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินคดีด้านการค้ามนุษย์

4.3.3 เพิ่มศักยภาพในการประสานข้อมูลกับหน่วยงานหลักอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะกับ ศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์แห่งชาติ ซึ่งต้องดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาล

4.3.4 กำหนดวิธีการบ่งชี้ หรือใช้หมายเลขกำกับคดี ที่ใช้ร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการ “ตามคดี” ในเส้นทางข้อมูลของการดำเนินคดีจนถึงศาล

4.3.5 จัดให้มีบุคลากรที่มีความรู้เฉพาะทางด้านการประมวลข้อมูลให้มีจำนวนที่เพียงพอ เพื่อให้ ดำเนินการตามข้อ 4.3.2 และ 4.3.3 และจัดให้ได้รับการฝึกอบรม ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) เพื่อให้ ดำเนินการได้อย่างมีคุณภาพและต่อเนื่อง

4.3.6 พัฒนาสาระข้อมูลสารสนเทศด้านการดำเนินคดีค้ามนุษย์ที่ต้องการ ทั้งในด้านการจัดเก็บเป็น ประจำและการศึกษาวิจัย

4.3.7 สำนักงานตำรวจแห่งชาติควรสนับสนุนด้านทรัพยากร อันได้แก่ งบประมาณ บุคลากร และ วิชาการ/เทคโนโลยีแก่ บก.ปคม. เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างต่อเนื่องและบรรลุเป้าหมาย

ตอนที่ 5

ศูนย์พิทักษ์เด็ก สตรี ครอบครัว และป้องกันปราบปรามการค้ามนุษย์ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ศพดส.ตร.)

ศูนย์พิทักษ์เด็ก สตรี ครอบครัว และป้องกันปราบปรามการค้ามนุษย์ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ศพดส.ตร.) มีหน้าที่ในการบริหาร กำกับ ควบคุม สั่งการ เร่งรัด ตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานพิทักษ์เด็ก สตรี ครอบครัว และป้องกันปราบปรามการค้ามนุษย์ของหน่วยปฏิบัติ ซึ่งได้แก่ หน่วยระดับกองบัญชาการ/ตำรวจภูธรภาค/ศชต. และหน่วยงานระดับกองบังคับการ ตำรวจภูธรจังหวัด กองกำกับการ และสถานีตำรวจ

หน่วยปฏิบัติการหลัก ได้แก่ สถานีตำรวจ (สภ./สน.) กองบังคับการสืบสวนสอบสวน สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง (บก.สส.สตม.) กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ (บก.ปคม.) จะรายงานข้อมูลสารสนเทศตามแบบ พดส.ตร.01 (ภาคผนวก ก. 05) พร้อมสำเนาบันทึกประจำวันรับคดี สำเนาบันทึกจับกุม สำเนาบันทึกการแจ้งข้อหาเพิ่มเติม และสำเนาบันทึกการจับกุมในความผิดฐานเดิม หรือสำเนาหนังสือสั่งการของพนักงานอัยการ และบันทึกการแจ้งข้อหาเพิ่มเติม รวมทั้งรายงานการดำเนินคดีฐานความผิดค้ามนุษย์เพิ่มเติม ตามแบบพดส.ตร.02 (ภาคผนวก ก. 06)

ในส่วนการรวบรวมข้อมูลสารสนเทศตามแบบที่กำหนด และการประมวลผล กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ (บก.ปคม.) ในฐานะเลขานุการ ศูนย์พิทักษ์เด็ก สตรี ครอบครัว และป้องกันปราบปรามการค้ามนุษย์ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ศพดส.ตร.) เป็นหน่วยดำเนินงาน และรายงานต่อผู้อำนวยการศูนย์พิทักษ์เด็ก สตรี ครอบครัว และป้องกันปราบปรามการค้ามนุษย์ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ผอ.ศพดส.ตร.)

ตอนที่ 6

ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง (ศทก.)

6.1 การดำเนินงานของศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง (ศทก.)

6.1.1 ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง (ศทก.) สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (สทส.) รับผิดชอบระบบสารสนเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (Police Information System : POLIS) เป็นระบบที่เก็บคดีอาญาทั่วประเทศ และจำแนกคดีตาม 5 ประเภทที่ได้กำหนดไว้แล้ว (ตอนที่ 1 ข้อ 1.1.2) ระบบที่ใช้อยู่จะเริ่มต้นตั้งแต่การรับคดีและการดำเนินคดีไปจนถึงคำพิพากษาของศาล

6.1.2 ปัจจุบันศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง (ศทก.) กำลังจัดทำระบบสารสนเทศเพิ่มเติม เรียกว่าระบบสารสนเทศข้อมูลอาชญากรรม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (Criminal Record Information Management Enterprise System : CRIMES) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการเสริมให้มีข้อมูลที่ครบถ้วนยิ่งขึ้น และสามารถใช้อย่างสะดวกและรวดเร็วในการเก็บ ประมวล และใช้ข้อมูล

6.1.3 เกี่ยวกับข้อมูลด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ ทางศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง (ศทก.) จะได้เพิ่มความครบถ้วนของข้อมูล ตามสาระข้อมูลสารสนเทศที่กำหนดไว้ตามความต้องการของผู้ใช้ (บทที่ 6 ข้อ 4)

6.2 สรุปปัญหา

6.2.1 ปัญหาที่เกี่ยวกับการใช้ระบบระบบสารสนเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (POLIS) ปรากฏไว้แล้วตามบทที่ 2 ตอนที่ 1 ข้อ 1.4.1

6.2.2 ระบบสารสนเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (POLIS) ยังขาดการประสานและเชื่อมโยงกับหน่วยงานหลักที่เก็บข้อมูลสารสนเทศในการดำเนินคดีด้านการค้ามนุษย์ จึงทำให้ขาดศักยภาพของการใช้ข้อมูลด้านนี้ได้อย่างครบถ้วนและเต็มที่

6.3 ข้อเสนอแนะ

6.3.1 ในการบันทึกการรับคดี ควรมีการกำหนดฐานความผิดค้ามนุษย์ให้ชัดเจนและจำแนกไว้ต่างหาก เช่น เป็นประเภทคดีอาญาอีกประเภทหนึ่ง (ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551) หรือเป็นหัวข้อย่อยภายใต้ประเภทใดประเภทหนึ่งของคดีอาญา (5 ประเภท) ตามที่ได้กำหนดไว้

6.3.2 ในหลาย ๆ กรณี ความผิดฐานค้ามนุษย์มักควบคู่ไปกับฐานความผิดอื่นซึ่งเป็นคดีอาญา ในระบบข้อมูลสารสนเทศของศูนย์ฯ จึงควรบันทึกทุกฐานความผิดไว้ด้วยกันภายใต้คดีประเภทค้ามนุษย์

6.3.3 ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงประเภทของคดี จากประเภทค้ามนุษย์ไปเป็นประเภทอื่น หรือในเชิงกลับกัน ตามพยานหลักฐานที่ได้รับเพิ่มเติมในขณะกำลังดำเนินคดี เห็นสมควรว่า ระบบสารสนเทศของศูนย์ฯ น่าจะเพิ่มความเป็นไปได้ในการเปลี่ยนแปลงประเภทคดี เพื่อเพิ่มความถูกต้องในการประมวลผลข้อมูลสารสนเทศด้านคดีค้ามนุษย์

6.3.4 ในศักยภาพของระบบใหม่ (CRIMES) และในฐานะที่เป็นจุดศูนย์รวมข้อมูล (โปรดดูบทที่ 6 ข้อ 5.1.1) ควรกำหนดวิธีการบ่งชี้ หรือใช้หมายเลขกำกับคดี ที่ใช้ร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการ “ตามคดี” ในเส้นทางข้อมูลของการดำเนินคดีจนถึงศาล

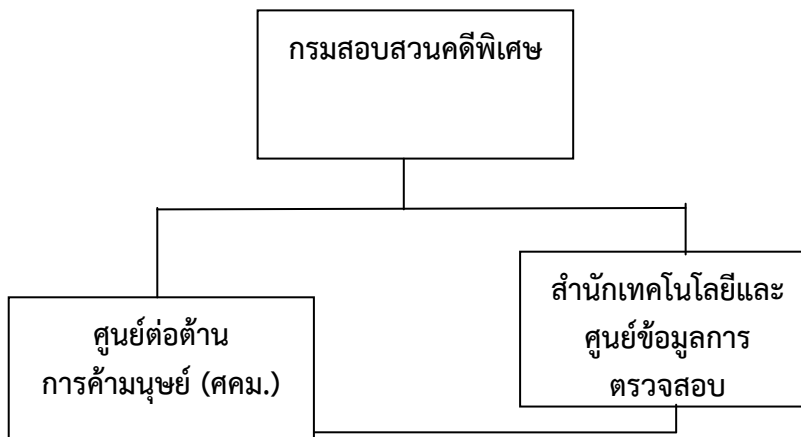
6.3.5 ในศักยภาพของระบบใหม่ (CRIMES) ควรต้องสร้างวิธีการบันทึกที่บ่งชี้ผู้เสียหายที่ถูกกระทำซ้ำ และผู้ต้องหาที่กระทำความผิดซ้ำ

6.3.6 เนื่องจากกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค (บก.ปคม.) ได้รับมอบหมายให้เป็นจุดศูนย์รวมข้อมูลและเป็นแม่ข่ายหรือเครื่องบริการเว็บ (server) ระบบฐานข้อมูลการป้องกันและปราบปรามการคุ้มครองผู้บริโภค ที่มีข้อมูลเพื่อการป้องกันและปราบปรามการคุ้มครองผู้บริโภค จึงเห็นควรให้ ศูนย์ฯ นำส่ง (export) ข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค ให้ บก.ปคม. เพื่อให้ บก.ปคม. นำไปประมวลร่วมกับข้อมูลสารสนเทศอื่นใดที่เกี่ยวข้องที่ได้รับจากหน่วยงานอื่น ทั้งนี้ เพื่อนำไปจัดทำรายงานต่างๆ ตามบทที่ 2 ตอนที่ 4 ข้อ 4.3.2

ส่วนที่ 2

กรมสอบสวนคดีพิเศษ

แผนภาพที่ 2 โครงสร้างกรมสอบสวนคดีพิเศษ (เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับข้อมูลสารสนเทศด้านการป้องกันและปราบปรามค้ายาเสพติด)

ศูนย์ต่อต้านการค้ายาเสพติด (ศคม.)

1. อำนาจหน้าที่

1.1 ศูนย์ต่อต้านการค้ายาเสพติด เป็นหน่วยงานในระดับสำนักคดี ขึ้นตรงต่ออธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ มีหน้าที่ ป้องกัน ปราบปราม และสืบสวนสอบสวนคดีการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ายาเสพติด ซึ่งมีลักษณะเป็นคดีพิเศษ ตามพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 และกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง โดยเจ้าหน้าที่กรมสอบสวนคดีพิเศษจะปฏิบัติหน้าที่สืบสวนสอบสวน ป้องกันและปราบปราม รวมทั้งควบคุมคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ายาเสพติดที่มีลักษณะเป็นคดีพิเศษ*

*หมายเหตุ คดีการค้ายาเสพติดไม่ใช่คดีพิเศษอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งในเรื่องนี้ได้มีบันทึกข้อตกลงความร่วมมือระหว่างสำนักงานตำรวจแห่งชาติและกรมสอบสวนคดีพิเศษว่าด้วยเรื่องความร่วมมือในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ายาเสพติด เมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 2556

2. การรายงานข้อมูล ข้อมูลเกี่ยวกับการค้ายาเสพติด แบ่งออกเป็น 2 วิธี คือ

2.1 ข้อมูลจากการตรวจสอบข้อเท็จจริง การสืบสวนดำเนินคดีความผิดเกี่ยวกับการค้ายาเสพติด ซึ่งกรมสอบสวนคดีพิเศษดำเนินการ รวมถึงกรณีการช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ายาเสพติด ซึ่งจะเก็บข้อมูลไว้ที่ศูนย์ต่อต้านการค้ายาเสพติด (ศคม.)

2.2 ข้อมูลจากคดีพิเศษในความผิดเกี่ยวกับการค้ายาเสพติด ซึ่งกรมสอบสวนคดีพิเศษดำเนินการ โดยจะเก็บข้อมูล รวมทั้งสำเนาการสืบสวนสอบสวน คำพิพากษา และเอกสารต่าง ๆ ไว้ที่ ศูนย์ต่อต้านการค้ายาเสพติด (ศคม.) และรวบรวมผลการดำเนินการให้สำนักเทคโนโลยีและศูนย์ข้อมูลการตรวจสอบ ไว้เป็นข้อมูลอีกส่วนหนึ่ง

3. สรุปปัญหา

3.1 ยังไม่มีการเชื่อมต่อข้อมูลเกี่ยวกับคดีการค้ำนุชย์ของกรมสอบสวนคดีพิเศษกับศูนย์เทคโนโลยีและสารสนเทศกลาง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ แต่อย่างใด ดังนั้น การรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการค้ำนุชย์ในระดับประเทศของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จึงไม่รวมข้อมูลจากกรมสอบสวนคดีพิเศษ

3.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการค้ำนุชย์ของกรมสอบสวนคดีพิเศษ ได้เริ่มจัดทำให้เป็นฐานข้อมูลอย่างเป็นระบบตามโครงการจัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับการค้ำนุชย์ขึ้นตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 เรียกว่า โครงการ TIPINFO ซึ่งจะเก็บเอกสารข้อมูลการสืบสวนสอบสวนที่ศูนย์ต่อต้านการค้ำนุชย์ได้ดำเนินการไว้เป็นฐานข้อมูลเบื้องต้นในลักษณะการเก็บข้อมูลแบบ Stand Alone อย่างไรก็ตาม

3.3 ลักษณะการเก็บข้อมูลยังไม่ได้มีการรวบรวม วิเคราะห์ และรายงานเพื่อให้ได้ใช้ประโยชน์สูงสุดได้อย่างสม่ำเสมอ

4. ข้อเสนอแนะ

4.1 เพื่อให้กรมสอบสวนคดีพิเศษสามารถเข้าร่วมในระบบฐานข้อมูลระดับประเทศได้ จึงเห็นควรดำเนินการให้ศูนย์ต่อต้านการค้ำนุชย์ สามารถส่งข้อมูลมายังสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ทั้ง 2 จุด คือ 1) ระบบ POLIS หรือ CRIME และ 2) ให้กรมสอบสวนคดีพิเศษสามารถส่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องตามที่ได้กำหนดมาให้กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ำนุชย์ (โปรดดูบทที่ 6 ข้อ 5 และข้อ 7 ประกอบ)

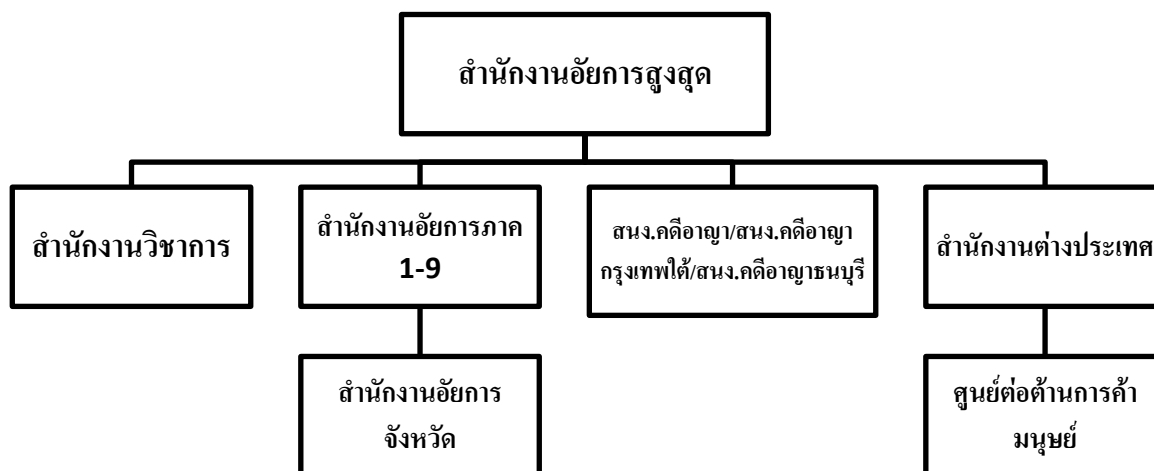
4.2 จัดให้มีชั้นความลับของข้อมูลจากกรมสอบสวนคดีพิเศษ รวมทั้งกำหนดว่าข้อมูลใดจะสามารถส่งให้กับหน่วยงานอื่น ให้ได้ในชั้นใดหรือชั้นตอนใด

4.3 เนื่องจากกรมสอบสวนคดีพิเศษจะเข้าระบบฐานข้อมูลระดับประเทศ จึงต้องดำเนินการจัดให้มีแบบบันทึกข้อมูลที่กำหนดไว้ใช้ร่วมกัน และการฝึกอบรมบุคลากรร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถประมวลข้อมูลสารสนเทศไปในทิศทางเดียวกันได้

ส่วนที่ 3

สำนักงานอัยการสูงสุด

แผนภาพที่ 3 โครงสร้างสำนักงานอัยการสูงสุด (เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลสารสนเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์)

1. อำนาจหน้าที่และการรายงานข้อมูลสารสนเทศ

1.1 ระดับจังหวัด

1.1.1 อำนาจหน้าที่ รับผิดชอบการดำเนินคดีอาญาที่อยู่ในเขตอำนาจการพิจารณาของศาลยุติธรรม อันเป็นที่ตั้งของสำนักงานอัยการนั้นๆ โดยพนักงานอัยการจะทำหน้าที่ฟ้องผู้ต้องหาต่อศาล ซึ่งจะรับสำนวนคดีอาญาจากพนักงานสอบสวนเพื่อพิจารณาสั่งฟ้อง สั่งไม่ฟ้อง หรือสั่งให้งดการสอบสวนพร้อมเหตุผล ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

1.1.2 การบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับคดีอาญา นิติกรหรือเจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูลลงใน “สารบบที่ส่งตัวผู้ต้องหามาและสารบบฟ้องความอาญา” (สมุดเล่มใหญ่ปกแข็ง) โดยมีการระบุข้อหาและความเห็นของพนักงานอัยการ รวมทั้งหัวข้ออื่น ๆ (ภาคผนวก ข. 01 : หัวข้อที่ปรากฏในสารบบที่ส่งตัวผู้ต้องหามาและสารบบฟ้องความอาญา

นอกจากนั้น สารบบการจำแนกคดีบนพื้นฐานเกี่ยวกับตัวผู้กระทำความผิด มี 4 ประเภท คือ

- ส 1 คือ มีการบ่งชี้ตัวผู้กระทำความผิดอย่างชัดเจน
- ส 2 คือ ไม่มีตัวผู้ต้องหา (รู้ตัวผู้ต้องหา แต่หลบหนีหรือจับไม่ได้)
- ส 3 คือ สำนวนมุลค่า หมายถึง ไม่รู้ตัวผู้กระทำความผิด
- ส 4 คือ สำนวนเปรียบเทียบปรับ

1.1.3 การรายงานข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวกับหญิงและเด็ก สำนักงานอัยการสูงสุดมีหนังสือที่ อส (สฝปผ.) 00/8/ว 235 ลงวันที่ 17 มิถุนายน 2547 เรื่อง “การจัดเก็บข้อมูลการดำเนินคดีอาญาความผิดเกี่ยวกับหญิงและเด็กที่ตกเป็นเหยื่อของการกระทำผิด” และมีเอกสารแนบเป็นแบบรายงานที่กำหนด (ภาคผนวก ข. 02) มีสาระเกี่ยวกับจำนวนคดีที่สั่งฟ้อง จำนวนผู้ต้องหา โดยให้สำนักงานอัยการจังหวัดแต่ละแห่งส่งรายงานไปยังสำนักงานอัยการภาคเป็นรายเดือน

เนื่องจากการรายงานข้อมูลดังกล่าวข้างต้นเกี่ยวกับกฎหมายหลายฉบับ อาทิ ประมวลกฎหมายอาญา พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และกฎหมายอื่น สำนักงานอัยการสูงสุดจึงยังถือว่าข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ แม้ว่าปัจจุบันจะมีการตราพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 แล้วก็ตาม ในส่วนของพระราชบัญญัติฉบับหลังนี้ สำนักงานอัยการสูงสุดยังใช้แบบฟอร์มเดิมที่ได้ใช้อยู่แล้วในการรายงานคดีเกี่ยวกับการค้ามนุษย์

1.2 ระดับภาค

1.2.1 อำนาจหน้าที่ อธิบดีอัยการภาค 1-9 ทำหน้าที่บริหาร เร่งรัด ติดตามการปฏิบัติงานของสำนักงานอัยการตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ในพื้นที่จังหวัดที่รับผิดชอบ

1.2.2 การบันทึกและรายงานข้อมูลสารสนเทศ

สำนักงานอัยการภาคจะรวบรวมข้อมูลสารสนเทศจากทุกสำนักงานอัยการจังหวัดในพื้นที่ ในรูปแบบเดียวกับที่สำนักงานอัยการจังหวัดส่งไปยังสำนักงานอัยการภาค (ภาคผนวก ข. 02) และสรุปรายงานเป็นรายเดือน ไปยังสำนักงานอัยการสูงสุด ซึ่งจะส่งต่อไปยังสำนักงานวิชาการ

1.3 ส่วนกลาง

1.3.1 ศูนย์ต่อต้านการค้ามนุษย์ จัดตั้งขึ้นภายในสำนักงานต่างประเทศ สำนักงานอัยการสูงสุด มีอำนาจหน้าที่ติดต่อและประสานงานกับองค์กรหรือหน่วยงานทั้งในและต่างประเทศเกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ในอำนาจและหน้าที่ของอัยการสูงสุด โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับการดำเนินคดีค้ามนุษย์ เช่น การสอบสวนคดีความผิดนอกราชอาณาจักร ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา การส่งผู้ร้ายข้ามแดน และสนับสนุนความรู้ด้านวิชาการเกี่ยวกับการป้องกัน ปราบปราม และดำเนินคดีค้ามนุษย์แก่พนักงานอัยการ และหน่วยราชการต่าง ๆ

1.3.2 การบันทึกและรายงานข้อมูลสารสนเทศ

ศูนย์ต่อต้านการค้ามนุษย์รวบรวมข้อมูลจากสำนักงานอัยการภาค เพื่อจัดส่งข้อมูลสารสนเทศตามคำร้องขอเป็นครั้งคราวจากหน่วยงานที่ต้องการใช้ข้อมูล อาทิ ศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์แห่งชาติ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้ขอข้อมูลด้านการดำเนินคดี เช่น จำนวนคดีการค้ามนุษย์ที่รับจากพนักงานสอบสวน จำนวนคดีที่พนักงานอัยการยื่นฟ้องต่อศาล และจำนวนคดีที่สั่งไม่ฟ้องขอหาการค้ามนุษย์ เป็นต้น

2. สรุปปัญหา

2.1 สำนักงานอัยการสูงสุดไม่มีการเก็บข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับการดำเนินคดีการคุ้มครองที่ชัดเจนอย่างเป็นระบบ

2.2 ขาดการประสานข้อมูลด้านการดำเนินคดีอย่างต่อเนื่องกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยตรง อาทิ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และสำนักงานศาลยุติธรรม

2.3 ยังมีความต้องการเกี่ยวกับวิธีและระบบการเก็บข้อมูลที่สัมพันธ์กับการคุ้มครองระหว่างประเทศไทยและประเทศคูเวต

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ดำเนินการให้มีการจัดเก็บ รวบรวม และประมวลข้อมูลสารสนเทศภายในสำนักงานอัยการสูงสุดให้เป็นระบบที่สามารถเรียกข้อมูลใช้ได้ทันต่อความต้องการและครบถ้วน

3.2 จัดให้มีการประสานข้อมูลสารสนเทศกับหน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

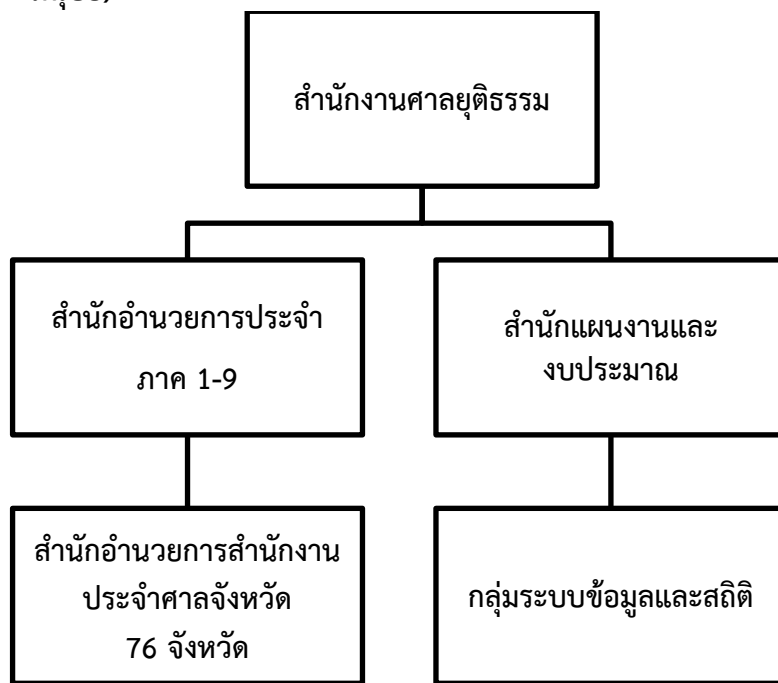
3.3 เกี่ยวเนื่องกับข้อ 3.1 และ 3.2 จัดให้มีแบบฟอร์มการบันทึกข้อมูลที่ครบถ้วนสมบูรณ์ และวิธีประมวลข้อมูลให้ได้ตามความต้องการของผู้ใช้ข้อมูล

3.4 กำหนดวิธีการบ่งชี้หรือใช้หมายเลขกำกับคดีที่ใช้ร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการ “ตามคดี” ในเส้นทางของข้อมูลการดำเนินคดีจนถึงศาล

3.5 จัดให้มีอุปกรณ์ เครื่องมือ และบุคลากรเฉพาะทางด้านข้อมูลสารสนเทศ รวมทั้งจัดให้มีการฝึกอบรมบุคลากรดังกล่าว เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้ตามวัตถุประสงค์

ส่วนที่ 4 สำนักงานศาลยุติธรรม

แผนภาพที่ 4 โครงสร้างสำนักงานศาลยุติธรรม (เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลสารสนเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์)

1. อำนาจหน้าที่และการรายงานข้อมูลสารสนเทศ

1.1 ระดับจังหวัด

1.1.1 อำนาจหน้าที่ สำนักอำนวยการประจำศาลจังหวัดมีอำนาจหน้าที่แบ่งเป็น 2 ด้าน คือ (1) ส่วนคดีทำหน้าที่สนับสนุนการพิจารณาคดีของศาล และเกี่ยวกับธุรการคดีทั้งหมด (2) ส่วนช่วยอำนวยการ ทำหน้าที่ด้านเอกสาร และสนับสนุนการพิจารณาของศาล การลงระบบข้อมูลสถิติคดี/ข้อหาต่าง ๆ ระบบงานไปยังภาค แผนงาน และงบประมาณ

1.1.2 การบันทึกข้อมูลและการรายงาน สำนักอำนวยการประจำศาลจังหวัดจะบันทึกข้อมูลลงในสมุดทะเบียนคุมเลขคดีของศาล พร้อมกับบันทึกลงในคอมพิวเตอร์ (ภาคผนวก ค. 01) และรายงานไปยังสำนักงานศาลยุติธรรมภาค โดยมีเนื้อหา อาทิ ประเภทคดี จำนวนคดีที่ขึ้นสู่การพิจารณาของศาลชั้นต้น ฯลฯ

1.2 ระดับภาค

1.2.1 อำนาจหน้าที่ สำนักอำนวยการประจำภาคมีอำนาจหน้าที่รวบรวมสถิติคดีในส่วนของแพ่งและอาญาในพื้นที่รับผิดชอบ

1.2.2 การบันทึกข้อมูลและการรายงาน สำนักอำนวยการประจำภาคจะส่งข้อมูลที่รวบรวมจากสำนักอำนวยการประจำศาลจังหวัดส่งไปยังสำนักแผนงานและงบประมาณ สำนักงานศาลยุติธรรม

1.3 ส่วนกลาง

1.3.1 **อำนาจหน้าที่** สำนักแผนงานและงบประมาณมีอำนาจหน้าที่ศึกษา วิเคราะห์ วิจัยเกี่ยวกับนโยบายศาลยุติธรรม กำกับ เร่งรัด ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนงานโครงการ บริหารจัดการ รวมทั้งจัดทำรายงานประจำปีของศาลยุติธรรมและสำนักงานศาลยุติธรรม

ในสำนักแผนงานและงบประมาณมีกลุ่มระบบข้อมูลและสถิติ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับจากสำนักอำนวยการประจำภาคและจังหวัด สำหรับการเก็บข้อมูลเฉพาะทางตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 มิได้จำแนกไว้ต่างหากในการรายงานคดีทั่วไป

1.3.2 การประมวลผลข้อมูลสารสนเทศ

นอกเหนือจากการรายงานและประมวลสถิติตามปกติแล้ว สำนักแผนงานและงบประมาณยังมีการประมวลผลข้อมูลสารสนเทศต่างหากตามพระราชบัญญัติเฉพาะทาง เช่น พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ปีละ 2 ครั้ง ตามที่ปรากฏในเว็บไซต์ www.coj.go.th โดยมีหัวข้อรายงาน อาทิ จำนวนผู้ต้องโทษจำแนกตามกลุ่มอายุและเพศ จำนวนผู้ต้องโทษจำแนกตามกลุ่มฐานความผิด และผลคำพิพากษา ฯลฯ ทั้งนี้ เป็นไปตามความประสงค์ของคณะรัฐมนตรี

อนึ่ง สำนักแผนงานและงบประมาณยังได้รายงานที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 ตามที่หน่วยงานร้องขอเป็นครั้งคราว

2. สรุปปัญหา

2.1 ยังไม่มีข้อมูลเฉพาะทางตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 ที่จำแนกไว้ต่างหาก

2.2 ยังไม่มีการประสานหรือส่งต่อข้อมูลอย่างเป็นระบบและสม่ำเสมอไปยังหน่วยงานที่ต้องการใช้ข้อมูล

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 จัดให้มีระบบข้อมูลเฉพาะทางตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 จำแนกไว้ต่างหาก

3.2 จัดให้มีการประสานกับหน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้อง และเผยแพร่ข้อมูลแก่หน่วยงานที่ต้องการใช้ข้อมูลอย่างสม่ำเสมอและเป็นระบบ อันอาจเป็นส่วนหนึ่งของรายงานประจำปี

บทที่ 3

หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์

ส่วนที่ 1 กระทรวงแรงงาน

ส่วนที่ 2 กระทรวงการต่างประเทศ

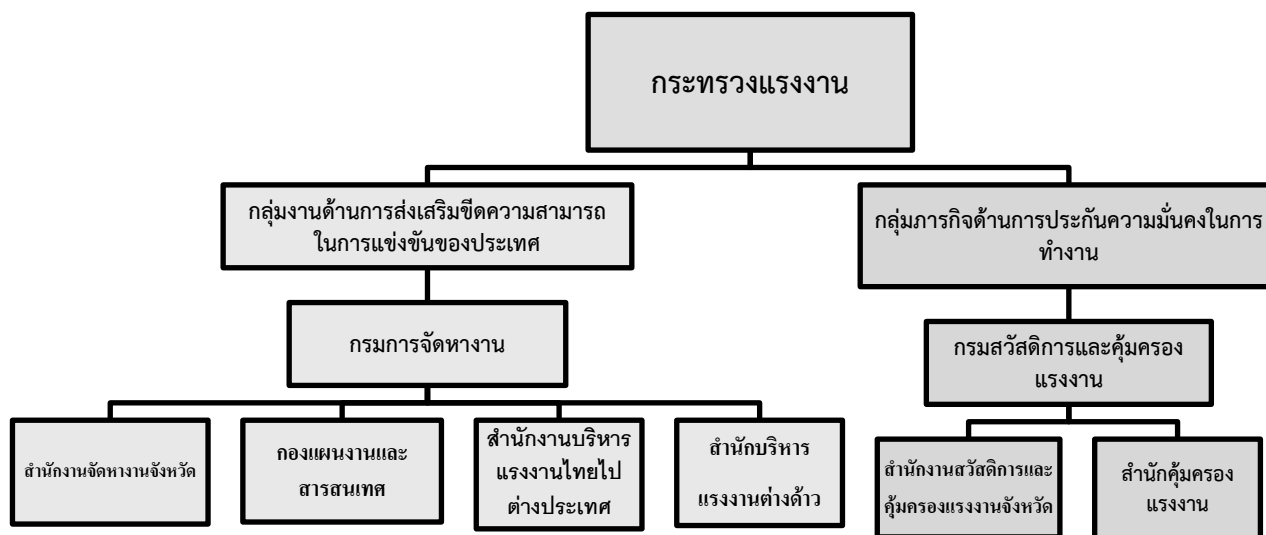
ส่วนที่ 3 กระทรวงมหาดไทย

ส่วนที่ 4 สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (สป.พม.)

ส่วนที่ 1

กระทรวงแรงงาน

แผนภาพที่ 5 โครงสร้างกระทรวงแรงงาน (เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลสารสนเทศด้านการค้ามนุษย์)

1. กรมการจัดหางาน

1.1 สำนักงานจัดหางานจังหวัด

1.1.1 อำนาจหน้าที่

สำนักงานจัดหางานจังหวัดมีหน้าที่ปฏิบัติการและประสานงานที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกรมการจัดหางานในเขตพื้นที่จังหวัด รายงานผลการปฏิบัติงานตามนโยบาย แผนงาน และโครงการต่อกรมการจัดหางาน

1.1.2 การทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่น

- สำนักงานจัดหางานจังหวัดทำงานร่วมกับ สถานีตำรวจภูธรในพื้นที่ (สภ.) ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัด สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด (พมจ.) สำนักงานแรงงานจังหวัด สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด ฯลฯ
- ในบางจังหวัด จัดหางานจังหวัด ร่วมอยู่ในคณะทำงานสหวิชาชีพ เพื่อดำเนินการด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์

1.1.3 การบันทึก และรายงานข้อมูลสารสนเทศ

บันทึกข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับทะเบียนการทำงานของแรงงานต่างด้าว สถิติการทำงานของแรงงานต่างด้าว (เมียนมาร์ ลาว และกัมพูชา) และสถานการณ์แรงงานต่างด้าวในจังหวัด โดยรายงานทุกเดือน

เข้าระบบ intranet เพื่อกองแผนงานและสารสนเทศ กรมการจัดหางาน สรุปรายงานและสถิติรายงานต่ออธิบดี กรมการจัดหางาน

สำหรับการบันทึกข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ สำนักงานจัดหางานจังหวัดอาจจัดส่งให้สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พมจ.) ในกรณีที่เกิดเหตุในพื้นที่

1.1.4 สรุปปัญหา

ไม่มีความชัดเจนในอำนาจหน้าที่ของสำนักงานจัดหางานจังหวัดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์และการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ รวมทั้งการส่งต่อข้อมูลเพื่อใช้ประโยชน์สูงสุด

1.1.5 ข้อเสนอแนะ

1.1.5.1 ควรมีการดำเนินการให้มีความชัดเจนมากขึ้นด้านอำนาจหน้าที่และบทบาทของ จัดหางานจังหวัดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ อาทิ การดูแลเรื่องสัญญาจ้าง บทบาทสาย/นายหน้าที่อยู่ในระบบและ ไม่อยู่ในระบบ (เลื่อน/ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย) การตรวจสอบสถานะของแรงงานต่างด้าวที่ไม่ถูกกฎหมาย ซึ่งเสี่ยง ต่อการถูกค้ามนุษย์ ฯลฯ

1.1.5.2 ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2555 เห็นชอบให้จัดตั้งศูนย์ประสาน แรงงานประมงจังหวัด 7 แห่ง คือ สมุทรสาคร ระนอง ตรัง ชุมพร ระยอง สงขลา และสตูล ดังนั้น จัดหางาน จังหวัดในฐานะอนุกรรมการและเลขานุการในคณะอนุกรรมการศูนย์ประสานแรงงานประมงจังหวัดจะต้องจัด ให้มีการจัดเก็บข้อมูลจำนวนแรงงานไทยและแรงงานต่างด้าวที่ลงทะเบียนผ่านศูนย์ประสานแรงงานประมง จังหวัด และข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีตามระยะเวลาที่กำหนด

ศูนย์ฯ ดังกล่าวมิได้ดำเนินการในพื้นที่ 7 แห่งเท่านั้น แต่ครอบคลุม 22 จังหวัดที่มีการ ประมง กล่าวคือ มีการดำเนินการไปยังกลุ่มจังหวัดใกล้เคียง ซึ่งกลุ่มจังหวัดดังกล่าวและอำนาจหน้าที่จะ กำหนดโดยคณะอนุกรรมการระดับชาติเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของศูนย์ประสานแรงงานประมงจังหวัด โดยมีปลัดกระทรวงแรงงานเป็นประธาน และมีอธิบดีกรมการจัดหางานเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ ดังนั้น จัดหางานจังหวัดในกลุ่มจังหวัดดังกล่าว จะมีส่วนในการบันทึกและเก็บข้อมูลเช่นเดียวกัน

1.1.5.3 ควรประสานสาระของข้อมูล วิธีการบันทึก และรวบรวมข้อมูลด้านกิจการของศูนย์ฯ กับหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง และสมาคมการประมงแห่งประเทศไทย

1.2 กรมการจัดหางาน

ภายในกรมฯ มี 4 หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องกับการบันทึกและรายงานข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับ การค้ามนุษย์ ได้แก่ กองตรวจและคุ้มครองคนหางาน สำนักงานบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ สำนัก บริหารแรงงานต่างด้าว และกองแผนงานและสารสนเทศ

1.2.1 อำนาจหน้าที่

กรมการจัดหางานมีหน้าที่พิจารณาอนุญาตการทำงานของคนต่างด้าวที่เข้าเมืองอย่างถูกต้องตาม กฎหมาย และในส่วนของผู้หลบหนีเข้าเมืองให้ดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีหรือกฎระเบียบอื่นใด ที่ประกาศใช้เพื่อการนี้ จัดทำทะเบียนแรงงานต่างด้าวที่ขออนุญาตทำงาน ควบคุม ดูแล และตรวจสอบการ ทำงานของคนต่างด้าว สาย/นายหน้า ให้เป็นไปตามกฎหมาย ตรวจสอบและพิจารณาระงับการเดินทางไป

ต่างประเทศของคนไทยที่ต้องการไปทำงานเพื่อป้องกันการถูกหลอกไปทำงานในต่างประเทศ รวมทั้งจัดทำ รายงานสถานการณ์ด้านแรงงานในภาพรวม

1.2.2 การทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่น

ทำงานร่วมกับหน่วยงานในพื้นที่ อาทิ จัดหางานจังหวัด สถานีตำรวจภูธร เป็นต้น และ หน่วยงานราชการส่วนกลาง อาทิ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงมหาดไทย สำนักงานปลัดกระทรวงการ พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ และกรมการกงสุล ฯลฯ

1.2.3 การบันทึก ประมวลและรายงานข้อมูลสารสนเทศ

1.2.3.1 บันทึกข้อมูลสารสนเทศ อาทิ ผลการตรวจสอบการทำงานของคนต่างด้าว ตาม พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2551

1.2.3.2 บันทึกข้อมูลสารสนเทศ อาทิ จำนวนบริษัทจัดหางานที่ทำผิดกฎหมาย จำนวน คนหางานที่ถูกระงับการเดินทางเนื่องจากมีพฤติการณ์ถูกหลอกไปทำงานในต่างประเทศ จำนวนผู้ร้องทุกข์จาก การทำงานในต่างประเทศ เป็นต้น ตามพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. 2528

1.2.3.3 ข้อมูลจากทุกหน่วยงานในสังกัดเพื่อรายงานต่ออธิบดีกรมการจัดหางาน และรายงาน ไปยังสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ตามที่ร้องขอ

1.2.4 สรุปปัญหา

1.2.4.1 ไม่มีข้อมูลที่ชัดเจนเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ทั้งโดยตรงหรือโดยอ้อม อันสัมพันธ์กับการ จัดหางาน

1.2.4.2 ในบางกรณี ไม่มีจัดเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มเสี่ยง เช่น แรงงานต่างด้าว และ แรงงานไทย ที่ไปทำงานในต่างประเทศที่อยู่ในสภาพที่หมิ่นเหม่ต่อการถูกกระทำจากสาย/นายหน้า หรือสภาพ การจ้างงานที่เลวร้าย ฯลฯ ที่ทำให้บุคคลนั้นตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

1.2.5 ข้อเสนอแนะ

1.2.5.1 ร่วมกับหน่วยงานที่ดำเนินคดีและช่วยเหลือคุ้มครองผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ อาทิ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมพัฒนาสังคมและ สวัสดิการ กรมการกงสุล องค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) และองค์การระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้าย ถิ่นฐาน (IOM) ฯลฯ ในการจัดทำแบบตรวจแรงงาน แบบบันทึกข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์ เพื่อใช้ใน ระดับจังหวัด ระดับกรม และระดับชาติ

1.2.5.2 ประสานและร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการจัดทำระบบฐานข้อมูลของ ประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์เพื่อข้อมูลสารสนเทศดังกล่าวจะได้สมบูรณ์และครบถ้วน ยิ่งขึ้น

1.2.5.3 จัดระบบข้อมูลสารสนเทศของศูนย์ประสานแรงงานประมงจังหวัด ตามข้อ 1.1.5.2 และ 1.1.5.3

2. กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

2.1 สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด

2.1.1 อำนาจหน้าที่

สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด รับผิดชอบปฏิบัติการและประสานงานที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานในเขตพื้นที่จังหวัด ส่งเสริม กำกับ ดูแล นายจ้าง และ ลูกจ้าง ให้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

2.1.2 การทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่น

- สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดทำงานร่วมกับ สถานีตำรวจภูธรในพื้นที่ (สภ.) ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัด สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด (พมจ.) สำนักงานแรงงานจังหวัด สำนักงานจัดหางานจังหวัด กรมประมง กรมเจ้าท่า และทหารเรือ ฯลฯ

- ในบางจังหวัด สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด เป็นกรรมการในศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์จังหวัด (ศปคม.จังหวัด) เพื่อดำเนินการด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ ช่วยเหลือผู้เสียหายและเรียกร้องสิทธิให้แก่ผู้เสียหายที่เป็นลูกจ้างตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

2.1.3 การบันทึก และรายงานข้อมูลสารสนเทศ

บันทึกการตรวจแรงงาน สภาพการจ้าง สภาพการทำงานของลูกจ้างในสถานประกอบกิจการ เพื่อดูแลให้ได้รับสิทธิตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

สำหรับการบันทึกข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด ประสานข้อมูลกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ (ถามเพิ่มเติมว่า ประสานข้อมูลหมายถึงอะไร มีการเก็บข้อมูล บันทึกข้อมูลใหม่ มีการส่งข้อมูลให้ใคร)

2.1.4 สรุปปัญหา

ยังมีการจัดเก็บข้อมูลน้อยในส่วนที่เกี่ยวกับการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน รวมทั้งการส่งต่อข้อมูลเพื่อใช้ประโยชน์สูงสุด

2.1.5 ข้อเสนอแนะ

2.1.5.1 ควรประสานข้อมูลการตรวจแรงงานตามอำนาจหน้าที่ที่สัมพันธ์กับการค้ามนุษย์กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และมีมาตรการเพื่อป้องกันการค้ามนุษย์และช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน

2.1.5.2 เพิ่มความร่วมมือในการจัดระบบข้อมูลสารสนเทศของศูนย์ประสานแรงงานประมงจังหวัด ตามข้อ 1.1.5.2 และ 1.1.5.3 ในบทที่ 3 ส่วนที่ 1

2.2 กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

2.2.1 อำนาจหน้าที่

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน รับผิดชอบปฏิบัติการและประสานงานกับหน่วยงานในสังกัด เช่น สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด 76 จังหวัด ในการส่งเสริม กำกับ ดูแลนายจ้าง และลูกจ้างให้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

2.2.2 การทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่น

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กองทัพเรือ (ทรชล.) สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (สป.พม.) กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ (พส.) กรมการจัดหางาน กรมเจ้าท่า และกรมประมง ในการแก้ปัญหาการคุ้มครองด้านแรงงาน

2.2.3 การบันทึก ประมวล และรายงานข้อมูลสารสนเทศ

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตรวจแรงงานจากสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด เพื่อรายงานต่ออธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน และรายงานสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ตามที่ร้องขอ

2.2.4 สรุปปัญหา

2.2.4.1 ข้อมูลแรงงานที่จะนำไปสู่การป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์มีน้อย แม้ว่าจะมีข้อมูลการตรวจแรงงานแล้วก็ตาม

2.2.5 ข้อเสนอแนะ

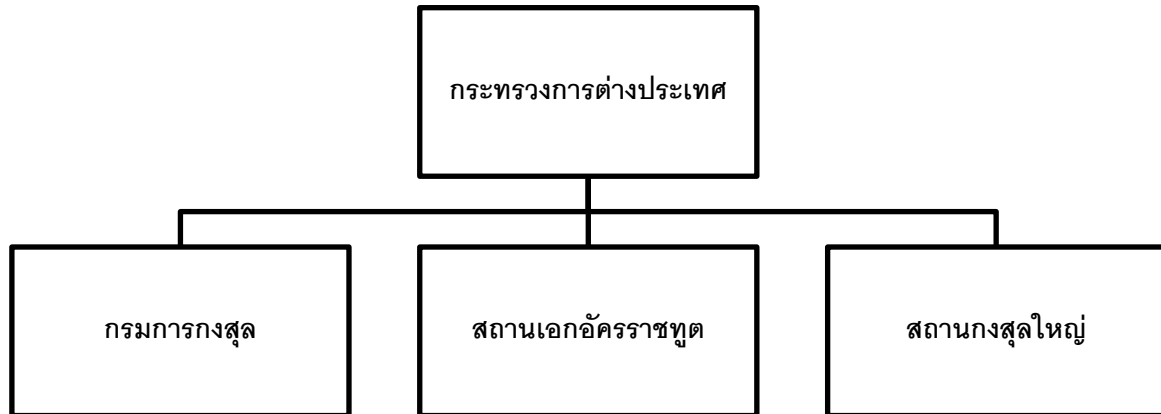
2.2.5.1 ร่วมกับหน่วยงานที่ดำเนินคดีและช่วยเหลือคุ้มครองผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ อาทิ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กรมการกงสุล องค์กรแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) และองค์การระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐาน (IOM) ฯลฯ ในการจัดทำแบบตรวจสภาพการทำงาน และแบบบันทึกข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์ เพื่อใช้ในระดับจังหวัด ระดับกรม และระดับชาติ

2.2.5.2 ประสานและร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการจัดทำระบบฐานข้อมูลของประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ เพื่อข้อมูลสารสนเทศดังกล่าวจะได้สมบูรณ์และครบถ้วนยิ่งขึ้น

2.2.5.3 ร่วมมือและสนับสนุนการจัดระบบข้อมูลสารสนเทศของศูนย์ประสานแรงงานประมงจังหวัด ตามข้อ 1.2.5.3

ส่วนที่ 2 กระทรวงการต่างประเทศ

แผนภาพที่ 6 โครงสร้างกระทรวงการต่างประเทศ (เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลสารสนเทศด้านการค้ามนุษย์)

1. สถานเอกอัครราชทูตและสถานกงสุลใหญ่

1.1 อำนาจหน้าที่

สถานเอกอัครราชทูตทำหน้าที่เป็นตัวแทนประเทศไทยในการส่งเสริมและปกป้องผลประโยชน์ของชาติ และให้การคุ้มครอง รวมทั้งส่งเสริมผลประโยชน์ของคนไทยในต่างประเทศ

สถานกงสุลใหญ่มีหน้าที่คุ้มครองช่วยเหลือคนไทยที่พำนักอาศัยในต่างประเทศ และดูแลผลประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ของคนไทย ณ ต่างประเทศ

หน่วยงานทั้งสองหน่วยนี้เป็นต้นทางในประเทศปลายทางของการช่วยเหลือคนไทยที่ตก/อาจตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

1.2 การทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่น

สถานเอกอัครราชทูตและสถานกงสุลใหญ่ทำงานร่วมกับกรมการกงสุล องค์กรเอกชน และองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์ในประเทศนั้น ๆ

1.3 การบันทึก และรายงานข้อมูลสารสนเทศ

สถานเอกอัครราชทูตและสถานกงสุลใหญ่บันทึกข้อมูลคนไทยที่มาขอรับความช่วยเหลือ โดยสัมภาษณ์เบื้องต้นเพื่อคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ อาทิ ชื่อ-ชื่อสกุล เพศ รูปแบบของการถูกแสวงหาประโยชน์อันมิชอบ สถานที่เกิดเหตุ ฯลฯ และรายงานข้อมูลดังกล่าวของผู้เสียหายหรือผู้ที่คาดว่าจะเป็นผู้เสียหาย ไปยังกระทรวงการต่างประเทศ ผ่านกรมการกงสุล ก่อนดำเนินการส่งคนไทยกลับราชอาณาจักร

1.4 สรุปปัญหา

1.4.1 แบบบันทึกข้อมูลผู้ที่คาดว่าจะเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ไม่ได้อยู่ในทิศทางเดียวกัน ระหว่างสถานเอกอัครราชทูตและสถานกงสุลใหญ่ด้วยตัวเอง และระหว่างสถานเอกอัครราชทูตและสถานกงสุลใหญ่กับหน่วยงานราชการภายในประเทศไทยที่ทำงานด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์

1.4.2 ในบางกรณี ขาดการประสานและส่งต่อข้อมูลให้กับหน่วยงานราชการในประเทศไทยที่ทำหน้าที่ไปปรับตัวผู้เสียหายหรืออาจเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ณ ท่าอากาศยานหรือด่านตรวจคนเข้าเมือง เพื่อจะได้ให้การคุ้มครองช่วยเหลือ และ/หรือการติดตามงาน/ติดตามคดี

2. กรมการกงสุล

2.1 อำนาจหน้าที่

กรมการกงสุลมีหน้าที่คุ้มครอง ดูแล รักษาผลประโยชน์ และช่วยเหลือคนไทย และนิติบุคคลของไทย รวมทั้งเรือและอากาศยานไทยในต่างประเทศ ในส่วนของการคุ้มครองผู้เสียหายหรือผู้ที่อาจเป็นผู้เสียหาย มีกองคุ้มครองและดูแลผลประโยชน์คนไทยในต่างประเทศเป็นหน่วยประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ เพื่อปรับตัวผู้เสียหายดังกล่าว

2.2 การทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่น

ทำงานร่วมกับสำนักป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าหญิงและเด็ก กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ (สป.) กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (บก.ปคม.) และสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

2.3 การบันทึก ประมวล และรายงานข้อมูลสารสนเทศ

กองคุ้มครองฯ กรมการกงสุลรวบรวมรายชื่อคนไทยที่ได้รับการช่วยเหลือ และเดินทางกลับประเทศไทย จากการรายงานของสถานเอกอัครราชทูต/สถานกงสุลใหญ่ โดยจำแนกตามประเทศปลายทาง และรูปแบบของการค้ามนุษย์ รวมทั้งประมวลข้อมูลส่งให้สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ตามที่ร้องขอ

2.4 สรุปปัญหา

2.4.1 แบบบันทึกข้อมูลผู้ที่คาดว่าจะเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ไม่ได้อยู่ในทิศทางเดียวกัน ระหว่างสถานเอกอัครราชทูตและสถานกงสุลใหญ่ด้วยตัวเอง และระหว่างสถานเอกอัครราชทูตและสถานกงสุลใหญ่กับหน่วยงานราชการภายในประเทศไทยที่ทำงานด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ และผู้ที่ใช้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้เสียหาย หรือผู้อาจเป็นผู้เสียหายไม่มีส่วนร่วมในการให้ข้อคิดเห็นในการจัดทำแบบบันทึกข้อมูลดังกล่าว เพื่อให้ได้ประโยชน์สูงสุด

2.4.2 ในบางกรณี ขาดการประสานและส่งต่อข้อมูลให้กับหน่วยงานราชการในประเทศไทยที่ทำหน้าที่ไปปรับตัวผู้เสียหายหรืออาจเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ณ ท่าอากาศยานหรือด่านตรวจคนเข้าเมือง เพื่อจะได้ให้การคุ้มครองช่วยเหลือ และ/หรือการติดตามงาน/ติดตามคดี

2.4.3 เจ้าหน้าที่ส่วนหนึ่งยังมีความรู้ความเข้าใจที่ไม่ชัดเจนและไม่พอเพียงในการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551

2.4.4 ยังไม่มีการประมวลข้อมูลสารสนเทศเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในส่วนของการกิจของกระทรวงการต่างประเทศเอง

2.5 ข้อเสนอแนะ

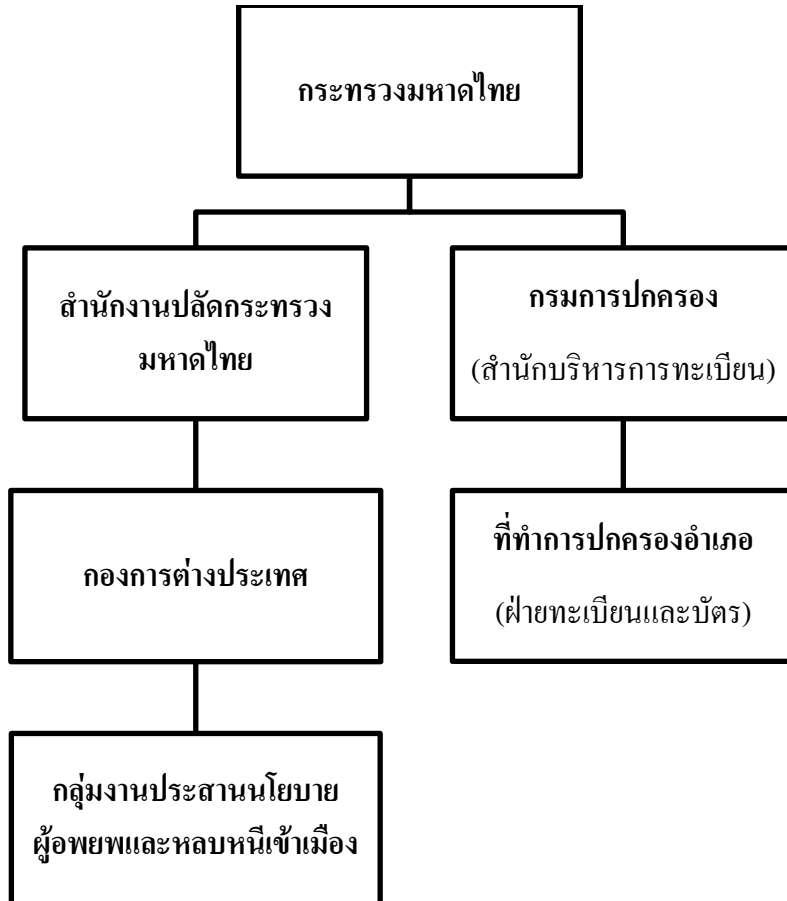
2.5.1 จัดข้อมูลสารสนเทศให้สอดคล้องกับระบบฐานข้อมูลด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของประเทศ

2.5.2 จัดให้มีการฝึกอบรมบุคลากรเกี่ยวกับการคัดแยกและการบันทึกข้อมูลและข้อเท็จจริงของผู้เสียหาย รวมทั้งกำหนดแบบคัดแยกผู้เสียหายให้สอดคล้องกับมติของคณะกรรมการประสานและกำกับการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ (คณะกรรมการ ปกค.)

2.5.3 ปรับปรุงวิธีการส่งต่อข้อมูลข้อสนเทศเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถรับตัวและคุ้มครองผู้เสียหายจากต่างประเทศได้

ส่วนที่ 3 กระทรวงมหาดไทย

แผนภาพที่ 7 โครงสร้างกระทรวงมหาดไทย (เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลสารสนเทศด้านการค้ามนุษย์)

1.อำนาจหน้าที่

กระทรวงมหาดไทยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลสารสนเทศด้านการค้ามนุษย์มีหน่วยงานทั้งในส่วนกลาง คือ กลุ่มประสานนโยบายผู้อพยพและหลบหนีเข้าเมือง กองการต่างประเทศ ในสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย และสำนักบริหารการทะเบียน (สน.บท.) กรมการปกครอง และที่ทำการปกครองอำเภอ ซึ่งเป็นราชการบริหารส่วนภูมิภาค ในกรมการปกครอง โดยทั้ง 2 ส่วนดังกล่าว รับผิดชอบการดำเนินการตามกฎหมายคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 กฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร และบัตรประจำตัวประชาชน ซึ่งสนับสนุนการดำเนินการตามมาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551

2. การทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่น

2.1 กองการต่างประเทศทำงานร่วมกับสำนักป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าหญิงและเด็ก (สปป.) กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ เพื่อพิจารณาอนุญาตให้ผู้เสียหายอยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว ตามมาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551

2.2 ที่ทำการปกครองอำเภอทำงานร่วมกับหน่วยงานหลักในการคุ้มครองผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ 9 แห่ง ในสังกัดกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ในการพิจารณาจัดทำทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัวผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว

3. การบันทึก ประมวล และรายงานข้อมูลสารสนเทศ

กองการต่างประเทศ แจ้งผลการอนุญาตให้ผู้เสียหายอยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว ให้กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการสังคมนาตาม ที่ส่งเรื่องมาขออนุญาต (ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การอนุญาตให้คนต่างด้าวบางจำพวกอยู่ในราชอาณาจักรเป็นกรณีพิเศษ สำหรับผู้เสียหายจากการกระทำผิดฐานค้ามนุษย์ ลงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2554 ดังภาคผนวก ง. 01) และแจ้งข้อมูลให้ สป.พม. ทราบเป็นระยะๆ พร้อมทั้งสำเนาเอกสารให้กรมการปกครอง (สำนักบริหารการทะเบียน)

4. สรุปปัญหา

ยังไม่มี การส่งข้อมูลตามข้อ 3 ข้างต้น เข้าระบบฐานข้อมูลสารสนเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์

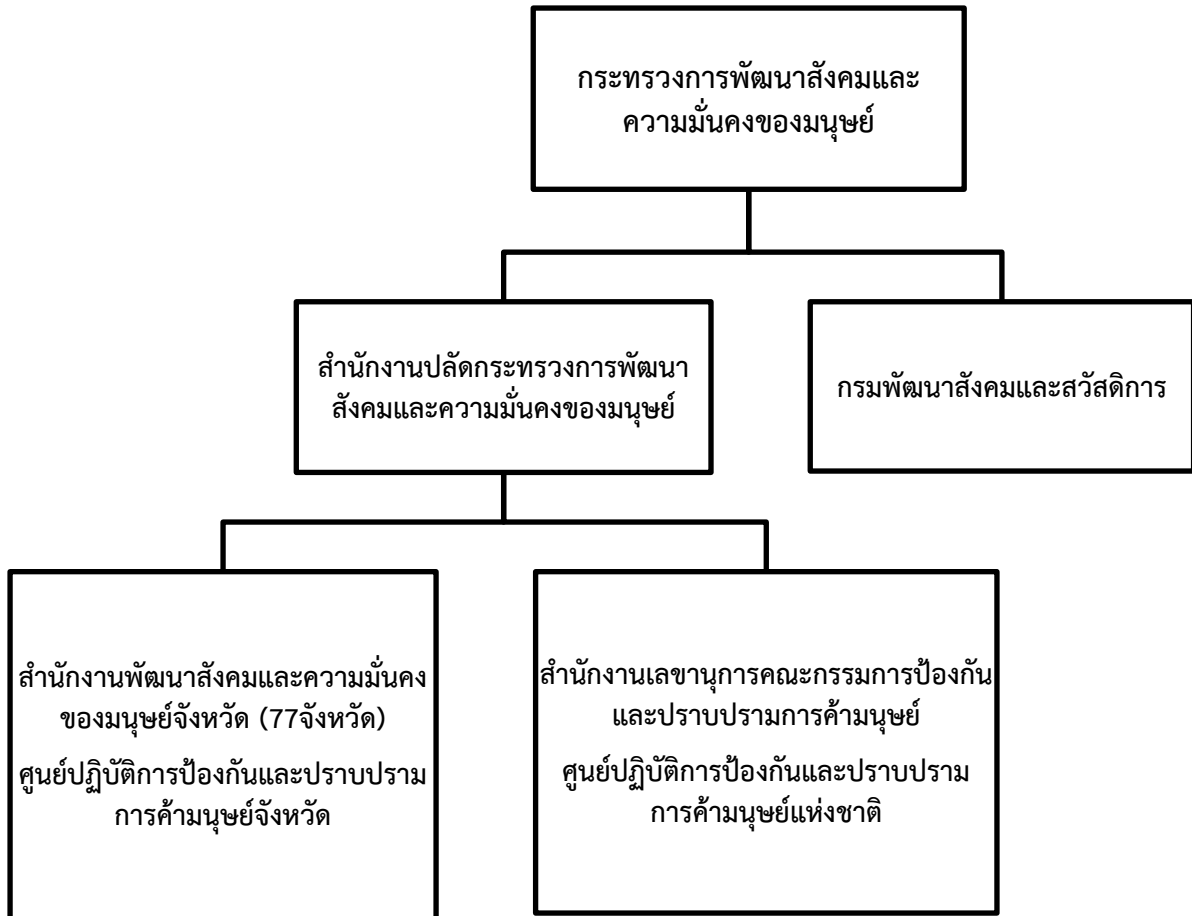
5. ข้อเสนอแนะ

ควรมีการประสานข้อมูลในส่วนนี้ ตามข้อ 3 ข้างต้น ในระบบฐานข้อมูลสารสนเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ ตามมาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 โปรดดู ข้อ 4.2.7 และ ข้อ 6.2 ในบทที่ 6

ส่วนที่ 4

สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

แผนภาพที่ 8 สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลสารสนเทศด้านการค้ามนุษย์)

สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ มีหน่วยงาน 2 ระดับในการปฏิบัติตามพ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 คือระดับจังหวัด ได้แก่ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด และ ส่วนกลาง ได้แก่ สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์และศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์แห่งชาติ

1. ระดับจังหวัด

1.1 อำนวยการ

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ปฏิบัติหน้าที่เป็นหน่วยประสานงานหลักของศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์จังหวัด (ศปคม.จังหวัด) โดยมีคำสั่งคณะกรรมการประสานและกำกับการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ ที่ ๓/๒๕๕๓ แต่งตั้ง

คณะอนุกรรมการศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์จังหวัด เพื่อดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ในจังหวัด และเพื่อให้เกิดความเชื่อมโยงกับศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์แห่งชาติ คณะอนุกรรมการศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์จังหวัด มีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานอนุกรรมการ และพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ ปฏิบัติงานป้องกันกลุ่มเสี่ยงมิให้ตกเข้าสู่ขบวนการค้ามนุษย์ ให้ความคุ้มครองช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในกรณีเร่งด่วน โดยทำงานในรูปแบบของทีมสหวิชาชีพ รวมถึงการจัดทำรายงานสถานการณ์การค้ามนุษย์ของจังหวัด เพื่อนำไปสู่การกำหนดนโยบายในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของจังหวัด

1.2 การทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่น

- ศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์จังหวัด (ศปคม.จังหวัด) ทำงานร่วมกับหน่วยงานในจังหวัด ได้แก่ สถานีตำรวจภูธรในพื้นที่ (สภ.) กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัด กองบังคับการตำรวจภูธรภาค ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัด สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด สำนักงานจัดหางานจังหวัด บ้านพักเด็กและครอบครัว องค์กรเอกชน และองค์การระหว่างประเทศในพื้นที่ ฯลฯ
- ศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์จังหวัด ทำงานร่วมกับหน่วยงานในส่วนกลาง เช่น ศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์แห่งชาติ (ศปคม.แห่งชาติ) กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ (หน่วยงานหลักในการคุ้มครองผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์) กรมสอบสวนคดีพิเศษ องค์กรเอกชน และองค์การระหว่างประเทศ ฯลฯ

1.3 การบันทึก ประมวล และรายงานข้อมูลสารสนเทศ

ศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์จังหวัด (ศปคม.จังหวัด) จะบันทึกจำนวนผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่ได้รับการช่วยเหลือเบื้องต้น จำนวนประชากรกลุ่มเป้าหมายที่เข้ารับการอบรมตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ตามที่ศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์แห่งชาติ (ศปคม.แห่งชาติ) ร้องขอเป็นรายไตรมาส รวมทั้งจัดทำเป็นรายงานสถานการณ์และการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ประจำปี เสนอต่อปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ผ่านศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์แห่งชาติ (ศปคม.แห่งชาติ)

1.4 สรุปปัญหา

1.4.1 บางจังหวัดไม่มีการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ และไม่สามารถบ่งชี้สถานการณ์การค้ามนุษย์ของจังหวัดได้

1.4.2 บางจังหวัดไม่มีการประสานส่งต่อข้อมูลการค้ามนุษย์ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในจังหวัด และระหว่างจังหวัดกับส่วนกลาง

1.4.3 ข้อมูลสารสนเทศที่จังหวัดจัดเก็บเป็นครั้งคราว อาจมีความคลาดเคลื่อนได้

1.5 ข้อเสนอแนะ

1.5.1 ในการรายงานสถานการณ์และการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของจังหวัด เพื่อส่งต่อให้ ศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์แห่งชาติ (ศปคม.แห่งชาติ) ขอให้

คณะอนุกรรมการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์จังหวัดคำนึงถึงข้อมูลที่สำคัญและเกี่ยวข้องโดยตรง และพยายามจัดเก็บอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์และจัดทำรายงาน

1.5.2 ควรประสานส่งต่อข้อมูลการค้ามนุษย์ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในจังหวัด และระหว่างจังหวัดกับส่วนกลาง เพื่อใช้ประโยชน์ในการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ใน จังหวัด

2. ระดับชาติ

2.1 อำนาจหน้าที่

สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ มีหน่วยงานรับผิดชอบในการดำเนินงานตามพ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ ระดับชาติ 2 หน่วยงานคือ สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ และศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์แห่งชาติ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ ดังนี้

2.1.1 สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ (สำนักงานเลขาธิการ ปคม.) ทำหน้าที่ตามมาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 คือ

- (1) เป็นศูนย์กลางในการประสานงานและร่วมมือกับส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและต่างประเทศในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้
- (2) เป็นสำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ (ปคม.) และคณะกรรมการประสานและกำกับการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ (ปกค.) ตาม มาตรา 22
- (3) จัดระบบงานด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์
- (4) รวบรวม ศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ รวมทั้งจัดให้มีการศึกษาวิจัยเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้
- (5) จัดให้มีข้อมูลสารสนเทศและการเชื่อมโยงระบบฐานข้อมูลด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์
- (6) จัดทำรายงานสถานการณ์การค้ามนุษย์เสนอต่อคณะรัฐมนตรี ตามมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัตินี้

2.1.2 ศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์แห่งชาติ (ศปคม.แห่งชาติ) เป็นกรดำเนินงานในรูปแบบของคณะอนุกรรมการ ซึ่งมีปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นประธานอนุกรรมการ และข้าราชการของสำนักงานปลัดกระทรวงฯ เป็นอนุกรรมการและเลขาธิการ ตามคำสั่งคณะกรรมการประสานและกำกับการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ ที่ ๒/๒๕๕๕ เรื่อง แต่งตั้งคณะอนุกรรมการศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์จังหวัด มีอำนาจหน้าที่ อำนาจการ สั่งการ และประสานงานในระดับต่างๆ เพื่อให้เกิดความเชื่อมโยงระหว่างศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ทุกระดับ นอกจากนี้ ยังทำหน้าที่สนับสนุนการดำเนินงานของศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์จังหวัด (ศปคม.จังหวัด) ทั้งในส่วนของงบประมาณ และการให้คำแนะนำปรึกษาในการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของจังหวัด

2.2 การทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่น

- สำนักงานเลขานุการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ (สำนักงานเลขานุการ ปคม.) และศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์แห่งชาติ (ศปคม.แห่งชาติ) ทำงานร่วมกับศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์จังหวัด

- สำนักงานเลขานุการฯ (สำนักงานเลขานุการ ปคม.) และศูนย์ปฏิบัติการฯ (ศปคม.แห่งชาติ) ทำงานร่วมกับหน่วยงานในส่วนกลาง เช่น กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง กองบังคับการปราบปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับการค้ำมนุษย์ กองบังคับการตำรวจน้ำ) สำนักงานอัยการสูงสุด กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงแรงงาน กรมสอบสวนคดีพิเศษ กรมประมง กรมเจ้าท่า กองทัพเรือ องค์การเอกชน และองค์การระหว่างประเทศ ฯลฯ

2.3 การบันทึก ประมวล และรายงานข้อมูลสารสนเทศ

สำนักงานเลขานุการฯ (สำนักงานเลขานุการ ปคม.) และศูนย์ปฏิบัติการฯ (ศปคม.แห่งชาติ) จะประมวลข้อมูลสารสนเทศด้านการค้ำมนุษย์ ที่ต้องใช้ประโยชน์ในการรายงาน เช่น จำนวนผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ที่ได้รับการช่วยเหลือจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง จำนวนคดีและผู้กระทำผิดฐานค้ำมนุษย์ โดยประสานขอรับข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพื่อจัดทำเป็นรายงานสถานการณ์และการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ประจำปี เสนอต่อคณะรัฐมนตรี ผ่านคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ (ปคม.) รวมทั้งจัดส่งให้หน่วยงานอื่น/ประเทศอื่น เช่น สหรัฐอเมริกา ตามที่หน่วยงาน/ประเทศนั้นร้องขอ

2.4 สรุปปัญหา

2.4.1 ไม่สามารถรวบรวมข้อมูลสารสนเทศอย่างเป็นระบบได้จากหน่วยงาน ทั้งในด้านดำเนินคดีและการคุ้มครองผู้เสียหาย เนื่องจากขาดตัวป้อน/นำเข้าข้อมูล อันเป็นผลมาจากยังไม่มียระบบสารสนเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ในรูปแบบการบูรณาการ

2.4.2 ข้อมูลที่ได้ มีความคลาดเคลื่อน ไม่สามารถวิเคราะห์และสังเคราะห์ได้ตามความต้องการ

2.4.3 ขาดบุคลากรเฉพาะทาง รวมทั้งอุปกรณ์เครื่องมือในการประมวล วิเคราะห์ สังเคราะห์ และจัดทำรายงานข้อมูลสารสนเทศ ให้เป็นระบบ ต่อเนื่อง และทันการณ์

2.5 ข้อเสนอแนะ

2.5.1 จัดให้มีข้อมูลสารสนเทศที่เป็นระบบและทันการณ์ เพื่อเสนอต่อผู้บริหารในการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ จึงได้ดำริให้มีโครงการนี้ ขึ้นมา เพื่อแก้ไขปัญหาการไม่เป็นระบบทั้งหมด และ ศปคม. ต้องเป็นศูนย์รวมสำคัญที่จะมาประมวล วิเคราะห์ สังเคราะห์ ทั้งระดับนโยบายและบริหาร โดยจัดสถานที่ให้มีเครื่องมืออุปกรณ์ จัดบุคลากร และจัดฝึกอบรมให้บุคลากรของสำนักงานเลขานุการฯ (สำนักงานเลขานุการ ปคม.) และศูนย์ปฏิบัติการฯ (ศปคม.แห่งชาติ) เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานดังกล่าวได้

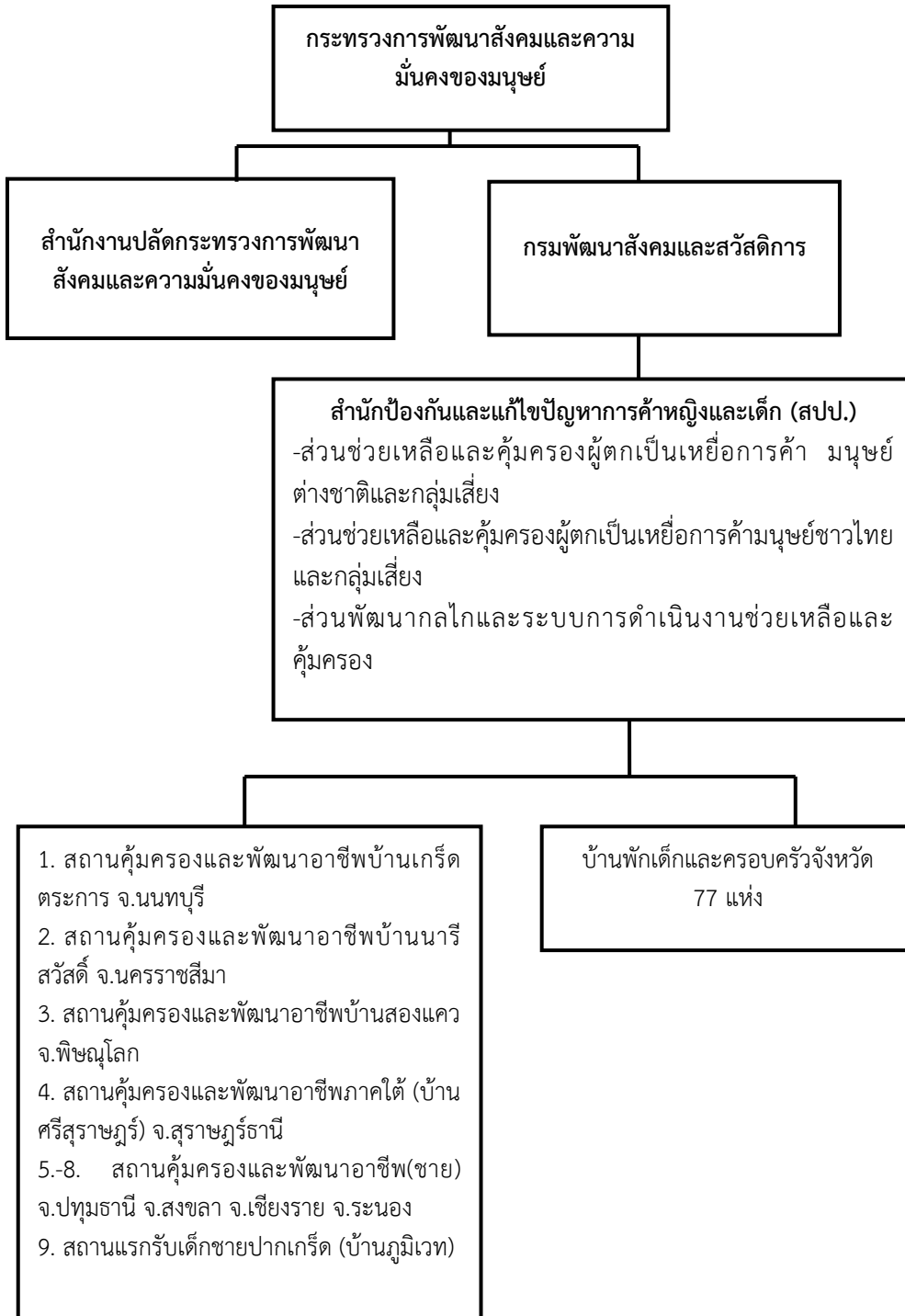
2.5.2 จัดให้มีการวิเคราะห์และประมวลข้อมูลของศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์จังหวัด (ศปคม.จังหวัด) และส่งข้อมูลย้อนกลับไปยัง ศปคม.จังหวัด เพื่อใช้ประโยชน์ในจังหวัด

2.5.3 จัดให้มีบุคลากรเฉพาะทางในการบันทึก ประมวล และจัดทำรายงานข้อมูลสารสนเทศ ให้เป็นระบบ ต่อเนื่อง และทันการณ์ และจัดอบรมแก่บุคลากรเฉพาะทางดังกล่าวให้สามารถปฏิบัติงานได้

บทที่ 4

หน่วยงานภาครัฐด้านการคุ้มครองช่วยเหลือ และด้านสังคม

แผนภาพที่ 9 โครงสร้างกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ (เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลสารสนเทศด้านการค้ามนุษย์)

1. บ้านพักเด็กและครอบครัว 77 แห่ง (ในแต่ละจังหวัด)

1.1 อำนาจหน้าที่

บ้านพักเด็กและครอบครัวมีหน้าที่รับแจ้งเหตุผ่านหมายเลขโทรศัพท์ศูนย์ประชาชนดี 1300 หรือรับแจ้งเหตุด้วยวิธีการอื่นใด และให้ความช่วยเหลือและคุ้มครองสวัสดิภาพแก่หญิง/ชาย และเด็กที่สมควรได้รับความช่วยเหลือโดยเร็ว รวมทั้งช่วยพนักงานสอบสวนในการแสวงหาข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณาในการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ และหากพบว่าเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ให้ส่งตัวผู้นั้นไปยังหน่วยงานหลักในการคุ้มครองต่อไป ในบางกรณี อาจให้ความร่วมมือในการดำเนินคดีด้วย

1.2 บุคลากรและการจัดเก็บ บันทึก และรายงานข้อมูลสารสนเทศ

1.2.1 นักสังคมสงเคราะห์/นักจิตวิทยา/นักพัฒนาสังคม รับแจ้งเหตุและเข้าไปช่วยเหลือเบื้องต้น และดำเนินการช่วยพนักงานสอบสวนสัมภาษณ์ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ที่ร้องขอความช่วยเหลือ หัวข้อข้อมูลที่ต้องการ เช่น ชื่อ-ชื่อสกุล อายุ สัญชาติ เพศ อาชีพ สถานที่ทำงาน ภูมิลำเนา ประวัติครอบครัว สภาพปัญหา ความต้องการ และแผนการให้ความช่วยเหลือ ฯลฯ (ตัวอย่างปรากฏในภาคผนวก จ. 01)

1.2.2 บ้านพักเด็กและครอบครัวจะสำเนาข้อมูลดังกล่าวส่ง 3 แห่ง คือ (1) หน่วยงานที่คุ้มครองผู้เสียหายนั้น (2) รายงานผู้ว่าราชการจังหวัด ผ่านสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด (พมจ.) และ (3) สำนักป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าหญิงและเด็ก (สปป.)

1.3 การทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่น

1.3.1 ดำเนินการร่วมกับหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง อาทิ สถานีตำรวจภูธร/นครบาล (สภ./สน.) กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ (บก.ปคม.) ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัด กองบังคับการสืบสวนสอบสวน (บก.สส.สตม.) และกรมสอบสวนคดีพิเศษ ฯลฯ

1.3.2 ทำงานร่วมกับองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้อง

1.4 สรุปปัญหา

1.4.1 เจ้าหน้าที่ยังไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ที่ต้องการให้เก็บข้อมูลต่างๆ และไม่มั่นใจในข้อมูลที่บันทึกว่าถูกต้อง ครบถ้วนตามความต้องการ หรือไม่

1.4.2 ไม่มีแบบที่เป็นมาตรฐานสำหรับทุกบ้านฯ

1.4.3 ขาดข้อมูลที่ครบถ้วนของผู้เสียหายคนไทยที่ส่งกลับจากต่างประเทศ เพื่อให้เจ้าหน้าที่สามารถไปเยี่ยมบ้านหรือภูมิลำเนาในการติดตามผล

1.4.4 มีปัญหาพิเศษเกี่ยวกับการคุ้มครองเจ้าหน้าที่ในบ้านพักเด็กและครอบครัว อันเนื่องมาจากการถูกคุกคามด้านความปลอดภัยจากผู้กระทำผิด หรือเครือข่ายผู้กระทำผิด

2. หน่วยงานหลักในการคุ้มครองช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ 9 แห่ง

2.1 อำนาจหน้าที่

หน่วยงานหลักในการคุ้มครองช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ มีหน้าที่ให้ความช่วยเหลือคุ้มครอง ฟื้นฟูศักยภาพ และพัฒนาอาชีพ รวมทั้งพัฒนาคุณภาพชีวิตรอบด้านของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

รวมทั้งส่งผู้เสียหายกลับภูมิลำเนา ส่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือสถานที่ที่เหมาะสมในการกลับคืนสู่สังคมของผู้เสียหาย

2.2 บุคลากรและการจัดเก็บ บันทึกลง และรายงานข้อมูลสารสนเทศ

2.2.1 นักสังคมสงเคราะห์/นักจิตวิทยา/นักพัฒนาสังคม ปฏิบัติหน้าที่ช่วยพนักงานสอบสวนในการคัดแยกผู้เสียหาย สอบข้อเท็จจริงเพื่อประเมินสภาพร่างกาย จิตใจ และสังคม ให้ความช่วยเหลือและคุ้มครองผู้เสียหายตามที่กฎหมายกำหนด

2.2.2 หน่วยงานหลักในการคุ้มครองฯ มีแบบบันทึกข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับผู้เสียหายและกิจกรรม/บริการที่ให้กับผู้เสียหาย แต่ละหน่วยงานจัดหัวข้อไม่เหมือนกัน

2.2.3 หน่วยงานฯ สรุปรายงานตามข้อ 2.2.2 ส่งต่อไปยังสำนักป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าหญิงและเด็ก (สปป.)

2.2.4 ปัจจุบันได้มีความพยายามจัดให้มีแบบบันทึกข้อมูลไปในทางเดียวกัน และกำลังอยู่ในขั้นตอนทดลอง โดยมีผู้เชี่ยวชาญจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นผู้ดำเนินการและทำการวิจัย (ตัวอย่างปรากฏในภาคผนวก จ. 02)

2.3 การทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่น

2.3.1 ดำเนินการร่วมกับหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง อาทิ สถานีตำรวจภูธร/นครบาล (สภ./สน.) กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ (บก.ปคม.) ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัด กองบังคับการสืบสวนสอบสวน (บก.สส.สตม.) และกรมสอบสวนคดีพิเศษ ฯลฯ ในการแสวงหาข้อสนเทศเพื่อช่วยในการคัดแยกผู้เสียหาย และคุ้มครองผู้เสียหายที่ได้รับการส่งตัวจากพนักงานสอบสวน รวมทั้งช่วยเตรียมผู้เสียหายในการดำเนินคดี

2.3.2 ประสานและร่วมมือกับด่านตรวจคนเข้าเมือง ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัด เพื่อรับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์มาคุ้มครอง และการส่งผู้เสียหายกลับไปยังประเทศเดิมหรือภูมิลำเนาของผู้เสียหาย

2.3.3 ร่วมมือกับบ้านพักเด็กและครอบครัว ในการรับผู้เสียหายมาคุ้มครองฟื้นฟูตามที่กฎหมายกำหนด

2.3.4 รายงานสำนักป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าหญิงและเด็ก (สปป.) เกี่ยวกับกรณี (case) และติดตามผลของกรณีนั้นๆ

2.3.5 ร่วมมือกับสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด (พมจ.) ในการให้ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับผู้เสียหายตามที่ร้องขอมาเป็นครั้งคราว

2.3.6 ร่วมมือกับสำนักงานทะเบียนอำเภอ และสำนักงานทะเบียนท้องถิ่น เพื่อประสานการจัดทำทะเบียนประวัติ และบัตรประจำตัวตามที่กฎหมายกำหนด

2.3.7 ร่วมมือกับสำนักงานจัดหางานจังหวัด เพื่อประสานการขออนุญาตทำงานในพื้นที่ตามมาตรา 37 ของพ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551

2.3.8 ร่วมมือกับพนักงานตรวจแรงงานจังหวัด สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด เพื่อประสานการเรียกร้องค่าจ้างแรงงานค้างจ่ายให้กับผู้เสียหาย

2.3.9 ร่วมกับองค์การเอกชนในพื้นที่ เพื่อช่วยเหลือผู้เสียหาย และร่วมกันกับพนักงานสอบสวนในการคัดแยกผู้เสียหาย

2.3.10 ประสานพนักงานอัยการในการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน และการยื่นคำร้องขอสืบพยานก่อนฟ้องคดี

2.3.11 ประสานพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยาน เพื่อดำเนินการคุ้มครองพยานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. 2546

2.4 สรุปปัญหา

2.4.1 อาจมีความเหลื่อมกันระหว่างช่วงเวลาในการดำเนินการในข้อ 2.2.4 ของบทที่ 4 และข้อ 4.2 ของบทที่ 6 ที่มีข้อเสนอแนะด้านสาระของข้อมูล ซึ่งอาจมีปัญหาเรื่องการปรับเวลาในการทดลองตามข้อ 2.2.4 และการดำเนินการตามข้อ 4.2 ข้างต้น

หมายเหตุ ในการดำเนินการตามข้อ 2.2.4 นั้น ได้รับคำอธิบายเพิ่มเติมจาก สปป. ดังนี้

- ขณะนี้ขั้นตอนการดำเนินโครงการตามข้อ 2.2.4 อยู่ระหว่างการทดลองพัฒนาโปรแกรมจัดเก็บข้อมูลและประมวลผลข้อมูลดังกล่าว เพื่อรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้ใช้ประโยชน์เพื่อพัฒนาแบบฟอร์มการจัดเก็บข้อมูลและการจัดทำเป็นสารสนเทศที่สนองต่อการใช้ประโยชน์ร่วมกันต่อไป

- อย่างไรก็ตาม ในการดำเนินงานระยะต่อไป ได้มีการเร่งรัดปรับปรุงแบบฟอร์ม ให้เป็นไปตามข้อเสนอแนะด้านสาระของข้อมูลตามข้อ 4.2 และจะทำการทดลองจัดเก็บให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ในปี 2556 – 2557 หลังจากนั้นจะได้มีการประเมินผล ปรับปรุง พัฒนาเป็นระบบฐานข้อมูลด้านการช่วยเหลือคุ้มครองผู้เสียหาย ในปี 2557

2.5 ข้อเสนอแนะ

2.5.1 เพิ่มการประสานงานที่ชัดเจนระหว่างผู้ใช้และผู้ผลิตข้อมูล

2.5.2 เพิ่มการประสานงานระหว่างผู้ผลิตข้อมูลและคณะผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) ในระดับชาติ ที่กำลังดำเนินโครงการการจัดทำระบบฐานข้อมูลการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของประเทศไทย และกับหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเก็บและประมวลผลข้อมูลด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ รวมทั้งให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551

2.5.3 การสร้างแบบบันทึกและเก็บข้อมูล ควรคำนึงถึงข้อมูลกลางที่ต้องใช้ร่วมกัน (โดยเฉพาะในระดับมหภาค หรือระดับชาติ) ที่เอื้อต่อความต้องการ ความสะดวก ความรวดเร็ว และความง่ายในการบันทึก รวบรวม ประมวลผลที่สามารถตามคดี และการเสนอผลเชิงสถิติที่ตีความได้ ฯลฯ รวมทั้งไม่เป็นงานซ้ำซ้อนต่อผู้ปฏิบัติงาน

3. สำนักป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าหญิงและเด็ก (สปป.)

3.1 อำนาจหน้าที่

สำนักป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าหญิงและเด็ก (สปป.) ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางการประสานเครือข่ายในการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือและคุ้มครองสวัสดิภาพหญิง ชาย และเด็กที่เป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ รวมทั้งการส่งกลับภูมิลำเนาของผู้เสียหายทั้งคนไทยและคนต่างด้าว เป็นแกนหลักในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า และระยะยาวในกรณีที่ยังไม่มีหน่วยงานได้รับผิดชอบ ศึกษาวิเคราะห์ปัญหาสถานการณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์เพื่อหาแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาย่างเหมาะสม ตลอดจนผลักดันให้เป็นประเด็นสาธารณะ และสามารถบรรจุในวาระแห่งชาติของนโยบายรัฐบาลเพื่อนำไปสู่การป้องกันและแก้ไขปัญหาย และนำไปสู่การพัฒนาสังคม สำนักฯ มี 3 ส่วนงานที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลสารสนเทศการค้ามนุษย์ คือ (1) ส่วนช่วยเหลือและคุ้มครองผู้ตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ต่างชาติดังกล่าวและกลุ่มเสี่ยง (2) ส่วนช่วยเหลือและคุ้มครองผู้ตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ชาวไทยและกลุ่มเสี่ยง และ (3) ส่วนพัฒนากลไกและระบบการดำเนินงานช่วยเหลือและคุ้มครอง

3.2 ส่วนงานจัดเก็บ บันทึก และรายงานข้อมูลสารสนเทศ

3.2.1 ส่วนช่วยเหลือและคุ้มครองผู้ตกเป็นเหยื่อต่างชาติดังกล่าวและกลุ่มเสี่ยง เป็นผู้บันทึกข้อมูล และประมวลผลข้อมูลสารสนเทศจากหน่วยงานหลักในการคุ้มครอง 9 แห่ง และได้รับมอบหมายให้เป็นหน่วยประมวลผลข้อมูลสารสนเทศด้านการคุ้มครองช่วยเหลือ และด้านสังคม ของภาครัฐ ในภาพรวม

3.2.2 ส่วนช่วยเหลือและคุ้มครองผู้ตกเป็นเหยื่อชาวไทยและกลุ่มเสี่ยง เป็นผู้บันทึกข้อมูล และประมวลผลข้อมูลผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ชาวไทยทั้งที่เกิดขึ้นในประเทศไทย และถูกส่งกลับจากประเทศปลายทาง

3.2.3 ส่วนพัฒนากลไกฯ วางรูปแบบการจัดเก็บ บันทึก และรายงานข้อมูลสารสนเทศ และประสานข้อมูลกับหน่วยงานหลักในการคุ้มครอง 9 แห่ง ในการดำเนินการทดลองใช้และประมวลผลข้อมูลสารสนเทศ

3.2.4 สำนักป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าหญิงและเด็ก (สปป.) สรุปลงสถิติเกี่ยวกับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ทั้งคนไทยและคนต่างด้าว และรายงานตามที่ศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์แห่งชาติร้องขอ และจัดทำบัญชีรายชื่อผู้เสียหายคนไทยที่ส่งกลับจังหวัด หรือภูมิลำเนา แจ้งไปยังบ้านพักเด็กและครอบครัว รวมทั้งสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด (พมจ.) เพื่อเยี่ยมผู้เสียหาย

3.3 การทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่น

3.3.1 ร่วมกับกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

3.3.1.1 ศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์แห่งชาติ (ศปคม.แห่งชาติ) สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (สป.พม.) เพื่อจัดส่งข้อมูลสารสนเทศตามที่กฎหมายกำหนด

3.3.1.2 หน่วยงานหลักในการคุ้มครอง 9 แห่ง เพื่อติดตามการดำเนินงาน การให้คำแนะนำ และรับรายงานการคุ้มครองผู้เสียหายตามที่กำหนด

3.3.1.3 บ้านพักเด็กและครอบครัว 77 แห่ง ในการติดตามการดำเนินงาน การให้คำแนะนำ และรับรายงานการปฏิบัติงาน

3.3.2 กองบังคับการปราบปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ (บก.ปคม.) และสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง (สตม.) เพื่อนำคนไทยที่เป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์จากประเทศปลายทาง เข้าร้องทุกข์กล่าวโทษ และช่วยพนักงานสอบสวนในการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

3.3.3 กรมการกงสุล ในการรับคนไทยที่เป็นหรืออาจเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์จากประเทศปลายทางที่เดินทางมาถึงสนามบิน พร้อมข้อมูลของบุคคลนั้น

3.3.4 สำนักงานอัยการสูงสุด ในการร่วมพิจารณาค่าสินไหมทดแทน และประสานให้มีการสืบพยานล่วงหน้า

3.3.5 ประเทศต่าง ๆ ในการคุ้มครองช่วยเหลือและส่งกลับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

3.3.6 องค์กรเอกชนและองค์การระหว่างประเทศ ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกัน และช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

3.4 สรุปปัญหา

3.4.1 ไม่มีการกำหนดแบบฟอร์มและรายละเอียดของการบันทึกข้อมูลเพื่อให้เป็นแบบเดียวกัน

3.4.2 ไม่มีการกำหนดวิธีการเก็บข้อมูล ว่าเป็นรายปีงบประมาณหรือปีปฏิทิน

3.4.3 ไม่มีบุคลากรด้านการบันทึกและประมวลผลการเฉพาะ เพื่อให้งานด้านนี้ดำเนินการไปได้
อย่างสมบูรณ์

จากปัญหาตามข้อ 3.4.1- 3.4.3 จึงไม่มีการรายงานข้อมูลสารสนเทศที่สม่ำเสมอ

3.5 ข้อเสนอแนะ

3.5.1 จัดให้มีการกำหนดแบบบันทึกและสาระของข้อมูลโดยเฉพาะที่เป็นข้อมูลกลางให้ชัดเจน
ครบถ้วน และสมบูรณ์

3.5.2 กำหนดช่วงเวลาการสรุปข้อมูลเป็นรายปีของหน่วยงานที่ให้ความคุ้มครองทั้ง 9 แห่ง

3.5.3 จัดให้มีบุคลากรเพื่อดำเนินการด้านนี้ และจัดให้มีการฝึกอบรมบุคลากรให้สามารถ
ปฏิบัติงานได้

บทที่ 5
ภาคเอกชน

1. ศูนย์อภิบาลผู้เดินทางทะเล
2. ศูนย์พัฒนาการศึกษาเพื่อลูกหญิงและชุมชน อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย
3. มูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทยจังหวัดระนอง
4. Anti-Trafficking Coordination Unit Northern Thailand (TRAFCORD)
5. มูลนิธิโซเอ (ZOE)

ภาคเอกชน

ภาคเอกชนแบ่งออกได้เป็นหลายประเภท อาทิ (1) ประเภทสถานคุ้มครองช่วยเหลือ มีที่พำนักอาศัยสำหรับผู้เสียหาย (2) ประเภทช่วยเหลือผู้เสียหายออกจากสถานประกอบการ หรือสถานอื่นใด แต่ไม่มีที่พำนักอาศัย (3) ประเภทอื่นๆ ที่ไม่เข้าข่ายทั้ง 2 ประเภทดังกล่าว ภาคเอกชนมีจำนวนหนึ่งที่จดทะเบียนเป็นสถานรับเลี้ยงเด็ก สถานแรกรับ สงเคราะห์ และสถานคุ้มครองสวัสดิภาพ ตามมาตรา 52 พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 และ/หรือที่จดทะเบียนเป็นองค์กรเอกชนด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์

ภาคเอกชนที่ให้ข้อเสนอแนะกับคณะวิจัยฯ คือ

1. ศูนย์อภิบาลผู้เดินทางทะเล

1.1 ภารกิจขององค์กรนี้ คือ การให้ความช่วยเหลือแรงงานต่างชาติที่ทำงานในประเทศไทย โดยเฉพาะชาวลาว กัมพูชา และเมียนมาร์ รวมทั้งเฝ้าระวังการค้ามนุษย์ โดยมีกลุ่มเป้าหมาย คือ คนทำงานในเรือประมง กลุ่มคนอาศัยตามแพปลา และมอเตอร์ไซค์รับจ้าง โดยเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ฯ จะเข้าช่วยเหลือนำส่งโรงพยาบาล (กรณีได้รับบาดเจ็บ) และพาไปแจ้งความ และถ้าผู้เสียหายไม่ประสงค์แจ้งความจะให้เงินค่ารถกลับบ้านตามความประสงค์ หากกลับภูมิลำเนาไม่ถูกจะพาไปส่งที่ด่าน เช่น ในกรณีคนพม่า จะส่งที่ด่านแม่สอด หรือระนอง หรือกาญจนบุรี และในกรณีคนกัมพูชา จะส่งที่ด่านอรัญประเทศ หรือจัดส่งขึ้นรถตู้กลับประเทศต้นทาง

1.2 การทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่น

1.2.1 สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด (พมจ.) เพื่อช่วยส่งตัวผู้ที่ได้รับช่วยเหลือไปบ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัด

1.2.2 กรมสอบสวนคดีพิเศษ เพื่อแจ้งเบาะแสให้ช่วยเหลือ และจับกุมผู้กระทำผิด

1.2.3 สถานีตำรวจภูธร เพื่อให้การสนับสนุนล่าม

1.2.4 สถานพยาบาล/โรงพยาบาลของจังหวัด เพื่อส่งผู้เสียหายเข้ารับการรักษาพยาบาลจากการขาดสารอาหาร จากอุบัติเหตุทางร่างกายบนเรือ เช่น ขาขาด และอื่นๆ

1.3 การบันทึกข้อมูล

1.3.1 เคยมีการบันทึกข้อมูลอยู่บ้างเกี่ยวกับผู้เสียหาย แต่เมื่อศูนย์ย้ายสถานที่ ข้อมูลจึงสูญหายจากการโยกย้ายส่วนหนึ่ง และอีกส่วนหนึ่งได้ทิ้งไป ขณะนี้ไม่สามารถค้นหาหลักฐานการบันทึกดังกล่าวได้ คงมีแต่ประสบการณ์ที่บอกเล่าแก่คณะวิจัยฯ เช่น

- มีข่าวสารเชิงลึกจากการเข้าไปสังเกต และช่วยเหลือ เช่น ลูกเรือหรือผู้เสียหายฆ่าตัวต้งเพราะถูกทำร้ายทารุณ จะทิ้งเรือแล้วว่ายน้ำหนีเข้ามาเพราะขับเรือไม่เป็น ในบางกรณี ผู้เสียหายจึงเป็นผู้กระทำผิดด้วย

- ลูกเรือหรือผู้เสียหายที่ถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ไม่ประสงค์จะดำเนินคดีเพราะตนเองก็มีความผิด เช่น เข้าเมืองผิดกฎหมาย หรือหากเป็นคนไทย จะหนีทหาร หรือหนีการจับกุมจากคดีอื่น

- เจ้าหน้าที่ทางราชการกลัวการออกตรวจพื้นที่ในบางกรณี เพราะมีผู้ตามข่มขู่เนื่องจากนายหน้าฝ่ายพม่าไม่ต้องการให้มีการดำเนินคดี

- มีการตกเป็นผู้เสียหายด้วยวิธีการต่างๆ เช่น เมื่อลูกเรือได้รับอนุญาตให้ขึ้นฝั่ง หรือสิ้นสุดระยะเวลาการจ้าง จะมีการพาไปกินเหล้า ร้องเพลงในร้านอาหาร และจัดหาผู้หญิงให้ จึงเกิดค่าใช้จ่ายที่สูงจนลูกเรือไม่สามารถจ่ายได้ และถูกบังคับให้ทำงานในเรือต่อเพื่อใช้หนี้ เป็นต้น

- ผู้ที่ได้รับความช่วยเหลือไม่ประสงค์จะให้ศูนย์แจ้งสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด เพราะผู้เสียหายเกรงกลัวการถูกทำร้าย หรือถูกฆ่าจากขบวนการนายหน้า จึงอยากกลับบ้านทันที

1.4 สรุปปัญหา

1.4.1 องค์การฯ นี้�าจยังไม่เห็นประโยชน์ของการเก็บข้อมูลของผู้เสียหายเพื่อใช้ในกิจการขององค์การฯ เอง

1.5 ข้อเสนอแนะ

1.5.1 องค์การฯ น่าจะให้ความสนใจเพิ่มขึ้นในการเก็บข้อมูลให้เป็นระบบเพื่อช่วยดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์

2. ศูนย์พัฒนาการศึกษาเพื่อลูกหญิงและชุมชน อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย

2.1 ภารกิจขององค์กร คือ ป้องกันเด็กและเยาวชนกลุ่มเสี่ยงมิให้ตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ เช่น เป็นเด็กและเยาวชนจากครอบครัวที่มีประวัติการค้าประเวณี เป็นครอบครัวแตกแยก ครอบครัวยากจน เร่ร่อน ไม่มีหลักแหล่ง ผู้ปกครองติดสิ่งเสพติด เด็กและเยาวชนขาดหลักฐานทางทะเบียนราษฎร ตกสำรวจ หรือเป็นลูกคนอพยพ ชาวเขาที่ไม่มีสัญชาติ ครอบครัวอยู่ในสภาพแวดล้อมเลวร้าย เป็นผู้พิการทางสมอง ฯลฯ ศูนย์ฯ ส่งเสริมให้เด็กได้รับการศึกษาสายสามัญ หรือสายอาชีพทั้งในและนอกระบบโรงเรียน ควบคู่ไปกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างจิตสำนึก และความรับผิดชอบต่อสังคม โดยมีอาสาสมัครชาวไทยและชาวต่างประเทศทำงานในศูนย์ฯ เพื่อดูแลกลุ่มเป้าหมาย

2.2 การทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่น

2.2.1 ร่วมกับสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ (ชาย) จังหวัดเชียงราย ในการแลกเปลี่ยนข่าวสาร และช่วยเหลือในการสอบข้อเท็จจริง

2.2.2 ร่วมกับสถานพยาบาลของรัฐในการรักษาพยาบาลเด็กและเยาวชน

2.3 การบันทึกข้อมูล ศูนย์ฯ จัดให้มีการบันทึกข้อมูล ประกอบด้วย

2.3.1 แบบฟอร์มประวัติ และแบบฟอร์มข้อเท็จจริงของผู้รับการช่วยเหลือ ตามโครงการสายด่วนเพื่อช่วยเหลือเด็กและเยาวชน

2.3.2 การรับแจ้ง case

2.3.3 เอกสารสำคัญเพื่อการรับเด็กออกจากโครงการกองทุนการศึกษาเพื่อลูกหญิง

2.3.4 หนังสือยินยอมของผู้ปกครองให้เด็กเข้ารับการศึกษาสงเคราะห์ในศูนย์ฯ

2.3.5 แบบฟอร์มสรุปข้อมูลเกี่ยวกับการลงพื้นที่ติดตามช่วยเหลือ case

2.4 สรุปปัญหา

2.4.1 ไม่มีการประมวลผลข้อมูลโดยรวม

2.4.2 ในกรณีที่หน่วยงานอื่นร้องขอเป็นครั้งคราวและเร่งด่วน ทำให้ประสบปัญหาในการค้นหาข้อมูลและรวบรวมให้

2.5 ข้อเสนอแนะ

2.5.1 จัดให้มีการประมวลผลข้อมูลของศูนย์ฯ เพื่อให้ใช้ประโยชน์ได้สูงสุด

2.5.2 อบรมบุคลากรให้สามารถดำเนินการประมวลผลข้อมูลของศูนย์ฯ ได้

2.5.3 ประสานข้อมูลกับหน่วยงานในจังหวัด และ/หรือระดับชาติ

3. มูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทยจังหวัดระนอง

3.1 การกิจ คือ การดำเนินงานโครงการปกป้องคุ้มครองเด็กและยุติการค้ามนุษย์ เป็นการดำเนินการในอนุภาคลุ่มน้ำโขงในประเทศ จีน พม่า ลาว เวียดนาม กัมพูชา และประเทศไทย ซึ่งในประเทศไทยได้ดำเนินงานในพื้นที่ชายแดน ได้แก่ แม่สอย แม่สอด สังขละบุรี อรัญประเทศ มุกดาหาร และระนอง โดยเน้นการมีส่วนร่วมของเครือข่ายชุมชน อาสาสมัครชุมชน เพื่อพัฒนาระบบการปกป้องคนที่อาศัยอยู่ในชุมชน และให้ความสำคัญกับคนที่เป็นกลุ่มเสี่ยงคือ กลุ่มเด็ก เยาวชน คนไร้สัญชาติ และแรงงานต่างด้าว โดยการสนับสนุนและมีส่วนร่วมของหน่วยงานราชการ เอกชน และภาคประชาสังคม นอกจากนี้ มูลนิธิฯ ยังดำเนินงานเพื่อพัฒนาศักยภาพทีมสหวิชาชีพ ในการให้ความช่วยเหลือผู้เสียหายที่เป็นเด็ก ผู้หญิง จากการถูกทำร้าย ถูกล่วงละเมิดทางเพศ และการค้ามนุษย์ รวมถึงมีโปรแกรมด้านสุขภาพของแรงงานข้ามชาติอีกด้วย

3.2 การทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่น

3.2.1 ร่วมกับศูนย์ประชาบดี 1300 เพื่อส่งต่อผู้ประสบปัญหาทางสังคม และร่วมเข้าช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ตลอดจนสนับสนุนให้มีล่าม

3.2.2 เป็นส่วนหนึ่งของทีมสหวิชาชีพ ทำงานร่วมกับเครือข่ายภาครัฐ ชุมชน และองค์กรเอกชน ในการแสวงหาความร่วมมือเพื่อพัฒนาและแก้ไขปัญหาของจังหวัดระนอง

3.3 การบันทึกข้อมูล

3.3.1 มีแบบบันทึกการรับแจ้งเหตุ การแจ้งคนหาย การส่งต่อผู้เสียหาย และแบบบันทึกการติดตามช่วยเหลือผู้เสียหาย รวมถึงประวัติเครือข่ายอาสาสมัคร และเยาวชน ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะเก็บไว้ที่มูลนิธิฯ

3.4 สรุปปัญหา

3.4.1 ไม่มีการส่งต่อข้อมูลให้กับหน่วยงานอื่นเพื่อใช้ประโยชน์ให้ได้สูงสุด

3.5 ข้อเสนอแนะ

3.5.1 ควรมีแบบฟอร์มเกี่ยวกับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ และจัดทำแบบบันทึกดังกล่าวร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และควรจัดทำตั้งแต่จุดเริ่มต้นกรณีจนแล้วเสร็จถึงชั้นศาล (ถ้ามูลนิธิฯ มีความประสงค์จะติดตามคดีไปถึงที่สุด)

4. หน่วยประสานงานเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์ ภาคเหนือตอนบน ประเทศไทย (Anti-Trafficking Coordination Unit Northern Thailand : TRAFCORD)

4.1 ภารกิจขององค์กร คือ เป็นหน่วยงานประสานงานระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนด้านการให้ความช่วยเหลือและคุ้มครองผู้เสียหาย ซึ่งได้แก่ คนไทยทั้งในและนอกราชอาณาจักร คนต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในราชอาณาจักรไทยอย่างถูกต้องและไม่ถูกต้องตามกฎหมาย และคนที่ไม่มีสัญชาติไทยแต่อาศัยในราชอาณาจักรไทย หรือเคยมีภูมิลำเนาอาศัยในราชอาณาจักร รวมทั้งการให้บริการทางสังคมและกฎหมายแก่บุคคลดังกล่าว

4.2 การทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่น

4.2.1 ร่วมกับศูนย์ประชาบดี 1300 เพื่อเข้าช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

4.2.2 เป็นคณะทำงานในทีมสหวิชาชีพ เพื่อประสานความร่วมมือในการช่วยเหลือและคุ้มครองผู้เสียหาย

4.2.3 ร่วมกับสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดต่างๆ ในภาคเหนือตอนบน เพื่อรณรงค์และป้องกันการค้ามนุษย์ เพื่อไม่ให้บุคคลกลุ่มเสี่ยงตกเข้าสู่ขบวนการค้ามนุษย์

4.2.4 ตรวจสอบคนเข้าเมืองจังหวัด เพื่อช่วยให้ข้อมูลในการคัดแยกผู้เสียหายในห้องพัก ตลอดจนสนับสนุนให้มีล่ามในการดำเนินงาน

4.2.5 กรมสอบสวนคดีพิเศษ กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ (บก.ปคม.) และสถานีตำรวจท่องเที่ยวเพื่อช่วยเหลือผู้เสียหายและติดตามคดี

4.3 การบันทึกข้อมูล

4.3.1 มีการบันทึกข้อมูลรายกรณีเกี่ยวกับผู้ที่ได้รับการช่วยเหลือจากTRAFCORD ความก้าวหน้าในการพัฒนาศักยภาพของผู้เสียหาย และการดำเนินคดี แต่ไม่ได้ส่งต่อข้อมูลสารสนเทศให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในจังหวัด หรือ ณ ที่อื่นใด

4.4 สรุปปัญหา

4.4.1 ไม่มีการส่งต่อ และเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานอื่น

4.4.2 หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องไม่มีส่วนร่วมในการจัดทำแบบบันทึกข้อมูล

4.5 ข้อเสนอแนะ

4.5.1 ควรมีการจัดทำแบบบันทึกข้อมูลโดยให้หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการจัดทำแบบบันทึกข้อมูลดังกล่าว

4.5.2 ควรจัดให้มีการประมวลข้อมูลอย่างเป็นระบบเพื่อให้ได้ประโยชน์สูงสุด สามารถส่งต่อและประสานข้อมูลทั้งในระดับจังหวัด และกลุ่มจังหวัดภาคเหนือ ที่ร่วมทำงานด้วยกัน

5. มูลนิธิโซเอ (ZOE)

เป็นองค์กรเอกชนที่ได้รับการช่วยเหลือ และสนับสนุนด้านบุคลากร รวมทั้งการเงินจากสหรัฐอเมริกา

5.1 ภารกิจขององค์กร คือการช่วยเหลือเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 17 ปี ที่เป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ โดยจัดให้มีที่พักอาศัย บริการรอบด้านและครบวงจร ตั้งแต่การให้บริการทางสุขภาพ จนถึงการช่วยเหลือเรื่องการดำเนินคดี และส่งเสริมและสนับสนุนองค์กรท้องถิ่นให้ได้รับความรู้ความเข้าใจเรื่องการค้ามนุษย์

5.2 การทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่น มีความร่วมมือกับหน่วยงานระดับจังหวัด เช่น สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด สถานีตำรวจภูธรในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัด องค์การบริหารจังหวัด และชุมชนในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ในการป้องกัน และคุ้มครองเด็ก

5.3 การบันทึกข้อมูล มีการบันทึกข้อมูลสารสนเทศเป็นแฟ้มประวัติรายบุคคล ตั้งแต่การรับแจ้งเบาะแส การออกพื้นที่สืบค้นข้อเท็จจริง การคุ้มครองสวัสดิภาพ การบำบัดฟื้นฟู การส่งตัวคืนสู่สังคม และการป้องกัน เช่น ชื่อของผู้แจ้ง ผู้รับแจ้ง ประวัติเด็ก และครอบครัว ประเด็นปัญหาที่เกิดกับเด็ก และการประเมินสภาพ นอกจากนี้ มีการบันทึกการเดินทางเก็บข้อเท็จจริง และบันทึกลักษณะการเลี้ยงดู ความสัมพันธ์กับเพื่อนบ้าน สภาพแวดล้อมในหมู่บ้าน (สุขภาพกาย สุขภาพจิต และความปลอดภัย) และติดตามความก้าวหน้าจนถึงการส่งกลับ โดยมีการสรุปและประมวลผลข้อมูลสารสนเทศเป็นรายปี (ภาคผนวก ฉ 01) ทั้งนี้ มูลนิธิอยู่ระหว่างการจัดทำระบบข้อมูลด้วยระบบคอมพิวเตอร์ โดยเน้นข้อมูลด้านการสืบค้นข้อเท็จจริงเพื่อช่วยในการดำเนินคดี

5.4 ปัญหา

5.4.1 ยังไม่มีการประมวลข้อมูลอย่างเป็นระบบ เพื่อสามารถรายงานข้อมูลตามคำร้องขอของหน่วยงานอื่น

5.4.2 บุคลากรมีจำนวนไม่เพียงพอในการบันทึกข้อมูลได้ทันทีทุกราย

5.5 ข้อเสนอแนะ

5.5.1 ส่งเสริมและสนับสนุนให้มูลนิธิ จัดระบบการบันทึกและประมวลผลข้อมูลสารสนเทศให้สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน กับระบบที่จะจัดให้มีขึ้นในหน่วยงานหลักของภาครัฐที่ให้ความคุ้มครองช่วยเหลือผู้เสียหาย

5.5.2 ให้มีการฝึกอบรมบุคลากร โดยเฉพาะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) ร่วมกับหน่วยงานหลักของภาครัฐ

บทที่ 6

สรุปและข้อเสนอแนะ

1. วัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย

1.1 เพื่อศึกษาและวิเคราะห์วิธีการเก็บ และใช้ข้อมูลสารสนเทศ และเนื้อหาสาระของข้อมูลสารสนเทศในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของส่วนราชการและเอกชนที่เกี่ยวข้องที่มีอยู่ในปัจจุบัน รวมทั้งปัญหาในการเก็บ และการใช้ข้อมูลสารสนเทศดังกล่าว

1.2 เพื่อบ่งชี้สาระข้อมูลสารสนเทศที่ต้องการเก็บและนำไปใช้ตามความต้องการของหน่วยงานต่างๆ

1.3 เพื่อเสนอแนะการจัดระบบฐานข้อมูลสารสนเทศของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการจัดระบบการประมวลผลข้อมูลสารสนเทศ และความเป็นไปได้ในการประสานและเชื่อมโยงข้อมูลสารสนเทศดังกล่าว

2. วิธีการศึกษาวิจัย

2.1 ใช้วิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบการมีส่วนร่วม (participatory action research) ซึ่งหมายความว่า มีการปรึกษาหารือกับบุคลากรในหน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องเป็นระยะๆ เพื่อให้มีการปรับปรุงการดำเนินงานร่วมกันเป็นช่วงๆ ไปด้วย และเพื่อแสวงหาความเป็นไปได้ในการจัดให้มีการเก็บ การประมวลผลข้อมูลสารสนเทศอย่างเป็นระบบ

2.2 ใช้วิธีการแสวงหาข้อเท็จจริงในภาคสนามโดยการสัมภาษณ์บุคลากร ทั้งที่เป็นผู้บังคับบัญชาทุกระดับ และเจ้าหน้าที่ทุกระดับงาน (ภาคผนวก ข. 01 และ ข.02) รวมทั้งศึกษาการดำเนินงานภาคปฏิบัติของหน่วยงานนั้นๆ ที่เกี่ยวกับการเก็บ การประมวล และการใช้ข้อมูลสารสนเทศ

2.3 ใช้วิธีประชุมกลุ่มย่อย (focus group) ในการหารือเพื่อขจัดอุปสรรคบางประการที่ค้นพบ และเพื่อหาแนวทางการแก้ปัญหาร่วมกัน (ภาคผนวก ข. 03)

2.4 ใช้วิธีการจัดประชุมเฉพาะทาง (thematic forum) สำหรับกลุ่มบุคคลชุดต่างๆ เพื่อปรึกษาหารือเกี่ยวกับลักษณะงาน ปัญหาและอุปสรรคที่มี เพื่อนำมาสู่ข้อยุติและข้อเสนอแนะที่มีความเป็นไปได้ในการดำเนินงาน (ภาคผนวก ข. 03)

2.5 ใช้วิธีการศึกษาจากเอกสาร และสื่อต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณา

2.6 ใช้วิธีจัดประชุมเฉพาะกิจ เพื่อดำเนินการศึกษาวิจัยและร่วมหารือด้านวิจัยระหว่างกันอย่างสม่ำเสมอ เพื่อวางขั้นตอนการดำเนินงานและสรุปผล

2.7 คณะวิจัยฯ นำเสนอผลการศึกษาวิจัยฉบับนี้แก่คณะอนุกรรมการศึกษาและจัดทำระบบฐานข้อมูลในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของไทย ซึ่งแต่งตั้งโดยนายกรัฐมนตรี (รายละเอียดคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการฯ ปรากฏตามภาคผนวก ข. 04)

2.8 คณะวิจัยฯ เรียนปรึกษาหารือร่วมกับผู้บริหารระดับสูงของกระทรวงหลักในการนำเสนอด้ำนนโยบายและมาตรการที่ต้องดำเนินการต่อไป

2.9 ขยายผลการศึกษาวิจัยฉบับนี้เพื่อเพิ่มความเข้าใจของหน่วยงานที่ต้องใช้ข้อมูลสารสนเทศรวมทั้ง ภาคเอกชน และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ โดยจัดประชุมชี้แจง เช่น หน่วยงานที่ทำงานด้านสิทธิเด็ก สิทธิสตรี แรงงานเด็ก แรงงานไทย และแรงงานต่างด้าว รวมทั้งกลุ่มเปราะบางต่างๆ

2.10 คณะวิจัยฯ จัดให้มีการศึกษาเฉพาะทาง 2 เรื่อง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นพื้นฐานในการจัดระบบข้อมูลสารสนเทศ คือ (1) การศึกษาวิจัยเส้นทาง รูปแบบ และวิธีการตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ และ (2) การทำงานเป็นการชั่วคราวของผู้เสียหายขณะพำนักในสถานคุ้มครองฯ (ตามมาตรา 37 ของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551)

2.11 คณะวิจัยฯ จัดให้มีการปรึกษาหารือกับผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) เพื่อวางแผนขั้นตอนการออกแบบ การบันทึก และการประมวลข้อมูล การสร้างแม่ข่ายเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างกัน รวมทั้งการจัดให้มีการฝึกอบรมบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

2.12 คณะวิจัยฯ จะแสวงหาและเสนอแนะแหล่งทรัพยากรในการสนับสนุนงบประมาณของรัฐ เพื่อดำเนินการตามข้อ 2.10 และ 2.11

2.13 จัดให้มีการแปลเอกสารการศึกษาวิจัยฉบับนี้เป็นภาษาอังกฤษ เพื่อเผยแพร่แก่หน่วยงานในสหประชาชาติ หน่วยงานต่างประเทศ และกลุ่มนานาชาติ เพื่อเสริมความเข้าใจที่ถูกต้องด้านการจัดทำฐานข้อมูลในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของประเทศไทย

3. สรุปสภาพปัญหาโดยรวม (เกี่ยวกับการเก็บ การประมวล และการใช้ข้อมูลสารสนเทศ)

ก. สรุปปัญหาเกี่ยวกับวิธีการเก็บข้อมูล

3.1 ข้อมูลที่จัดเก็บไม่ครบถ้วนตามความต้องการของหน่วยงานนั้นๆ และในหลายกรณีไม่ครบถ้วนสำหรับหน่วยงานที่ต้องการใช้ข้อมูลสารสนเทศตามความประสงค์

3.2 ข้อมูลสารสนเทศที่จัดเก็บปัจจุบันอยู่ในสภาพที่ขาดตอนเป็นช่วงๆ และไม่ครบวงจร อาทิ มีจำนวนการรับคดี แต่ไม่มีข้อมูลว่าในจำนวนนั้นมีสัดส่วนเท่าใดที่คดีถึงที่สุด เป็นต้น

3.3 ในหลายกรณีพบว่าข้อมูลไม่ทันกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น กล่าวคือ ไม่มีวิธีการที่ชัดเจนให้ผู้บันทึกข้อมูลปรับแก้ไขให้เป็นปัจจุบัน ซึ่ง “เป็นปัจจุบัน” ในที่นี้มิได้หมายถึง การบันทึกทุกวัน แต่หมายถึงในช่วงเวลาหนึ่งๆ ที่สมควรจะต้องบันทึกตาม “เวลา” ที่เกิดขึ้น

3.4 มีบางหน่วยงานที่ไม่เก็บข้อมูลเลย หรือเก็บแล้วไม่มีการส่งต่อให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อช่วยเพิ่มประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์

3.5 เมื่อมี “ความต้องการข้อมูลเฉพาะเรื่อง” หรือ “ความต้องการข้อมูลเฉพาะช่วงเวลานั้นๆ” เกิดขึ้น จะไม่สามารถให้ข้อมูลตอบสนองได้ทันการณ์ การจัดทำข้อมูลให้ “ตามคำร้องขอ” ทำให้บุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องต้องค้นหาข้อมูลดังกล่าวเป็นการครั้งคราว และในหลายกรณีมีความยากลำบากในการค้นหา และเจ้าหน้าที่เองต้องใช้เวลามาก

3.6 วิธีการเก็บข้อมูลตามข้อ 3.5 ทำให้เกิดการผิดพลาด (error) ขึ้นได้ และทำให้การเสนอข้อมูลขาดความเชื่อถือจากผู้ได้รับหรือผู้ใช้ข้อมูล อันก่อให้เกิดความเสียหายขึ้นได้

3.7 ในการเก็บข้อมูลของหน่วยงานแต่ละหน่วยงานที่ผู้เสียหายเป็นรายเดียวกัน หมายเลขกำกับคดีนั้นๆ ใช้ต่างกันในแต่ละหน่วยงาน จึงทำให้ยากแก่การ “ตามคดี” ในเส้นทางข้อมูลในระบบข้อมูลสารสนเทศจนถึงที่สุดได้

ข. สรุปปัญหาเกี่ยวกับการประสานและเชื่อมโยงข้อมูล

3.8 ขาดการประสานและเชื่อมโยงของการเก็บข้อมูล และสาระข้อมูลสารสนเทศระหว่างหน่วยงานที่เก็บข้อมูล ทำให้ข้อมูลไม่สัมพันธ์และต่อเนื่อง และทำให้ไม่สามารถได้ข้อเท็จจริงที่สมบูรณ์เพื่อประโยชน์ในการใช้

3.9 เนื่องจากขาดการประสานและเชื่อมโยงของการเก็บข้อมูลดังกล่าวในข้อ 3.8) ข้อมูลที่ได้จึงยากในการจัดให้เป็นสารสนเทศที่วิเคราะห์และตีความได้

3.10 ในการเก็บข้อมูลที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน เนื่องจากขาดจุดศูนย์รวมข้อมูลที่ประสานเชื่อมโยงข้อมูลได้ จึงไม่สามารถตรวจสอบได้ ในกรณีที่มีผู้เสียหายซ้ำ (revictimization) หรือผู้กระทำความผิดซ้ำ ซึ่งการกระทำซ้ำดังกล่าวทั้งสองประเภทน่าจะมีส่วนในการปรับปรุงวิธีการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์

ค. สรุปปัญหาเกี่ยวกับการใช้ข้อมูล

3.11 ลักษณะการใช้ข้อมูลในปัจจุบัน ส่วนใหญ่เพื่อติดตามงานภายในของแต่ละหน่วยงาน โดยเฉพาะจาก “หน่วยเหนือ” จึงเป็นเหตุให้มีความจำกัดในประเภทของข้อมูลที่จัดเก็บ

3.12 มีการป้อนข้อมูลกลับ (feedback) สู่หน่วยงานต้นทางน้อยมาก หน่วยงานต้นทางจึงเป็นผู้ส่งข้อมูลมากกว่าเป็นผู้ใช้ข้อมูล และหน่วยงานป้อนข้อมูลไม่มีโอกาสได้ใช้ข้อมูลของตนเอง

3.13 ข้อมูลที่ต้องการใช้ในระดับชาติ หรือระดับมหภาค รวมทั้งเพื่อใช้ในระดับนานาชาติ ไม่ชัดเจน ไม่ทันการณ์ และไม่มีการประมวลอย่างเป็นระบบเพื่อการนี้ ทำให้การใช้ข้อมูลสารสนเทศขาดประสิทธิภาพ

3.14 ขาดการประสานและสื่อสารเรื่องความต้องการใช้ข้อมูลระหว่างผู้ใช้ข้อมูลและผู้เก็บข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันและสามารถตอบสนองความต้องการของทั้งสองฝ่ายได้

ง. สรุปปัญหาเกี่ยวกับสาระของข้อมูลสารสนเทศ

3.15 ไม่มีการกำหนดสาระของข้อมูลสารสนเทศที่ต้องการร่วมกันจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่ต้องการใช้ข้อมูลเพื่อช่วยในการสร้างระบบฐานข้อมูล ทำให้หน่วยงานที่เก็บข้อมูลไม่สามารถจัดเก็บข้อมูลให้ได้ตามวัตถุประสงค์

3.16 ขาดการจำแนกประเภทสาระของข้อมูลสารสนเทศที่ต้องการเป็นประจำ (routine) และต่อเนื่อง และประเภทที่ต้องการเป็นครั้งคราว ทำให้ผู้ที่เก็บข้อมูลเกิดความสับสนทั้งสาระและวิธีการเก็บ

3.17 ขาดการจำแนกข้อมูลสารสนเทศ ที่อาจต้องใช้วิธีวิจัยเฉพาะกิจ เฉพาะทาง ในการเก็บข้อมูลสารสนเทศ

จ. สรุปปัญหาเกี่ยวกับกลไกร่วมเพื่อวิวัฒนาการการเก็บ ประมวล และใช้ข้อมูล

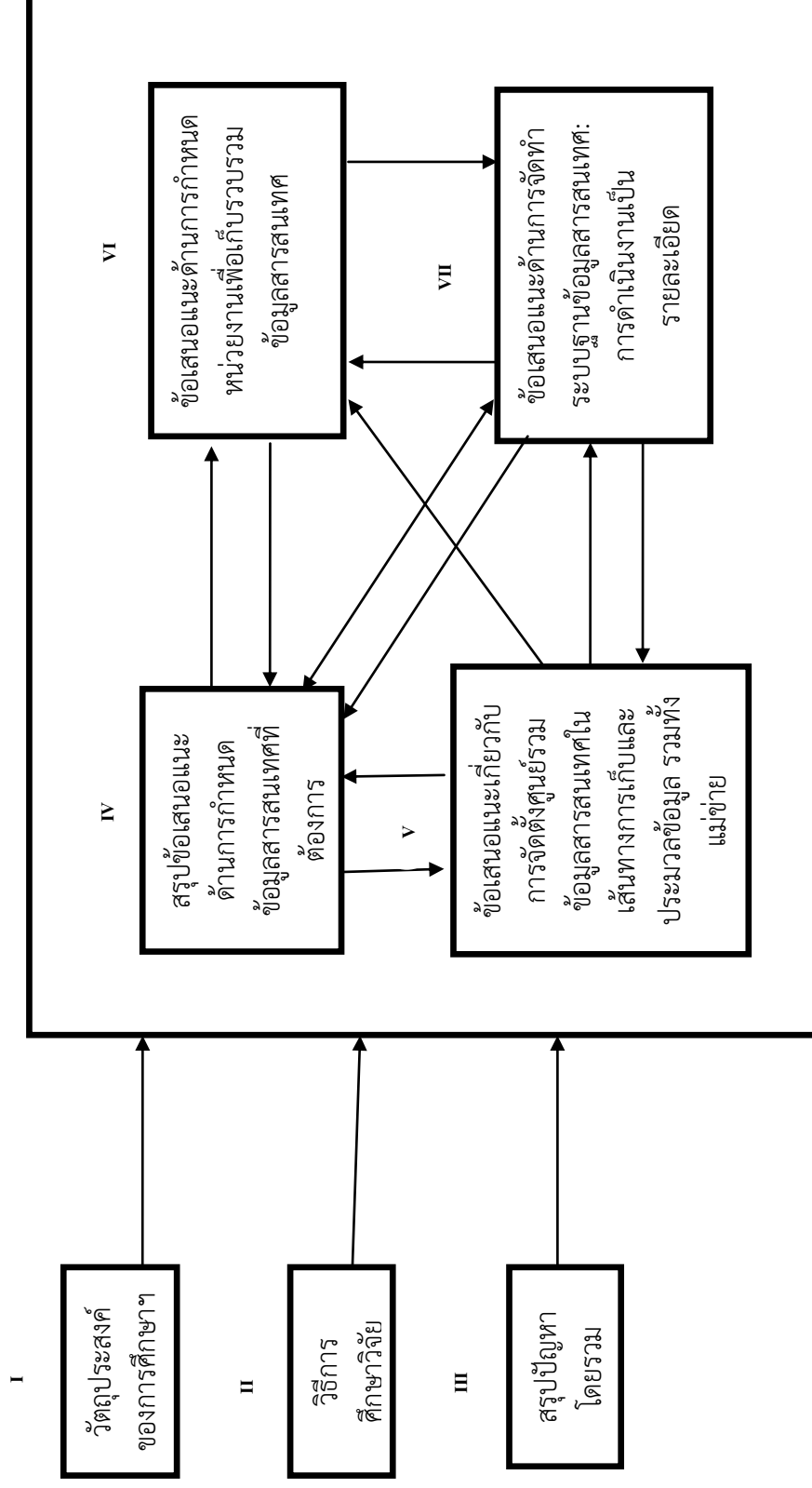
3.18 ขาดกลไกเพื่อติดตามการพัฒนาระบบฐานข้อมูล และการใช้ข้อมูลสารสนเทศเพื่อป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์

3.19 ขาดการคิดเชิงวิสัยทัศน์ในระยะยาวเพื่อวางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศทุกด้านและครบวงจร อันหมายรวมถึง การป้องกัน การคุ้มครอง และการดำเนินคดี ทั้งในระดับมหภาคและจุลภาค

4. ระบุข้อเสนอแนะด้านการกำหนดข้อมูลสารสนเทศที่ต้องการ

แผนภาพที่ 10 การจัดระบบฐานข้อมูลสารสนเทศฯ

การจัดระบบฐานข้อมูลสารสนเทศฯ

4. สรุปข้อเสนอแนะด้านการกำหนดข้อมูลสารสนเทศที่ต้องการ

ก. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพื้นฐานเพื่อประกอบการพิจารณาในการกำหนด เก็บ ประมวล และใช้ข้อมูลสารสนเทศ

พื้นฐานประกอบการพิจารณาในการกำหนด เก็บ ประมวล และใช้ข้อมูลสารสนเทศ ประกอบด้วย

- (1) ข้อมูลสารสนเทศแบ่งออกเป็น 2 ประเภทหลัก คือ (1.1) ข้อมูลเชิงปริมาณ (quantitative data) และ (1.2) ข้อมูลเชิงคุณภาพ (qualitative data) หรือข้อมูลแบบพรรณนาที่แจกแจงได้ ในกรรายงานข้อมูลอาจใช้ประเภทหนึ่งๆ หรือเป็นการประสมทั้งสองประเภทก็ได้
- (2) ลักษณะการเก็บข้อมูลสารสนเทศ อาจได้มาจากแหล่งที่เป็น (2.1) ปฐมภูมิ คือ แหล่งต้นทาง และ (2.2) ทติยภูมิ คือแหล่งต่างๆ ถัดจากต้นทาง เช่น จากเอกสาร สิ่งพิมพ์ หรือที่ประมวลแล้ว เป็นต้น
- (3) ในหลายกรณี อาจต้องใช้การศึกษาวิจัยเชิงลึกเพื่อให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่ต้องการ
- (4) ข้อมูลสารสนเทศแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ (4.1) ระดับมหภาค (ข้อมูลที่อาจใช้ในระดัขชาติ) และ (4.2) ระดับจุลภาค (ข้อมูลรายละเอียดที่อาจใช้ในระดับหน่วยงาน)
- (5) การเก็บข้อมูลสารสนเทศควรต้องพิจารณา (5.1) ความเที่ยงตรงอย่างสม่ำเสมอ หรือความคงที่ของข้อมูล (reliability) และ (5.2) ความเชื่อถือได้ของเครื่องมือที่ใช้วัด หรือความเหมาะสมของเครื่องมือกับสิ่งที่จะวัด (validity)
- (6) ข้อมูลสารสนเทศจะเพิ่มความหมายในการตีความ (interpretation) ถ้ามีการเก็บข้อมูลเป็นช่วงๆ ตามระยะเวลาที่สม่ำเสมอ (time series) ซึ่งจะช่วยให้ทราบความเปลี่ยนแปลง หรือแนวโน้ม (trend) ด้วยการเปรียบเทียบระหว่างกัน ในช่วงระยะเวลาเดียวกัน หรือระยะเวลาหนึ่งๆ

ข. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสาระข้อมูลสารสนเทศหลักที่ต้องการเก็บ และใช้

สาระข้อมูลสารสนเทศหลักที่ต้องการเก็บ และใช้ แบ่งออกได้เป็น 3 ประเภทหลัก คือ

- (1) ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับการดำเนินคดี โดยสรุปอันได้แก่ การรับคดี การบ่งชี้ผู้เสียหาย และลักษณะการเสียหาย การระบุผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องหา ช่องทางหรือวิธีการที่ผู้กระทำผิดใช้ในการดำเนินการ และฐานความผิด การส่งสำนวนคดีไปยังอัยการเพื่อสั่งการ และคำพิพากษาของศาลจนถึงที่สุด เป็นต้น
- (2) ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้เสียหาย และด้านสังคม โดยสรุป เช่น รายละเอียดเกี่ยวกับผู้เสียหาย และผู้ต้องหา ช่องทางหรือวิธีการที่ทำให้ตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ บริการรอบด้านที่ผู้เสียหายได้รับ รวมทั้งความช่วยเหลือด้านกฎหมาย ด้านการเยียวยา และด้านการมีโอกาสดำเนินงาน การส่งกลับภูมิลำเนา หรือสถานพำนัก และการคืนสู่สังคมปกติ เป็นต้น
- (3) ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับการป้องกันและด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องโดยตรงและโดยอ้อมกับข้อ (1) และ (2) โดยสรุป เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับงบประมาณ หรือค่าใช้จ่ายในการดำเนินการด้านต่างๆ ของแต่ละหน่วยงาน ข้อมูลเฉพาะทางเกี่ยวกับการทำงานของศูนย์ประสานแรงงานประมงในระดับจังหวัด ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบจากมาตรการที่ใช้ในการรณรงค์หรือป้องกัน ข้อมูลเกี่ยวกับเจตคติและค่านิยมของประชาชนกลุ่มต่างๆ เกี่ยวกับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เป็นคนต่างด้าวและคนไทย ฯลฯ

4.1 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหัวข้อของข้อมูลสารสนเทศด้านการดำเนินคดี

4.1.1 จำนวนการรับคดีการค้ำมนุษย์ จำแนกตามจังหวัด

4.1.2 จำนวนผู้เสียหาย (รายเดือน/รายไตรมาส/รายปี) จำแนกตามเพศ อายุ¹ สัญชาติ² ภูมิลำเนา³ ประเทศต้นทาง/ปลายทาง จังหวัดที่เกิดเหตุ วัน/เดือน/ปีที่เกิดเหตุ ลักษณะความเสียหายและรูปแบบของการค้ำมนุษย์ ฐานความผิดของผู้กระทำผิดต่อผู้เสียหาย และคำสั่งของอัยการต่อสำนวนคดีของผู้กระทำผิดต่อผู้เสียหาย รวมทั้งคำพิพากษาจนถึงที่สุดของผู้กระทำผิดต่อผู้เสียหาย ทั้งนี้ ให้บันทึกชื่อและชื่อสกุลของผู้เสียหายไว้ด้วย

4.1.3 จำนวนผู้ต้องหา (รายเดือน/รายไตรมาส/รายปี) จำแนกตาม เพศ อายุ¹ สัญชาติ² อาชีพ ภูมิลำเนา³ จังหวัดที่เกิดเหตุ วัน/เดือน/ปีที่เกิดเหตุ ฐานความผิด คำสั่งของพนักงานอัยการ รวมทั้งคำพิพากษาจนถึงที่สุด ทั้งนี้ ให้บันทึกชื่อและชื่อสกุลของผู้ต้องหาไว้ด้วย

4.1.4 จำนวนผู้ต้องหาที่ได้รับการประกันตัว และที่หลบหนีการประกันตัว

4.1.5 จำนวนคดีที่ศาลมีคำพิพากษา (คดีแดง) จำนวนผู้ต้องหาที่ถูกลงโทษ และคำพิพากษาลงโทษ พิสัย (range) ของการลงโทษ รวมทั้งฐานนิยม (mode) ของคำพิพากษา และจำนวนการรอลงอาญา ฯลฯ

4.1.6 จำนวนคนต่างด้าวที่ถูกผลักดันส่งกลับออกนอกราชอาณาจักร (รายเดือน/รายไตรมาส/รายปี) จำนวนและสัดส่วนของคนต่างด้าวที่ได้รับการคัดแยก จำนวนและสัดส่วนของผู้ที่ได้รับการคัดแยกแล้ววินิจฉัยว่าเป็นผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ (จากจำนวนคนที่ได้รับการคัดแยก)

สำหรับผู้ที่ได้รับการคัดแยก และผู้ที่ได้รับการคัดแยกแล้ววินิจฉัยว่าเป็นผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ จำแนกตามเพศ อายุ¹ สัญชาติ² ภูมิลำเนา³ จังหวัดที่เกิดเหตุ รวมทั้งตรวจคนเข้าเมืองจังหวัด/ด่านตรวจคนเข้าเมืองที่ผลักดันส่งกลับ

4.1.7 จำนวนคนไทยที่เป็นผู้ต้องหา และถูกดำเนินคดีในต่างประเทศ จำแนกตาม เพศ อายุ¹ สัญชาติ² อาชีพ ภูมิลำเนา³ พื้นที่เกิดเหตุ วัน/เดือน/ปีที่เกิดเหตุ ฐานความผิด รวมทั้งคำพิพากษาจนถึงที่สุด ทั้งนี้ ให้บันทึกชื่อและชื่อสกุลของผู้ต้องหาไว้ด้วย

4.1.8 จำนวนคนไทยในต่างประเทศที่เข้าข่ายเป็นผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ที่ถูกส่งกลับประเทศไทย โดยกระทรวงการต่างประเทศ จำแนกตามเพศ อายุ¹ สัญชาติ² ภูมิลำเนา³ วัน/เดือน/ปีที่เกิดเหตุ ประเทศปลายทาง และรูปแบบการค้ำมนุษย์ ทั้งนี้ ให้บันทึกชื่อและชื่อสกุลของผู้ที่ถูกส่งกลับไว้ด้วย

4.1.9 จำนวนคนไทยที่ประเทศเพื่อนบ้านผลักดันส่งกลับเข้าราชอาณาจักรไทย และสัดส่วนที่เป็นผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ของจำนวนทั้งหมด จำแนกตามเพศ อายุ¹ และภูมิลำเนา³

4.1.10 จำนวนคนต่างด้าวที่ประเทศเพื่อนบ้านผลักดันส่งกลับเข้าราชอาณาจักรไทย หรือผ่านประเทศไทย และสัดส่วนที่เป็นผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ของจำนวนทั้งหมด จำแนกตามเพศ อายุ¹ สัญชาติ² และภูมิลำเนา³

¹ อายุ ให้บันทึกว่าต่ำกว่าหรือสูงกว่า 18 ปี (ตามความหมายของคำว่า “เด็ก” ในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ พ.ศ. 2551)

² สัญชาติ ให้บันทึกตามเอกสารทางการ หรือคำบอกเล่าของผู้เสียหาย ในกรณีที่ไม่มีทราบสัญชาติให้บอกภาษาที่ใช้ หรือถิ่นที่พำนัก

³ เนื่องจาก จากการประชุมหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีการตีความคำว่า “ภูมิลำเนา” แตกต่างกัน ซึ่งในรายงานฉบับนี้ “ภูมิลำเนา” หมายถึง 1) สถานที่เกิด 2) สถานที่อยู่ประจำ และ 3) สถานที่พำนักก่อนออกมายังสถานที่เกิดเหตุ

4.1.11 จำนวนคดีที่ใช้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ที่เป็นเรื่องการค้ำมนุษย์ และจำนวนผู้ถูกดำเนินคดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน จำแนกตามเพศ อายุ¹ สัญชาติ² ภูมิลำเนา³ อาชีพ รวมทั้งจำนวนทรัพย์สินที่ได้ยึด และยึดได้ ฯลฯ ทั้งนี้ ให้บันทึกชื่อและชื่อสกุลของผู้ถูกดำเนินคดีดังกล่าวไว้ด้วย

4.2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหัวข้อของข้อมูลสารสนเทศด้านการคุ้มครองผู้เสียหาย และด้านสังคม

4.2.1 ลักษณะและสภาพของผู้เสียหาย

จำนวนผู้เสียหายคนไทยและคนต่างด้าวที่พำนักอยู่ในสถานคุ้มครองของทางราชการ จำแนกตามเพศ อายุ¹ สัญชาติ² ภูมิลำเนา³ พื้นที่เกิดเหตุ (เขต/แขวง อำเภอ จังหวัด ฯลฯ) สถานที่เกิดเหตุ (โรงงาน ร้านหรือสถานบริการ ฯลฯ) วัน/เดือน/ปีที่เกิดเหตุ ประเทศต้นทาง/ประเทศปลายทาง สถานะการเข้าเมืองที่ถูกหรือผิดกฎหมาย (ในกรณีที่เป็นต่างด้าว) และระยะเวลาที่พำนักในสถานคุ้มครอง และเส้นทางที่ถูกนำพามายังสถานที่เกิดเหตุ รูปแบบหรือวิธีการตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ การได้รับการคุ้มครองเป็นพยานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. 2546 และการอนุญาตให้กลับคืนสู่ประเทศไทยสำหรับผู้ที่มีได้มีสถานภาพเป็นคนไทย (มาตรา 39 วรรค 3 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ พ.ศ. 2551) ทั้งนี้ ให้บันทึกชื่อและชื่อสกุลของผู้เสียหายไว้ด้วย

4.2.2 บริการที่ผู้เสียหายได้รับ

จำนวนผู้เสียหายที่พำนักอยู่ในสถานคุ้มครองของทางราชการ จำแนกตามเพศ อายุ¹ สัญชาติ² ภูมิลำเนา³ พื้นที่เกิดเหตุ (เขต/แขวง อำเภอ จังหวัด ฯลฯ) สถานที่เกิดเหตุ (โรงงาน ร้านหรือสถานบริการ ฯลฯ) ประเทศต้นทาง/ประเทศปลายทาง สถานะการเข้าเมืองที่ถูกหรือผิดกฎหมาย (ในกรณีที่เป็นต่างด้าว) และบริการที่ได้รับขณะพำนักในสถานคุ้มครองฯ อาทิ อาหาร สุขภาพอนามัย รวมทั้งการรักษาทางกายและทางจิต การเยียวยา การฟื้นฟู การให้คำปรึกษา การพัฒนาอาชีพ การให้ความช่วยเหลือด้านการดำเนินคดี การให้ความช่วยเหลือทางกฎหมาย และบริการคืนผู้เสียหายกลับถิ่นที่อาศัย และคืนสู่สังคม ฯลฯ ทั้งนี้ ให้บันทึกชื่อและชื่อสกุลของผู้เสียหายไว้ด้วย

ในกรณีที่ผู้เสียหายมีสมาชิกในครอบครัวพำนักอยู่ในสถานคุ้มครองด้วย ให้ระบุชื่อและชื่อสกุล เพศ อายุ สัญชาติ และความสัมพันธ์กับผู้เสียหาย

¹ อายุ ให้บันทึกว่าต่ำกว่าหรือสูงกว่า 18 ปี (ตามความหมายของคำว่า “เด็ก” ในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ พ.ศ. 2551)

² สัญชาติ ให้บันทึกตามเอกสารทางการ หรือคำบอกเล่าของผู้เสียหาย ในกรณีที่ไม่ทราบสัญชาติให้บอกภาษาที่ใช้ หรือถิ่นที่พำนัก

³ เนื่องจาก จากการประชุมหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีการตีความคำว่า “ภูมิลำเนา” แตกต่างกัน ซึ่งในรายงานฉบับนี้ “ภูมิลำเนา” หมายถึง 1) สถานที่เกิด 2) สถานที่อยู่ประจำ และ 3) สถานที่พำนักก่อนออกมายังสถานที่เกิดเหตุ

4.2.3 การเรียกร้องด้านการเงินของผู้เสียหาย

จำนวนผู้เสียหายที่พำนักอยู่ในสถานคุ้มครองของทางราชการ ที่ได้เรียกร้อง ได้รับตามคำเรียกร้อง และไม่ได้รับ จำแนกตามคำเรียกร้องตามพระราชบัญญัติค่าตอบแทน และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544 และมาตรา 35 ของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 กองทุนเพื่อการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ โดยจำแนกตามเพศ อายุ¹ สัญชาติ² ภูมิลำเนา³ พื้นที่เกิดเหตุ (เขต/แขวง อำเภอ จังหวัด ฯลฯ) สถานที่เกิดเหตุ (โรงงาน ร้านหรือสถานบริการ ฯลฯ) ประเทศต้นทาง/ประเทศปลายทาง สถานะการเข้าเมืองที่ถูกหรือผิดกฎหมาย (ในกรณีที่เป็นต่างด้าว) รวมทั้งจำนวนเงินที่ได้รับ ปัญหา และอุปสรรคที่เกิดขึ้น ทั้งนี้ ให้บันทึกชื่อและชื่อสกุลของผู้เสียหายไว้ด้วย

4.2.4 จำนวนผู้เสียหายที่ไม่ประสงค์จะดำเนินคดี สาเหตุที่ไม่ประสงค์จะดำเนินคดี จำแนกตามเพศ อายุ¹ สัญชาติ² ภูมิลำเนา³ พื้นที่เกิดเหตุ (เขต/แขวง อำเภอ จังหวัด ฯลฯ) สถานที่เกิดเหตุ (โรงงาน ร้านหรือสถานบริการ ฯลฯ) ประเทศต้นทาง/ประเทศปลายทาง สถานะการเข้าเมืองที่ถูกหรือผิดกฎหมาย (ในกรณีที่เป็นต่างด้าว) บริการด้านการคุ้มครองที่ได้รับ โดยจำแนกตามหน่วยงานที่ให้บริการ ฯลฯ ทั้งนี้ ให้บันทึกชื่อและชื่อสกุลของผู้เสียหายไว้ด้วย

หมายเหตุ: ในกรณีที่ผู้เสียหายเป็นเด็ก จะต้องได้รับการคุ้มครองและต้องดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดทุกรายโดยไม่มีการยกเว้น

4.2.5 จำนวนผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่ไม่ประสงค์จะพำนักในสถานคุ้มครองของทางราชการ และเอกชน จำแนกสาเหตุที่ไม่ต้องการ สถานที่ที่ต้องการไปพำนัก จำแนกตามเพศ อายุ¹ สัญชาติ² ภูมิลำเนา³ พื้นที่เกิดเหตุ (เขต/แขวง อำเภอ จังหวัด ฯลฯ) สถานะการเข้าเมืองที่ถูกหรือผิดกฎหมาย (ในกรณีที่เป็นต่างด้าว) และบริการคุ้มครองที่อาจต้องการและหน่วยงานให้บริการ ฯลฯ ทั้งนี้ ให้บันทึกชื่อและชื่อสกุลของผู้เสียหายไว้ด้วย

4.2.6 จำนวนผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่ได้รับความคุ้มครองช่วยเหลือจากภาคเอกชน และองค์การระหว่างประเทศ จำแนกตามเพศ อายุ¹ สัญชาติ² ภูมิลำเนา³ สถานะการเข้าเมืองที่ถูกหรือผิดกฎหมาย (ในกรณีที่เป็นต่างด้าว) พื้นที่เกิดเหตุ (เขต/แขวง อำเภอ จังหวัด ฯลฯ) บริการที่ได้รับ ฯลฯ (โปรดดูรายละเอียดข้อ 4.2.1 และข้อ 4.2.2) ทั้งนี้ ให้บันทึกชื่อและชื่อสกุลของผู้เสียหายไว้ด้วย

4.2.7 จำนวนผู้เสียหายที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรและทำงานได้เป็นการชั่วคราว มาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551) จำแนกตามเพศ อายุ¹ สัญชาติ² ภูมิลำเนา³ จังหวัดที่เกิดเหตุ ข้อมูลการจ้างงาน (ค่าจ้าง ลักษณะงาน จังหวัดที่ทำงาน ฯลฯ) และสถานะการเข้าเมืองที่ถูกหรือผิดกฎหมาย (ในกรณีที่เป็นต่างด้าว) รวมทั้งปัญหา อุปสรรค และการแก้ไข ทั้งนี้ ให้บันทึกชื่อและชื่อสกุลของผู้เสียหายไว้ด้วย

¹ อายุ ให้บันทึกว่าต่ำกว่าหรือสูงกว่า 18 ปี (ตามความหมายของคำว่า “เด็ก” ในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551)

² สัญชาติ ให้บันทึกตามเอกสารทางการ หรือคำบอกเล่าของผู้เสียหาย ในกรณีที่ไม่มีตราบสัญชาติให้บอกภาษาที่ใช้ หรือถิ่นที่พำนัก

³ เนื่องจาก จากการประชุมหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีการตีความคำว่า “ภูมิลำเนา” แตกต่างกัน ซึ่งในรายงานฉบับนี้ “ภูมิลำเนา” หมายถึง 1) สถานที่เกิด 2) สถานที่อยู่ประจำ และ 3) สถานที่พำนักก่อนออกมายังสถานที่เกิดเหตุ

4.2.8 จำนวนผู้เสียหายที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการค้ามนุษย์ ที่ได้รับความช่วยเหลืออื่นๆ นอกเหนือจากที่ปรากฏในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 อาทิ พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. 2484 ฯลฯ จำแนกตามเพศ อายุ¹ สัญชาติ² ภูมิลำเนา³ และจังหวัดเกิดเหตุ ทั้งนี้ ให้บันทึกชื่อและชื่อสกุลของผู้เสียหายไว้ด้วย

4.3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหัวข้อของข้อมูลสารสนเทศด้านการป้องกันและด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องโดยตรง และโดยอ้อมกับข้อ 4.1 และ 4.2

4.3.1 ผู้อยู่ในข่ายเป็นผู้เสียหายหรือเป็นผู้เสียหาย และจำนวนผู้ต้องหาตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 ที่ได้จากการตรวจแรงงาน จำแนกตามเพศ อายุ¹ สัญชาติ² ภูมิลำเนา³ สถานะการเข้าเมืองที่ถูกหรือผิดกฎหมาย (ในกรณีที่เป็นต่างด้าว) จังหวัดเกิดเหตุ และฐานความผิด (เฉพาะผู้ต้องหา) ฯลฯ ทั้งนี้ ให้บันทึกชื่อและชื่อสกุลของบุคคลดังกล่าวไว้ด้วย

4.3.2 จำนวนแรงงานไทยและแรงงานต่างด้าวที่ลงทะเบียนผ่านศูนย์ประสานแรงงานประมงจังหวัด จำแนกตามเพศ อายุ¹ สัญชาติ² ภูมิลำเนา³ สัดส่วนการเลิกจ้างจากจำนวนผู้รับจ้างทั้งหมด รวมทั้งงบประมาณและแหล่งงบประมาณในการดำเนินการ ฯลฯ ทั้งนี้ ให้บันทึกชื่อและชื่อสกุลของแรงงานดังกล่าวไว้ด้วย

4.3.3 จำนวนผู้ว่าจ้างและเจ้าของกิจการประมงที่ลงทะเบียนผ่านศูนย์ประสานแรงงานประมงจังหวัด จำแนกตามจังหวัด สัญชาติ² และจำนวนแรงงานของแต่ละกิจการประมง ทั้งนี้ ให้บันทึกชื่อและชื่อสกุลของ ผู้ว่าจ้างและเจ้าของกิจการประมงไว้ด้วย

4.3.4 คดีและจำนวนคนที่เผชิญปัญหาเกี่ยวกับการตีความนิยามการค้ามนุษย์เพื่อคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ จำแนกตามประเด็นการตีความเพื่อคัดแยกผู้เสียหายของหน่วยงาน

4.3.5 ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยต่อคนต่อวัน หรือต่อเดือน สำหรับผู้เสียหายขณะพำนักในสถานคุ้มครองทั้งของทางราชการและเอกชน และค่าใช้จ่ายในส่วนที่รวมและไม่รวมเงินเดือนบุคลากรในสถานคุ้มครอง ภาคราชการ และภาคเอกชน และจำแนกตามค่าใช้จ่าย (อาทิ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดี ฯลฯ) และแหล่งงบประมาณ ทั้งนี้ ให้บันทึกชื่อและชื่อสกุลของผู้เสียหายไว้ด้วย

4.3.6 ค่าใช้จ่ายในการส่งกลับผู้เสียหายคนไทยจากต่างประเทศ จำแนกตามเพศ อายุ¹ สัญชาติ² ภูมิลำเนา³ ประเทศปลายทาง และหนี้ที่ได้คืน และไม่ได้คืน (ในกรณีที่สอบข้อเท็จจริงภายหลังแล้วพบว่าไม่เป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์) และแหล่งงบประมาณ ทั้งนี้ ให้บันทึกชื่อและชื่อสกุลของผู้เสียหายไว้ด้วย

¹ อายุ ให้บันทึกว่าต่ำกว่าหรือสูงกว่า 18 ปี (ตามความหมายของคำว่า “เด็ก” ในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551)

² สัญชาติ ให้บันทึกตามเอกสารทางการ หรือคำบอกเล่าของผู้เสียหาย ในกรณีที่ไม่มีพาสปอร์ตให้บอกภาษาที่ใช้ หรือถิ่นที่พำนัก

³ เนื่องจาก จากการประชุมหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีการตีความคำว่า “ภูมิลำเนา” แตกต่างกัน ซึ่งในรายงานฉบับนี้ “ภูมิลำเนา” หมายถึง 1) สถานที่เกิด 2) สถานที่อยู่ประจำ และ 3) สถานที่พำนักก่อนออกมายังสถานที่เกิดเหตุ

4.3.7 ค่าใช้จ่ายในการส่งผู้เสียหายต่างด้าวจากประเทศไทยกลับประเทศต้นทาง จำแนกตามเพศ อายุ¹ สัญชาติ² ภูมิลำเนา³ ประเทศต้นทาง และแหล่งงบประมาณ ทั้งนี้ ให้บันทึกชื่อและชื่อสกุลของผู้เสียหายไว้ด้วย

4.3.8 งบประมาณจาก “กองทุนเพื่อการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์” จำแนกตามประเภทการใช้จ่าย หน่วยงานที่ได้รับ ประเภทกลุ่มเป้าหมาย และจำนวนเป้าหมาย

4.3.9 มาตรการที่เป็นรูปธรรมด้านการป้องกันการค้ามนุษย์ จำแนกตามหน่วยงานดำเนินการ และจำนวนคนในแต่ละกลุ่มเป้าหมาย จำนวนผู้ได้รับข่าวสารด้านการป้องกัน หรือบริการอื่นที่เป็นรูปธรรม และจำแนกตามเพศ อายุ¹ สัญชาติ² รวมทั้งผลกระทบแก่กลุ่มเป้าหมาย

4.3.10 แหล่งงบประมาณ และงบประมาณที่ได้รับการช่วยเหลือจากต่างประเทศ และชื่อหน่วยงานราชการและเอกชนที่ได้รับ

4.4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหัวข้อของข้อมูลสารสนเทศด้านการฝึกอบรมบุคลากรเพื่อการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์

4.4.1 จำนวนผู้ได้รับการฝึกอบรมหลักสูตรสำหรับพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 จำแนกตามเพศ จังหวัด หน่วยงานที่จัด และหน่วยงานที่ได้รับการฝึกอบรม งบประมาณ และแหล่งงบประมาณ

4.4.2 จำนวนผู้ได้รับการฝึกอบรมเรื่องการคัดแยกผู้เสียหาย จำแนกตามเพศ จังหวัด หน่วยงานที่จัด และหน่วยงานที่ได้รับการฝึกอบรม งบประมาณ และแหล่งงบประมาณ

4.4.3 จำนวนผู้ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการทำงานในรูปแบบสหวิชาชีพ เพื่อป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ จำแนกตามเพศ จังหวัด หน่วยงานที่จัด และหน่วยงานที่ได้รับการฝึกอบรม งบประมาณ และแหล่งงบประมาณ

4.4.4 จำนวนผู้ได้รับการฝึกอบรมด้านการตรวจแรงงานที่สัมพันธ์กับการค้ามนุษย์ อาทิ การค้าแรงงานเด็ก ฯลฯ จำแนกตามเพศ จังหวัด หน่วยงานที่จัด และหน่วยงานที่ได้รับการฝึกอบรม งบประมาณ และแหล่งงบประมาณ

4.4.5 จำนวนเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการฝึกอบรมด้านการบันทึก เก็บ และประมวลข้อมูลสารสนเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ จำแนกตามเพศ จังหวัด หน่วยงานที่จัด และหน่วยงานที่ได้รับการฝึกอบรม งบประมาณ และแหล่งงบประมาณ

¹ อายุ ให้บันทึกว่าต่ำกว่าหรือสูงกว่า 18 ปี (ตามความหมายของคำว่า “เด็ก” ในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551)

² สัญชาติ ให้บันทึกตามเอกสารทางการ หรือคำบอกเล่าของผู้เสียหาย ในกรณีที่ไม่มีทราบสัญชาติให้บอกภาษาที่ใช้ หรือถิ่นที่พำนัก

³ เนื่องจาก จากการประชุมหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีการตีความคำว่า “ภูมิลำเนา” แตกต่างกัน ซึ่งในรายงานฉบับนี้ “ภูมิลำเนา” หมายถึง 1) สถานที่เกิด 2) สถานที่อยู่ประจำ และ 3) สถานที่พำนักก่อนออกมายังสถานที่เกิดเหตุ

4.4.6 จำนวนผู้ได้รับการฝึกอบรมด้านการให้ความคุ้มครองช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ จำแนกตามเพศ จังหวัด หน่วยงานที่จัด และหน่วยงานที่ได้รับการฝึกอบรม งบประมาณ และแหล่งงบประมาณ

4.4.7 จำนวนล่ามที่ได้รับการฝึกอบรม ให้เข้าใจและมีทักษะเกี่ยวกับการแปลภาษาต่างๆ ที่ใช้ในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ จำแนกตามเพศ จังหวัด หน่วยงานที่จัด และหน่วยงานที่ได้รับการฝึกอบรม งบประมาณ และแหล่งงบประมาณ

4.4.8 จำนวนผู้ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการในส่วนต่างๆ อาทิ ในส่วนของพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ กระบวนการยุติธรรมทางอาญา การจัดการรายกรณี (case management) ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ จำแนกตามเพศ จังหวัด หน่วยงานที่จัด และหน่วยงานที่ได้รับการฝึกอบรม งบประมาณ และแหล่งงบประมาณ

5. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดตั้งจุดศูนย์รวมข้อมูลสารสนเทศ(ศรช.) ในเส้นทางการเก็บและการประมวลข้อมูล

ข้อเสนอแนะด้านนี้มีหลักการ ขอบข่าย (scope) และข้อจำกัด (limitation) คือ

- (ก) จะไม่เปลี่ยนแปลง “เส้นทาง” เดิม อันสัมพันธ์กับหน้าที่และภารกิจตามกฎหมายของหน่วยงานนั้นๆ
- (ข) กระทบให้น้อยที่สุดกับงานหรือระบบงานเดิม ซึ่งอาจทำให้การนำข้อเสนอแนะที่ปรากฏในฉบับนี้ไปดำเนินการได้ยาก หรืออาจเป็นไปไม่ได้
- (ค) หลีกเลี่ยงการเก็บข้อมูลสารสนเทศซ้ำซ้อนกันระหว่างหน่วยงานเพื่อประหยัดทรัพยากร แต่จะพยายามให้เสริมข้อมูลระหว่างหน่วยงาน
- (ง) ข้อเสนอแนะต้องไม่มีราคาแพงเกินกำลังและความสามารถของหน่วยงาน
- (จ) คำนึงถึงความเป็นไปได้ในการดำเนินงานขั้นต่อไป เฉพาะอย่างยิ่งทั้งระยะสั้น และระยะยาว
- (ฉ) คำนึงว่าการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงจะมีความยั่งยืน (sustainability) ของโครงการนำร่อง และ/หรือโครงการสาธิต ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของข้อเสนอแนะในฉบับนี้
- (ช) ทุกหน่วยงานจะได้รับประโยชน์ร่วมกัน และมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของประเทศไทย

การจัดตั้งจุดศูนย์รวมข้อมูลสารสนเทศและแม่ข่าย

จากการเสวนาเฉพาะทาง และการเสวนาร่วมกัน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ตกลงร่วมกันว่า จะแบ่ง “เส้นทางเดิน” ของข้อมูลสารสนเทศเป็น 3 สายหลัก คือ (1) สายการดำเนินคดี มีจุดศูนย์รวมข้อมูลสารสนเทศ 3 จุด (2) สายการคุ้มครองผู้เสียหาย และด้านสังคม มีจุดศูนย์รวมข้อมูลสารสนเทศ 1 จุด และ (3) สายข้อมูลสารสนเทศในภาพรวม มีจุดศูนย์รวมข้อมูลสารสนเทศ 1 จุด รวมทั้งสิ้น 5 จุด คือ (โปรดดูแผนภาพที่ 10 schematic presentation ประกอบ)

ในจุดศูนย์รวมข้อมูลสารสนเทศทั้ง 5 จุด มี 2 จุดที่มีลักษณะเป็นแม่ข่ายหรือเครื่องบริการเว็บ (web server)

5.1 เส้นทางการสื่อสารสารสนเทศสายที่ 1: การดำเนินคดี

สายนี้มีจุดศูนย์รวมข้อมูลสารสนเทศ 3 จุด คือ

5.1.1 จุดศูนย์รวมข้อมูลสารสนเทศที่ 1 อยู่ที่ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง (ศทก.) สำนักงานเทคโนโลยีและการสื่อสาร (สทส.) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ศูนย์ฯ นี้เป็นหน่วยงานในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติอยู่แล้ว (โปรดดูแผนภาพที่ 1 ในบทที่ 2) ข้อมูลด้านการค้ามนุษย์นำเข้าโดยตรงจากหน่วยงานดังต่อไปนี้ คือ สถานีตำรวจภูธร (สภ.) สถานีตำรวจนครบาล (สน.) สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง (สตม.) โดยกองบังคับการสืบสวนสอบสวน (บก.สส.) กรมสอบสวนคดีพิเศษ (DSI) และกองบังคับการปราบปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ (บก.ปคม.) ตามที่ได้กำหนดไว้ในระบบสารสนเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (POLIS) และสารสนเทศข้อมูลอาชญากรรม (CRIMES) ข้อมูลในส่วนนี้จะถูกส่งต่อ (export) ไปยังกองบังคับการปราบปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ (บก.ปคม.)

5.1.2 จุดศูนย์รวมข้อมูลสารสนเทศที่ 2 อยู่ที่กองบังคับการปราบปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ (บก.ปคม.) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ข้อมูลที่เข้ามาที่กองบังคับการปราบปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ (บก.ปคม.) ส่วนหนึ่งมาจากศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง (ศทก.) ดังได้กล่าวมาแล้วตามข้อ 5.1.1 อีกส่วนหนึ่งมาจากกรมสอบสวนคดีพิเศษ กรมการกงสุลเกี่ยวกับการส่งกลับผู้เสียหายคนไทยจากต่างประเทศ เป็นต้น

นอกจากนี้ ในสารบบการดำเนินคดีอาญาของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ยังครอบคลุมข้อมูลสารสนเทศไปจนถึงการพิจารณาของอัยการและคำพิพากษาของศาลจนถึงที่สุด ในการนี้ กองบังคับการปราบปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ (บก.ปคม.) จึงต้องประสานเพื่อนำเข้าข้อมูลสารสนเทศดังกล่าวไว้ในแม่ข่ายให้ครบถ้วน จากศูนย์ต่อต้านการค้ามนุษย์ สำนักงานต่างประเทศ สำนักงานอัยการสูงสุด

หน้าที่หลักเกี่ยวกับข้อมูลสารสนเทศด้านการค้ามนุษย์ของกองบังคับการปราบปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ (บก.ปคม.) คือ เป็นแม่ข่ายหรือเครื่องบริการเว็บ (web server) ระบบฐานข้อมูลการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ ซึ่งมีภารกิจในการบันทึก เก็บ และประมวลข้อมูลสารสนเทศที่ต้องการในระดับชาติ และ/หรือสำหรับรายงานต่างประเทศ รวมทั้งมีระบบนำส่งข้อมูลสารสนเทศไปยังศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์แห่งชาติ (ศปคม.แห่งชาติ) สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และ/หรือจากหน่วยงานอื่นใดที่ร้องขอ

การเป็นแม่ข่ายหมายรวมถึงการจัดให้มีอุปกรณ์เครื่องมือ (hardware) โปรแกรม (software) อัตรากำลังที่มีจำนวนและคุณสมบัติเหมาะสมกับภารกิจ และงบประมาณดำเนินงาน เพื่อให้การรายงานข้อมูลสารสนเทศเป็นที่น่าเชื่อถือได้ในเวทีระหว่างประเทศ

5.1.3 จุดศูนย์รวมข้อมูลสารสนเทศที่ 3 อยู่ที่ศูนย์ต่อต้านการค้ามนุษย์ สำนักงานต่างประเทศ สำนักงานอัยการสูงสุด (อส.)

ข้อมูลในส่วนนี้เกี่ยวกับการดำเนินคดีในชั้นการพิจารณาของอัยการและศาล และจะต้องประสานเพื่อนำส่งข้อมูลสารสนเทศดังกล่าวข้างต้นให้กับกองบังคับการปราบปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ (บก.ปคม.)

หมายเหตุ: จุดศูนย์รวมข้อมูลทั้ง 3 จุด จะมีการประสานส่งต่อข้อมูลสารสนเทศระหว่างกันอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

5.2 เส้นทางข้อมูลสายที่ 2: การคุ้มครองผู้เสียหาย และด้านสังคม

5.2.1 จุดศูนย์รวมข้อมูลด้านการคุ้มครองผู้เสียหาย และด้านสังคม: สำนักป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าหญิงและเด็ก (สปป.)

สายนี้มีจุดศูนย์รวมข้อมูลเพียงจุดเดียว คือ สำนักป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าหญิงและเด็ก (สปป.) กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.)

ต้นทางของข้อมูลสารสนเทศด้านนี้ คือ จากนักสังคมสงเคราะห์ประจำหน่วยงานที่ให้การคุ้มครองช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ รวม 9 แห่ง คือ (1) สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพบ้านเกร็ด ตระการ จังหวัดนนทบุรี (2) สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพบ้านนารีสวัสดิ์ จังหวัดนครราชสีมา (3) สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพบ้านสองแคว จังหวัดพิษณุโลก (4) สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพภาคใต้ (บ้านศรีสุราษฎร์) จังหวัดสุราษฎร์ธานี (5-8) สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ (ชาย) 4 แห่ง จังหวัดปทุมธานี สงขลา เชียงราย ระนอง และ (9) สถานแรกรับเด็กชายปากเกร็ด (บ้านภูมิเวท) จังหวัดนนทบุรี

ข้อมูลที่จะส่งมายังสำนักป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าหญิงและเด็ก (สปป.) จะผ่านส่วนงานภายใต้ สปป. 2 หน่วยงาน คือ (1) ส่วนช่วยเหลือและคุ้มครองผู้ตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ต่างชาติและกลุ่มเสี่ยง และ (2) ส่วนช่วยเหลือและคุ้มครองผู้ตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์คนไทยและกลุ่มเสี่ยง

นอกจากนั้น ยังมีข้อมูลที่ได้รับจากกรมการกงสุล ภาคเอกชน องค์กรระหว่างประเทศที่ทำหน้าที่เสริมในการช่วยเหลือและคุ้มครองผู้เสียหาย เช่น องค์กรระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐาน (International Organization on Migration : IOM) เป็นต้น

สำนักป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าหญิงและเด็ก (สปป.) โดยส่วนช่วยเหลือและคุ้มครองผู้ตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ต่างชาติและกลุ่มเสี่ยง ที่ปรากฏใน (1) ข้างต้น มีหน้าที่รับข้อมูลจากหน่วยงานที่ให้การคุ้มครองช่วยเหลือฯ 9 แห่ง และหน่วยงานอื่น เกือบ ประมวล และรายงานข้อมูลสารสนเทศในส่วนที่เกี่ยวข้องรวมทั้งนำเสนอข้อมูลสารสนเทศไปยังศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์แห่งชาติ (ศปคม. แห่งชาติ) สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และ/หรือจากหน่วยงานอื่นใดที่ร้องขอ

5.3 เส้นทางข้อมูลสายที่ 3: ข้อมูลสารสนเทศในภาพรวม

5.3.1 จุดศูนย์รวมข้อมูลภาพรวม: ศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์แห่งชาติ (ศปคม.แห่งชาติ)

สายนี้มีจุดศูนย์รวมข้อมูลสารสนเทศอยู่ที่ศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์แห่งชาติ (ศปคม.แห่งชาติ) สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (สป.พม.)

ศูนย์ปฏิบัติการฯ (ศปคม.แห่งชาติ) ทำหน้าที่เป็นแม่ข่ายหรือเครื่องบริการเว็บ (web server) ระบบฐานข้อมูลการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ และเป็นที่ยอมรับของข้อมูลสารสนเทศจากทุกจุดศูนย์รวมข้อมูล และรวมไปถึงข้อมูลสารสนเทศต่างประเทศ นอกจากนี้ ศูนย์ปฏิบัติการฯ อาจรวบรวมข้อมูลสารสนเทศอื่นใด รวมทั้งข้อมูลสารสนเทศจากการศึกษาวิจัยที่เป็นประโยชน์ในเชิงนโยบาย ยุทธศาสตร์ และมาตรการในการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์

การเป็นแม่ข่ายหมายถึงรวมถึงการจัดให้มีอุปกรณ์เครื่องมือ (hardware) โปรแกรม (software) อัตรากำลังที่มีจำนวนและคุณสมบัติเหมาะสมกับภารกิจ และงบประมาณดำเนินงาน เพื่อให้การรายงานข้อมูลสารสนเทศเป็นที่น่าเชื่อถือได้ในเวทีระหว่างประเทศ

5.4 ความสำคัญของการประสานข้อมูลสารสนเทศระหว่างจุดศูนย์รวมข้อมูลทั้ง 5 จุด และแม่ข่ายทั้ง 2 แห่งนี้

5.4.1 ให้ใช้ระบบฐานข้อมูลที่สามารถเชื่อมโยงกันได้

5.4.2 ให้มีกลไกเฉพาะทางเพื่อกำกับดูแล ส่งเสริม สนับสนุน อำนวยความสะดวก เพื่อให้ระบบฐานข้อมูลนี้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และมีความยั่งยืน (โปรดดูข้อ 7 บทที่ 6)

6. ข้อเสนอแนะด้านการกำหนดหน่วยงานเพื่อเก็บ และประมวลผลข้อมูลสารสนเทศ (ตามที่ปรากฏในข้อ 4 บทที่ 6)

6.1 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับข้อมูลสารสนเทศด้านการดำเนินคดี จำแนกตามหน่วยงาน

ตารางที่ 1 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับข้อมูลสารสนเทศด้านการดำเนินคดี จำแนกตามหน่วยงาน

ข้อมูลสารสนเทศที่ต้องการ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
*6.1.1 จำนวนการรับคดีการค้ำมนุษย์ จำแนกตามจังหวัด (ข้อ 4.1.1)	สภ./สน. สตม. บก.ปคม. ศทก.ตร. DSI
*6.1.2 จำนวนผู้เสียหาย (รายเดือน/รายไตรมาส/รายปี) จำแนกตามเพศ อายุ ¹ สัญชาติ ² ภูมิลำเนา ³ ประเทศต้นทาง/ปลายทาง จังหวัดที่เกิดเหตุ วัน/เดือน/ปีที่เกิดเหตุ ลักษณะความเสียหายและรูปแบบของการค้ำมนุษย์ ฐานความผิดของผู้กระทำผิดต่อผู้เสียหาย และคำสั่งของอัยการต่อสำนวนคดีของผู้กระทำผิดต่อผู้เสียหาย รวมทั้งคำพิพากษาจนถึงที่สุดของผู้กระทำผิดต่อผู้เสียหาย ทั้งนี้ ให้บันทึกชื่อและชื่อสกุลของผู้เสียหายไว้ด้วย (ข้อ 4.1.2)	บก.ปคม. ศทก.ตร. อส.

หมายเหตุ

* หมายถึง ให้ดำเนินการจัดเก็บและประมวลผลเป็นลำดับแรก (priority)

¹ อายุให้บันทึกว่าต่ำกว่าหรือสูงกว่า 18 ปี (ตามความหมายของคำว่า “เด็ก” ในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551)

² สัญชาติให้บันทึกตามเอกสารทางการ หรือคำบอกเล่าของผู้เสียหาย ในกรณีที่ไม่ทราบสัญชาติให้บอกภาษาที่ใช้ หรือถิ่นที่พำนัก

³ เนื่องจาก จากการประชุมหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีการตีความคำว่า “ภูมิลำเนา” แตกต่างกัน ซึ่งในรายงานฉบับนี้ “ภูมิลำเนา” หมายถึง 1) สถานที่เกิด 2) สถานที่อยู่ประจำ และ 3) สถานที่พำนักก่อนออกมายังสถานที่เกิดเหตุ

ข้อมูลสารสนเทศที่ต้องการ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
*6.1.3 จำนวนผู้ต้องหา (รายเดือน/รายไตรมาส/รายปี) จำแนกตาม เพศ อายุ ¹ สัญชาติ ² อาชีพ ภูมิลำเนา ³ จังหวัดที่เกิดเหตุ วัน/เดือน/ปีที่เกิดเหตุ ฐานความผิด คำสั่งของพนักงานอัยการ รวมทั้งคำพิพากษาจนถึงที่สุด ทั้งนี้ ให้บันทึกชื่อและชื่อสกุลของผู้ต้องหาไว้ด้วย (ข้อ 4.1.3)	บก.ปคม. ศทท.ตร. DSI อส.
6.1.4 จำนวนผู้ต้องหาที่ได้รับการประกันตัว และที่หลบหนีการประกันตัว (ข้อ 4.1.4)	บก.ปคม. DSI
6.1.5 จำนวนคดีที่ศาลมีคำพิพากษา (คดีแดง) จำนวนผู้ต้องหาที่ถูกลงโทษ และคำพิพากษาลงโทษ พิสัย (range) ของการลงโทษ รวมทั้งฐานนิยม (mode) ของคำพิพากษา และจำนวนการรอลงอาญา ฯลฯ (ข้อ 4.1.5)	อส. บก.ปคม. DSI
*6.1.6 จำนวนคนต่างด้าวที่ถูกผลักดันส่งกลับออกนอกราชอาณาจักร (รายเดือน/รายไตรมาส/รายปี) จำนวนและสัดส่วนของคนต่างด้าวที่ได้รับการคัดแยก จำนวนและสัดส่วนของผู้ที่ได้รับการคัดแยกแล้ววินิจฉัยว่าเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ (จากจำนวนคนที่ได้รับการคัดแยก) สำหรับผู้ที่ได้รับการคัดแยก และผู้ที่ได้รับการคัดแยกแล้ววินิจฉัยว่าเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ จำแนกตามเพศ อายุ ¹ สัญชาติ ² ภูมิลำเนา ³ จังหวัดที่เกิดเหตุ รวมทั้งตรวจคนเข้าเมืองจังหวัด/ด่านตรวจคนเข้าเมืองที่ผลักดันส่งกลับ (ข้อ 4.1.6)	สตม.
6.1.7 จำนวนคนไทยที่เป็นผู้ต้องหา และถูกดำเนินคดีในต่างประเทศ จำแนกตาม เพศ อายุ ¹ สัญชาติ ² อาชีพ ภูมิลำเนา ³ พื้นที่เกิดเหตุ วัน/เดือน/ปีที่เกิดเหตุ ฐานความผิด รวมทั้งคำพิพากษาจนถึงที่สุด ทั้งนี้ ให้บันทึกชื่อและชื่อสกุลของผู้ต้องหาไว้ด้วย (ข้อ 4.1.7)	กรมการกงสุล อส. สตช.
*6.1.8 จำนวนคนไทยในต่างประเทศที่เข้าข่ายเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่ถูกส่งกลับประเทศไทย โดยกระทรวงการต่างประเทศ จำแนกตามเพศ อายุ ¹ สัญชาติ ² ภูมิลำเนา ³ วัน/เดือน/ปีที่เกิดเหตุ ประเทศปลายทาง และรูปแบบการค้ามนุษย์ ทั้งนี้ ให้บันทึกชื่อและชื่อสกุลของผู้ที่ถูกส่งกลับไว้ด้วย (ข้อ 4.1.8)	สปป.

หมายเหตุ

* หมายถึง ให้ดำเนินการจัดเก็บและประมวลผลเป็นลำดับแรก (priority)

¹ อายุ ให้บันทึกว่าต่ำกว่าหรือสูงกว่า 18 ปี (ตามความหมายของคำว่า “เด็ก” ในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551)

² สัญชาติ ให้บันทึกตามเอกสารทางการ หรือคำบอกเล่าของผู้เสียหาย ในกรณีที่ไม่ทราบสัญชาติให้บอกภาษาที่ใช้ หรือถิ่นที่พำนัก

³ เนื่องจาก จากการประชุมหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีการตีความคำว่า “ภูมิลำเนา” แตกต่างกัน ซึ่งในรายงานฉบับนี้ “ภูมิลำเนา” หมายถึง 1) สถานที่เกิด 2) สถานที่อยู่ประจำ และ 3) สถานที่พำนักก่อนออกมายังสถานที่เกิดเหตุ

ข้อมูลสารสนเทศที่ต้องการ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
*6.1.9 จำนวนคนไทยที่ประเทศเพื่อนบ้านผลักดันส่งกลับเข้าราชอาณาจักรไทย และสัดส่วนที่ เป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ของจำนวนทั้งหมด จำแนกตาม เพศ อายุ ¹ และภูมิลำเนา ³ (ข้อ 4.1.9)	สตม.
6.1.10 จำนวนคนต่างด้าวที่ประเทศเพื่อนบ้านผลักดันส่งกลับเข้าราชอาณาจักรไทย หรือผ่านประเทศไทย และสัดส่วนที่ เป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ของจำนวนทั้งหมด จำแนกตามเพศ อายุ ¹ สัญชาติ ² และภูมิลำเนา ³ (ข้อ 4.1.10)	สตม.
*6.1.11 จำนวนคดีที่ใช้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ที่เป็นเรื่องการค้ามนุษย์ และจำนวนผู้ถูกดำเนินคดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน จำแนกตามเพศ อายุ ¹ สัญชาติ ² ภูมิลำเนา ³ อาชีพ รวมทั้งจำนวนทรัพย์สินที่ได้ยึดและยึดได้ ฯลฯ ทั้งนี้ ให้บันทึกชื่อและชื่อสกุลของผู้ถูกดำเนินคดีดังกล่าวไว้ด้วย (ข้อ 4.1.11)	ปปง.

6.2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับข้อมูลสารสนเทศด้านการคุ้มครองผู้เสียหาย และด้านสังคม จำแนกตามหน่วยงาน

ตารางที่ 2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับข้อมูลสารสนเทศด้านการคุ้มครองผู้เสียหาย และด้านสังคม

ข้อมูลสารสนเทศที่ต้องการ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
6.2.1 ลักษณะและสภาพของผู้เสียหาย : จำนวนผู้เสียหายคนไทยและ คนต่างด้าวที่พำนักอยู่ในสถานคุ้มครองของทางราชการ จำแนกตามเพศ อายุ ¹ สัญชาติ ² ภูมิลำเนา ³ พื้นที่เกิดเหตุ (เขต/แขวง อำเภอ จังหวัด ฯลฯ) สถานที่เกิดเหตุ (โรงงาน ร้านหรือสถานบริการ ฯลฯ) วัน/เดือน/ปีที่เกิดเหตุ ประเทศต้นทาง/ประเทศปลายทาง สถานะการเข้าเมืองที่ถูกหรือผิดกฎหมาย (ในกรณีที่เป็นต่างด้าว) และระยะเวลาที่พำนักในสถานคุ้มครอง และเส้นทางที่ถูกนำพามายังสถานที่เกิดเหตุ รูปแบบหรือวิธีการตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ การได้รับการคุ้มครองเป็นพยานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. 2546 และการอนุญาตให้กลับคืนสู่ประเทศไทยสำหรับผู้ที่มีได้มีสถานภาพเป็นคนไทย (มาตรา 39 วรรค 3 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551) ทั้งนี้ ให้บันทึกชื่อและชื่อสกุลของผู้เสียหายไว้ด้วย (ข้อ 4.2.1)	สปป.

หมายเหตุ

* หมายถึง ให้ดำเนินการจัดเก็บและประมวลผลเป็นลำดับแรก (priority)

¹ อายุ ให้บันทึกว่าต่ำกว่าหรือสูงกว่า 18 ปี (ตามความหมายของคำว่า “เด็ก” ในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551)

² สัญชาติ ให้บันทึกตามเอกสารทางการ หรือคำบอกเล่าของผู้เสียหาย ในกรณีที่ไม่มีทราบสัญชาติให้บอกภาษาที่ใช้ หรือถิ่นที่พำนัก

³ เนื่องจาก จากการประชุมหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีการตีความคำว่า “ภูมิลำเนา” แตกต่างกัน ซึ่งในรายงานฉบับนี้ “ภูมิลำเนา” หมายถึง 1) สถานที่เกิด 2) สถานที่อยู่ประจำ และ 3) สถานที่พำนักก่อนออกมายังสถานที่เกิดเหตุ

ข้อมูลสารสนเทศที่ต้องการ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
<p>6.2.2 บริการที่ผู้เสียหายได้รับ : จำนวนผู้เสียหายที่พำนักอยู่ในสถานคุ้มครองของทางราชการ จำแนกตามเพศ อายุ¹ สัญชาติ² ภูมิลำเนา³ พื้นที่เกิดเหตุ (เขต/แขวง อำเภอ จังหวัด ฯลฯ) สถานที่เกิดเหตุ (โรงงาน ร้านหรือสถานบริการ ฯลฯ) ประเทศต้นทาง/ประเทศปลายทาง สถานการณ์เข้าเมืองที่ถูกหรือผิดกฎหมาย (ในกรณีที่เป็นต่างด้าว) และบริการที่ได้รับขณะพำนักในสถานคุ้มครองฯ อาทิ อาหาร สุขภาพอนามัย รวมทั้งการรักษาทางกายและทางจิต การเยียวยา การฟื้นฟู การให้คำปรึกษา การพัฒนาอาชีพ การให้ความช่วยเหลือด้านการดำเนินคดี การให้ความช่วยเหลือทางกฎหมาย และบริการคืนผู้เสียหายกลับถิ่นที่อาศัย และคืนสู่สังคม ฯลฯ ทั้งนี้ ให้บันทึกชื่อและชื่อสกุลของผู้เสียหายไว้ด้วย</p> <p>ในกรณีที่ผู้เสียหายมีสมาชิกในครอบครัวพำนักอยู่ในสถานคุ้มครองด้วย ให้ระบุชื่อและชื่อสกุล เพศ อายุ สัญชาติ และความสัมพันธ์กับผู้เสียหาย (ข้อ 4.2.2)</p>	<p>สปป.</p>
<p>6.2.3 การเรียกร้องด้านการเงิน : จำนวนผู้เสียหายที่พำนักอยู่ในสถานคุ้มครองของทางราชการ ที่ได้เรียกร้อง ได้รับตามคำเรียกร้อง และไม่ได้รับ จำแนกตามคำเรียกร้องตามพระราชบัญญัติค่าตอบแทน และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544 และมาตรา 35 ของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 กองทุนเพื่อป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ โดยจำแนกตามเพศ อายุ¹ สัญชาติ² ภูมิลำเนา³ พื้นที่เกิดเหตุ (เขต/แขวง อำเภอ จังหวัด ฯลฯ) สถานที่เกิดเหตุ (โรงงาน ร้านหรือสถานบริการ ฯลฯ) ประเทศต้นทาง/ประเทศปลายทาง สถานการณ์การเข้าเมืองที่ถูกหรือผิดกฎหมาย (ในกรณีที่เป็นต่างด้าว) รวมทั้งจำนวนเงินที่ได้รับ ปัญหา และอุปสรรคที่เกิดขึ้น ทั้งนี้ ให้บันทึกชื่อและชื่อสกุลของผู้เสียหายไว้ด้วย (ข้อ 4.2.3)</p>	<p>สปป. กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ สป.พม. (กองบริหารกองทุน)</p>

หมายเหตุ

* หมายถึง ให้ดำเนินการจัดเก็บและประมวลผลเป็นลำดับแรก (priority)

¹ อายุให้บันทึกว่าต่ำกว่าหรือสูงกว่า 18 ปี (ตามความหมายของคำว่า “เด็ก” ในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551)

² สัญชาติ ให้บันทึกตามเอกสารทางการ หรือคำบอกเล่าของผู้เสียหาย ในกรณีที่ไม่มีทราบสัญชาติให้บอกภาษาที่ใช้ หรือถิ่นที่พำนัก

³ เนื่องจาก จากการประชุมหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีการตีความคำว่า “ภูมิลำเนา” แตกต่างกัน ซึ่งในรายงานฉบับนี้ “ภูมิลำเนา” หมายถึง 1) สถานที่เกิด 2) สถานที่อยู่ประจำ และ 3) สถานที่พำนักก่อนออกมายังสถานที่เกิดเหตุ

ข้อมูลสารสนเทศที่ต้องการ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
6.2.4 จำนวนผู้เสียหายที่ไม่ประสงค์จะดำเนินคดี สาเหตุที่ไม่ประสงค์จะดำเนินคดี จำแนกตามเพศ อายุ ¹ สัญชาติ ² ภูมิลำเนา ³ พื้นที่เกิดเหตุ (เขต/แขวง อำเภอ จังหวัด ฯลฯ) สถานที่เกิดเหตุ (โรงงาน ร้านหรือสถานบริการ ฯลฯ) ประเทศต้นทาง/ประเทศปลายทาง สถานะการเข้าเมืองที่ถูกหรือผิดกฎหมาย (ในกรณีที่เป็นต่างด้าว) บริการด้านการคุ้มครองที่ได้รับ โดยจำแนกตามหน่วยงานที่ให้บริการ ฯลฯ ทั้งนี้ ให้บันทึกชื่อและชื่อสกุลของผู้เสียหายไว้ด้วย หมายเหตุ: ในกรณีที่ผู้เสียหายเป็นเด็ก จะต้องได้รับการคุ้มครองและต้องดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดทุกรายโดยไม่มีกรรณวิงวอน (ข้อ 4.2.4)	สปป. องค์กรเอกชน สตช. DSI อส. องค์การระหว่างประเทศ
6.2.5 จำนวนผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่ไม่ประสงค์จะพำนักในสถานคุ้มครองของทางราชการ และเอกชน จำแนกสาเหตุที่ไม่ต้องการ สถานที่ที่ต้องการไปพำนัก จำแนกตามเพศ อายุ ¹ สัญชาติ ² ภูมิลำเนา ³ พื้นที่เกิดเหตุ (เขต/แขวง อำเภอ จังหวัด ฯลฯ) สถานะการเข้าเมืองที่ถูกหรือผิดกฎหมาย (ในกรณีที่เป็นต่างด้าว) และบริการคุ้มครองที่อาจต้องการและหน่วยงานให้บริการ ฯลฯ ทั้งนี้ ให้บันทึกชื่อและชื่อสกุลของผู้เสียหายไว้ด้วย (ข้อ 4.2.5)	สปป. องค์กรเอกชน องค์การระหว่างประเทศ
6.2.6 จำนวนผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่ได้รับความคุ้มครองช่วยเหลือจากภาคเอกชน และองค์การระหว่างประเทศ จำแนกตามเพศ อายุ ¹ สัญชาติ ² ภูมิลำเนา ³ สถานะการเข้าเมืองที่ถูกหรือผิดกฎหมาย (ในกรณีที่เป็นต่างด้าว) พื้นที่เกิดเหตุ (เขต/แขวง อำเภอ จังหวัด ฯลฯ) บริการที่ได้รับ ฯลฯ (โปรดดูรายละเอียดข้อ 4.2.1 และข้อ 4.2.2) ทั้งนี้ ให้บันทึกชื่อและชื่อสกุลของผู้เสียหายไว้ด้วย (ข้อ 4.2.6)	สปป. องค์กรเอกชน องค์การระหว่างประเทศ
6.2.7 จำนวนผู้เสียหายที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรและทำงานได้เป็นการชั่วคราว มาตรา 37 (พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551) ชื่อและชื่อสกุล จำแนกตามเพศ อายุ ¹ สัญชาติ ² ภูมิลำเนา ³ จังหวัดที่เกิดเหตุ ข้อมูลการจ้างงาน (ค่าจ้าง ลักษณะงาน จังหวัดที่ทำงาน ฯลฯ) และสถานะการเข้าเมืองที่ถูกหรือผิดกฎหมาย (ในกรณีที่เป็นต่างด้าว) รวมทั้งปัญหาอุปสรรค และการแก้ไข ทั้งนี้ ให้บันทึกชื่อและชื่อสกุลของผู้เสียหายไว้ด้วย (ข้อ 4.2.7)	กระทรวงมหาดไทย กระทรวงแรงงาน สปป.

หมายเหตุ

* หมายถึง ให้ดำเนินการจัดเก็บและประมวลผลเป็นลำดับแรก (priority)

¹ อายุ ให้บันทึกว่าต่ำกว่าหรือสูงกว่า 18 ปี (ตามความหมายของคำว่า “เด็ก” ในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551)

² สัญชาติ ให้บันทึกตามเอกสารทางการ หรือคำบอกเล่าของผู้เสียหาย ในกรณีที่ไม่มีทราบสัญชาติให้บอกภาษาที่ใช้ หรือถิ่นที่พำนัก

³ เนื่องจาก จากการประชุมหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีการตีความคำว่า “ภูมิลำเนา” แตกต่างกัน ซึ่งในรายงานฉบับนี้ “ภูมิลำเนา” หมายถึง 1) สถานที่เกิด 2) สถานที่อยู่ประจำ และ 3) สถานที่พำนักก่อนออกมายังสถานที่เกิดเหตุ

ข้อมูลสารสนเทศที่ต้องการ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
6.2.8 จำนวนผู้เสียหายที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์ ที่ได้รับความช่วยเหลืออื่นๆ นอกเหนือจากที่ปรากฏในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 อาทิ พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. 2484 ฯลฯ จำแนกตามเพศ อายุ ¹ สัญชาติ ² ภูมิลำเนา ³ และจังหวัดเกิดเหตุ ทั้งนี้ ให้บันทึกชื่อและชื่อสกุลของผู้เสียหายไว้ด้วย (ข้อ 4.2.8)	กระทรวงแรงงาน สตช. สปป.

6.3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับข้อมูลสารสนเทศด้านการป้องกันและด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องโดยตรง และโดยอ้อม กับข้อ 6.1 และ 6.2 จำแนกตามหน่วยงาน

ตารางที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับข้อมูลสารสนเทศด้านการป้องกันและด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องโดยตรง และโดยอ้อมกับข้อ 6.1 และ 6.2 จำแนกตามหน่วยงาน

6.3.1 ผู้อยู่ในข่ายเป็นผู้เสียหายหรือเป็นผู้เสียหาย และจำนวนผู้ต้องหาตามพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 ที่ได้จากการตรวจแรงงาน จำแนกตามเพศ อายุ ¹ สัญชาติ ² ภูมิลำเนา ³ สถานะการเข้าเมืองที่ถูกหรือผิดกฎหมาย (ในกรณีที่เป็นต่างด้าว) จังหวัดเกิดเหตุ และฐานความผิด (เฉพาะผู้ต้องหา) ฯลฯ ทั้งนี้ ให้บันทึกชื่อและชื่อสกุลของบุคคลดังกล่าวไว้ด้วย (ข้อ 4.3.1)	กระทรวงแรงงาน
6.3.2 จำนวนแรงงานไทยและแรงงานต่างด้าวที่ลงทะเบียนผ่านศูนย์ประสานแรงงานประมงจังหวัด ชื่อและชื่อสกุล จำแนกตามเพศ อายุ ¹ สัญชาติ ² ภูมิลำเนา ³ สัดส่วนการเลิกจ้างจากจำนวนผู้รับจ้างทั้งหมดรวมทั้งงบประมาณ และแหล่งงบประมาณในการดำเนินการ ฯลฯ ทั้งนี้ ให้บันทึกชื่อและชื่อสกุลของแรงงานดังกล่าวไว้ด้วย (ข้อ 4.3.2)	กระทรวงแรงงาน สมาคมการประมง แห่งประเทศไทย
6.3.3 จำนวนผู้ว่าจ้างและเจ้าของกิจการประมงที่ลงทะเบียนผ่านศูนย์ประสานแรงงานประมงจังหวัด ชื่อและชื่อสกุล จำแนกตามจังหวัด สัญชาติ ² และจำนวนแรงงานของแต่ละกิจการประมง ทั้งนี้ ให้บันทึกชื่อและชื่อสกุลของผู้ว่าจ้างและเจ้าของกิจการประมงไว้ด้วย(ข้อ 4.3.3)	กระทรวงแรงงาน สมาคมการประมง แห่งประเทศไทย

หมายเหตุ

* หมายถึง ให้ดำเนินการจัดเก็บและประมวลผลเป็นลำดับแรก (priority)

¹ อายุให้บันทึกว่าต่ำกว่าหรือสูงกว่า 18 ปี (ตามความหมายของคำว่า “เด็ก” ในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551)

² สัญชาติ ให้บันทึกตามเอกสารทางการ หรือคำบอกเล่าของผู้เสียหาย ในกรณีที่ไม่มีทราบสัญชาติให้บอกภาษาที่ใช้ หรือถิ่นที่พำนัก

³ เนื่องจาก จากการประชุมหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีการตีความคำว่า “ภูมิลำเนา” แตกต่างกัน ซึ่งในรายงานฉบับนี้ “ภูมิลำเนา” หมายถึง 1) สถานที่เกิด 2) สถานที่อยู่ประจำ และ 3) สถานที่พำนักก่อนออกมายังสถานที่เกิดเหตุ

ข้อมูลสารสนเทศที่ต้องการ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
6.3.4 คดีและจำนวนคนที่เผชิญปัญหาเกี่ยวกับการตีความนิยามการค้ามนุษย์เพื่อคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ จำแนกตามประเด็นการตีความเพื่อคัดแยกผู้เสียหายของหน่วยงาน (ข้อ 4.3.4)	สตช. DSI อส. พม.
6.3.5 ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยต่อคนต่อวัน หรือต่อเดือน สำหรับผู้เสียหายขณะพำนักในสถานคุ้มครองทั้งของทางราชการและเอกชน และค่าใช้จ่ายในส่วนที่รวมและไม่รวมเงินเดือนบุคลากรในสถานคุ้มครอง จำแนกภาคราชการ และภาคเอกชน และจำแนกตามค่าใช้จ่าย (อาทิ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดี ฯลฯ) และแหล่งงบประมาณ ทั้งนี้ ให้บันทึกชื่อและชื่อสกุลของผู้เสียหายไว้ด้วย (ข้อ 4.3.5)	สปป. องค์กรเอกชน องค์การระหว่างประเทศ
6.3.6 ค่าใช้จ่ายในการส่งกลับผู้เสียหายคนไทยจากต่างประเทศ จำแนกตามเพศ อายุ ¹ สัญชาติ ² ภูมิลำเนา ³ ประเทศปลายทาง และหนี้ที่ได้คืนและไม่ได้คืน (ในกรณีที่สอบข้อเท็จจริงภายหลังแล้วพบว่าไม่เป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์) และแหล่งงบประมาณ ทั้งนี้ ให้บันทึกชื่อและชื่อสกุลของผู้เสียหายไว้ด้วย (ข้อ 4.3.6)	สปป.
6.3.7 ค่าใช้จ่ายในการส่งผู้เสียหายต่างด้าวจากประเทศไทยกลับประเทศต้นทาง จำแนกตามเพศ อายุ ¹ สัญชาติ ² ภูมิลำเนา ³ ประเทศต้นทาง และแหล่งงบประมาณ ทั้งนี้ ให้บันทึกชื่อและชื่อสกุลของผู้เสียหายไว้ด้วย (ข้อ 4.3.7)	สปป. องค์กรเอกชน องค์การระหว่างประเทศ
6.3.8 งบประมาณกองทุนเพื่อการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ จำแนกตามประเภทการใช้ หน่วยงานที่ได้รับ ประเภทกลุ่มเป้าหมาย และจำนวนกลุ่มเป้าหมาย (ข้อ 4.3.8)	สป.พม. (กองบริหารกองทุน)

หมายเหตุ

* หมายถึง ให้ดำเนินการจัดเก็บและประมวลผลเป็นลำดับแรก (priority)

¹ อายุให้บันทึกว่าต่ำกว่าหรือสูงกว่า 18 ปี (ตามความหมายของคำว่า “เด็ก” ในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551)

² สัญชาติให้บันทึกตามเอกสารทางการ หรือคำบอกเล่าของผู้เสียหาย ในกรณีที่ไมทราบสัญชาติให้บอกภาษาที่ใช้ หรือถิ่นที่พำนัก

³ เนื่องจาก จากการประชุมหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีการตีความคำว่า “ภูมิลำเนา” แตกต่างกัน ซึ่งในรายงานฉบับนี้ “ภูมิลำเนา” หมายถึง 1) สถานที่เกิด 2) สถานที่อยู่ประจำ และ 3) สถานที่พำนักก่อนออกมายังสถานที่เกิดเหตุ

ข้อมูลสารสนเทศที่ต้องการ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
6.3.9 มาตรการที่เป็นรูปธรรมด้านการป้องกันการค้ามนุษย์ จำแนกตามหน่วยงานดำเนินการ และจำนวนคนในแต่ละกลุ่มเป้าหมาย จำนวนผู้ได้รับข่าวสารด้านการป้องกัน หรือบริการอื่นที่เป็นรูปธรรม และจำแนกตามเพศอายุ ¹ สัญชาติ ² รวมทั้งผลกระทบแก่กลุ่มเป้าหมาย (ข้อ 4.3.9)	สตช. พม. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงแรงงาน กระทรวงการต่างประเทศ ฯลฯ
6.3.10 แหล่งงบประมาณ และงบประมาณที่ได้รับจากการช่วยเหลือจากต่างประเทศ สำหรับหน่วยงานราชการ และเอกชน (ข้อ 4.3.10)	ทุกกระทรวงที่เกี่ยวข้อง

6.4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับข้อมูลสารสนเทศด้านการฝึกอบรมบุคลากรเพื่อการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์

ตารางที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับข้อมูลสารสนเทศด้านการฝึกอบรมบุคลากรเพื่อการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์

ข้อมูลสารสนเทศที่ต้องการ	หน่วยงานเก็บ/รวบรวม
6.4.1 จำนวนผู้ได้รับการฝึกอบรมหลักสูตรสำหรับพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 จำแนกตามเพศ จังหวัด หน่วยงานที่จัด และหน่วยงานที่ได้รับการฝึกอบรม งบประมาณ และแหล่งงบประมาณ (ข้อ 4.4.1)	สป.พม.
6.4.2 จำนวนผู้ได้รับการฝึกอบรมเรื่องการคัดแยกผู้เสียหาย จำแนกตามเพศ จังหวัด หน่วยงานที่จัด และหน่วยงานที่ได้รับการฝึกอบรม งบประมาณ และแหล่งงบประมาณ (ข้อ 4.4.2)	สปป. สตช.
6.4.3 จำนวนผู้ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการทำงานในรูปแบบสหวิชาชีพ เพื่อป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ จำแนกตามเพศ จังหวัด หน่วยงานที่จัด และหน่วยงานที่ได้รับการฝึกอบรม งบประมาณ และแหล่งงบประมาณ (ข้อ 4.4.3)	สป.พม.

หมายเหตุ

* หมายถึง ให้ดำเนินการจัดเก็บและประมวลผลเป็นลำดับแรก (priority)

¹ อายุ ให้บันทึกว่าต่ำกว่าหรือสูงกว่า 18 ปี (ตามความหมายของคำว่า “เด็ก” ในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551)

² สัญชาติ ให้บันทึกตามเอกสารทางการ หรือคำบอกเล่าของผู้เสียหาย ในกรณีที่ไม่มีทราบสัญชาติให้บอกภาษาที่ใช้ หรือถิ่นที่พำนัก

ข้อมูลสารสนเทศที่ต้องการ	หน่วยงานเก็บ/รวบรวม
6.4.4 จำนวนผู้ได้รับการฝึกอบรมด้านการตรวจแรงงานที่สัมพันธ์กับการค้ามนุษย์ อาทิ การค้าแรงงานเด็ก ฯลฯ จำแนกตามเพศ จังหวัด หน่วยงานที่จัด และหน่วยงานที่ได้รับการฝึกอบรม งบประมาณ และแหล่งงบประมาณ (ข้อ 4.4.4)	กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
6.4.5 จำนวนเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการฝึกอบรมด้านการบันทึก เก็บ และประมวลข้อมูลสารสนเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ จำแนกตามเพศ จังหวัด หน่วยงานที่จัด และหน่วยงานที่ได้รับการฝึกอบรม งบประมาณ และแหล่งงบประมาณ (ข้อ 4.4.5)	สป.พม.
6.4.6 จำนวนผู้ได้รับการฝึกอบรมด้านการให้ความคุ้มครองช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ จำแนกตามเพศ จังหวัด หน่วยงานที่จัด และหน่วยงานที่ได้รับการฝึกอบรม งบประมาณ และแหล่งงบประมาณ (ข้อ 4.4.6)	กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ
6.4.7 จำนวนล่ามที่ได้รับการฝึกอบรมล่ามให้เข้าใจ และมีทักษะเกี่ยวกับการแปลภาษาต่างๆ ที่ใช้ในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ จำแนกตามเพศ จังหวัด หน่วยงานที่จัด และหน่วยงานที่ได้รับการฝึกอบรม งบประมาณ และแหล่งงบประมาณ (ข้อ 4.4.7)	สปป. สตม. องค์กรเอกชน องค์การระหว่างประเทศ
6.4.8 จำนวนผู้ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการในส่วนต่างๆ อาทิ ในส่วนของพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ กระบวนการยุติธรรมทางอาญา การจัดการรายกรณี (case management) ทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศ จำแนกตามเพศ จังหวัด หน่วยงานที่จัด และหน่วยงานที่ได้รับการฝึกอบรม งบประมาณ และแหล่งงบประมาณ (ข้อ 4.4.8)	สตช. DSI อส. พม. องค์กรเอกชน องค์การระหว่างประเทศ

7. ข้อเสนอแนะด้านการจัดทำระบบฐานข้อมูลสารสนเทศในการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ : การดำเนินงานเป็นรายละเอียด

7.1 การดำเนินงานด้านการจัดเก็บ จัดส่ง และประสานข้อมูลสารสนเทศให้เป็นระบบ

7.1.1 ให้มีการตกลงกันระหว่างหน่วยงานที่เป็นจุดศูนย์รวมข้อมูลสารสนเทศ (ศรช.) และแหล่งข้อมูลสารสนเทศในการออกแบบ เพื่อจัดเก็บ (เช่น ออกแบบบันทึกข้อมูลตามหัวข้อของข้อมูลสารสนเทศด้านต่าง ๆ ตามข้อ 4 ในบทที่ 6 ฯลฯ) จัดส่ง รับข้อมูล และประมวลผลข้อมูลสารสนเทศดังกล่าว รวมทั้งการตกลงกันเรื่องหน่วยงานที่รับผิดชอบ เพื่อให้สามารถครอบคลุมข้อมูลสารสนเทศได้อย่างครบถ้วน และให้เส้นทางเดินของข้อมูลสารสนเทศเป็นไปอย่างต่อเนื่องตามที่กำหนดไว้ในข้อ 5 บทที่ 6

7.1.2 ศึกษาคณะผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) เกี่ยวกับวิธีการที่ใช้ใน 7.1.1 และวิธีการเพื่อให้ศูนย์รวมข้อมูลที่เป็นแม่ข่ายสามารถบ่งชี้ (identify) ชื่อผู้เสียหาย ชื่อผู้ต้องหา ระหว่างหน่วยงานในการ “ตามคดี” ในเส้นทางข้อมูลของการดำเนินคดีจนถึงศาล

7.1.3 ศึกษาคณะผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) เกี่ยวกับวิธีประสานข้อมูลสารสนเทศระหว่างหน่วยงาน รวมทั้งในกรณีจัดให้มีสาระข้อมูลสารสนเทศเพิ่มเติมได้ภายหลัง

7.2 การดำเนินงานด้านการกำหนดและจัดหาอุปกรณ์เครื่องมือ (hardware) และโปรแกรม (software)

7.2.1 ศึกษาคณะผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) เพื่อกำหนดอุปกรณ์เครื่องมือ (hardware) และโปรแกรม (software) ที่ต้องการใช้ตามวัตถุประสงค์

7.2.2 จัดหาอุปกรณ์และเครื่องมือตามข้อ 7.2.1 เพื่อใช้ในหน่วยงาน ในจุดศูนย์รวมข้อมูล (ศรช.) และจุดศูนย์รวมข้อมูลที่ทำหน้าที่เป็นแม่ข่ายหรือเครื่องบริการเว็บ (web server) เป็นเบื้องต้นทั้ง 2 แห่ง อันได้แก่ กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ำมนุษย์ (บก.ปคม.) และ ศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์แห่งชาติ (ศปคม.แห่งชาติ) เพื่อให้เริ่มงานได้

7.2.2.1 อุปกรณ์และเครื่องมือ (hardware) ดังกล่าวคือ

(1) เครื่องคอมพิวเตอร์ (อาทิ ประเภทตั้งโต๊ะ/พกพา) ซึ่งมีคุณสมบัติเบื้องต้น ได้แก่

CPU : Intel Core i5 14 inch WXGA (1366x768) LED Memory : 4 GB

DDR3 Hard Disk: 500 GB 5400 RPM DVD Writer Standard Camera

USB 2.0 : 1 port USB 3.0 : 1 port Wireless LAN Bluetooth LAN

(2) เครื่องพิมพ์ ซึ่งมีคุณสมบัติเบื้องต้น คือ ความละเอียดในการพิมพ์ :

4800 x 1200 dpi

(3) เครื่อง Server ซึ่งมีคุณสมบัติเบื้องต้น คือ

Processor : Intel® Xeon® Processor E5-2620 (Six-Core 2.0GHz)

Cache : 15 MB L3 Cache Memory : 8GB (1x8GB) DDR3 RDIMM Disk

Bays : 8x 2.5" Hot-Swap SAS/SATA

(4) เครื่องสำรองไฟฟ้าสำหรับ Server ซึ่งมีกำลังไฟฟ้า 1600 VA 960 Watts

7.2.2.2 โปรแกรม (software) ดังกล่าว คือ จัดทำเป็นรูปแบบของ web application ที่ได้พัฒนาขึ้นโดยเฉพาะ ซึ่งอาศัยกรอบการทำงานของ Grails และใช้ภาษา Groovy ในการดำเนินการพัฒนา เพื่อให้ได้ระบบจัดเก็บและประมวลผลข้อมูลด้านการดำเนินคดีและด้านการคุ้มครองช่วยเหลือ ทั้งนี้ เมื่อ web application ที่พัฒนาแล้วเสร็จ จะติดตั้งไว้ที่ศูนย์รวมข้อมูลที่ทำหน้าที่เป็นแม่ข่ายทั้ง 2 แห่งข้างต้น นอกจากนี้ อาจดำเนินการให้มีโปรแกรมเพื่อประมวลผลในรูปแบบที่จะใช้ในการวิจัยได้ด้วย อาทิ โปรแกรม Statistical Package for the Social Sciences (SPSS) เป็นต้น

7.3 การดำเนินงานด้านการจัดให้มีบุคลากร การฝึกอบรม และการจัดหลักสูตรรวมทั้งคู่มือฝึกอบรม

7.3.1 หน่วยงานกำหนดตัวบุคคลที่จะรับผิดชอบงานด้านการบันทึก เก็บ รวบรวม จัดส่ง และประมวลผลข้อมูลสารสนเทศ

7.3.2 จัดทำหลักสูตรประเภทต่างๆ และจัดทำคู่มือเพื่อฝึกอบรมและคู่มือในการใช้อุปกรณ์และเครื่องมือ (hardware) และโปรแกรม (software)

7.3.3 จัดให้บุคลากรเข้ารับการฝึกอบรมตามข้อ 7.3.1 และ 7.3.2 ให้เหมาะสมกับการใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพ

7.3.4 ติดตามและประเมินผลการฝึกอบรมและปรับปรุงหลักสูตร คู่มือต่างๆ รวมทั้งวิธีการฝึกอบรม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงานเกี่ยวกับระบบฐานข้อมูลสารสนเทศ

7.4 การดำเนินงานด้านการทดลอง และทดสอบการใช้ระบบข้อมูลสารสนเทศ

7.4.1 บุคลากรที่ได้รับการฝึกอบรมเรียบร้อยแล้วตามข้อ 7.3 จะทดสอบและทดลองการทำงาน โดยมีการนิเทศจากคณะผู้เชี่ยวชาญ อย่างสม่ำเสมอ และรายงานความก้าวหน้า

7.4.2 คณะผู้เชี่ยวชาญ ติดตามการปฏิบัติงานจนบุคลากรดังกล่าวสามารถดำเนินการเองได้อย่างครบถ้วน สมบูรณ์

7.4.3 คณะผู้เชี่ยวชาญ ติดตามการทดลอง และทดสอบการเก็บ บันทึก รวบรวม และประมวลผลข้อมูลสารสนเทศในระบบฐานข้อมูลที่ได้วางไว้ และปรับปรุงให้ได้ผลตามวัตถุประสงค์

7.5 การดำเนินงานด้านกลไกในการวางแผน การปฏิบัติงาน และการติดตามผล

7.5.1 ให้คณะกรรมการเฉพาะกิจพิจารณาออกแบบการบันทึกและประมวลผลข้อมูลด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ายาเสพติด ที่แต่งตั้งโดยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการค้ายาเสพติด (ปคม.) ตามคำสั่ง ที่ 1/2556 ลงวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2556 เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ให้แล้วเสร็จสมบูรณ์

7.5.2 แต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการ โดยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการค้ายาเสพติด (ปคม.) เพื่อทำหน้าที่กำหนดแผนงานด้านการจัดระบบฐานข้อมูลสารสนเทศฯ ให้ต่อเนื่อง โดยกำหนดกรอบเวลาที่ชัดเจน กำกับและปฏิบัติตามแผนฯ และติดตามผล เพื่อให้เกิดความยั่งยืนของระบบฐานข้อมูลสารสนเทศฯ รวมทั้งเสนอแนะ และรายงานเป็นระยะๆ ต่อคณะกรรมการฯ (ปคม.)

7.6 การดำเนินงานด้านการศึกษาวิจัย

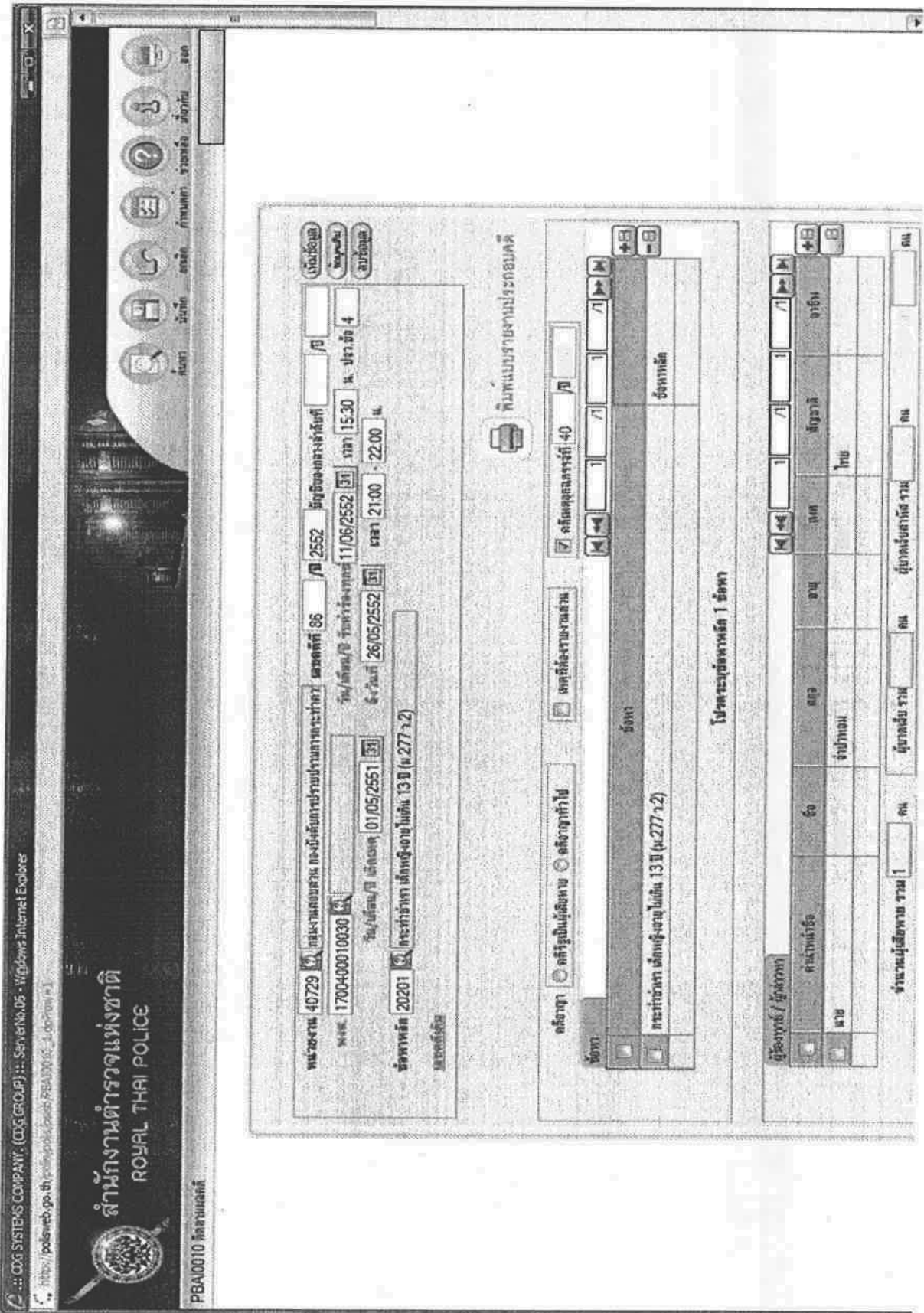
7.6.1 จัดให้มีการศึกษาวิจัยเฉพาะทางในเรื่องเร่งด่วนที่เสริมการพัฒนาการบันทึก เก็บ และประมวลข้อมูลสารสนเทศ อาทิ เรื่องรูปแบบของเส้นทางและรูปแบบของการตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ การทำงานชั่วคราวของผู้เสียหาย: อุปสรรค ปัญหา และข้อเสนอแนะ เหตุผลทำให้ผู้ต้องหาประกันตัว ผลจากการให้ประกันตัว และความเป็นไปได้ในการปรับปรุงกฎหมาย กฎ และระเบียบที่เกี่ยวข้อง ฯลฯ

7.6.2 จัดให้มีแผนแม่บทด้านการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับระบบฐานข้อมูลสารสนเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ และจัดสรรงบประมาณเพื่อการศึกษาวิจัยดังกล่าว พร้อมทั้งนำผลการศึกษาวิจัยมาเผยแพร่และใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

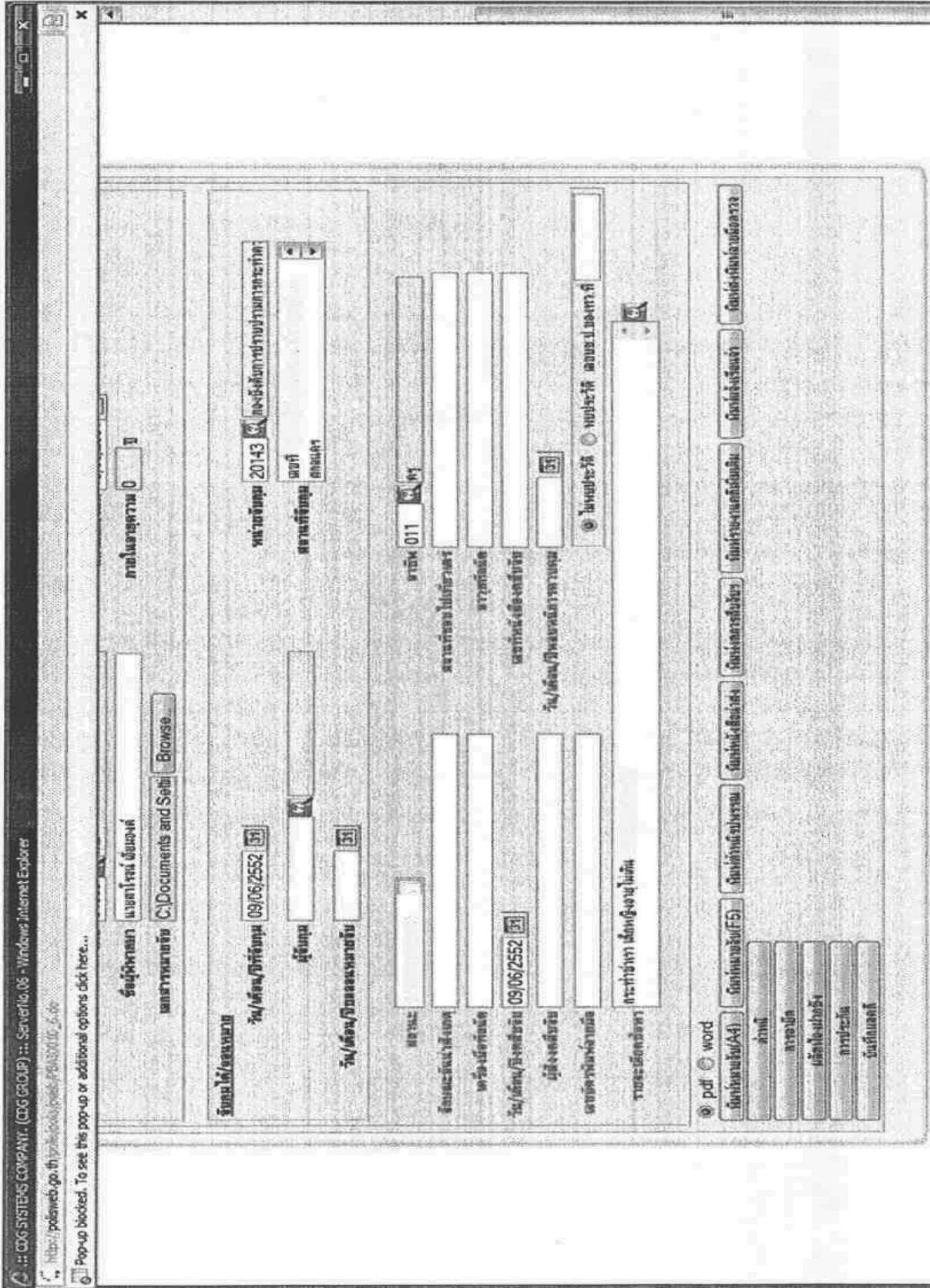
ภาคผนวก

หัวข้อในสมุดคัมคดียา (สมุดเล่มปกแดง)

1. ชื่อผู้กล่าวหา
2. ชื่อผู้ต้องหา
3. ชื่อผู้จับ
4. ข้อหา
5. วันเดือนปี สถานที่เกิดเหตุ
6. วันเวลาถูกควบคุม
7. วันครบกำหนดควบคุม
8. การปล่อยชั่วคราว
9. การเสนอขอฝากขังต่อศาล
10. ผลการสอบสวน
11. เสนอต่อ หน.พงส. เมื่อใด
12. หน.พงส. สั่งอย่างไร
13. เสนออัยการเมื่อใด
14. ผลดีชั้นอัยการ
15. ผลดีชั้นศาล
16. พนักงานสอบสวน

:: CGS SYSTEMS COMPANY. (CGS GROUP) :: ServerNo.06 - Windows Internet Explorer
 http://pobweb.go.th/pobweb/eng/PA/PA101_5.htm

ชื่อทาง [24]
 ชื่อหน่วยงาน []
 หน่วยงานย่อย []
 หน่วยงานย่อย []
 หน่วยงานย่อย []

โหมงที่ใส่รูปชุด
 โหมงที่ใส่รูปชุด
 โหมงที่ใส่รูปชุด

วิทยาลัยฯ/ไม่ทราบ
 วิทยาลัยฯ
 วิทยาลัยฯ/ไม่ทราบ
 วิทยาลัยฯ

ปี/เดือน/ปี ที่เกิดทางออก [37]
 ปี/เดือน/ปี ที่เกิดทางออก [37]
 ปี/เดือน/ปี ที่เกิดทางออก [37]

งานเย็บผ้า
 งานเย็บผ้า
 งานเย็บผ้า

ชื่อทาง [24]
 ชื่อหน่วยงาน []
 หน่วยงานย่อย []
 หน่วยงานย่อย []

โหมงที่ใส่รูปชุด
 โหมงที่ใส่รูปชุด
 โหมงที่ใส่รูปชุด

วิทยาลัยฯ/ไม่ทราบ
 วิทยาลัยฯ
 วิทยาลัยฯ/ไม่ทราบ
 วิทยาลัยฯ

ปี/เดือน/ปี ที่เกิดทางออก [37]
 ปี/เดือน/ปี ที่เกิดทางออก [37]
 ปี/เดือน/ปี ที่เกิดทางออก [37]

งานเย็บผ้า
 งานเย็บผ้า
 งานเย็บผ้า

ชื่อทาง [24]
 ชื่อหน่วยงาน []
 หน่วยงานย่อย []
 หน่วยงานย่อย []

โหมงที่ใส่รูปชุด
 โหมงที่ใส่รูปชุด
 โหมงที่ใส่รูปชุด

วิทยาลัยฯ/ไม่ทราบ
 วิทยาลัยฯ
 วิทยาลัยฯ/ไม่ทราบ
 วิทยาลัยฯ

ปี/เดือน/ปี ที่เกิดทางออก [37]
 ปี/เดือน/ปี ที่เกิดทางออก [37]
 ปี/เดือน/ปี ที่เกิดทางออก [37]

งานเย็บผ้า
 งานเย็บผ้า
 งานเย็บผ้า

- ตัวอย่าง -

แบบรายงานสถิติคดีอาญา 5 กลุ่ม

ทั่วประเทศ

ระหว่างเดือน มกราคม - ธันวาคม กับ มกราคม - ธันวาคม

ประเภทความผิด	ม.ค. - ธ.ค.		ม.ค.-ธ.ค.		เปรียบเทียบปรับแก้		จับ %
	รับแจ้ง	จับ	รับแจ้ง	จับ	+เพิ่ม/-ลด	%	
1. คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ 1.1 ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา 1.2 ปล้นทรัพย์ 1.3 ชิงทรัพย์ 1.4 ลักพาเรียกค่าไถ่ 1.5 วางเพลิง							
2. คดีชีวิต ร่างกาย และเพศ 2.1 ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา 2.2 ฆ่าผู้อื่นโดยไม่เจตนา 2.3 ทำให้ตายโดยประมาท 2.4 พยายามฆ่า 2.5 ทำร้ายร่างกาย 2.6 ข่มขืนกระทำชำเรา							
3. คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ 3.1 ลักทรัพย์ 3.2 ชิงทรัพย์ 3.3 ริดเอาทรัพย์ 3.4 กรรโชกทรัพย์ 3.5 ชิงทรัพย์ 3.6 ปล้นทรัพย์ ฯลฯ							
4. คดีน่าสนใจ 4.1 โจรกรรมรถจักรยานยนต์ 4.2 โจรกรรมรถยนต์ 4.3 ปล้น-ชิงรถโดยสาร 4.4 ปล้น-ชิงรถแท็กซี่ 4.5 ข่มขืนและฆ่า 4.6 ลักพาเรียกค่าไถ่ 4.7 ฉ้อโกง ฯลฯ							
5. คดีรัฐเป็นผู้เสียหาย 5.1 อาวุธปืน 5.2 การพนัน 5.3 ยาเสพติด 5.4 ปราบปรามการค้าประเวณี 5.5 มีและเผยแพร่วัตถุลามก							

รายงานสถิติฐานข้อมูลคดีการคุ้มครอง
 หน่วยงาน.....
 ประจำปีเดือน

ลำดับ	ชื่อ -ชื่อสกุล	อายุ (ปี)	ที่อยู่	ประเภทการกระทำผิดฐานคุ้มครอง							พื้นที่รับผิดชอบ			วันที่รับแจ้งเหตุ		หมายเหตุ
				(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	สก./สน.	จว.	ปจว.ชื่อ... ลงวันที่...	ลงวันที่... อายุที่...		

หมายเหตุ

- 1 วิธีการบันทึกข้อมูล
 - 1.1 ให้ใส่เครื่องหมาย (/) ในช่องตารางประเภทการกระทำผิดฐานคุ้มครองในความหมายต่าง ๆ ดังนี้
 - (1) หมายถึง การแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณี
 - (2) หมายถึง การแสวงหาประโยชน์ทางเพศในรูปแบบอื่น
 - (3) หมายถึง การนำคนเข้ามาขอทาน
 - (4) หมายถึง การบังคับตัดอวัยวะเพื่อการค้า
 - (5) หมายถึง การเอาคนลงเป็นทาส
 - (6) หมายถึง การบังคับใช้แรงงานหรือบริการ
 - (7) หมายถึง การอื่นใดที่คล้ายคลึงกันเป็นการทุจริตบุคคล
 - 1.2 ในแต่ละคดีให้ระบุชื่อผู้ต้องหาทุกคน
 - 1.3 ให้หน่วยงานที่ดำเนินการบันทึกจับกุมเป็นผู้ใส่ข้อมูลคดีเพื่อมิให้ซ้ำซ้อนในคดีเดียวกัน
- 2 เอกสารที่จะต้องแนบมาพร้อมกับรายงานสถิติฐานข้อมูลคดีการคุ้มครอง ดังนี้
 - 2.1 แบบรายงานสถิติฐานข้อมูลคดีฯ 2.2 สำเนายืนยันการจับกุม 2.3 สำเนายืนยันประจำวัน

(ส.๑ และ ส.๔)

สารบ่งส่งตัวผู้ต้องหาและสารบ่งฟ้องความอาญา

..(เลขที่).....

..(เล่มที่).....

ปี พ.ศ. ๒๕.....

เลขรับที่

เลขฟ้องที่

วัน, เดือน, ปี

- รับ

- ที่ยื่นฟ้อง

รับจากพนักงานสอบสวนแห่งใด

ชื่อผู้เสียหาย

ผู้ถูกกล่าว

- ผู้ต้องหา

- จำเลย อายุ/สัญชาติ/อาชีพ

เหตุที่เกิด เรื่องอะไร

ข้อหาและความเห็นพนักงานสอบสวน (ระบุกฎหมายและบทมาตรา)

การพิจารณาสั่งคดีชั้น

- วัน, เดือน, ปี

- ความเห็น (ระบุข้อหา)

พนักงานอัยการ และคำสั่งพนักงานอัยการ กฎหมายและบทมาตรา

เลขหมายศาล

- คำ

- แต่ง

ผลคำพิพากษาหรือคำสั่งศาล

- วัน, เดือน, ปี

- (ใจความ, กฎหมายและบทมาตรา)

คำสั่งพนักงานอัยการ

- วัน, เดือน, ปี

- สั่งอย่างไร กรณีศาลได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่ง

ความเห็นผู้รับเสนอ กรณีพนักงานอัยการมีคำสั่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๕

อุทธรณ์หรือยอม

เลขหมายประเภทคดี

ชื่อผู้ตรวจสำนวนทุกคน

- (เรียงลำดับตามใน อ.ก.๔)

- เจ็นนามผู้รับ

ทำสายสำนวน พ.ศ.

หมายเหตุ

แบบรายงาน

การดำเนินงานเกี่ยวกับหญิงและเด็กตามประมวลกฎหมายอาญา พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ.2540

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ.2539 และกฎหมายอื่น ๆ

สำนักงาน.....

ลำดับที่	ประเภทสำนวน	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13			
		รับจาก	เลขรับที่	ชื่อผู้เสียหาย (ผู้ถูกกระทำ และผู้กระทำ)	ชื่อผู้ต้องหา/จำเลย (ผู้กระทำละเมิดเด็ก) อายุและสัญชาติ	ข้อหา	คำสั่งพนักงานอัยการฟ้อง/ฟ้อง	วันที่ยื่นฟ้องศาล	คดีหมายเลขดำที่	คดีหมายเลขแดงที่	คดีดังกล่าวมีการเปิด VDO ในการพิจารณาคดีหรือไม่ (เปิด/ไม่เปิด)	คดีดังกล่าวได้ศาลชั้นต้น(ชื่อศาล) ศาลอุทธรณ์/ศาลฎีกา	คดีหมายเลขแดงที่	วันที่พิพากษา	คำพิพากษา

หมายเหตุ 1. ช่องคำสั่งพนักงานอัยการ หมายถึง พนักงานอัยการที่มีคำสั่งฟ้อง

หรือไม่ฟ้องหรือให้สืบพยานไว้ก่อน

2. กรณีข้อคำพิพากษาไม่พอให้บันทึกต่อท้าย

3. อื่น ๆ นอกจากนี้ให้บันทึกต่อท้าย

ลงชื่อ.....อัยการพิเศษฝ่าย/อัยการจังหวัด

()

-ตัวอย่าง-

ศาลจังหวัด.....

คดี พรบ.ปราบปรามการค้าประเวณี ณ วันที่

เลขคดีดำ	เลขคดีแดง	วันที่ตัดสิน	โจทก์	จำเลย	คำพิพากษา
ปี พ.ศ. 2550					
...../2550					
...../2550					
ปี พ.ศ. 2551					
...../2551					
...../2551					
ปี พ.ศ. 2552					
...../2552					
...../2552					

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง การอนุญาตให้คนต่างด้าวบางจำพวกอยู่ในราชอาณาจักรเป็นกรณีพิเศษ
สำหรับผู้เสียหายจากการกระทำผิดฐานค้ามนุษย์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นกรณีพิเศษ ตามประกาศนี้ หมายถึง คนต่างด้าวที่พนักงานสอบสวนพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และผู้เสียหายนั้นสมัครใจยินยอมเข้ารับความช่วยเหลือและคุ้มครองสวัสดิภาพในหน่วยงานของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เพื่อดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑

(๒) เพื่อการรักษาพยาบาล การบำบัดฟื้นฟูทางร่างกายและจิตใจ หรือการเรียกร้องสิทธิของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

ข้อ ๒ ให้กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ส่งหลักฐานของคนต่างด้าวตามข้อ ๑ พร้อมทั้งเสนอระยะเวลาตามความเหมาะสมที่จะอนุญาตให้คนต่างด้าวอยู่ในราชอาณาจักรได้ แต่ไม่ควรกำหนดระยะเวลาเกินหกเดือน ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยพิจารณากำหนดระยะเวลาการอนุญาต เพื่อใช้ในการรายงานตัวต่อนายทะเบียนอำเภอ หรือนายทะเบียนท้องถิ่น เพื่อจัดทำทะเบียนประวัติและบัตรประจำตัวตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร ตามเงื่อนไขและวิธีการที่ผู้อำนวยการทะเบียนกลางกำหนด โดยให้ขยายระยะเวลาการอนุญาตได้จนกว่าการช่วยเหลือหรือคุ้มครองสวัสดิภาพสิ้นสุดลง

หากคนต่างด้าวที่ประสงค์จะทำงาน และกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการพิจารณาความเหมาะสมแล้ว ให้ไปรายงานตัวต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว เพื่อขอรับใบอนุญาตทำงาน ตามเงื่อนไขที่อธิบดีกรมการจัดหางานกำหนด และไม่เกินระยะเวลาที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ข้อ ๓ การเคลื่อนย้ายคนต่างด้าวออกนอกเขตท้องที่จังหวัดที่ได้จัดทำทะเบียนประวัติ เพื่อการทำงานให้สามารถกระทำได้ เมื่อกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการได้รับอนุญาตจากปลัดกระทรวงมหาดไทย หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายในเขตท้องที่กรุงเทพมหานคร หรือผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายในเขตท้องที่จังหวัดอื่น โดยให้เคลื่อนย้ายคนต่างด้าวเพื่อการทำงานได้เฉพาะในจังหวัดที่มีเขตติดต่อกับจังหวัดที่ได้จัดทำทะเบียนประวัติไว้ ภายใต้การกำกับดูแลของเจ้าหน้าที่กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

สำหรับการเคลื่อนย้ายคนต่างด้าวเพื่อดำเนินการตามข้อ ๑ (๑) และ (๒) หรือเพื่อเหตุผลด้านมนุษยธรรม หรือกิจกรรมสาธารณะอื่น ให้กระทำได้เมื่ออยู่ภายใต้การกำกับดูแลของเจ้าหน้าที่กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

ข้อ ๔ มิให้นำมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ มาใช้บังคับแก่คนต่างด้าวตามข้อ ๑ ที่ได้จัดทำทะเบียนประวัติและบัตรประจำตัวแล้ว และได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเพื่อรอการส่งกลับไปนอกราชอาณาจักรยังประเทศที่คนต่างด้าวนั้นมีถิ่นที่อยู่หรือมีภูมิลำเนา จนกว่าการช่วยเหลือหรือการคุ้มครองสวัสดิภาพสิ้นสุด

ข้อ ๕ ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายมีอำนาจเพิกถอนการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรได้เป็นการชั่วคราวของคนต่างด้าวตามประกาศนี้ ในกรณีที่คนต่างด้าวดังกล่าวมีพฤติการณ์ที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือมีพฤติการณ์น่าเชื่อว่าเป็นภัยต่อสังคมหรือจะก่อเหตุร้ายให้เกิดอันตรายต่อความสงบสุข หรือความปลอดภัยของประชาชน หรือความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร

ข้อ ๖ การอนุญาตให้คนต่างด้าวอยู่ในราชอาณาจักรได้เป็นการชั่วคราวตามประกาศนี้เป็นอันสิ้นสุด เมื่อคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตมีกรณีอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) พ้นจากสภาพการให้ความช่วยเหลือของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑

(๒) ต้องโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดของศาล เว้นแต่ความผิดซึ่งได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๓) ออกนอกเขตท้องที่จังหวัดโดยไม่ได้รับอนุญาตตามข้อ ๓ เว้นแต่

(ก) ได้รับอนุญาตทำงานรับใช้ในบ้าน ให้เคลื่อนย้ายคนต่างด้าวนอกนอกเขตท้องที่จังหวัดที่ได้รับอนุญาต เพื่อติดตามนายจ้าง สามีหรือภรรยาของนายจ้างไปทำหน้าที่การทำงานที่รับผิดชอบ โดยนายจ้าง สามีหรือภรรยาของนายจ้างและลูกจ้างจะต้องเดินทางไปด้วยกันและต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ทุกครั้งที่มีการขอตกลง

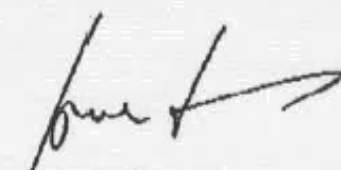
(ข) เพื่อปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ เป็นพยานศาล ได้รับหมายเรียกจากพนักงานสอบสวน หรือเพื่อการรักษาพยาบาลหรือการบำบัดฟื้นฟูทางร่างกายและจิตใจของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ โดยให้หน่วยงานของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการจัดเจ้าหน้าที่กำกับดูแลในการเดินทางเพื่อไปดำเนินการดังกล่าว

(๔) ถูกเพิกถอนการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรตามข้อ ๕

ข้อ ๗ เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาการอนุญาตให้คนต่างด้าวอยู่ในราชอาณาจักรตามข้อ ๖ หรือสิ้นสุดการดำเนินการช่วยเหลือหรือคุ้มครองสวัสดิภาพ ให้กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการแจ้งสำนักทะเบียนกลาง กรมการปกครอง จำหน่ายคนต่างด้าวดังกล่าวออกจากฐานข้อมูลทะเบียนประวัติและเรียกบัตรประจำตัวคืน

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๔

(นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

แบบสอบถามเท็จจริงสำหรับผู้รับบริการ
บ้านพักเด็กและครอบครัว สำหรับกรณีข้ามศูนย์

รูปภาพ
ผู้รับบริการ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. เวลา.....น.

หน่วยงานที่นำส่งเข้าบ้านพักเด็กและครอบครัว (ระบุ).....

เลขที่ กติ ว/ด/ป.....

ชื่อพนักงานสอบสวนหน่วยงาน.....

ประวัติบุคคล

1. ชื่อ-สกุล

หมายเลขบัตรประชาชน

หมายเลขหนังสือเดินทาง

2. เพศ หญิง ชาย อื่น ๆ ระบุ

3. วัน/เดือน/ปี เกิด 4. อายุ ปี น้ำหนัก.....กก. สูง.....ซม. ต่าหนิ/รูปพรรณ.....

5. สัญชาติ เชื้อชาติ..... ศาสนา..... ภาษาที่ใช้.....

6. ซึ่อบิดา ถึงแก่กรรม

ที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่..... หมู่บ้าน..... ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... หมายเลขโทรศัพท์.....

7. ซึ่อมารดา ถึงแก่กรรม

ที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่..... หมู่บ้าน..... ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... หมายเลขโทรศัพท์.....

8. อาชีพบิดา รายได้.....

อาชีพมารดา รายได้.....

9. ซึ่ญาติ/เพื่อนสนิท /ผู้ปกครอง.....

10. ที่อยู่/หมายเลข โทรศัพท์ (ญาติ/เพื่อนสนิท/ผู้ปกครอง).....

11. ที่พักปัจจุบัน หมายเลข โทรศัพท์.....

12. สถานภาพการสมรส

โสด สมรส หม้าย หย่า อื่น ๆ

13. กรณีที่ผู้รับบริการเป็นเด็ก (อายุต่ำกว่า 18 ปี)

ผู้ดูแลเด็กคือ

ความสัมพันธ์กับเด็ก.....

14. ระดับการศึกษา มีการศึกษาในระดับ

ไม่ได้รับการศึกษา ประถม มัธยม ปวช/ปวส อื่นๆ(ระบุ).....

15. อาชีพ

เกษตรกร ค้าขาย ทำงานโรงงาน ทำงานก่อสร้าง ทำงานบ้าน

หาบเร่ ค้าบริการ พนักงานเสิร์ฟอาหาร นักร้อง อื่น ๆ ระบุ.....

16. มีรายได้เดือนละ

ขั้นตอนการเข้าสู่กระบวนการคัดค้านุญ

17. กรณีไม่ผ่านนายหน้า ติดต่อเอง ถูกขายโดยคนในครอบครัว
18. กรณีผ่านนายหน้าจัดหา ใช้วิธี ส่งคนมาติดต่อ บริษัทจัดหางาน บริษัทท่องเที่ยว
 โฆษณาทางอินเทอร์เน็ต โฆษณาทางหนังสือพิมพ์ อื่น ๆ ระบุ
19. งานที่ได้รับติดต่อให้ทำ
 งานบ้าน งานบริการ งานเกษตร งานช่าง งานประมง อื่น ๆ ระบุ
20. ได้ทำงานตรงกับที่ได้รับการติดต่อมาหรือไม่
 ตรง ไม่ตรง (ระบุ)
21. ในการทำงานครั้งนี้ถูกแสวงหาประโยชน์ในเรื่องใด
 ค่าแรง แสวงหาประโยชน์ทางเพศ ถูกกักขังทรมาน อื่น ๆ ระบุ
22. ประเทศปลายทางที่ถูกนำไปแสวงหาประโยชน์ได้แก่ ประเทศ
.....

23. ได้รับอิสรภาพคืนมาโดยวิธี
 หลบหนี ตำรวจช่วยเหลือ อื่น ๆ ระบุ

สุขภาพ (ประเมินเบื้องต้น)

24. ขณะนี้ผู้รับบริการมีปัญหาสุขภาพเรื่อง
- สุขภาพกาย ได้แก่
- สุขภาพจิต ได้แก่
- ประวัติการรักษาพยาบาล

การประเมินเพื่อการส่งต่อ

25. ผู้รับบริการมีความต้องการรับความช่วยเหลือหรือไม่ ต้องการ ไม่ต้องการ เนื่องจาก.....
ถ้ามีความต้องการ เป็นความต้องการในด้านใด
 การช่วยเหลือด้านสุขภาพ การดำเนินการตามกฎหมายกับผู้ค้ามนุษย์ อื่น ๆ ระบุ.....
26. กระบวนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่
.....
.....
.....

27. การประเมินของเจ้าหน้าที่ ผู้รับบริการควรได้รับการสงเคราะห์ด้านใดบ้าง
.....
.....
.....

การให้ความช่วยเหลือ (เบื้องต้น)

28. การให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นตาม พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 (ตอบได้มากกว่า ๓ ข้อ)

- () 1. บังคับ 4 () 2. การให้คำปรึกษา
() 3. การให้บริการด้านการศึกษา/ฝึกอบรม () 4. การให้บริการทางด้านกฎหมาย
() 5. การให้บริการทางการแพทย์ () 6. การให้บริการคุ้มครองผู้เสียหายในรูปแบบครอบครัว
() 7. การสืบหาและประเมินครอบครัว () 8. อื่น ๆ (ระบุ)

29. การช่วยเหลือตามกฎหมายฉบับอื่น ๆ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () 1. พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546
() 2. พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539
() 3. พระราชบัญญัติควบคุมคนขอทาน พ.ศ. 2484
() 4. พระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. 2528
() 5. พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541
() 6. พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2551
() 7. อื่นๆ ระบุ.....

30. ข้อมูลเพิ่มเติมในกรณีอื่นๆ (หากมี)

.....
.....
.....
.....
.....

31. การส่งต่อ.....(ระบุหน่วยงานที่ส่งต่อ) เลขที่หนังสือ.....
ว/ด/ปี ที่นำส่ง

32. เอกสารแนบท้ายการนำส่งตัวผู้เสียหายฯ

- () ใบนำส่ง () เอกสารประจำตัวบุคคล (ระบุ)
- () เอกสารตรวจร่างกาย / หรือเอกสารตรวจอายุ (ระบุ).....
- () บันทึกการจับกุม ระบุเลขที่คดี
- () อื่นๆ (ระบุ)

ลายมือชื่อผู้รับบริการ..... (.....)

ลายมือชื่อผู้สัมภาษณ์..... (.....)

ลายมือชื่อสาม..... (.....)

**แบบฟอร์มเนื้อหาสำหรับจัดทำระบบข้อมูล ด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์
ของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ID.....**

หน่วยงานบันทึก
รับมาจาก.....

1. ข้อมูลของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

1.1 ชื่อ-นามสกุล.....

ชื่อเล่น.....

ที่อยู่ตามบัตรประชาชน.....

.....

.....หมายเลขโทรศัพท์.....

1.1.1 ความประสงค์ในการเข้ารับการคุ้มครองของผู้เสียหายฯ

- () 1. ประสงค์เข้ารับการคุ้มครองในสถานคุ้มครองฯ ของ พม.
- () 2. ไม่ประสงค์เข้ารับการคุ้มครองในสถานคุ้มครองฯของภาครัฐ เหตุผล (ระบุ)
- () 3. ประสงค์เข้ารับการคุ้มครองในหน่วยงานอื่น (ระบุ)
- () 4. กรณีผู้เสียหายเป็นเด็ก (อายุไม่เกิน 18 ปี) ต้องเข้ารับการคุ้มครองในสถานคุ้มครองฯ

1.2 ระบุตำหนิ รูปพรรณ การพิการทางกาย หรือลักษณะพิเศษอื่น ๆ (เช่น แสดงออกเป็นชาย หรือ แสดงออกเป็นหญิง

1.3 () 1. ผู้เสียหายเป็นเด็ก (อายุยังไม่เกิน 18 ปี บริบูรณ์)

() 2. ผู้เสียหายอายุเกิน 18 ปี

1.4 วัน /เดือน /ปีเกิด.....อายุปัจจุบัน.....ปี (หากไม่ทราบแน่ชัด ให้ประมาณการ

จากทางการแพทย์) สถานที่เกิด.....

ภูมิลำเนา.....

จังหวัด/ประเทศ.....

1.5 เพศ () 1.ชาย () 2. หญิง () 3. เพศสภาพไม่ตรงกับเพศกำเนิด.....

1.6 สถานภาพสมรส () 1.สมรส () 2. อยู่ด้วยกัน () 3. แยกกันอยู่ () 4. หย่าร้าง () 5. หม้าย () 6. โสด

1.7 สัญชาติ.....เชื้อชาติ.....ศาสนา.....

1.8 ภาษาที่ใช้ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ () 1. ไทย () 2. อังกฤษ () 3. พม่า () 4. กัมพูชา

() 5. จีน () 6. ลาว () 7. อื่น ๆ โปรดระบุ.....

1.9 หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน

หมายเลขหนังสือเดินทาง

เอกสารประจำตัวอื่น ๆ () 1. ไม่มี () 2. มี

- ได้แก่ () 1. ทะเบียนบ้านเลขที่ () 4. บัตรผ่านแดนเลขที่.....
() 2. บัตรบุคคลพื้นที่สูง เลขที่..... () 5. บัตรแรงงานต่างด้าว เลขที่.....
() 3. ทะเบียนสมรสเลขที่..... () 6. Certificate of Identity-C.I. เลขที่.....
() 7. อื่นๆ ระบุ.....

1.10 ที่อยู่ ปัจจุบัน บ้านเลขที่..... หมู่บ้าน..... ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... หมายเลขโทรศัพท์.....

1.11 ประวัติครอบครัว

1.11.1 สถานภาพบิดา () 1. ถึงแก่กรรม () 2. ยังมีชีวิตอยู่ () 3. ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

1.11.2 สถานภาพของมารดา () 1. ถึงแก่กรรม () 2. ยังมีชีวิตอยู่ () 3. ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

1.11.3 สถานภาพสมรสของบิดา/มารดา

- () 1. ถึงแก่กรรม () 2. หม้าย () 3. สมรส () 4. แยกกันอยู่ () 5. อยู่ด้วยกัน
() 6. หย่า () 7. อื่นๆ ระบุ

1.11.4 จำนวนสมาชิกในครอบครัว.....คน จำนวนบุตร.....คน ชาย.....คน หญิง.....คน

1.11.5 พี่น้องร่วมบิดามารดา/บิดา/มารดา.....คน ร่วมบิดา.....คน ร่วมมารดา.....คน

1.11.6 กรณีที่ผู้เสียหายเป็นเด็ก (0-18 ปี) ใครเป็นผู้ดูแล (ระบุชื่อ-นามสกุล)

บ้านเลขที่..... หมู่บ้าน..... ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... หมายเลขโทรศัพท์.....

1.11.7 รายได้ส่วนใหญ่ มาจาก

- () 1. ตัวผู้เสียหายเอง () 2. บิดาและมารดา
() 3. บิดา () 4. มารดา () 5. อื่นๆ

1.11.8 สภาพทางเศรษฐกิจ () 1. เพียงพอ () 2. ไม่เพียงพอ () 3. เป็นหนี้สิน

1.11.9 ลักษณะที่อยู่อาศัย () 1. บ้านเช่า () 2. บ้านตนเอง () 3. อื่นๆ (ระบุ).....

1.11.10 อาชีพที่ประกอบ ก่อนตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

- () 1. นักร้อง () 2. พนักงานเสิร์ฟอาหาร () 3. ทำงานบ้าน
() 4. นวดแผนโบราณ () 5. ค้าขาย () 6. เกษตรกร
() 7. อื่นๆ ระบุ.....

1.12 ประวัติการศึกษา

1.12.1 ระดับการศึกษา (ขั้นสูงสุด)

- () 1. ไม่ได้รับการศึกษา () 2. ประถมศึกษา () 3. มัธยมศึกษาตอนต้น
() 4. มัธยมศึกษาตอนปลาย () 5. ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
() 6. ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) () 7. อุดมศึกษา
() 8. อื่นๆ

1.12.2 ชื่อสถานการศึกษา.....ระบุจังหวัด

ประเทศ.....

1.12.3 การฝึกอาชีพ

() 1. ไม่เคยฝึก

() 2. เคยฝึก ได้แก่

() 2.1 ด้าน/สาขา.....สถาบัน/สถานที่ฝึก.....

() 2.2 ด้าน/สาขา.....สถาบัน/สถานที่ฝึก.....

1.13 กรณีคนต่างด้าว เดินทางเข้า-ออกประเทศไทยโดยวิธีการใด

1.13.1 ช่องทางที่เข้า – ประเทศไทย (ระบุด่านและ/หรือจังหวัด)

1.13.2 วิธีการเดินทาง ตอบได้ทั้ง 2 อย่าง และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

() 1. เดินเท้า

() 2. ยานพาหนะ โดย () 1. รถยนต์ () 2. เรือ () 3. รถโดยสาร

() 3. เครื่องบิน () 4. อื่น ๆ

1.13.3 ประเทศไทยเป็น () 1. ต้นทาง () 2. ทางผ่าน () 3. ปลายทาง () 4. อื่น ๆ

1.13.4 (กรณีเดินทางผ่านหลายประเทศ) ระบุประเทศ ตามลำดับ ได้แก่

1)เสียค่าใช้จ่ายจำนวน.....

2)เสียค่าใช้จ่ายจำนวน.....

1.13.5 ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง.....

1.14 กรณีคนไทย เดินทางออกจากประเทศไทย/ภูมิลำเนา ไปประเทศ/จังหวัด

1.14.1 ช่องทาง.....(ระบุด่าน/สนามบิน/จังหวัด แล้วแต่กรณี)

1.14.2 วิธีการเดินทาง ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

() 1. เดินเท้า

() 2. ยานพาหนะ โดย

() 1.รถยนต์ () 2.เรือ () 3.รถโดยสาร

() 4. เครื่องบิน () 5. อื่น ๆ.....

1.14.3 กรณีเดินทางผ่านหลายประเทศ/จังหวัด ให้ระบุประเทศ/จังหวัด (แล้วแต่กรณี) ตามลำดับ ได้แก่

1)

2).....

3).....

1.14.4 การเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

.....
.....
.....

1.14.5 เส้นทางการค้ามนุษย์ (Trips การเดินทาง)

การเดินทางครั้งก่อน (Former Trips)

Trip # ครั้งที่	Date Left Country of Origin (วันที่เดินทางออกนอก ประเทศภูมิลำเนา หรือ ออกนอกภูมิลำเนาเดิมใน ประเทศไทย)	Border Entry Point (ด่าน/ช่องทางที่เดิน ทางเข้าสู่ประเทศ หรือเส้นทางการเดิน ทางผ่านจังหวัดใด ในประเทศไทย)	Transit Point (จุดพักระหว่างการ เดินทางในประเทศ)	Workplace (สถานที่ทำงาน)		
				Name (ชื่อ)	Type (ประเภทของงาน)	Location (สถานที่ตั้ง)
1 st						
2 nd						
3 rd						
4 th						

การเดินทางครั้งปัจจุบัน (This Trip)

Date Left Country Of Origin (วันที่เดินทางออก นอกประเทศ ภูมิลำเนา หรือ ออกนอก ภูมิลำเนาเดิมใน ประเทศไทย)	Border Entry Point (ด่าน/ช่อง ทาง ที่เดินทางเข้าสู่ ประเทศ หรือ เส้นทางการเดิน ทางผ่านจังหวัด ใดในประเทศไทย)	Transit Point (จุดพัก ระหว่าง การ เดินทาง ใน ประเทศ)	Workplace (สถานที่ทำงาน)			Length of stay (ระยะ เวลาที่ ทำงาน)	Working Hours per day (จำนวน ชั่วโมงต่อ วัน)	Total Income (รายได้รวม)	
			Workplace (ชื่อสถานที่ ทำงาน)	Type (ประ เภทของ งาน)	Location (สถาน ที่ตั้ง)			Amount (จำนวน เงิน)	Currency (สกุลเงิน)
			1 st						
			2 nd						
			3 rd						

เส้นทางการค้ามนุษย์ อื่นๆ ระบุ

.....

1.15 ลักษณะหรือวิธีการของการค้ามนุษย์

1. 15.1 ถูกกระทำในลักษณะ ดังต่อไปนี้ (ระบุได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () 1. จัดหา () 2. ซื้อ () 3. ขาย () 4. จำหน่าย
() 5. พามาจาก () 6. ส่งไปยังที่ใด () 7. หน่วงเหนี่ยว () 8. กักขัง
() 9. จัดให้อยู่อาศัย () 10. รับไว้

1.15.2 โดยวิธีการ (ระบุได้มากกว่าหนึ่งข้อ)

- () 1. ข่มขู่ () 2. ใช้กำลังบังคับ หรือถูกทารุณ () 3. ลักพาตัว
() 4. ใช้อล () 5. หลอกลวง () 6. ใช้อำนาจโดยมิชอบ
() 7. ให้เงินหรือผลประโยชน์อย่างอื่น
() 8. อื่น ๆ (ระบุ)

1.15.3 โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

- () 1. การแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณี () 2. การผลิตหรือเผยแพร่วัตถุหรือสื่อลามก
() 3. การแสวงหาประโยชน์ทางเพศในรูปแบบอื่น () 4. การเอาลงเป็นทาส
() 5. การนำมาขอตาน () 6. การบังคับใช้แรงงานหรือบริการ
() 7. การบังคับตัดอวัยวะเพื่อการค้า () 8. การอื่นใดที่คล้ายคลึงกันอันเป็นการขูดรีดบุคคล
() 9. รับจ้างตั้งครรภ์ () 10. อื่น ๆ ระบุ

1.16 ประเภทสถานที่เกิดเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ () 1. สถานค้าบริการ () 2. คาราโอเกะ () 3. โรงงาน

- () 4. เรือประมง () 5. งานบ้าน () 6. แพปลา () 7. อื่นๆ ระบุ.....

ชื่อสถานที่เกิดเหตุ.....

1.17 เป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

- () 1. ครั้งแรก () 2. มากกว่า 1 ครั้ง ระบุจำนวน.....ครั้ง

ผู้เสียหายออกจากสถานที่เกิดเหตุได้อย่างไร

- () 1. หนี () 2. ถูกจับกุม
() 3. ได้รับความช่วยเหลือ (ระบุชื่อบุคคล/องค์กร / หน่วยงานที่ช่วยเหลือ).....
() 4. อื่น ๆ โปรดระบุ.....

1.18 ความช่วยเหลือที่ได้รับ

- () 1. ส่งกลับภูมิลำเนา () 2. คุ้มครองความปลอดภัย
() 3. ให้อยู่ในการสงเคราะห์ (ให้ที่พัก อาชีพ / ตรวจสอบสุขภาพ)
() 4. ให้ความช่วยเหลือเรื่องการดำเนินคดี
() 5. อื่น ๆ โปรดระบุ.....

1.19 วันเข้ารับการคุ้มครอง..... วันออกจากการคุ้มครอง.....

1.20 ความช่วยเหลือเรื่องดำเนินคดีกับผู้กระทำผิด

- () 1. ทางแพ่ง () 2. ทางอาญา
() 3. ช่วยเหลือในการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน
() 4. ไม่ได้ให้ความช่วยเหลือเรื่องดำเนินคดีทางกฎหมาย เนื่องจาก.....

1.21 ความคุ้มครองตาม พ.ร.บ.คุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๖

() 1. ได้รับ () 2. ไม่ได้รับ

1.22 ความช่วยเหลือจากองค์กรเอกชนอื่นๆ

() 1. ไม่ได้รับ () 2. ได้รับ ด้าน..... จาก.....

2. ข้อมูลการดำเนินคดี ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

2.1 การดำเนินคดีในชั้นตำรวจ

- () 1. ลงบันทึกประจำวัน
() 2. รับแจ้งความ
() 3. สอบปากคำตาม ป.วิอาญา (เด็ก)

2.1.1 การดำเนินคดีทางกฎหมาย () 1. ไม่มี เนื่องจาก.....

() 2. มี โดย (สถานีตำรวจ).....

() 3. สืบพยานล่วงหน้า โดย.....

() 4. อื่น ๆ ระบุ.....

หมายเลขคดีอ้างอิง.....

วัน / เดือน / ปีเกิดเหตุ..... (หากไม่ทราบแน่ชัดให้ประมาณการ)

2.1.2 ชื่อหา.....หมายเลขคดีของพนักงานสอบสวน.....

ระยะเวลาในการสอบสวน.....

ชื่อพนักงานสอบสวน.....หมายเลขโทรศัพท์.....

2.1.3 สถานะผู้เสียหาย

สถานะของผู้เสียหาย ในการสอบสวน	ข้อกล่าวหา
() พยาน	ข้อกฎหมายที่ใช้ดำเนินคดี คือ.....
() ผู้ถูกดำเนินคดีอื่น ๆ (ระบุ).....	ข้อกฎหมายที่ใช้ดำเนินคดี คือ.....

2.1.4 จำนวนผู้ถูกจับกุม.....ราย

2.1.5 วัน / เดือน / ปีที่ถูกจับกุม.....

สถานที่เกิดเหตุ.....

พฤติการณ์แห่งคดีโดยย่อ

2.1.6 ประวัติการกระทำความผิด () 1. เคยกระทำความผิดและถูกดำเนินคดีมาแล้ว () 2. ไม่เคย

2.1.7 ส่งผู้เสียหายไปตรวจร่างกาย/การพิสูจน์พยานหลักฐานทางการแพทย์ () 1. ส่ง () 2. ไม่ส่ง

2.2 กระบวนการในชั้นอัยการ

2.2.1 ผลคดีสำนวนชั้นพนักงานอัยการ

- () 1. สั่งฟ้อง () 2. สั่งไม่ฟ้อง

เนื่องจาก.....

- () 3. อื่น ๆ

2.2.2 การดำเนินการเรียกร้อยค่าเสียหาย () 1. ทำ () 2. ไม่ทำ

2.2.3 ชื่อพนักงานอัยการหมายเลขโทรศัพท์.....

2.3 กระบวนการในชั้นศาล

- () 2.3.1 อยู่ในระหว่างพิจารณาคดี ชื่อผู้พิพากษา..... () ไม่มี

กระบวนการ	วัน/เดือน/ปี	ผลการดำเนินกระบวนการ
1. เบิกความเป็นพยาน		
2. การสืบพยานล่องหน้า		
3. การพิจารณาคดี กรณี.....		
4. การยื่นอุทธรณ์		
5. การยื่นฎีกา		
6. การยื่นเรื่องต่อศาลแรงงาน		

- () 2.3.2 เสร็จสิ้นแล้ว/ ผลการดำเนินคดี () ไม่มี

	เลขคดี ดำที่	เลขคดี แดงที่	เลขคดี อุทธรณ์/ ฎีกาที่	คำพิพากษา
ศาลชั้นต้น				คำพิพากษาศาลชั้นต้น 1. ยกฟ้อง 2. จำหน่ายคดี 3. จำเลยมีความผิด ตาม 4. ผลการเรียกร้อยค่าสินไหมทดแทน
ศาลอุทธรณ์				1. ยืนตามศาลชั้นต้น 2. ยกคำร้อง 3. แก่คำพิพากษาศาลชั้นต้น เป็น..... 4. กลับคำพิพากษาศาลชั้นต้น เป็น..... 5. ผลการเรียกร้อยค่าสินไหมทดแทน

ศาลฎีกา				1. ขึ้นตามศาลชั้นต้น 2. ยกคำร้อง 3. แก้คำพิพากษาศาลชั้นต้น เป็น..... 4. กลับคำพิพากษาศาลชั้นต้น เป็น..... 5. ผลการเรียกเรื่องคำสินไหมทดแทน
ศาล แรงงาน				1. ยกฟ้อง 2. จำหน่ายคดี 3. จำเลยมีความผิด ตาม 4. ผลการเรียกเรื่องคำสินไหมทดแทน 5. ฎีกา.....

3. การช่วยเหลือคุ้มครอง

3.1 การให้บริการด้านสวัสดิการสังคม (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. ปักจัญ 4 2. การให้คำปรึกษา
 3. การศึกษา 4. การให้บริการทางด้านกฎหมาย
 5. การให้บริการทางการแพทย์ 6. การฝึกอาชีพ
 7. การให้บริการด้านจัดหางาน 8. การให้บริการคุ้มครองผู้เสียหายในรูปแบบครอบครัว
 9. การสืบหาและประเมินครอบครัว 10. การส่งกลับและคืนผู้สังคม
 11. การติดตามและประเมินผล
 12. การจัดหางานในระหว่างการรอการส่งกลับ (ม.37) ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ ได้แก่

12.1 ประเภท/รูปแบบการคุ้มครองตามมาตรา 37 ได้แก่

1. อยู่ในราชอาณาจักรชั่วคราว
 2. ทำงานได้เป็นครั้งคราว
 3. ได้เป็นพยานในคดี

12.2 ลักษณะการจ้างงาน ได้แก่ 1. กรรมกร 2. ก่อสร้าง 3. ทำงานในโรงงาน

4. ประมง 5. ทำสวน 6. ร้านค้า 7. เสิร์ฟอาหาร
 8. งานรับใช้ในบ้าน 9. อื่นๆ ระบุ.....

12.3 จังหวัดที่ทำงาน ระบุ.....

12.4 ค่าจ้าง ระบุ จำนวน บาท/วัน

ระบุ จำนวน บาท/เดือน

- () 13. การคุ้มครองผู้เสียหายฯ ในกรณีตามมาตรา 39 ได้แก่
 - () 13.1 กรณีผู้มีสัญชาติไทย
 - () 13.2 กรณีคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย
 - () 13.3 กรณีคนต่างด้าวที่ได้รับการผ่อนผันให้อยู่เป็นกรณีพิเศษ
 - () 13.4 กรณีผู้มีสถานะหรือผู้มีถิ่นที่อยู่เป็นการชั่วคราวยังไม่สิ้นสุด
- () 14. อื่น ๆ (ระบุ)

3.2 ข้อมูลการดำเนินคดีและการช่วยเหลือทางกฎหมาย

3.2.1 ความประสงค์ของผู้เสียหายในการดำเนินคดี

- () 1. ประสงค์ดำเนินคดี
- () 2. ไม่ประสงค์ดำเนินคดี เนื่องจาก (ระบุ).....
- () 3. กรณีผู้เสียหายเป็นเด็ก (อายุไม่เกิน 18 ปี) ต้องดำเนินคดีกับผู้กระทำผิด

3.2.2 การให้ความร่วมมือของผู้เสียหาย

- () 1. ให้ความร่วมมือในการสอบสวนและการฟ้องคดีค้ำมนุษย์
- () 2. ให้ความร่วมมือในการสอบสวนและการฟ้องคดีค้ำมนุษย์อย่างไม่เต็มใจ
- () 3. ไม่ ให้ความร่วมมือในการสอบสวนและการฟ้องคดีค้ำมนุษย์
- () 4. อื่น ๆ ระบุ

3.2.3 ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการดำเนินคดีให้แก่ผู้เสียหาย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () 1. พยานหลักฐานไม่เพียงพอ () 2. พยานซึ่งเป็นผู้เสียหายหลบหนี
- () 3. ไม่มีผู้เชี่ยวชาญ/ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย () 4. ผู้ต้องหาหลบหนี
- () 5. อื่นๆ ระบุ

3.2.4 การปรึกษาด้านกฎหมาย/การแต่งตั้งทนายเพื่อให้จำเลยชดเชยค่าเสียหาย

- () 1. มีทนายความส่วนตัว
- () 2. ปรึกษากับทนายความอาสา สภาทนายความ
- () 3. แต่งตั้งทนายความโดยขอความช่วยเหลือจากสภาทนายความ
- () 4. ปรึกษา สำนักงานคุ้มครองและช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมาย

3.2.5 การช่วยเหลือตามกฎหมายฉบับอื่น ๆ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () 1. พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546
- () 2. พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ.2539
- () 3. พระราชบัญญัติควบคุมคนขอทาน พ.ศ. 2484
- () 4. พระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. 2528
- () 5. พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541
- () 6. พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2551
- () 7. อื่นๆ ระบุ.....

3.3 การแพทย์

ประวัติสุขภาพ (ประเมินโดยเจ้าหน้าที่และพิจารณารายงานการรักษาทางการแพทย์
ของผู้ตกเป็นเหยื่อและเพื่อเก็บหลักฐานทางนิติเวช)

3.3.1 การเจ็บป่วยทางกาย/จิตที่จำเป็นต้องได้รับการรักษาด่วน.....

หน่วยงานที่ให้การรักษา.....

3.3.2 ประวัติการถูกละเมิดสิทธิ

1. มีประวัติถูกละเมิดสิทธิมาก่อนหรือไม่ () 1. มี () 2. ไม่มี

2. ประเภทการถูกละเมิดสิทธิ ถูกทารุณกรรม (คู่มือการคุ้มครอง การทารุณกรรม)

.....

3. กรณีถูกละเมิดสิทธิ ถูกทารุณกรรม ฯลฯ (ระบุโดยใครอย่างไร).....

.....

3.3.3 สุขภาพกาย () ปกติ () ไม่ปกติ

1. น้ำหนัก.....ก.ก. ส่วนสูง..... ซม.

ความดันโลหิต..... สายตา.....

2. บาดแผล () 1. ไม่มี () 2. มี (ระบุ).....

3. ลักษณะโดยทั่วไป

() 1. เจ็บป่วยได้รับบาดเจ็บซึ่งจำเป็นต้องรับการรักษา () 2. เบาทน

() 3. มะเร็ง/เนื้องอก () 4. ความดันโลหิตสูง () 5. กล้ามเนื้อ กระดูกหรือข้อต่อ

() 6. ปัญหาเกี่ยวกับตา/หู () 7. วัณโรค นิวมอเนีย หรือโรคเกี่ยวกับปอด

() 8. โรคเกี่ยวกับระบบทางเดินอาหาร () 9. โรคผิวหนัง

() 10. โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ () 11. มีภาวะทางโภชนาการ (ขาดโภชนาการ)

() 12. โรคหัวใจ () 13. อื่น ๆ ระบุ.....

4. การแพ้ยาสารอาหาร () 1. ไม่มี () 2. มี ระบุ.....

5. พิกัด

() 1. พิกัดมาแต่กำเนิด (ระบุ).....

() 2. พิกัดเนื่องจากประสบอุบัติเหตุ (ระบุ).....

() 3. พิกัดเนื่องจากป่วยเจ็บในอดีต เช่น (โปลิโอ).....

() 4. พิกัดเนื่องจากถูกนำมาเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ (ถูกทำให้พิการ) (ระบุ).....

6. ประวัติการกระทบกระเทือนทางสมอง.....
.....

7. การเจ็บป่วยทางกาย รุนแรงจนต้องรักษาในโรงพยาบาล

() 1. ไม่เคย () 2. เคย

ระบุโรคและช่วงเวลาและอายุที่เป็น.....

เหตุผลการเข้าโรงพยาบาล.....

8. การตั้งครรภ์

8.1 ผู้เสียหายตั้งครรภ์หรือไม่

() 1. ไม่ () 2. ตั้งครรภ์ได้.....เดือน.....วัน

(ระบุวันที่รอบเดือนมาครั้งสุดท้าย.....)

8.2 ความพร้อมของผู้เสียหายต่อการมีบุตร

() 1. พร้อม () 2. ไม่พร้อม

8.3 การยอมรับของผู้เสียหายต่อการมีบุตร

() 1. ยอมรับมีบุตร () 2. ไม่ยอมรับ () 3. อื่น ๆ (ระบุ).....

8.4 ผู้เสียหายเคยทำแท้งหรือไม่ () 1. ไม่เคย () 2. เคย.....ครั้ง

สาเหตุการทำแท้ง.....

วิธีการที่เลือก.....

8.5 ผู้เสียหายมีภาวะจิตใจอย่างไรในการตั้งครรภ์ครั้งนี้

() 1. วิดกกังวล () 2. เครียด () 3. อื่น ๆ (ระบุ).....

9. การใช้สารเสพติด

9.1 ในช่วง 2 ปีที่ผ่านมาผู้เสียหายใช้สารเสพติดเหล่านี้หรือไม่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() 1. ไม่เคย () 2. แอลกอฮอล์ (เหล้า/เบียร์/ไวน์) () 3. บุหรี่/ยาสูบ/ยาเส้น

() 4. สารระเหย () 5. กัญชา () 6. ยาบ้า () 7. ยาอี () 8. เฮโรอีน

() 9. ผื่น.....โดยวิธี () อัด () วิธีอื่น ระบุ.....

9.2 ปัจจุบันผู้เสียหายใช้สารเสพติดเหล่านี้หรือไม่...

() 1. ไม่เคย () 2. แอลกอฮอล์ (เหล้า/เบียร์/ไวน์) () 3. บุหรี่/ยาสูบ/ยาเส้น

() 4. สารระเหย () 5. กัญชา () 6. ยาบ้า () 7. ยาอี () 8. เฮโรอีน

() 9. ผื่น.....โดยวิธี () อัด () วิธีอื่น ระบุ.....

10. ปัญหาสุขภาพทางกาย อื่น ๆ

.....

.....

3.3.4 สุขภาพจิต () ปกติ () ไม่ปกติ ระบุ

1. พัฒนาการ (กรณีผู้เสียหายเป็นเด็ก).....

2. ปัญหาสุขภาพจิต (จากแฟ้มประวัติที่ได้รับการวินิจฉัยจากบุคลากรในทีมสุขภาพ)

() ไม่มี () 1. ซึมเศร้า () 2. วิตกกังวล () 3. อารมณ์ไม่มั่นคง (เดี๋ยวดี เดี๋ยวร้าย)

() 4. มีพฤติกรรมก้าวร้าว/รุนแรง () 5. มีภาวะหวาดระแวง

() 6. มีอาการผิดปกติในการนอน () 7. มีอาการผิดปกติในการรับประทานอาหาร

() 8. มีปัญหาความบกพร่องในการเรียนรู้ () 9. มีความบกพร่องทางสติปัญญา

() 10. ปัญหาสุขภาพจิตอื่น ๆ ระบุ

ลักษณะทั่วไป (ที่สังเกตพบ)

3.3.5 การให้การช่วยเหลือทางด้านสุขภาพกาย/จิต

ชนิดของความช่วยเหลือ	ว / ด / ป	หน่วยงาน	รายละเอียด

3.3.6. ประวัติที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพของบุคคลในครอบครัว

1. ปัญหาสุขภาพของบุคคลในครอบครัว () 1. ไม่มี () 2. มี

ปัญหาของบุคคลในครอบครัวมีดังต่อไปนี้ ระบุได้มากกว่า 1 ข้อ

ปัญหาของบุคคลในครอบครัว	มี	ไม่มี	พ่อ	แม่	รายละเอียด
1. โรคประสาท					
2. ก้าวร้าว/อารมณ์รุนแรง					
3. บุคลิกภาพแปรปรวน					
4. การเลี้ยงดูไม่เหมาะสม					
5. ติดสารเสพติด					
6. ปัญญาอ่อน					
7. ปัญหาทางสมอง (Head Injury)					
8. ปัญหาการเรียนรู้ (LD)					
9. เคยถูกละเมิดสิทธิ/ทารุณกรรม					
10. เคยถูกละเมิดสิทธิผู้อื่น					

4. การกินผู้ลี้ภัย (ผู้กรอกข้อมูลคือเจ้าหน้าที่/นักสังคมสงเคราะห์ในพื้นที่หรือตัวแทนกลางแล้วแต่กรณี)

4.1 การประเมินเพื่อกินผู้ลี้ภัย

4.1.1 สถานภาพความสัมพันธ์ในครอบครัวของผู้เสียหาย และผู้ใกล้ชิดกับผู้เสียหาย

(เจ้าหน้าที่ นักสังคมสงเคราะห์ในพื้นที่)

ความสัมพันธ์	มีปัญหา	ไม่มีปัญหา	ความสัมพันธ์	มีปัญหา	ไม่มีปัญหา	ความสัมพันธ์	มีปัญหา	ไม่มีปัญหา
พ่อ	ระบุ		พ่อเลี้ยง	ระบุ		เพื่อนบ้าน	ระบุ	
แม่	ระบุ		แม่เลี้ยง	ระบุ			ระบุ	
พี่น้องร่วมบิดามารดา	ระบุ			ระบุ			ระบุ	
คู่สมรส (ปัจจุบัน)	ระบุ			ระบุ			ระบุ	
บุตร			อื่นๆ ระบุ			ความสัมพันธ์โดยรวม		

4.1.2 ความปลอดภัย

1. ผู้เสียหายคิดว่าผู้ค้ำนุญชั้ทราบที่อยู่ปัจจุบันของผู้เสียหาย

() 1. ทราบ () 2. ไม่ทราบ () 3. ไม่แน่ใจ

2. ผู้เสียหายคาดว่าผู้ค้ำนุญชั้ทราบว่าผู้เสียหายได้รับการช่วยเหลือจากทางราชการ

() 1. ทราบ () 2. ไม่ทราบ () 3. ไม่แน่ใจ

3. ผู้เสียหายมีการติดต่อกับผู้ค้ำนุญชั้ภายหลังการหลบหนี/ได้รับการช่วยเหลือ

() 1. มี () 2. ไม่มี () 3. ไม่แน่ใจ

4. ผู้ค้ำนุญชั้ทราบที่อยู่ของครอบครัวของผู้เสียหาย

() 1. ทราบ () 2. ไม่ทราบ () 3. ไม่แน่ใจ

5. ผู้ค้ำนุญชั้มีการข่มขู่ครอบครัวผู้เสียหาย

() 1. มี (ระบุ)..... () 2. ไม่มี

6. มีคนในครอบครัวผู้เสียหายมีส่วนร่วมในกระบวนการค้ำนุญชั้

() 1. มี () 2. ไม่มี

7. มีคนสนิทของผู้เสียหายมีส่วนร่วมในกระบวนการค้ำนุญชั้

() 1. มี () 2. ไม่มี

8. มีที่พักที่ปลอดภัยในประเทศไทยหรือไม่

- ไม่มี
- มี ได้แก่
 - 1. อยู่กับครอบครัว
 - 2. อยู่กับคนรัก
 - 3. อยู่กับเพื่อน
 - 4. อยู่ห้องเช่า
 - 5. ที่พักส่วนตัว

9. สิ่งที่ต้องการทำเมื่อกลับถึงบ้าน

- 1. กลับไปเรียนต่อ
- 2. กลับไปทำงานเดิม
- 3. จะหางานใหม่ทำในประเทศไทย
- 4. จะหางานต่างประเทศ
- 5. อื่นๆ ระบุ

10. มีความตั้งใจที่จะเรียนหรือทำงานในเร็วๆ นี้หรือไม่

- 1. ใช่
- 2. ไม่ใช่ เนื่องจากมีปัญหาสุขภาพ
- 3. ไม่ใช่ เนื่องจากยังไม่มีความสนใจ
- 4. ไม่ใช่ เนื่องจากต้องการเวลาคิด
- 5. ไม่ใช่ เนื่องจากสภาพจิตใจบอบช้ำมาก
- 6. ไม่ใช่ กังวลเรื่องความปลอดภัย
- 7. ไม่ใช่ เนื่องจาก

11. หากจะเรียนหรือทำงานสิ่งที่ต้องการความช่วยเหลือ ได้แก่.....

12. ยังมีกังวลเรื่องความปลอดภัยหรือไม่

- 1. ไม่มี
- 2. มี

13. ครอบครัวทราบเรื่องของท่านหรือไม่

- 1. ทราบ
- 2. ไม่ทราบ

14. มีความวิตกกังวลเรื่องอื่นใดอีกหรือไม่

- 1. ไม่มี
- 2. มีระบุ

15. ต้องการความช่วยเหลือคืนสู่สังคมหรือไม่

- 1. ต้องการ
- 2. ไม่ต้องการ เนื่องจาก

4.2 การให้ความช่วยเหลือเพื่อคืนสู่สังคม

1. การให้ความช่วยเหลือด้านที่พัก ระบุ

 - 1.1.....
 - 1.2.....
 - 1.3.....

2. โครงการประกอบอาชีพอิสระ
 - () 1. ต้องการทำ ระบุ
 - () 2. ยังไม่ต้องการ
3. การให้ความช่วยเหลือด้านกฎหมาย
 - () 1. มีการดำเนินคดีที่ประเทศปลายทาง
 - () 2. แจ้งความร้องทุกข์ดำเนินคดีผู้ค้าที่ประเทศไทย
 - () 3. รับทราบสิทธิตามกฎหมาย
 - () 4. การเยียวยาทางกฎหมาย
 - () 5. เงินชดเชยค่าเสียหาย
 - () 6. การให้คำปรึกษาทางกฎหมาย
 - () 7. อื่นๆ ระบุ
4. การให้ความช่วยเหลือด้านสุขภาพ
 - () 1. สุขภาพจิต ระบุ
 - () 2. สุขภาพกาย ระบุ
5. การสนับสนุนเงินทุนเริ่มชีวิตใหม่
 - () 1. ต้องการ ได้แก่.....
 - () 2. ไม่ต้องการ
6. การช่วยเหลือครอบครัวและบุตร
 - () 1. ต้องการ ได้แก่ (ระบุบริการที่ให้).....
 - () 2. ไม่ต้องการ
7. ทวนการศึกษาต่อ
 - () 1. ของตนเอง
 - () 2. ของบุตรหลาน
8. การจัดหางานทำ
 - () 1. ต้องการ ได้แก่.....
 - () 2. ไม่ต้องการ
9. มีความจำเป็นต้องประเมินครอบครัวหรือไม่
 - () 1. ไม่มี
 - () 2. มี ระบุ.....

4.3 ความช่วยเหลือที่จำเป็นจะต้องได้ฟื้นฟูและดูแลอย่างต่อเนื่อง

- () 1. สุขภาพร่างกาย ระบุ.....
- () 2. สุขภาพจิต ระบุ.....
- () 3. สัมพันธภาพ / สภาพจิตใจของบุคคลในครอบครัว
- () 4. การประกอบอาชีพ
- () 5. ทักษะทางสังคม (ทักษะชีวิต)
- () 6. การศึกษา
- () 7. อื่นๆ

5. การติดตาม/การประเมินผล

5.1 การติดตามครั้งที่ 1 (3 เดือน) โดย.....พบว่า

1. สถานภาพของผู้เสียหายในปัจจุบัน

- () 1. มีงานทำ ระบุ.....
- () 2. ศึกษาต่อ
- () 3. อบรมอาชีพ
- () 4. วางงาน
- () 5. เจ็บป่วย
- () 6. อยู่ในความดูแลของบ้านพัก
- () 7. อื่นๆ ระบุ.....
- () 8. ไม่สามารถติดต่อได้

2. ผู้เสียหายมีรายได้เท่าไรต่อเดือน (เลือกตอบ 1 ข้อ)

- () 1. ต่ำกว่า 2,000 บาท/เดือน () 2. มากกว่า 2,000 – 5,000 บาท/เดือน
- () 3. มากกว่า 5,000 – 9,000 บาท/เดือน () 4. มากกว่า 9,000 บาท/เดือน
- () 5. อื่นๆ ระบุ.....

มีหนี้สินที่ต้องจ่ายบาท

3. ผู้เสียหายพักอยู่กับใคร

- () 1. ครอบครัว () 2. เพื่อน () 3. อยู่คนเดียว
- () 4. คู่รัก () 5.ญาติ () 6. นายจ้าง
- () 8. ไม่ทราบ () 7. อื่นๆ ระบุ.....

4. สภาพแวดล้อม

สภาพแวดล้อมชุมชน	รายละเอียด (บรรยาย)
โรงเรียน/สถานศึกษา	
ที่ทำงาน	
สถานที่ใกล้บ้าน	
อื่นๆ	

5. ความกังวลเรื่องความปลอดภัย ไม่มี มี ระบุ.....

6. ความช่วยเหลือที่จำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟูดูแลอย่างต่อเนื่อง

- () 1. สุขภาพร่างกาย ระบุ
- () 2. สุขภาพจิต ระบุ
- () 3. สัมพันธภาพ / สภาพจิตใจของบุคคลในครอบครัว
- () 4. การประกอบอาชีพ
- () 5. การศึกษา
- () 6. อื่นๆ

5.2 ผลการติดตาม ครั้งที่ 2 (6 เดือน) โดย.....พบว่า

- () 1. มีงานทำ ระบุ.....
- () 2. ศึกษาต่อ
- () 3. อบรมอาชีพ
- () 4. ว่างาน
- () 5. เจ็บป่วย.....
- () 6. อยู่ในความดูแลของบ้านพัก
- () 7. ไม่สามารถติดต่อได้
- () 8. อื่นๆ ระบุ.....

5.3 จากการติดตามเยี่ยมครั้งสุดท้าย (ระบุ.....เดือน) โดยพบว่า

- () 1. มีงานทำ ระบุ.....
- () 2. ศึกษาต่อ
- () 3. อบรมอาชีพ
- () 4. ว่างาน
- () 5. เจ็บป่วย ระบุ
- () 6. อยู่ในความดูแลของบ้านพัก
- () 7. ไม่สามารถติดต่อได้
- () 8. อื่นๆ ระบุ

ความยินยอมในการเปิดเผยข้อมูล

ข้าพเจ้า _____ ให้อนุญาตแก่บุคคล/องค์กรที่เกี่ยวข้องในการใช้ข้อมูลที่ข้าพเจ้าได้ให้ไว้ในรายงานฉบับนี้.

ข้าพเจ้าเข้าใจดีว่า ข้อมูลทั้งหลายดังกล่าว จะได้รับการรักษาไว้เป็นความลับ และสามารถนำไปใช้ได้ตามความจำเป็นเพื่อการช่วยเหลือข้าพเจ้า และเพื่อการจัดทำฐานข้อมูลต่อไป.

ลายเซ็นของผู้เสียหาย

วัน/เดือน/ปี

ลายเซ็นของเจ้าหน้าที่

วัน/เดือน/ปี

ZOE Child Rescue (ZCR)

หน่วยช่วยเหลือเด็กให้พ้นภัยของมูลนิธิไจเอ

Referral Form

แบบฟอร์มแจ้งเบาะแส หรือ ส่งตัว

- ❖ This form should be completed for every referral or information ZCR receives about children in danger.
- ❖ ต้องมีการกรอกแบบฟอร์มนี้ทุกครั้งที่ได้รับแจ้งเบาะแสดังกล่าวเกี่ยวกับเด็กที่ตกอยู่ในสภาวะอันตราย

YOUR NAME: ชื่อเจ้าหน้าที่ไจเอ.....

REFERRAL NAME

ชื่อ นามสกุลของบุคคลแจ้งเบาะแส หรือผู้มาส่ง

REFERRAL NUMBER

เบอร์โทรศัพท์ของผู้แจ้งเบาะแส หรือผู้มาส่ง

REFERRAL AFFILIATION:

คน/องค์กร ที่รู้จักผู้แจ้งเบาะแสหรือมาส่ง:

DETAILS: รายละเอียด

ประวัติของเด็ก Child information

.....

.....

ประวัติครอบครัว Family background

.....

.....

ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็ก Current and potential abuse and concerns

-การละเลย Neglect:

.....

.....

-การทารุณกรรมทางร่างกาย Physical abuse:

.....

.....

-ค้ายมนุษย์ Human trafficking:

.....

.....

สุขภาพกาย / สุขภาพจิต Health (physical/mental)

ข้อมูลเพิ่มเติมอื่นๆ Additional information

แบบประเมินก่อนสำรวจ Evaluation Form ; Pre Trip ชื่อ _____ นามสกุล _____ อายุ _____ ปี เพศ _____ First name: _____ Last name _____ Age: _____ years old Gender _____ ตารางสถานภาพและความเสี่ยง Status and Risk Table			
ระดับความเสี่ยง Risk Level	1	2	3
การละเลย Neglect			
การทารุณทางร่างกาย Physical Abuse			
ครอบครัว Family			
ค้ำมนุษย์ HT			

ลงชื่อ.....ผู้รับแจ้ง

อนุมัติโดย.....

วันที่:

ทะเบียนประวัติเด็ก

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

1.ชื่อ - นามสกุล ของเด็ก: Child's Name:

2.วัน เดือน ปี เกิด: Date Of Birth:เชื้อชาติ.....ศาสนา.....

3.บัตรประชาชนเลขที่.....วันออกบัตร.....วันหมดอายุ.....

4.รับผู้เดือดร้อนเมื่อวันที่.....หน่วยงานที่นำส่ง.....

5.สาเหตุที่ให้การสงเคราะห์.....

ภูมิลำเนาเดิม.....

ที่อยู่ปัจจุบัน.....

6.การศึกษา () ไม่เคยเรียน () เคยเรียนจบชั้น.....โรงเรียน.....

7.สถานภาพ () โสด () ถูกทอดทิ้ง () สมรสตายจดทะเบียน

8.สมาชิกในครอบครัว

.....

.....

.....

.....

.....

9.ชื่อ-นามสกุล บิดา.....อายุ.....ปี อาชีพ.....สถานที่ทำงาน.....

ภูมิลำเนาเดิม.....

ที่อยู่ปัจจุบัน.....

() มีชีวิตอยู่ () เสียชีวิตแล้ว () อื่นๆ.....

สุขภาพ () ดี () ปานกลาง () ไม่มี

() ไม่ใช่เพราะ.....

10. ชื่อมารดา..... อายุ..... ปี อาชีพ..... สถานที่ทำงาน.....

ภูมิลำเนาเดิม.....

ที่อยู่ปัจจุบัน.....

() มีชีวิตอยู่ () เสียชีวิตแล้ว () อื่นๆ.....

สุขภาพ () ดี () ปานกลาง () ไม่มี

() ไม่ดี เพราะ.....

11. ชื่อผู้ปกครอง..... นามสกุล..... อายุ..... ปี อาชีพ.....

สถานที่ทำงาน.....

ภูมิลำเนาเดิม.....

ที่อยู่ปัจจุบัน.....

ชื่อสามีภรรยา..... นามสกุล..... อายุ..... ปี อาชีพ.....

ที่อยู่ปัจจุบัน.....

สุขภาพ () ดี () ปานกลาง () ไม่มี

() ไม่ดี เพราะ.....

12. ประวัติครอบครัว

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

13. ข้อมูลด้านสุขภาพ

เด็กเคยป่วยหนักและต้องนอนโรงพยาบาลด้วยโรคอะไรหรือไม่ ถ้าเคย เป็นโรคอะไร ?

 ไม่เคยเป็น เคยเป็น โรคอะไร

ปัจจุบันเด็กมีโรคติดต่อร้ายแรงหรือไม่ ?

เด็กเคยเป็นโรคติดต่อร้ายแรงมาก่อนหรือไม่ ?

ถ้าเคย เป็นโรคอะไร ?

เด็กมีความพิการในส่วนใดของร่างกายหรือไม่ ?

ถ้ามี เป็นส่วนไหนของร่างกาย

เด็กเคยรักษาทางด้านจิตใจกับหมอมืออาชีพมาก่อนหรือไม่ ?

 ไม่เคย เคยไป ก็ครั้งที่ผ่านมา

13.1 สุขภาพกาย ปัจจุบัน

- สุขภาพ () ดี () ปานกลาง () ไม่มี

- สุขภาพไม่ดี เพราะ

- โรคประจำตัว () มี คือ

() ไม่มี

มีตำหนิหรือแผลเป็น

13.2 สุขภาพจิต

- ความสามารถในการรับรู้ () ปกติ () ไม่ปกติ คือ

14. ปัญหาโดยย่อ

.....

.....

.....

.....

.....

15. การดำเนินการให้ความช่วยเหลือและการวางแผนให้ความช่วยเหลือ

.....

.....

.....

.....

.....

รายชื่อในครอบครัวฯนอก กบิตา-นารดา OTHER FAMILY MEMBERS

ชื่อ /NAME	อายุ /AGE	อาชีพ /JOB	ความสัมพันธ์กับเด็ก /RELATIONSHIP TO THE CHILD	การศึกษา /EDUCATION
1.				
2.				
3.				

สุขภาพสมาชิกในครอบครัว: Condition of Health: (FAMILY MEMBERS):

.....

.....

.....

ลงชื่อ..... ผู้ปกครอง/ผู้มอบเด็ก

(.....)

ลงชื่อ..... ผู้รับการสงเคราะห์

(.....)

ลงชื่อ..... เจ้าหน้าที่สถานสงเคราะห์

(.....)

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

15. พ.ต.อ.ฐปกรณ์ เทิดรัตนพงศ์ พนักงานสืบสวนภูธรจังหวัดสงขลา
ภูธรจังหวัดสงขลา
16. นางสาวกมลพัฒน์ นนตรี นักสังคมสงเคราะห์
บ้านพักเด็กและพัฒนาอาชีพ (ชาย) จังหวัดสงขลา
17. นางสาววารินี สาทมะ นักพัฒนาสังคม
บ้านพักเด็กและพัฒนาอาชีพ (ชาย) จังหวัดสงขลา
18. พ.ต.ท. จักรพรรณ โชติบุตร รองผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรเมืองสงขลา
สถานีตำรวจภูธรเมืองสงขลา
19. นายกฤษฎา สัตยานุรักษ์ นักพัฒนาสังคม
สำนักงานพัฒนาสังคมจังหวัดสงขลา
20. นางสาวอภิศมา คงประดิษฐ์ นักพัฒนาสังคม
สำนักงานพัฒนาสังคมจังหวัดสงขลา
21. นางสาวชมฤดี นาทะศิริ หัวหน้ากลุ่มสวัสดิการ
สำนักงานพัฒนาสังคมจังหวัดสงขลา
22. นางสาววรัทยา พรหมสุนทร นักสังคมสงเคราะห์ชำนาญการ
สำนักงานพัฒนาสังคมจังหวัดสงขลา
23. นางสาวสุนิย์รัตน์ ศิริรักษ์ นักพัฒนาสังคม
สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสงขลา

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสงขลา

24. นายจรัส ชุมปาน พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสงขลา
25. นางสาวชมฤดี นาทะศิริ หัวหน้ากลุ่มสวัสดิการสังคมและพิทักษ์คุ้มครองสิทธิ
26. นางสาววรัทยา พรหมสุนทร นักสังคมสงเคราะห์ชำนาญการ
27. นางสาวสุนิย์รัตน์ ศิริรักษ์ นักพัฒนาสังคม

บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดสงขลา

28. นางสาวกมลพัฒน์ นนตรี นักสังคมสงเคราะห์
29. นางสาวซีลาวาตี วานี นักสังคมสงเคราะห์
30. นางสาวมารีณี สาแม นักพัฒนาสังคม
31. นายวรรณันท์ ศักดิ์ตระกูล นักสังคมสงเคราะห์

สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ (ชาย) จังหวัดสงขลา

32. นายอาทิตย์ รักทอง ผอ. สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ (ชาย) จ.สงขลา
33. นายอรรถพล วงศ์กระจ่าง หัวหน้าฝ่ายสวัสดิการ
34. นายสาธิต สาครรัตน์ หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป

เมื่อวันที่ 27 กันยายน 2555

ตำรวจภาค 5 และสำนักงานตำรวจภูธรจังหวัดสงขลา

35. พ.ต.ต. จักรพรรณ โชติบุตร
สถานีตำรวจภูธรเมืองสงขลา	รองผู้กำกับการสืบสวน
36. พ.ต.อ. ศุภวัฒน์ ทับเคลียว
ตำรวจภูธรจังหวัดสงขลา	รองผู้บังคับการ
37. พ.ต.อ.ธูปกร เทิดรัตนพงศ์
ตำรวจภูธรจังหวัดสงขลา	พนักงานสอบสวนผู้ทรงคุณวุฒิ
38. พ.ต.ท.เอกภพ มุสิกปักษ์
ตำรวจภูธรจังหวัดสงขลา	สารวัตรกองกำกับการสืบสวน
39. ร.ต.ท.กัมปนาท ปานสุวรรณ
ตำรวจภูธรจังหวัดสงขลา	รองสารวัตรกองกำกับการสืบสวน
40. พ.ต.ท.นิติเวช มณีช่วง
ตำรวจภูธรจังหวัดสงขลา	สารวัตรกองกำกับการสืบสวน 3 กองบังคับการสืบสวนภูธร 9
41. ด.ต. ชำนาญ บัวศรี
ตำรวจภูธรจังหวัดสงขลา	ผู้บังคับหมู่กองกำกับการสืบสวน 3 กองบังคับการสืบสวนภูธร 9

เมื่อวันที่ 28 กันยายน 2555

สำนักงานอัยการจังหวัดสงขลา

42. นายพงศ์ธวัช เอื้องพิสุทธ์
สำนักงานอัยการจังหวัดสงขลา	อัยการประจำจังหวัดสงขลา

สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสงขลา

43. ร.ต.อ. สมชาย ประกมาส	รองสารวัตรตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสงขลา
44. ด.ต. หญิง สุดารัตน์ เชื้อทอง	ผู้บังคับหมู่ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสงขลา

ศูนย์อภิบาลผู้เดินทางทะเล (บ้านสุขสันต์) จังหวัดสงขลา

45. นายสุชาติ จันทลักษณ์	ผู้จัดการศูนย์อภิบาลผู้เดินทางทะเลสงขลา

สำนักงานตำรวจภูธรหาดใหญ่

46. พ.ต.ท. ธรรมรัตน์ เพชรหนองชุม	รองผู้กำกับการปราบปราม
47. ร.ต.อ. ศรเพชร ตันตอมรชัยกุล	พนักงานสอบสวน
48. ร.ต.ต. สงกรานต์ วงศ์สุนธ์	รองสารวัตรสืบสวน

สภาอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง

14. นายสมชาย วัชรสุขโพธิ์

เมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน 2555

สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดระนอง

15. พ.ต.ท. สมชาย จิตสงบ

รอง ผกก. ตม. จ.ระนอง

16. ร.ต.ต. สินชัย หนูคง

รอง สว. ตม. จ.ระนอง

สำนักงานศาลยุติธรรมจังหวัดระนอง

17. นายณัฐอนันต์ สงพราหมณ์

ผู้อำนวยการศาลเด็กและเยาวชนจังหวัดระนอง

สำนักงานประจำศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดระนอง

18. นางสาวมาลินี แซ่ไคว้ว

เจ้าพนักงานศาลยุติธรรมชำนาญการพิเศษ (เจ้าหน้าที่ส่วนคดี)

สำนักงานประจำศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดระนอง

เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2555

สำนักงานอัยการจังหวัดเชียงใหม่ และสำนักงานอัยการภาค 5

33. นายวัฒนชัย คุ่มวงศ์ดี
สำนักงานอัยการภาค 5	อธิบดีอัยการภาค 5
34. นายวิศิษฐ์ ภูวิทย์พันธ์
สำนักงานอัยการภาค 5	รองอธิบดีอัยการภาค 5
35. นางสาวอำไพ คำไชย
สำนักงานอัยการภาค 5	ผู้อำนวยการสำนักอำนวยการ
36. นายพูลศักดิ์ ศรีเจริญ
สำนักงานอัยการจังหวัดเชียงใหม่	อัยการจังหวัดเชียงใหม่
37. นายกิตติคุณ จันทรสถาวร
สำนักงานอัยการจังหวัดเชียงใหม่	อัยการจังหวัดประจำสำนักงานอัยการสูงสุด
38. นางสาวปิยรัตน์ ปันเคหา
สำนักงานอัยการจังหวัดเชียงใหม่	ผู้อำนวยการ สำนักอำนวยการ

กรมการกงสุล

39. นายนายธงชัย ชาสวัสดิ์	อธิบดีกรมการกงสุล

มูลนิธิเพื่อความเข้าใจเด็ก

40. นายเบน สวัสดิวัตน์	ผู้อำนวยการมูลนิธิเพื่อความเข้าใจเด็ก
41. นางสาวเดือน วงษา	ผู้จัดการมูลนิธิ
42. นายธิตชัย ศรภักดี	นักกฎหมาย
43. นางสาวพรนิภา คำสม	นักสังคมสงเคราะห์

สำนักงานศาลยุติธรรมจังหวัดเชียงใหม่

44. นายชัยโรจน์ เทียวสุวรรณ	นิติกรชำนาญการพิเศษ
45. นางอนงค์ เจริญแท้	เจ้าพนักงานศาลยุติธรรมชำนาญการพิเศษ
46. นางชฎานันท์ บรรจง	นิติกรปฏิบัติการ

เมื่อวันที่ 21 ธันวาคม 2555

บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดเชียงใหม่

47. นางมิ่งขวัญ วีระชาติ	หัวหน้าบ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดเชียงใหม่
48. นางสาววราลักษณ์ วงศ์กา	นักสังคมสงเคราะห์

สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดเชียงใหม่

49. พ.ต.อ. ประจักษ์ อวัยวานนท์	ผู้กำกับการตรวจคนเข้าเมือง จังหวัดเชียงใหม่
50. พ.ต.ท. ธนสร แดงแก้ว	สารวัตรสืบสวน
51. ร.ต.ต. ทริช หน่อสุวรรณ	รองผู้กำกับการตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดเชียงใหม่
52. ต.ต. เจริญ พละพล	ผู้บังคับหมู่ ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดเชียงใหม่

เมื่อวันที่ 14 มกราคม 2556

สำนักงานมูลนิธิ ZOE International Ministries

53. น.ส.อรไท สายสิงห์ทอง	ผู้ช่วยผู้อำนวยการมูลนิธิ โซเอฯ คณะกรรมการเลขาธิการ
54. นายวิทยา สุนทรแดนไพโร	ผู้จัดการฝ่ายช่วยกู้เด็ก (ภาคเหนือ)
55. นางลักขณา สะริม	ผู้ช่วยผู้จัดการ ฝ่ายช่วยกู้เด็ก
56. นางสาวธิต สิริว่องวัฒนกิจ	นิติกร
57. นางสาวกาญจนา มอกะละ	เจ้าหน้าที่สนาม
58. นางแคโรล ฮาร์ท	ผู้ก่อตั้ง สำนักงานมูลนิธิ ZOE International Ministries
59. นายไมเคิล ฮาร์ท	ผู้ก่อตั้ง สำนักงานมูลนิธิ ZOE International Ministries
60. นายเกรก นาคามูระ	รองประธานฝ่ายช่วยกู้เด็ก (สากล)
61. นายร็อบ แทงค์	ผู้จัดการฝ่ายปฏิบัติการ – ฝ่ายช่วยกู้เด็กประเทศไทย
62. นายทรงสถิต จงศิริวัฒน์	เจ้าหน้าที่ IT วิเคราะห์โครงการอาวุโส

รายชื่อผู้เข้าร่วมการประชุมระบบฐานข้อมูลการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์
เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2555

1. พล.ต.ต. สุรพล ทวนทอง รองผู้บังคับการตำรวจป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด
2. พ.ต.ท. ศราวุฒิ บวรกิจประเสริฐ สารวัตรกลุ่มงานสารสนเทศภูมิศาสตร์และสื่อประสมเพื่อการบริหาร
ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง
3. นางสาวสุนีย์ ศรีสง่าตระกูลเลิศ ผู้อำนวยการ
ศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์แห่งชาติ
สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

รายชื่อผู้เข้าร่วมการประชุมระบบฐานข้อมูลการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์
ในส่วนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
เมื่อวันที่ 7 ธันวาคม 2555 ณ โรงแรมอมรินทร์เกท กรุงเทพฯ

-
1. พล.ต.อ. ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	ที่ปรึกษา (สบ.10)
2. พล.ต.ต. จตุรงค์ โชติดำรงค์
กองบัญชาการสอบสวนกลาง	ผบก.ประจำ บชก.
3. พ.ต.อ. มนต์รี สีทอง
สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	รอง ผบก. ศทก.
4. พ.ต.อ. อัมภางค์ ม่วงศรี
สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	ผกก.กลุ่มงานฯ ฐานข้อมูล ศทก.
5. พ.ต.อ. เฉลิมพล จินรัตน์
สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง	รอง ผบก. สืบสวนสอบสวน
6. ร.ต.อ. ชัยชนะ สุริยวงศ์
สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง	รองสารวัตรกองกำกับการ ๕ บก.ปคม.
7. พ.ต.อ. ปัญญา ปิ่นสุข
กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์	รอง ผบก. ปคม.
8. พ.ต.ท. อัศวิน หวังสู้ศึก
กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ (กองกำกับการ 1)	รอง ผกก.๑ บก.ปคม.
9. พ.ต.ท. มนัส ทองสีม่วง
กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ (กองกำกับการ 4)	พงส.(สบ ๓) กก.๔ บก.ปคม.
10. พ.ต.ท. สุกฤต มังคละสวัสดิ์
กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ (กองกำกับการ 3)	รอง ผกก.๓ บก.ปคม.
11. พ.ต.ท. อภิรักษ์ สิทธิสมบูรณ์
กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ (กองกำกับการ 4)	รอง ผกก.๔ บก.ปคม.
12. พ.ต.ท. ธวัชชัย สงวนสุข
กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ (กองกำกับการ 5)	รอง ผกก.๕ บก.ปคม.
13. พ.ต.ท. นรินทร์ พุกบุญมี
กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ (กองกำกับการ 6)	รอง ผกก.๖ บก.ปคม.
14. พ.ต.ท. ก้องเกียรติ ทองอินทร์
กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์	รอง ผกก.ผอ. บก.ปคม.
15. พ.ต.อ. อรรถวุฒิ อ่อนทรัพย์
กองบังคับการตำรวจน้ำ	รอง ผบก.รน.
16. พ.ต.ท. พลชัย กิจกุลธำนันต์
กองบังคับการตำรวจน้ำ	รอง ผกก.ผอ.บก.รน.
-

16. นางสาวรัตน์ ปานสวัสดิ์ ผอ.สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพบ้านศรีสุราษฎร์
สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพบ้านศรีสุราษฎร์
17. นางศิวาภรณ์ ภูสุวรรณ ผอ.สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพบ้านสองแคว
สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพบ้านสองแคว
18. นางบังอร คุ่มประยูร ผอ.สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพนารีสวัสดิ์
สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพนารีสวัสดิ์
19. นายสุวรรณ พรหมผล ผอ.สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ (ชาย) จ.ปทุมธานี
สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ (ชาย) จ.ปทุมธานี
20. นายอาทิตย์ รักทอง ผอ. สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ (ชาย) จ.สงขลา
สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ (ชาย) จ.สงขลา
21. นายประวิทย์ พร้อมมูล ผอ. สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ (ชาย) จ.ระนอง
สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ (ชาย) จ.ระนอง
22. นางดุขฎิ์ จันทราภา ผอ. สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ (ชาย) จ.เชียงราย
สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ (ชาย) จ.เชียงราย
23. นางมิ่งขวัญ วีระชาติ หัวหน้าบ้านพักเด็กและครอบครัว จ.เชียงใหม่
บ้านพักเด็กและครอบครัว จ.เชียงใหม่
24. นางสาว สุหลง หัวหน้าบ้านพักเด็กและครอบครัว จ.ชลบุรี
บ้านพักเด็กและครอบครัว จ.ชลบุรี
25. นายอนุศักดิ์ อาษา นักสังคมสงเคราะห์
สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพนารีสวัสดิ์

กำหนดการสัมมนาในพื้นที่ 7 จังหวัด

กำหนดการสัมมนา

เรื่องระบบฐานข้อมูลด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของจังหวัดขอนแก่น

วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๕

- ๑๑.๓๕ น. - ออกเดินทางจากสนามบินสุวรรณภูมิไปจังหวัดขอนแก่น
- ๑๒.๓๐ น. - เดินทางถึงสนามบินจังหวัดขอนแก่น
- ๑๔.๓๐-๑๖.๐๐ น. - บรรยายสรุปผลงาน ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะในการดำเนินงาน โดย คณะอนุกรรมการศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ จังหวัดขอนแก่น ณ ศาลากลางจังหวัดขอนแก่น
- ๑๖.๓๐-๑๗.๓๐ น. - สัมภาษณ์หัวหน้าบ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดขอนแก่น และเจ้าหน้าที่ ผู้รับผิดชอบการเก็บและใช้ข้อมูลการค้ามนุษย์ ณ ศาลากลางจังหวัดขอนแก่น

วันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๕

- ๑๔.๓๐-๑๕.๓๐ น. - สัมภาษณ์อัยการจังหวัดขอนแก่น และเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการเก็บและใช้ ข้อมูลการค้ามนุษย์ ณ ศาลากลางจังหวัดขอนแก่น
- ๑๕.๓๐-๑๖.๓๐ น. - สัมภาษณ์หัวหน้าสถานีตำรวจ พนักงานสอบสวน และเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ การเก็บและใช้ข้อมูลการค้ามนุษย์ ณ ศาลากลางจังหวัดขอนแก่น
- ๑๖.๓๐-๑๗.๓๐ น. - สัมภาษณ์พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดขอนแก่น และ เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการเก็บและใช้ข้อมูลการค้ามนุษย์ ณ ศาลากลาง จังหวัดขอนแก่น
- ๑๙.๐๐ น. - เดินทางถึงสนามบินจังหวัดขอนแก่น
- ๒๐.๐๐ น. - ออกเดินทางจากสนามบินจังหวัดขอนแก่นกลับกรุงเทพฯ
- ๒๑.๐๐ น. - เดินทางถึงสนามบินสุวรรณภูมิ

กำหนดการสัมมนา
เรื่องระบบฐานข้อมูลด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของจังหวัดสงขลา

วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๕

- ๑๔.๐๐ - ๑๕.๐๐ น. สัมภาษณ์ผู้อำนวยการสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ (ชาย) จังหวัดสงขลาและเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการเก็บและใช้ข้อมูลการค้ามนุษย์ ณ ห้องประชุมสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสงขลา ศาลากลางชั้น ๑
- ๑๕.๐๐ - ๑๖.๐๐ น. สัมภาษณ์หัวหน้าบ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดสงขลาและเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการเก็บและใช้ข้อมูลการค้ามนุษย์ ณ ห้องประชุมสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสงขลา ศาลากลางชั้น ๑
- ๑๖.๐๐ - ๑๗.๐๐ น. สัมภาษณ์พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสงขลา และเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการเก็บและใช้ข้อมูลการค้ามนุษย์ ณ ห้องประชุมสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสงขลา ศาลากลางชั้น ๑

วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๕

- ๐๙.๐๐ - ๑๐.๓๐ น. สัมภาษณ์ผู้บัญชาการตำรวจภาค ๙ พนักงานสอบสวนและเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการเก็บและใช้ข้อมูลการค้ามนุษย์ ณ ห้องประชุมสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสงขลา ศาลากลางชั้น ๑
- ๑๐.๓๐ - ๑๒.๐๐ น. สัมภาษณ์ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดสงขลา พนักงานสอบสวน และเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการเก็บและใช้ข้อมูลการค้ามนุษย์ ณ ห้องประชุมสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสงขลา ศาลากลางชั้น ๑
- ๑๓.๓๐ - ๑๕.๐๐ น. บรรยายสรุปผลงาน ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะในการดำเนินงาน โดย คณะอนุกรรมการศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์จังหวัดสงขลา ณ ห้องประชุมสำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ ๑๒
- ๑๕.๐๐ - ๑๖.๓๐ น. สัมภาษณ์ผู้กำกับตำรวจภูธรเมืองสงขลา พนักงานสอบสวน และเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการเก็บและใช้ข้อมูลการค้ามนุษย์ ณ ห้องประชุมสำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ ๑๒

วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕

- ๐๙.๐๐ – ๑๐.๓๐ น. สัมภาษณ์อัยการจังหวัดสงขลา และเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการเก็บและใช้ข้อมูลการค้ำมนุษย์
ณ ห้องประชุมสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสงขลา ศาลากลางชั้น ๑
- ๑๐.๓๐ – ๑๒.๐๐ น. สัมภาษณ์ผู้อำนวยการศูนย์อภิบาลผู้เดินทางทะเล (บ้านสุขสันต์)จังหวัดสงขลา และเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการเก็บและใช้ข้อมูลการค้ำมนุษย์
ณ ห้องประชุมสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสงขลา ศาลากลางชั้น ๑
- ๑๔.๐๐ – ๑๕.๐๐ น. สัมภาษณ์ผู้กำกับการตำรวจภูธรหาดใหญ่ พนักงานสอบสวน และเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการเก็บและใช้ข้อมูลการค้ำมนุษย์
ณ ห้องประชุมสถานีตำรวจภูธรหาดใหญ่
- ๑๕.๐๐ – ๑๖.๐๐ น. สัมภาษณ์ผู้กำกับการตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสงขลา และเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการเก็บและใช้ข้อมูลการค้ำมนุษย์
ณ ห้องประชุมสถานีตำรวจภูธรหาดใหญ่

กำหนดการสัมมนา

เรื่องระบบฐานข้อมูลด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของจังหวัดเชียงราย

วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

- ๑๘.๒๐ น. - ออกเดินทางจากสนามบินสุวรรณภูมิไปสนามบินจังหวัดเชียงราย
๑๙.๔๐ น. - เดินทางถึงสนามบินจังหวัดเชียงราย

วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

- ๐๙.๓๐-๑๑.๐๐ น. - บรรยายสรุปผลงาน ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะในการดำเนินงาน โดยคณะอนุกรรมการศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์จังหวัดเชียงราย ณ ศาลากลางจังหวัดเชียงราย
- ๑๑.๐๐-๑๒.๐๐ น. - สัมภาษณ์พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเชียงราย และเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการเก็บและใช้ข้อมูลการค้ามนุษย์ ณ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเชียงราย ศาลากลางจังหวัดเชียงราย
- ๑๒.๐๐ น. - รับประทานอาหารกลางวันร่วมกับพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเชียงราย และเจ้าหน้าที่ฯ
- ๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. - สัมภาษณ์ผู้อำนวยการสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ (ชาย) จังหวัดเชียงราย และหัวหน้าบ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดเชียงราย พร้อมด้วยเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการเก็บและใช้ข้อมูลการค้ามนุษย์ ณ สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ (ชาย) จังหวัดเชียงราย อำเภอเมืองจังหวัดเชียงราย
- เดินทางกลับโรงแรม
- ๑๗.๐๐-๑๙.๓๐ น. - สัมภาษณ์และรับประทานอาหารเย็นร่วมกับผู้กำกับการตำรวจภูธรจังหวัดเชียงราย หัวหน้าสถานีตำรวจที่มีคดีค้ามนุษย์ พนักงานสอบสวน (ต่างสถานีตำรวจก็ได้) และเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการเก็บและใช้ข้อมูลการค้ามนุษย์ ณ โรงแรมโพธิ์วิลล รีสอร์ท แอนด์ สปา เชียงราย

วันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

- ๐๙.๓๐-๑๑.๐๐ น. - สัมภาษณ์อัยการจังหวัดเชียงราย และเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการเก็บและใช้ข้อมูลการค้ามนุษย์ ณ สำนักงานอัยการจังหวัดเชียงราย อำเภอเมืองเชียงราย
- ๑๑.๐๐-๑๒.๐๐ น. - เดินทางจากอำเภอเมืองเชียงราย ไปอำเภอแม่สาย
- ๑๒.๐๐ น. - รับประทานอาหารกลางวัน ณ อำเภอแม่สาย

- ๑๓.๓๐-๑๕.๓๐ น. - สัมภาษณ์ผู้กำกับการตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดเชียงราย และเจ้าหน้าที่
ผู้รับผิดชอบการเก็บและใช้ข้อมูลการค้ามนุษย์ ณ ด่านตรวจคนเข้าเมือง
จังหวัดเชียงราย อำเภอแม่สาย
- ๑๖.๐๐-๑๗.๓๐ น. - สัมภาษณ์ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาการศึกษาเพื่อลูกหญิงและชุมชน
เรื่องการเก็บและใช้ข้อมูลการค้ามนุษย์ ณ ศูนย์พัฒนาการศึกษาเพื่อ
ลูกหญิงและชุมชน อำเภอแม่สาย
- ๑๗.๓๐ น. - ออกเดินทางไปสนามบินจังหวัดเชียงราย
- ๒๐.๒๕ น. - ออกเดินทางจากสนามบินจังหวัดเชียงรายไปสนามบินสุวรรณภูมิ
- ๒๑.๔๕ น. - เดินทางถึงสนามบินสุวรรณภูมิ
-

กำหนดการสัมภาษณ์
เรื่องระบบฐานข้อมูลด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของจังหวัดระนอง

วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

- ๑๓.๒๐ น. - ออกเดินทางจากสนามบินสุวรรณภูมิไปสนามบินจังหวัดระนอง
โดยสายการบิน Happy Air เที่ยวบินที่ HPY 102
- ๑๔.๕๐ น. - เดินทางถึงสนามบินจังหวัดระนอง
- ๑๗.๐๐-๑๘.๓๐ น. - สัมภาษณ์ผู้อำนวยการมูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทย จังหวัดระนอง
เรื่องการค้ามนุษย์ การเก็บและใช้ข้อมูลการค้ามนุษย์ และ
รับประทานอาหารเย็นร่วมกัน

วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

- ๐๙.๓๐-๑๑.๐๐ น. - บรรยายสรุปผลงาน ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะในการ
ดำเนินงาน โดยคณะกรรมการศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและ
ปราบปรามการค้ามนุษย์จังหวัดระนอง ณ เฮอริเทจ แกรนด์
คอนเวนชั่น
- ๑๑.๓๐-๑๓.๐๐ น. - สัมภาษณ์พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดระนอง และ
เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการเก็บและใช้ข้อมูลการค้ามนุษย์ และ
รับประทานอาหารกลางวันร่วมกัน
- ๑๓.๓๐-๑๕.๐๐ น. - สัมภาษณ์ผู้กำกับการตำรวจภูธรจังหวัดระนอง หัวหน้าสถานีตำรวจ
พนักงานสอบสวน เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการเก็บและใช้ข้อมูลการค้า
มนุษย์ เจ้าหน้าที่บันทึกคดี (ระบบ POLIS) ณ กองกำกับการ
ตำรวจภูธรจังหวัดระนอง
- ๑๕.๓๐-๑๗.๐๐ น. - สัมภาษณ์ผู้อำนวยการสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ (ชาย) จังหวัด
ระนอง และหัวหน้าบ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดระนอง
เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการเก็บและใช้ข้อมูลการค้ามนุษย์ ณ สถาน
คุ้มครองและพัฒนาอาชีพ (ชาย) จังหวัดระนอง

วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

- ๐๙.๐๐-๑๐.๓๐ น. - สัมภาษณ์หัวหน้าสำนักงานศาลยุติธรรมจังหวัดระนอง และเจ้าหน้าที่
ผู้รับผิดชอบการเก็บและใช้ข้อมูลการค้ามนุษย์ ณ สำนักงานศาลยุติธรรม
จังหวัดระนอง
- ๑๑.๐๐-๑๒.๓๐ น. - สัมภาษณ์ผู้กำกับการตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดระนอง และเจ้าหน้าที่
ผู้รับผิดชอบการเก็บและใช้ข้อมูลการค้ามนุษย์ ณ ด่านตรวจคน
เข้าเมืองจังหวัดระนอง
- ออกเดินทางไปจังหวัดสุราษฎร์ธานี

กำหนดการสัมภาษณ์
เรื่องระบบฐานข้อมูลด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

- ๐๙.๐๐-๑๐.๓๐ น. - สัมภาษณ์พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ณ ศาลากลางจังหวัดสุราษฎร์ธานี
- ๑๑.๐๐-๑๒.๐๐ น. - สัมภาษณ์อธิบดีอัยการภาค ๘ และเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการเก็บ
และใช้ข้อมูลการค้ามนุษย์ ณ สำนักงานอัยการภาค ๘
- ๑๔.๐๐-๑๕.๓๐ น. - สัมภาษณ์ผู้กำกับการตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี หัวหน้าสถานี
ตำรวจ พนักงานสอบสวน เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการเก็บและใช้
ข้อมูลการค้ามนุษย์ เจ้าหน้าที่บันทึกคดี (ระบบ POLIS)
ณ กองกำกับการตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี
- ๑๖.๐๐-๑๗.๓๐ น. - สัมภาษณ์ผู้อำนวยการสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพบ้าน
ศรีสุราษฎร์ และเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการเก็บและใช้ข้อมูลการค้า
มนุษย์ ณ สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพบ้านศรีสุราษฎร์
- ๑๙.๓๐ น. - เดินทางถึงสนามบินจังหวัดสุราษฎร์ธานี
- ๒๐.๔๕ น. - ออกเดินทางจากสนามบินจังหวัดสุราษฎร์ธานี กลับสนามบิน
สุวรรณภูมิ โดยสายการบินไทย เที่ยวบินที่ TG ๗๓๖
- ๒๑.๕๕ น. - เดินทางถึงสนามบินสุวรรณภูมิ
-

กำหนดการสัมภาษณ์

เรื่องระบบฐานข้อมูลด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของจังหวัดเชียงใหม่

วันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๕

- ๐๘.๐๐ น. - ออกเดินทางจากสนามบินสุวรรณภูมิไปจังหวัดเชียงใหม่ โดยสายการบินไทย เที่ยวบินที่ TG102
- ๐๙.๒๐ น. - เดินทางถึงสนามบินจังหวัดเชียงใหม่
- ๑๐.๓๐-๑๒.๐๐ น. - บรรยายสรุปผลงาน ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะในการดำเนินงาน (รวมถึงระบบฐานข้อมูลการค้ามนุษย์ของจังหวัดเชียงใหม่) โดยคณะอนุกรรมการศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์จังหวัดเชียงใหม่ ณ ศาลากลางจังหวัดเชียงใหม่
- ๑๒.๐๐-๑๓.๓๐ น. - สัมภาษณ์พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเชียงใหม่ และเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเรื่องการค้ามนุษย์ การเก็บและใช้ข้อมูลการค้ามนุษย์ พร้อมรับประทานอาหารกลางวันร่วมกัน ณ ร้านอาหารลลิตา บริเวณสวนเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา หลังศาลากลางจังหวัดเชียงใหม่
- ๑๔.๐๐-๑๕.๐๐ น. - สัมภาษณ์ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๕ พนักงานสอบสวน เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการเก็บและใช้ข้อมูลการค้ามนุษย์ และเจ้าหน้าที่บันทึกคดี (ระบบ POLIS) ณ ห้องประชุมตำรวจภูธรภาค ๕
- ๑๕.๐๐-๑๖.๐๐ น. - สัมภาษณ์ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดเชียงใหม่ พนักงานสอบสวน และเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการเก็บและใช้ข้อมูลการค้ามนุษย์ ณ ห้องประชุมตำรวจภูธรภาค ๕
- ๑๖.๐๐-๑๗.๐๐ น. - สัมภาษณ์หัวหน้าสถานีตำรวจภูธรเมืองเชียงใหม่ พนักงานสอบสวนและเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการเก็บและใช้ข้อมูลการค้ามนุษย์ ณ ห้องประชุมสำนักงานตำรวจภูธรภาค ๕
- ๑๘.๐๐ น. - พบปะผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่ มูลนิธิชีวิตใหม่

วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๕

- ๐๙.๐๐-๑๐.๐๐ น. - สัมภาษณ์อัยการจังหวัดเชียงใหม่ และเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการเก็บและใช้ข้อมูลการค้ามนุษย์ ณ สำนักงานอัยการจังหวัดเชียงใหม่
- ๑๐.๓๐-๑๑.๓๐ น. - สัมภาษณ์อธิบดีอัยการภาค ๕ และเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการเก็บและใช้ข้อมูลการค้ามนุษย์ ณ สำนักงานอธิบดีอัยการภาค ๕

- ๑๒.๐๐-๑๓.๓๐ น. - สัมภาษณ์คุณเบน สวัสดิวัตน์ ผู้อำนวยการมูลนิธิเพื่อความเข้าใจเด็ก และคุณเดือน วงษา พร้อมด้วยเจ้าหน้าที่หน่วยประสานงานเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์ภาคเหนือตอนบนประเทศไทย พร้อมรับประทานอาหารกลางวันร่วมกัน
- ๑๔.๐๐-๑๖.๓๐ น. - สัมภาษณ์หัวหน้าสำนักงานศาลยุติธรรมจังหวัดเชียงใหม่ และเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการเก็บและใช้ข้อมูลการค้ามนุษย์ ณ ห้องประชุมสำนักงานศาลยุติธรรมจังหวัดเชียงใหม่
- ๑๗.๔๕ น. - สัมภาษณ์อธิบดีกรมการกงสุล ณ โรงแรมเชียงใหม่พลาซ่า

วันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕

- ๐๙.๐๐-๑๐.๐๐ น. - สัมภาษณ์หัวหน้าบ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดเชียงใหม่ พร้อมด้วยเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการเก็บและใช้ข้อมูลการค้ามนุษย์ ณ บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดเชียงใหม่
- ๑๐.๓๐-๑๒.๐๐ น. - สัมภาษณ์ผู้กำกับการตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดเชียงใหม่ ณ ด่านตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดเชียงใหม่
- ๑๙.๔๕ น. - เดินทางถึงสนามบินจังหวัดเชียงใหม่
- ๒๐.๕๐ น. - ออกเดินทางจากสนามบินจังหวัดเชียงใหม่กลับกรุงเทพฯ โดยสายการบินไทย เที่ยวบิน TG๑๒๑
- ๒๒.๑๐ น. - เดินทางถึงสนามบินสุวรรณภูมิ

กำหนดการสัมภาษณ์
เรื่องระบบฐานข้อมูลด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของจังหวัดตาก

วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๖

- ๑๐.๑๕ น. - ออกเดินทางจากสนามบินดอนเมืองไปอำเภอมะสอย
- ๑๑.๓๐ น. - เดินทางถึงสนามบินอำเภอมะสอย
- เดินทางเข้าพัก
- ๑๔.๓๐-๑๖.๓๐ น. - เยี่ยมชมค่ายผู้ลี้ภัยและหารือเรื่องการค้ามนุษย์
- ๑๗.๓๐-๑๙.๐๐ น. - สัมภาษณ์พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดตาก และคณะทำงาน
ทีมสหวิชาชีพที่รับผิดชอบเรื่องการค้ามนุษย์ การเก็บและใช้ข้อมูลการค้ามนุษย์
(ตำรวจภูธรจังหวัด มูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทย จังหวัดตาก และ
International Rescue Committee) พร้อมรับประทานอาหารเย็นร่วมกัน
ณ โรงแรมที่พัก

วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๖

- ๑๐.๐๐-๑๒.๐๐ น. - เยี่ยมชมด่านตรวจคนเข้าเมืองแม่สอด และสัมภาษณ์เรื่องการคัดแยกผู้เสียหาย
จากการค้ามนุษย์ การเก็บและใช้ข้อมูลการค้ามนุษย์
- ๑๔.๓๐ น. - เดินทางถึงสนามบินอำเภอมะสอย
- ๑๖.๐๐ น. - ออกเดินทางจากสนามบินอำเภอมะสอยกลับกรุงเทพฯ
- ๑๗.๑๕ น. - เดินทางถึงสนามบินดอนเมือง

การสัมภาษณ์หน่วยงานที่เกี่ยวข้องส่วนกลาง จำนวน 13 ครั้ง

ครั้งที่ 1	วันที่ 26 กรกฎาคม 2555	สัมภาษณ์ผู้อำนวยการสำนักป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าหญิงและเด็ก
ครั้งที่ 2	วันที่ 9 สิงหาคม 2555	สัมภาษณ์ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ครั้งที่ 3	วันที่ 22 สิงหาคม 2555	สัมภาษณ์ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด
ครั้งที่ 4	วันที่ 23 สิงหาคม 2555	สัมภาษณ์ผู้แทนสำนักงานศาลยุติธรรม
ครั้งที่ 5	วันที่ 24 สิงหาคม 2555 (เช้า)	สัมภาษณ์ผู้แทนกรมสอบสวนคดีพิเศษ
ครั้งที่ 6	วันที่ 24 สิงหาคม 2555 (บ่าย)	สัมภาษณ์ผู้อำนวยการสถานแรกรับเด็กชายบ้านปากเกร็ด
ครั้งที่ 7	วันที่ 24 สิงหาคม 2555 (บ่าย)	สัมภาษณ์ผู้แทนสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ (ชาย) จังหวัดปทุมธานี
ครั้งที่ 8	วันที่ 22 กันยายน 2555	สัมภาษณ์ผู้อำนวยการสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ (ชาย) จังหวัดปทุมธานี
ครั้งที่ 9	วันที่ 6 ตุลาคม 2555	สัมภาษณ์ พล.ต.อ. ชัชวาลย์ สุขสมจิตร และพันตำรวจเอก ปัญญา ปิ่นสุข
ครั้งที่ 10	วันที่ 18 ตุลาคม 2555	สัมภาษณ์ พล.ต.อ. ชัชวาลย์ สุขสมจิตร
ครั้งที่ 11	วันที่ 24 พฤศจิกายน 2555	สัมภาษณ์ผู้อำนวยการสำนักป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าหญิงและเด็กและเจ้าหน้าที่ในสังกัด
ครั้งที่ 12	วันที่ 14 ธันวาคม 2555	สัมภาษณ์ผู้แทนกรมสอบสวนคดีพิเศษ รอบที่ 2
ครั้งที่ 13	วันที่ 14 ธันวาคม 2555	สัมภาษณ์ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด รอบที่ 2

การประชุมหารือกลุ่มย่อยและประชุมเฉพาะทาง จำนวน 12 ครั้ง

ครั้งที่ 1	วันที่ 7 ธันวาคม 2555	ประชุมหารือกับผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในส่วนของการดำเนินคดี
ครั้งที่ 2	วันที่ 14 ธันวาคม 2555	ประชุมหารือกับผู้แทนกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ในส่วนของการคุ้มครองผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์
ครั้งที่ 3	วันที่ 25 ธันวาคม 2555	ประชุมหารือผู้บริหารระดับนโยบาย ประชุมหารือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กับคณะอาจารย์ที่ รับผิดชอบด้านเทคโนโลยี
ครั้งที่ 4	วันที่ 3 มกราคม 2556	

ครั้งที่ 5	วันที่ 4 มกราคม 2556	ประชุมหารือกับผู้บริหารกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ
ครั้งที่ 6	วันที่ 18 มกราคม 2556	ประชุมหารือกลุ่มย่อยระหว่างสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ และคณะอาจารย์ที่รับผิดชอบด้านเทคโนโลยี
ครั้งที่ 7	วันที่ 22 มกราคม 2556	ประชุมหารือกับผู้อำนวยการสำนักป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าหญิงและเด็ก
ครั้งที่ 8	วันที่ 25 มกราคม 2556	ประชุมหารือระหว่างกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ และองค์การระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐาน
ครั้งที่ 9	วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2556	ประชุมหารือระหว่างสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และคณะอาจารย์ที่รับผิดชอบด้านเทคโนโลยี
ครั้งที่ 10	วันที่ 15 มีนาคม 2556	ประชุมหารือกับพลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์
ครั้งที่ 11	วันที่ 26-29 มีนาคม 2556	ประชุมหน่วยงานหลักที่ให้ความคุ้มครองช่วยเหลือผู้เสียหาย ครั้งที่ 1
ครั้งที่ 12	วันที่ 8-10 สิงหาคม 2556	ประชุมหน่วยงานหลักที่ให้ความคุ้มครองช่วยเหลือผู้เสียหาย ครั้งที่ 2

ประชุมคณะกรรมการ รวม 38 ครั้ง

ครั้งที่ 1	วันที่ 23 มิถุนายน 2555
ครั้งที่ 2	วันที่ 11 กรกฎาคม 2555
ครั้งที่ 3	วันที่ 24 กรกฎาคม 2555
ครั้งที่ 4	วันที่ 19 สิงหาคม 2555
ครั้งที่ 5	วันที่ 15 กันยายน 2555
ครั้งที่ 6	วันที่ 16 กันยายน 2555
ครั้งที่ 7	วันที่ 17 กันยายน 2555
ครั้งที่ 8	วันที่ 23 กันยายน 2555
ครั้งที่ 9	วันที่ 30 กันยายน 2555
ครั้งที่ 10	วันที่ 6 ตุลาคม 2555
ครั้งที่ 11	วันที่ 16 ตุลาคม 2555
ครั้งที่ 12	วันที่ 18 ตุลาคม 2555
ครั้งที่ 13	วันที่ 21 ตุลาคม 2555
ครั้งที่ 14	วันที่ 6 พฤศจิกายน 2555
ครั้งที่ 15	วันที่ 2 ธันวาคม 2555
ครั้งที่ 16	วันที่ 2 มกราคม 2556
ครั้งที่ 17	วันที่ 5 มกราคม 2556

ครั้งที่ 17	วันที่ 19 มกราคม 2556
ครั้งที่ 18	วันที่ 24 มกราคม 2556
ครั้งที่ 19	วันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2556
ครั้งที่ 20	วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2556
ครั้งที่ 21	วันที่ 16 มีนาคม 2556
ครั้งที่ 22	วันที่ 17 มีนาคม 2556
ครั้งที่ 23	วันที่ 21 มีนาคม 2556
ครั้งที่ 24	วันที่ 6 เมษายน 2556
ครั้งที่ 25	วันที่ 7 เมษายน 2556
ครั้งที่ 26	วันที่ 9 เมษายน 2556
ครั้งที่ 27	วันที่ 11 เมษายน 2556
ครั้งที่ 28	วันที่ 17 เมษายน 2556
ครั้งที่ 29	วันที่ 23 พฤษภาคม 2556
ครั้งที่ 30	วันที่ 2 มิถุนายน 2556
ครั้งที่ 31	วันที่ 8 มิถุนายน 2556
ครั้งที่ 32	วันที่ 9 มิถุนายน 2556
ครั้งที่ 33	วันที่ 22 มิถุนายน 2556
ครั้งที่ 34	วันที่ 30 มิถุนายน 2556
ครั้งที่ 35	วันที่ 6 กรกฎาคม 2556
ครั้งที่ 36	วันที่ 9 กันยายน 2556
ครั้งที่ 37	วันที่ 4 ตุลาคม 2556
ครั้งที่ 38	วันที่ 12 ตุลาคม 2556

คำสั่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์

ที่ ๗ /๒๕๕๒

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการศึกษาและจัดทำระบบฐานข้อมูล
ในการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ของไทย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และตามมติที่ประชุมคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการศึกษาและจัดทำระบบฐานข้อมูลในการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ของไทย โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

องค์ประกอบ

๑. นางสาวสุรี จตุกุล	อนุกรรมการที่ปรึกษา
๒. ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	อนุกรรมการที่ปรึกษา
๓. นายวันชัย รุจนวงศ์	อนุกรรมการที่ปรึกษา
๔. นางศรีศักดิ์ ไทยอารี	อนุกรรมการที่ปรึกษา
๕. พลตำรวจโท บุญเรือง ผลพานิชย์
ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ	ประธานอนุกรรมการ
๖. พลตำรวจโท ชัชวาลย์ สุขสมจิตร
ผู้บัญชาการสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง	รองประธานอนุกรรมการ
๗. นางนภา เศรษฐกร
รองอธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ	รองประธานอนุกรรมการ
๘. ผู้บังคับการ กองบังคับการปราบปรามการกระทำผิด
ต่อเด็ก เยาวชน และสตรี	รองประธานอนุกรรมการ
๙. ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์
สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม
และความมั่นคงของมนุษย์	อนุกรรมการ

/๑๐. พัฒนาสังคม.....

๑๐. พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเชียงราย	อนุกรรมการ
๑๑. ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย	อนุกรรมการ
๑๒. ผู้แทนกรมการกงสุล	อนุกรรมการ
๑๓. ผู้แทนกรมการจัดหางาน	อนุกรรมการ
๑๔. ผู้แทนกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ	อนุกรรมการ
๑๕. ผู้แทนกรมสอบสวนคดีพิเศษ	อนุกรรมการ
๑๖. ผู้แทนกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	อนุกรรมการ
๑๗. ผู้แทนสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง	อนุกรรมการ
๑๘. ผู้แทนสำนักงานสถิติแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๑๙. ผู้แทนสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ	อนุกรรมการ
๒๐. ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด	อนุกรรมการ
๒๑. ผู้แทนกองบังคับการปราบปรามการกระทำผิดต่อเด็ก เยาวชน และสตรี	อนุกรรมการ
๒๒. ผู้แทนสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพบ้านเกร็ดตระการ	อนุกรรมการ
๒๓. ผู้แทนโครงการต่อต้านการค้ามนุษย์ในภูมิภาคเอเชีย	อนุกรรมการ
๒๔. ผู้แทนมูลนิธิพัฒนาการคุ้มครองเด็ก	อนุกรรมการ
๒๕. ผู้แทนมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก	อนุกรรมการ
๒๖. นางสาวสุนีย์ ศรีสง่าตระกูลเลิศ สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์	อนุกรรมการและ เลขานุการ
๒๗. นางสาวจามีกร ปิ่นสุข สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์	อนุกรรมการและ ผู้ช่วยเลขานุการ
๒๘. นายตฤณ ศรีวงศ์ สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์	อนุกรรมการและ ผู้ช่วยเลขานุการ

/อำนาจหน้าที่.....

อำนาจหน้าที่

๑. ศึกษาและพิจารณาระบบฐานข้อมูลในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
๒. ศึกษาและจัดทำระบบฐานข้อมูลระยะสั้นและระยะยาวในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของไทย ทั้งในระดับมหภาค และจุลภาค
๓. รายงานผลการศึกษาและจัดทำระบบฐานข้อมูลในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของไทย ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ทราบ
๔. แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อพิจารณาหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการศึกษาและจัดทำระบบฐานข้อมูลในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของไทย มอบหมาย
๕. ดำเนินการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องได้ตามความเหมาะสมเพื่อจัดทำระบบฐานข้อมูลในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของไทย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

(นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ)

นายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์

คำสั่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์

ที่ ๖ /๒๕๕๒

เรื่อง ปรับปรุงองค์ประกอบคณะกรรมการศึกษาและจัดทำระบบฐานข้อมูล
ในการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ของไทย

ตามที่ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ ได้มีคำสั่งที่ ๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการศึกษาและจัดทำระบบฐานข้อมูลในการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ของไทย นั้น

เพื่อให้เกิดความเหมาะสมและการดำเนินงานของคณะกรรมการฯ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงมีคำสั่ง ดังต่อไปนี้

๑. ให้ยกเลิกความในลำดับที่ ๕ จาก “พลตำรวจโท บุญเรือง ผลพานิชย์ ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ประธานอนุกรรมการ” เป็น “ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้แทนที่ได้รับมอบหมาย ประธานอนุกรรมการ”
๒. ให้ยกเลิกความในลำดับที่ ๖ จาก “พลตำรวจโท ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์ ผู้บัญชาการสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง รองประธานอนุกรรมการ” เป็น “พลตำรวจโท ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์ รองประธานอนุกรรมการ”
๓. ให้ยกเลิกความในลำดับที่ ๗ จาก “นางนภา เศรษฐกร รองอธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ รองประธานอนุกรรมการ” เป็น “นางนภา เศรษฐกร รองประธานอนุกรรมการ”
๔. ให้ยกเลิกความในลำดับที่ ๘ จาก “ผู้บังคับการ กองบังคับการปราบปรามการกระทำผิดต่อเด็ก เยาวชน และสตรี รองประธานอนุกรรมการ” เป็น “ผู้บังคับการ กองบังคับการปราบปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับการค้ำมนุษย์ รองประธานอนุกรรมการ”
๕. ให้ยกเลิกความในลำดับที่ ๒๑ จาก “ผู้แทนกองบังคับการปราบปรามการกระทำผิดต่อเด็ก เยาวชน และสตรี อนุกรรมการ” เป็น “ผู้แทนกองบังคับการปราบปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับการค้ำมนุษย์ อนุกรรมการ”

/๖. ให้เพิ่มเติม.....

- ๒ -

๖. ให้เพิ่มเติม “พลตำรวจตรี สุรพล ทวนทอง เป็นรองประธานอนุกรรมการ”
โดยให้มีอำนาจหน้าที่ตามคำสั่งดังกล่าวด้วย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

(นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ)

นายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์

ด้านการดำเนินคดี

ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
พร้อมคณะผู้บริหารของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ (พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์)
และรองผู้บังคับการกองบังคับการปราบปรามการค้าย (พันตำรวจเอก ปิณฑุภา ปิ่นสุข)
พร้อมหน่วยงานในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่เกี่ยวข้อง

คณะเจ้าหน้าที่สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง

คณะเจ้าหน้าที่กองบังคับการตำรวจน้ำ

ด้านสังคม

ผู้อำนวยการสำนักป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าหญิงและเด็ก
และคณะผู้แทนกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

ส่วนภูมิภาค

จังหวัดเชียงใหม่

จังหวัดสุราษฎร์

จังหวัดขอนแก่น

e-AHT THAILAND
ANTI HUMAN TRAFFICKING
ระบบฐานข้อมูลป้องกันการค้ามนุษย์
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ระบบฐานข้อมูลป้องกันการการค้ามนุษย์แห่งชาติ
THAILAND ANTI HUMAN TRAFFICKING

การประชุมหารือเรื่องระบบฐานข้อมูลการป้องกัน
วันที่ 7 ธันวาคม 255
โรงแรมอมารี วอเตอร์เกท กรุงเทพฯ

จัดทำโดย

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
สำนักงานเลขานุการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์
ศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์แห่งชาติ
โทร: 0 2659 6463-4 โทรสาร: 0 2659 6465
E-mail: focal.trafficking@gmail.com